

પે.ટી.સી.ડી. અને હુન્નર ઉદ્યોગ

ત્રિ માંસિક.

૭૬૭

વર્ષ ૧૨ સુ.]

એપ્રિલ-૧૯૨૫.

[અંક ૧ લો.

દોરોના મુખ્ય ચેપી રોગો.

ચેપી રોગોથી ઘણાં દોર મરી જાય છે અને તેથી ઘણું નુકસાન થાય છે. એવી આપણું જીવન છે, અને દોર ખેતીનું સાધન છે માટે દોરાને ચેપી રોગોમાંથી બચાવવા ઉપાય લેવા જોઈએ.

દોરોના મુખ્ય ચેપી રોગો ત્રણ છે.

(૧) બળીઓ અથવા માતા (Filderfest or Cattle Plague)

(૨) ગળસુદો (Haemorrhagic Septicaemia)

(૩) ખરવા અને મોવાસો (Foot & mouth Disease)

બળીઓ અને ગળસુદો લાયકર રોગો છે. બળીઓ કરતાં ગળસુદામાં મરણનું પ્રમાણ વધારે છે. બળીઓમાં મરણનું પ્રમાણ સેકે ૪૦ થી ૫૦ ટકા હોય છે. ગળસુદામાં ૭૫ થી ૮૦ ટકા હોય છે. બળીઓ પીંચે પીંચે મરણે છે, અને લાળો વખત ચાલે છે.

ગળસુદામાં દોર કોઠાએક મરી જાય છે, અને રોગ થોડા વખતમાં બધા મરી જાય છે. બળીઓ ગમે ને રીતમાં થાય છે. ગળસુદો ઘણું કરી ચોના માસામાં થાય છે. બળીઓ બધી જાતના દોરાને થાય છે. ગળસુદો લેસોને વીશેષ થાય છે, અને તેથી નાના પાડા અને મોટા (Young Buffaloes) વધારે મરી જાય છે.

ખરવા અને મોવાસામાં મરણનું પ્રમાણ જુદું હોય છે, પણ દોર નબળા પડી જાય છે, અને કામ કરી શકતા નથી, અને ગાયો લેમોનું દુધ જોણું થઈ જાય છે. તેથી હુન્કત પડે છે.

ખજીયાનો રોગ ૩ થી ૭ દીવસ સુધી શરીરમાં છુપો રહે છે ગળા સુદાનો રોગ ૧ થી ૩ દીવસ સુધી છુપો રહે છે ખરવા અને મોવાસાનો રોગ ૨૦ કલાકથી ૭ દીવસ સુધી છુપો રહે છે

રોગ છુપો રહે છે એટલે (Period of incubation) જ્યારથી રોગ ના જીવુઓ શરીરમાં પ્રવેશ કરે ત્યારથી તે રોગના ચીન્હ પ્રત્યક્ષ દેખાય તેની વચ્ચેનો વખત

ચેપી રોગો પ્રસરવાના મુખ્ય કારણો—ચેપી રોગો હવાપાણી અને ખોરાક મારફત ફેલાય છે, હવા મારફતે ઘણા જ જલદીથી ફેલાય છે

ખજીયા, ઘરવાડો અને ઢોરના વેપારીઓ જેવા કે સીધી, વાઘડી, વલ્લારા, ઘેગ, ભકરા અને ઉટ ચરાવનારા લોકો મોટા રસ્તાઓ ઉપર થઈ ખેતાના જનાવરો સાથે ગામેગામ આવ જા કરે છે આ લોકના જનાવરોના ટોળાઓમાં કોઈ કોઈ વખત ચેપી રોગ હોય છે ઘણા ખરા ગામેગામ ઢોરોને પાણી પીવાને માટે એકજ તલાવ અથવા હવાડો હોય છે ત્યાં આ લોકો રોગથી પીકાતા જનાવરોને પાણી પાવ છે ચેપી રોગવાળા જનાવરોને ખેતરોમાં અને ચરાઓમાં ચરાવે છે, અને રાજ્ય માર્ગો ઉપરથી હાકી જાય છે રસ્તાઓ, ચરા ખેતરો વીગેરેમાં ચેપી રોગવાળાં ઢોરની લાળ, છાણ, મુતર વીગેરે પડે છે, આ જગ્યાએ થઈ સાબળ ઢોર આવ જા કરે છે, અને ચેપી રોગવાળા જનાવરો પાણી પીધુ હોય ત્યાં સાબળ ઢોર પાણી પીએ છે એવી રીતે એક ઢોરના ટોળામાંથી બીજા ઢોરના ટોળામાં અને એક ગામમાં બીજા ગામે ચેપી રોગો પ્રસરે છે

ખજીયા અથવા માતા.

ચી હ—તાવ આવે છે, આગેમાં પાંચા વળે છે, નાકમાં લીટ આવે છે, મોઢામાંથી લાળ જળે છે, ઢોર ખાતુ અને વાગોળતુ નથી, શીથોત થઈ જાય છે પડી રહે છે, ને છેરે છે છાણ ગંધાસ છે અને ઝાડા સાથે લોહી પડે છે આ રોગ ૧૧ ગરમગી કોઈ કોઈ ઢોર આધળા થઈ જાય છે

ગળાસુદો

ચીન્હ—તાવ આવે છે આગે લાલ થાય છે, લાળ પડે છે, ગળે અગર બીજા કોઈ વાગેના સોળે આવે છે ગળુ બોલે છે પાસે થાસ મુકે-લીથી લેઈ શકાય છે મોહુ પડેાળુ રહે છે અને જીભ ગઢાર દેખાય છે અને થોડા કલાકમાં મોત નીપજે છે

ખરવા અને મોવાસો.

ચિન્હ —તાવ આવે છે, મોઢામાથી લાળ પડે છે, મોઢામા ચાદીઓ પડે છે, પગમા ખૂરીઓ વચ્ચે ચાદીઓ પડે છે. માથા ખેસે છે, ઢોર પગ ખખેરે છે, લગડાય છે અને મગમા કીડા પડે છે ઢોર પગ ચાટે છે, મોમા ચાદીઓ પડે છે એટલે ખવાતુ નથી, પગે લગડાં થાય છે એટલે કામ થતુ નથી, અને ઢોર કુતળા પડી જાય છે કુતળા ઢોરનુ દુધ જોણુ થઈ જાય છે

ચેપી રોગો અટકાવવાના ઉપાયો.

હથેલમા કહેવત છે કે " Prevention is better than cure " રોગ મટાડવા કરતા અટકાવવો વધારે સારો છે

ઢોરની બરાબર સલાખ લેવામા આવે, પોષણકર્તા અને પુરતો ખારાક આપવામા આવે, અને હવા અજવાળાવાળા સ્વચ્છ તબેલામા રાખવામા આવે અને ઢોર સારી રીતે સચકત હોય તો ચેપી રોગ થવાનો સંભવ ઓછો રહે છે કાનજુ કે તદુરસ્ત શરીરવાળા ઢોર ચેપી રોગના જીતુઓ દહર બીલી શકે છે જેમકે દુકાળમા લુખમરો હોય છે, ત્યારે બળીઆના રોગનો મોટો ઉપદ્રવ થાય છે કાનજુ કે લુખમરાને લીધે ઢોરનુ શરીર નબળુ હોય છે અને તેથી તેમને રોગ જલદીથી અસર કરી શકે છે એટલા માટે ઘાસચારા ભરી રાખવો જોઈએ એક વરસ આલે એટલુ ઘાસ અગાઉથી બારી રાખવુ જોઈએ

રખારીઓ, બરવાડો, અને ઢોરના વેપારીઓના જનાવરો ઉપર બારીક દેખરેખ રાખવી અને તેમના ઢોરમા ચેપી રોગ જોવામા આવે તો ગામના ઢોર તેમના ઢોર લેવા થવા દેવા નહિ ગામના ઢોર પાણી પીતા હોય ત્યાં ચેપી રોગવાળા જનાવરોને પાણી પીવા દેવુ નહિ પણ બીજી અલાયદી જગ્યાએ પાણી પીવા દેવુ

ઢોરમા ચેપી રોગ ચાલતો હોય ત્યારે તેમની રોજ ગરમી લેવી ગરમી થરમામીટર નામના યંત્રથી લેવાય છે માણસને તાવ માપવાનુ થરમામીટર ઢોરનો તાવ તપાસવાને માટે કામ લાગે છે ઢોરની ગરમી ગુદામા થરમામીટર સુધી લેવી

સાજા ઢોરની કુદરતી ગરમીનું સરાસરી પ્રમાણુ ૧૦૧-૩ ડીગ્રી, જોણ મા જોઈ ૧૦૦-૪ ડીગ્રી, વધારેમા વધારે ૧૦૨-૬ ડીગ્રી હોય છે

બળીઆનો રોગ થયો હોય તો તમામ સાજા ઢોરને એકઠમ રશી સુકાવવી રમી સુકાવવાથી ઢોરને કઠપણુ હરકત થતી નથી કુધણુ ઢોરનુ દુધ

જોણુ થતુ નથી બળદ કામ કરી શકે છે રસી મુકાબા પડી સાળ અને માદા દોરને લેગા રાખી શકાય છે રસી મુકાબા ના આવે ત્યાં સુધી માદા દોરને સાળ દોરથી જુદા રાખવા અને તેમની જુદી સારવાર કરવી માદા દોરને સાળ દોરથી જોવી રીતે જુદા પાડવા કે માદા દોરનો પવન સાળ દોર ઉપર આવે નહિ.

માદા દોરનો ઓગાટ, છાણુ, મુતર, વિગેરે તમામ કચરા લેગો કરી બાળી દેવો, ઉકરડામા નાખવો નહિ છાંરાના નળી ના ઉકેલવા અને દોર ની કોઢેમા તડકો પડવા દેવો. સુર્યના તાપથી રોગના જંતુઓ મરી જાય છે.

દોરની કોડેના અને ગામમા લીમડાના પાંદડા છુટી અને નતમા જાકર નાખીને પાણીમા મેળવી માદા દોરને જાળ થાય ત્યાં સુધી પાવા લીમડો કડો અને જંતુનાશક છે ગામમા માતાજીનો હવન કરવો.

મોઢામા ચાલીએ પડી હોય તો મોઢામા ફટકડીનુ પાણી વારે ઘડીએ છાત્રુ જોઈ ચેર પાણીમાં એક નાકો ફટકડી નાખવી માદા દોરને ચોખાના હોટની રાગ પાવી મરી ગયેલા દોરનુ ચામડુ ઉતારવુ નહી, પણ તેને ગામ થી દુર ખસાયદી જગ્યાએ જ્યાં સાળ દોર ના જતાં હોય ત્યાં ઉડા ખાડા એ બોરી ફાટવા, ફાટતી વખતે મુકા ઉપર મીઠુ નાખી ફાટવા મુકા ઉપર ચાર ફુટ માટી પુરાય એવો ખાડો ખોદવો દોરનાં ફાટવાની જગ્યાની આજુ બાજુ વાડ કરી ચેપી રોગથી મગી ગયેલા દોરના મુકા ફાટવાની જગ્યા સરકારે નીમવી, દોરનાં પાણી પીરાની જગ્યાઓ અને દોરને ચરવાની જગ્યા થો દુર જુદી જમીન મુતરા, શીયાળવા, ગીધ, સમગીઓ, કાગડા વીગેરે ચે પી રોગવાળા દોરના મુકા સુધાં નામે છે, અને દુર લઈ જાય છે, અને રોગ ફેલાવે છે, માટે ચે પી રોગથી મરી ગયેલા દોરનાં મુકા ગમે ત્યાં રખડતા નાખવા નહી, અને તુ ત દાટી દેવા, અનર બાળી દેવા લાકડા પી એ વવારીને બીધે વખતે બળાય નહી તે જરૂર ઉપર ગતોઆ પ્રમાણે દાટી દેવાં જોઈએ.

ગળમુકાનો રોગ થયો હોય ત્યારે બધા માળ દોરને તુરંતજ રસી મુકાવવી, જોઈએ રોગ અટકી જાય છે સાળ દોરથી માદા દોરને જુદા રાખવા રોગ ચાલિવો હોય ત્યારે દોરની ગરમી રોગ લેવી અને જે દોરને તાવ માલમ પડે તેને તુરંત જુદા બાધવું માદા દોરને ચરવા છોડવા નહી, કારણ કે તેમની લાળ જે જગ્યાએ પડે તે જગ્યાએ સાળ દોર ચરે તો તેમને રોગ થાય છે માદા દોરને પાણી ના જગ્યાએ લાતો પાવુ જોઈએ સાળ દોરને

પીવાના પાણીમાં ચેપ લાખવ થાય નહીં માદા દેરનો ઓગાળ, છાત્ર, મુંતર, લાળ પડ્યા હોય ને જગ્યાનો બધો કચરો ઉમરડી ભાગી દેશે ઉકરદામા નાખવો નહીં માદા દેરનું ગળું મુટ્ટું જાય ત્યારે ખોરાક, પાણી અને દવા ગળે દતારતા નથી ગળે સોજો આવે તે પહોંતા નીચે પી દવા પાણી

વિદાયતી મીઠું

શેર ૧

સુરો ખાર

૧ અધોળ

મુઠ

૧ અધોળ

ગોળ

૧ શેર

મેળવી ૨ શેર ગરમ પાણીમાં ઓગાળી પાછું દેવું

વિદાયતી મીઠું ના મવે તો ખાવાનું મીઠું શેર ૦૧ તેને બદલે વાપરવું

મુઠાની વ્યવસ્થા બળીઆના રોગમાં બતાવ્યા પ્રમાણે કરવી જે ગામ મા વરસો વરસ ગળસુઠાનો રોગ થતો હોય તે ગામના તમામ દેરોને જે માસમાં રોગ થતો હોય તે માસમાં ૨૨ વરસે વેકસીનેશન કરાવવું

૧ ખરવા અને મોવાસાનો રોગ થયો હોય ત્યારે માદા દેર સાત દેર સી જુદા રાખવા દારની જગ્યાઓ ડીસઇનફેક્ટ કરવી મોદામાં ચાલીઓ હોય તો ફટકડીનું પાણી મોદામાં છાટવું શેર પાણીમાં એક તોલો ફટકડી નાખવી તુલેબની દાળા ગંધી ચાટવા દેવી રોગવાળા દેરનું દુધ બરોબર ઉકાલ્યા વગર ઉપયોગમાં લેવું નહીં

પગ રોજ ગરમ પાણીથી ધોવા, કીડા પડ્યા હોય તો કીડા કઢાડી નાં ખવા અને પગ બરોબર સાફ ધોઈ નાખવા અને પીછીથી પ્રીનાઇલ ચોપડવું પ્રીનાઇલથી કીડા મરી જાય છે અને માખો બેસતી નથી અને ચાદા જલદી થી સુકાઈ જાય છે હામર અને તેલ સરખા સાગે મેળવી ચોપડવાથી પલ્લુ ચાલીઓ રૂઝે છે પ્રીનાઇલ ઘણા ખરા ગામોમાં વેરા લોકો વેચે છે પ્રીનાઇલ રંગે કાળું અને પ્રવાહી હોય છે ખરા ચોખ્ખા પ્રીનાઇલની પરીક્ષા પાણીમાં નાખી કરવી, ચોખ્ખા પાણીમાં જરા પ્રીનાઇલ નાખવાથી પાણી ધોળું દેખા જેવું થઈ જાય છે. ખરાબ પ્રીનાઇલ પાણીમાં નાખવાથી તેલની માફક તર છે પ્રીનાઇલનું પાણી ચેપી રોગવાળી જગ્યાઓ ડીસઇનફેક્ટ કરવામાં ઉપયોગી છે

મદ્રાસ ઇલાકામાં અને દ્રાવિડ દેશમાં દેરોના ચેપી રોગો અટકાવવાનો કાયદો છે ગુજરાતમાં નહીં પણ દેરના આવવા કાયકર ચેપી રોગો અટકાવી દેરોનું નાશ કરવું એ આપણી પોતાની જ કાયદાની વાત છે માટે સ દેર દાખલાથી રોગ અટકાવે તે કરતા આપણે પોતેજ આ કામમાં તન, મન અને ધનથી મદદ કરવી જોઈએ

દારના રોગ.

—***—

હયુરો. (ચોક્રી ગ, Chokring)

જળામા અથવા ખોરાકની નળીમાં કંઈ પગથિ ખુલાઈ રહેવાથી હયુરો થાય છે, જે પાણી મખત ખોરાક જેવા કે શીરડી અથવા કંઈક અગત્ર વડેની પગથિ જેવા કે ચામડા, કાકળાના કંકજા, ખીના અથવા કાઠા પણ હોય છે.

લક્ષણ—જો મોઢાના અથવા ગળાના પાછતા ભાગમાં હયુરો હોય છે તો ઘેર ખામે છે અને મોઢે ઈંજી આવે છે અને પાણી પીએ છે ત્યારે નસઠોગમ થી પાણુ આવે છે, જો ખોરાકની નળીમાં હયુરો હોય છે તો દાર ખે ત્રણ ધુટકા પાણી પી શકે છે પણ પછી તે પાણી નાક વારે બહાર આવે છે, જદુ બેચહેન થાય છે, પુછડુ આમ તમ હનારે છે અને પગ ઠેકે છે જો હયુરો જતદી કાઢનામાં આવે નહી તો દો નુ પેટ દા પી બાલુએ આક્રાથી પ્રુલી થય છે કેટલાકે દોગના મોઢાના પાછતા ભાગમાં હાથ ના પી અથવા બહારથી ખોરાકની નળી ઉપર હાથ ફેંકીને જોતાથી હયુરો માલમ પડે છે.

કારણ—જો હયુરોને અઢી સકાતુ હોય તો બહાર કાઢવાનો ચલ કરવો જોઈએ. જળા મા અથવા મોઢાના પાછતા ભાગમાં અઢેને પગથિ હોય તો ધણું કરી કાની નાખી ગ નાય છે પણ ખોરાકની નળીમાં હોય તો મહુ મુશીયત પડે છે ખોરાકની નળીમાં અઢે તો પાય હોય તો શીરડા અને મંબાળથી આમરે અર્થોગિર અથવા તેરી એકુ મીકુ તેવ પાણુ પડીથી તેને મોઢ મા તારવાનો ચલ. જે દેરતી ખર ન ઉપર હાથ નાખવો અ ને ખોરાક નળીની દરક જાણુએ અઢે નાની નીચે જોર અને મજબુતાઈથી તેને ઉપર (એટલે ગળા) તરફ દમ વવા આ કામ આગેની ડગ, અને થોડો થોડો વખત જના દંધ રસ્તો લીસો કયા મારે મોઢામાં થોડુ મીકુ તેવ રેડતુ ધોગજ અને મંબાળથી અ દાવો પેદાર્થ આ પ્રમાણે કાઢી રહશો જો ખોરાકની નળીના નીચલા ભાગમાં અઢકાવ માય અને હાથ પહોંચી ચલ નહી તા નજીકના જનારવેતા દવાખાનામાં ઉપચાર માટે લેક જતુ એ એકજ ઉપાય છે. જ્યારે હવાની પટલકુ પ્રસાદ જાય અને જનાવર જદું મુએલીથી થાય લે છે ત્યારે ગુજાણ રવામ બધ થઇ જતાની ઘણી માસની રહે છે, આવે વખતે દવા કાઢી નાંખવાને પેટમાં દાઢ પાડવાની કુશર છે કામે પામે ત્યા પેટ એકદમ વધારે કુદેતુ માલમ પડે ત્યા મધુ વડે કાલ પાડતુ અથુ સીધો ખોસવો અને પંડી ધાર આડી કચી કે તુગતર દવા મહાગ નીકળશે અને હવા બહાર નીળી રહે એ દને દાણા ઉપર ગોળી રમી અને કામગ મુખી દેવેલ આવા અઢ નવરાણી, દરેક કેસમાં ખોરાકની નળી થોડા વિમ પ્રુલી નળીમાં રહે છે માટે તે દરગાન નગમ ખોરાક જેવો કે ગાજ, આદેનો દાણો અથવા જીંજુ પાગ આપતુ જોઈએ.

ગુજરાતી ખેતીવાડી સ્કુલ,

ખેડૂતના હોદ્દાઓને માટે અને ૧૯૨૦ થી સ્થાપન કરેલી ગોધરા ખેતીવાડી સ્કુલનું નવું નવું ૧૫૦ વર્ષ તા. ૧લી જુનથી શરૂ થાય છે, તેના ધા. અને માહિતી નીચે પ્રમાણે છે —

૧ આ નિશાળમાં નાખસ થવા હચ્છતા ઉમેદવારોની પ્રવેનિક પદ્ધતિ નવી પરંતુ આઠામાં એણે ગુજરાતી ચોયુ ધોગણ (એવા વધારે અભ્યાસ હોય તો સાત) તેણે પાસ કરેલું હોય તેણે, અને તે બદલ જે ગુજરાતી સ્કુલમાં તેણે અભ્યાસ કર્યો હોય તે સ્કુલનું લીનીંગ મર્ટીફીકેટ (નિશાળ છોડ્યા બદલનો ગીતમરનો દાખલો) અરજ સાથે કરેલું હોય તેણે આ સ્કુલનો અભ્યાસક્રમ બે વર્ષનો છે

૨ ઉમે વાગના વાલીનો ધધો ખેતીનોજ હોયો તેણે, અને તે જતેજ ખેતી કરતા હોયો તેણે આ જ આ નિશાળમાં જતીને લગતુ તમામ કામ છોડ્યાઓના કાષેજ કરેલુ પડ છે

૩ આ શાળાનાં ભખ્ખો પરી જે ઉમેવાગનો ખેતી કરવાનોજ નિશ્ચય હોય તેણેજ આવવુ જેનો નોકરીનોજ નિશ્ચય હોય તેને માટે આ સ્કુલ નથી

૪ ઉમે-વારની ઉમર ૧૫ થી ૨૦ વર્ષની હોવી તેણે

૫ આ નિશાળમાં નાખસ થવા હચ્છતા ઉમેદવારનાં નામ ઉપર જમીન નહિ હોય તે તેના જાપ, કાકા વગેરે કાષપણ નજકના સગાના નામ ઉપર પણ હોવી તેણે અને તે જમીન ડેટલી છે, સરકારમાં મહેસુલ ડેટલુ હોય છે વગેરે જામતનો દાખલો પટેલ તથાટી તરફથી અરજ માથેજ મોકલવો તેણે

૬ દરેક વિદ્યાર્થીને લણવાતુ, ખાવાતુ અને રહેવાતુ જેટલુ ખર્ચ થાય તેટલી રોલ શિપ મરકાર તરફથી આપવામાં આવે છે એટલે વિદ્યાર્થીને ખાતપીવા વગેરેનો ખર્ચ ખીલકુલ કરવો પડતો નથી, પરંતુ જવચાગક્રમ પુરો થતાં પહેલાં (અધ્યયન) કાષપણ વિદ્યાર્થી નિશાળ છોડે અથવા એવર્તીયક અધાવવા બદલ તેને કાઢી મુકવામાં આવે હોય તો જેટલો વખત તે નિશાળમાં રહ્યો હોય તેટલા વખતને માટે મરમાસના રૂ. ૧૦ પ્રમાણે તેની પાસેથી દડ તરીકે વસુલ કરવામાં આવે છે

પુરતક, લાયજેરી વગેરે પરચુગણ ખર્ચ વિદ્યાર્થીના પંરનો હોય છે તે ખર્ચ (લગભગ વર્ષના રૂ. ૧૦) બદલ વિદ્યાર્થીના વાલીએ નાખસ થવી રજા રૂ. ૧૦ અનામત તરીકે આપવા પડશે

૭ આ નિશાળમાં ખીજ નિશાળો પ્રમાણે વારતહેવાગની રજાઓ મળશે શિવાય દિવાળી ઉપર એક મહિના, અગી વનાળામાં રોલ મહિનો રજા પડશે અને તે મેક વેળા વિદ્યાર્થીને ઘેર જતા દેસામાં આરજો આ નિશાળ મલવાનો સરકારનો હેતુ એકે ક. જે વર્ષ

ગિફ્ટાણ હીલા પછી વિદ્યાર્થી પોતાના મામાપને જેતીના કામમાં વધારે મનગાર થાય અને જેતી પણ વધારે ફાયદાકારક રીતે કરે. દરવર્ષે પંચ કગતા વધારે ટોકરા દાખલ કરવામાં આવતા નથી.

આ શાળામાં નીચે પ્રમાણે વિષયો શીખાવવામાં આવે છે —

(૧) દ્વિવિદ્યા (૨) સપ્તિતાન, (આ વિષયમાં વનસ્પતી અને જનુ મળાથી વૈરાગ્યના આપવામાં આવે છે) (૩) જેતીવાડી ને લગતી બુગોળ (૪) જેતીવાડીને લગતું અકર્મણ્ય અને જમીનની માપણી (૫) આરોગ્યવિતા (૬) યેના પદ્ધતિ (૭) ગ્રામ્ય અને શહેરી જીવન (જેનુંતે ઉપયોગી કાચા વગેરેનું ઉપયોગી ગિફ્ટાણ જેમજ જમીન મહેસુલનો એકટ તગાવી એકટ ડાયા એકટ લોકલ બોર્ડ એકટ) (૮) વાચન અને લખાણ, (૯) જેતી અને બગીચાનું કામ (૧૦) એન્ડ્રુ એન્ડ્રુન જેવી રીતે ચનાવવું, તેના દરરોજના ઉપયોગી ભાગ દરરોજ માફ કરી જેવી રીતે એન્ડ્રુ વા વગેરે (૧૧) જેતીના ઉપયોગી એન્ડ્રુના ભાગભાગેનું ત્યારે જેવી રીતે દુરસ્ત કરવા અને લગતુજ સુધારી હુદારી કામ, (૧૨) વણાટ કામ

૮ આ ગુલમાં દાખલ થવા છુટકા ઉમેવારે ગોધરા (જિલ્લે પચમનાલ) જેતી વાડી સ્કુલના હેડ માસ્ટરને જેમ બને તેમ જનવી પોતાની અછ મોકલતી તેમાં નમ, જનન ધધો ઉમર, તામુકો જિલ્લા પોષ્ટ ઓફીસ વગેરે સ્પષ્ટ જણારી ગુજરાતીમાં અગ્ર કગરી અગ્ર ઉમેદવારના કાયરીજ હોવી જોઈએ ઉમેદવારને દાખલ કરવાની, અગ્રાસક્રમ પુરે થતા સુધી હેવા દેવાની અને સ્કુલ છોડ્યા પછી તેને જેતીના કામે લગાવવાની છુટકા છે એ બલની કમુન બધી તેની નીચે વાલીની મહી દોવી જોઈએ

૯ જે ઉમે નાગને દાખલ કરવાનું નકકી ચશે તેને તે પ્રમાણે કાગળથી ખજ અ પવામાં આવશે જે તારીખે કાગર થવા કમ્પુ હોય ત તારીખે તેણે નિશાળમાં આવી હાજર થવું જોઈએ

૧૦ વડુ વીચન માટે નીચેના તિરકાને યદ વચ્ચહાર કરવે.

૧૧ શાળાનો અજામ પુરે કરી પછી જેનો જેતીવાડીનો વીચાર હશે અને જમીનની જરૂર હશે તો નીશાળની નછ ધણી મારી શગે માન નામના ગણેને જમીન આપવા તગવીજ કરવામાં આવશે

હેડ મારતર જેતીવાડી નિગામ
ગોધરા.

ઢોરોના ચેપી રોગો,

—*~*~*~*

ગાઠીઓ તાલ (બ્લેક ક્વાર્ટર, Black Quarter)

આ રોગ ઘણું કરીને ત્રણ માસથી ચાર વરસ સુધીના ઢોરોને લાગુ પડે છે જમીનમાં નાના સુક્ષ્મ જીવો રહે છે તેનાથી આ રોગ લાગુ પડે છે ઢોરોના પગ અગર મોઢામાં જખમ થયા હોય તે જખમમાં આ જીવો દાખલ થવાથી આ રોગ ઢોરોને લાગુ પડે છે, ઢોરોને ખાસ ચરવાની જગ્યામાંથી આ રોગ લાગુ પડે છે અને દરેક વરસે એકજ જગ્યાએ અને એકજ મોસમમાં એક સરળી રીતે આ રોગ ફાટી નીકળે છે આ રોગ ઘણું કરીને વરસાદની મોસમ પુરી થતા ચાલુ થાય છે, સુખ્યત્વે કરીને જે જમીન નીચાણમાં આવેલી હોય ત્યાં અગર લીનાશવાલી હોય ત્યાં આ રોગ ફાટી નીકળે છે જે ઢોરોને એક વખત આ રોગ લાગુ પડે છે અને તેમાંથી બચી સાચુ ધાય છે તેને ફરીથી આ રોગ લાગુ પડતો નથી

આ રોગ ઘણાં નાગકારક છે અને જે ઢોરોને એ રોગ લાગુ પડે છે તે ઢોર ઘણું કરીને ફક્ત એક અગર જ દીવથી વધારે છતી ચકતુ નથી ઢોરને પડલા નાવ આવે છે પણ પહેલાથી લોકોને તાવની ખબર પડતી નથી પ્રથમમાં ઢોરને લગડાતુ ચાલતુ જોવામાં આવે છે અને સોજે જોવામાં આવે છે સોજો ઘણું કરી પાછલા પગના ચાપાના ઉપરના ભાગમાં અગર ગરદન ઉપર આગલા પગનો હડા આગળ અને કાંઈ વખતે ઢોરની પીડ, કમર છાતીની બાજુમાં સોજો જોવામાં આવે છે કેટલીક વખતે મોઢે અગર ગળે સોજો જોવામાં આવે છે અને એક કરતા વધારે જગ્યાએ સોજો હોય છે પ્રથમમાં સોજો થોડો હોય છે અને તેનાથી ઢોરને દુઃખ થાય છે પછી સોજો એકદમ વધી જાય છે, પગમાં સોજો કટણ અને દુઃખદાયક હોય છે અને પાછાળી સોજો થકા વેઠના રહીત અને આગલીથી દુઃખાવતા તડપડે છે કારણ કે સોજામાં હવા ભરાયલી હોય છે સોજાને રંગ કાલો હોય છે જો સોજાને કાપતામાં આવે, છે તો તેમાંથી હવા નીકળે છે અને તેમાંથી ખાટી વામ મારતુ કાલુ નીકળે છે જેમ જેમ સોજો વધે છે તેમ તેમ ઢોરની તદુરસ્તી અસાધ્ય થતી જાય છે અને તેથી ઢોર ઘણું માલુ થયેલું જણાય છે ઢોર સુખ થઈ જાય છે કુલે છે કાળે છે અને જોના રાત્રીમાં જાગ ઘણું ગડબડી વધે છે ત્યાર પછી ઢોર

૨ દુગળી પડી જઈ મરી જાય છે આ રોગમાથી વજીજ થોડા દોર મરતા જાય છે એટલે આસરે સેકડે દસ દોર જાય છે

આ રોગમા દવા કરવાથી બહુ યુગ થયે નથી સારામા સારો ઉપાય કરવો એ છે કે સોજા ઉપર કાપ મુકી ઉઘાડવો અને પડી તેના ઉપર ટરપેનટાઈન લગાડવું રોગ લાગુ પડવાનો સબબ હોય એવા જનવરોને ૨મી મુકાવવી

આ રોગ દાખલ થતો અટકાવવાની રીત દોરોના ધણીઓએ પાતાના દોરોને જે ગોચરો ઉપર આગલે વરસે એ રોગ દેખાયો હોય ત્યાં ચરવા મોકલવા નહીં અને મુખ્યત્વે કરીને જે મોસમમા એ રોગ ફાટી નીકળ્યો હોય તે મોસમમા દોરને ચરવા મોકલવા નહીં જ્યારે આ રોગ ફાટી પીકલે ત્યાં રે માદા દોરોને સાજા દોરો આગળથી એકદમ દુર કરવા માદા દોરોને ગામ ત્યાં અને નદી તલાવ-કે પીવાના પાણીના ઝણ્ઘા ૪૦૦ અગર ૫૦૦ વાર દુર વાઠો કરી રાખવા માદા દોરની માવજત કરવા સાફ જુદા માણસો રાખવા અને તે માણસોને સાજા દોર આગળ આવવા દેવા નહીં માદા દોર આગળ ચારો અને પાણી લઈ જઈ આપવા જ્યારે દોર મરી જાય ત્યારે તેમને જાગી નાખવા અગર ઉઠો ખાટો ખોલી દાટી દેવા તેના ચામડા વાપરવા નહીં જ્યારે દોરને દાટવામાં આવ્યું હોય ત્યારે ચામડું વપરાય નહીં તેવી રીતે તેને ખરાબ કરી ચામડા ઉપર અપુથો કાપા કરવા

સાજા દોરને સાફ ચરવાની જગ્યા બહલમી સાજા જનાવરોને કરગેજ મલાળપુત્રક તપાસવા અને તેમનામા ફાઈ માદા માલમ પડે તે તેમને જુદા કરવી

કાળીઓ તાવ (એથ્રેક્સ Anthrax)

આ રોગ પ્રાણવાતક છે અને એ રોગમાળા ગાયેજ સારા થાય છે એ રોગ ઘણું કરીને દોર, ભેનો, થોડા થેડા, બકરાને લાગુ પડે છે અને ઉં, હરણ, અને માણસોને પણ કેટલીક વખતે લાગુ પડે છે આ રોગ ઉત્પન્ન કરનાર ઝીંઘા જતુઓ છે આ જતુઓ જનાવરના લોહીમા દાખલ થાય છે ત્યાં તેમની પુષ્કલ વૃદ્ધિ થાય છે અને આ રોગ ઉત્પન્ન કરે છે આ જતુઓ જોગક અગર પાણી સાથે જનાવરમા દાખલ થાય છે અગર જનાવરની ચામડીમા નાનો જખમ થયેલો હોય છે તે તેમાંથી પણ દાખલ થાય છે

જે જગ્યાએ આ રોગવાળા જનાવરો ચરતા હોય છે તે જગ્યાએથી જ આ રોગ બીજા જનાવરોને લાગુ પડે છે આ રોગથી પીડાતા જનાવરોનું છાણ, મુતર, અને તે જનાવરોમાંથી પહેતા બીજા પ્રવાહીઓ જે જે ખોરાક, વાસણ, સામાન વીગેરે વીતેને લાગવાથી આ રોગના ફેલાવો કરે છે આ રોગથી પીડાતા જનાવરનું લોહી ઘણું જ ઝેરી હોય છે

૪ આ રોગના ચિન્હો જુદા જુદા માત્રમ પડે છે આ રોગવાળું જનાવર ઘણું કરીને જોડાએક મરણ પામે છે જે જનાવર થોડી મી પીટ પહેલા સા રૂ દેખાય છે તે જોય ઉપર પડે છે; તરફડીઆ મારે છે, અને મરણ પામે છે તેના મુકદમામાં ઠાઠવાસ ઝડપથી શરૂ થાય છે અને થોડા વખત પછી તેનું પેટ ફુલી ગયેલું માત્રમ પડે છે અને તેના ગુદા બાહ્યાર નીકલી આવે છે મો, નાક અને ગુદામાંથી લોહી પહેતું જોવામાં આવે છે કેટલીક વખતે આ રોગ એકાએક જોવામાં આવેલો નથી પણ જનાવર માદુ થયેલું માત્રમ પડે છે અને તને તાવ આવેલો હોય છે તેના પેટમાં ચુક થયેલી માત્રમ પડે છે અને જનાવર બહુ કરાજે છે અને કરાજતા તેના છાણ સાથે લોહી મિશ્રીત થયેલું જોવામાં આવે છે કેટલીકવાર તેના મગજમાં પીડા થાય છે અને જનાવર ઘણું તોફાની થયેલું અને ગાડા જેવું માત્રમ પડે છે કેટલીક વખતે તેના શરીરે ગાંઠ થયેલી માત્રમ પડે છે આ ગાંઠ તેની ડોક ગળા અગર પેટ ઉપર માત્રમ પડે છે પણ શરીરના ગમે તે વાગ ઉપર ગાંઠ થાય છે આ ગાંઠ ગરમ હોય છે અને તેથી જનાવરને દુખ થાય છે અને આગલી વખતે ગાંઠને દવાપતા ગાંઠ તડતડતી નથી

લેઈએ જો તેના મુકદ્દમે એ ઘે લઈ જવું પડે તો તેનું મોઢું, નાક અને શુભા ધારક કરવા કે જેથી તેમણે લોહી વીગેરે જમીન ઉપર પડી ચેપ ફેલાવતા આટલે જે તમેલામા રોગવાલા જનાવરો રહ્યા હોય તે જગ્યા બરાબર સાફ કરી નાખવી અને જતુનાશક દવાથી-ધોઈ કાઢી જેવી કે હીનાઇલનું પાણી

આ રોગથી મરી ગયેના જનાવરનું લોહી જમીન ઉપર અને ખાસકરીને ચરવાની જગ્યા ઉપર લોહી ના પડે એવી ડાલજીપુર્વક સલામ રાખવી જોઈએ કારણ કે એ લોહીમા આ રોગના પુષ્કળ જતુઓ રહે છે અને આ જતુઓ જો જમીન ઉપર લોહી સાથે પડે તો તે જતુઓ તે જગ્યા ઉપર ઘણા વરસસુધી જીવી શકે છે અને ફરીથી આ રોગનો ફેલાવો કરે છે આ રોગથી મરી ગયેલું જનાવર તત્તાવ અગર નદી આગળ ફાંટવું નહીં જો ખાસ અગરેયનું છે કારણ કે તેથી પીવાના પાણીમા આ રોગનો ચેપ ફાળવ થાય છે,

જો બાલકનું ઘણું અગત્યનું છે કે માલુસોના શરીર ઉપર જખમ અથવા ચાંદુ હોય તેમા આ રોગવાળા જનાવરનું ચેપી લોહી ફાળવ થાય તો માલુસોને પણ આ રોગ લોગ થાય છે સમગ્રમા આવેલા જનાવરોને સ્ત્રી મુકાવવી

શીતળા (વેરીઓલા-Varicella)

ગાય, ભેંસ, ઘેંગ, બકરા, ડુકર, હિટ, ઘોડા, કુતરા તેમજ માણસોને શીતળા આવે છે

તદુ રત જનાવરો, રોગીષ્ટ જનાવરોના સમગ્રમા આવવાથી અથવા તેઓ ॥ સાથે સ્પર્શમા આવતા નોકરોથી અથવા બીજી સ્ત્રીઓ માધારથી નીન જો રોગ ફેલાય છે ગાયોમા આ રોગવધુ ખરૂં ગાયો દોનાર મારે છે કેવાય છે

જો રોગના એક જતુના પોષણ ॥ સુલભ તરીકે હીનમ ॥ છે

લક્ષણો—દારોને શીતળા ઘણા નેરમા આવતા નથી હુપથી ગંજના થાન તથા આચળ ઉપર શીતળા આવે છે થોડા ટૂંકાવ આવે છે અને શરિર અવ્યવસ્થ રહે છે થાંન તથા આચળ ઉપર પટાણા જેવડા નાના સતા ચાંડા માલગ પડે છે એક બે હીનમમા ફેલાયેલો થઈ આવે છે, અને તેમાં અવસ્થ

પ્રવાહી પાઈ હોય છે, તે ફાદલીઓ વચ્ચેથી બેતી ગએલી હોય છે તથા તથા ત્રિવિધ સુધી કદમાં વધે છે તેને ઝંઝેરા કહ છે અને તેમાં ગર હોય છે ફાદલીઓ સુકાત ત્યાં જી ગડા બાજે છે બીજા વીમ દીવસમાં છુટા પડીને ખરી પડે છે એ જગ્યાએ રાતા ચાલ પડે છે

ઉપચાર—અમે પ્રમગે અડધવોપચારી જર નથી નીચેની દવાઓનો જીવાળ આપવો

નિલયતિ મીઠું (એપસમ સોલ્ટ) ૧ ઝો

ગોળ

૧ કા

સુકંતી ભુરી

૧ અંગુળ

બીજ કના પાણીમાં મેવની દડુ પડે ત્યારે પાનુ હવેળા બોતક આપવો સલાહથી દુધ દોનુ વાછડા માંચને ધવગવામાં આવે ત્યારે જ લાગ ઉપર માંચને રોગ થયો હોય તે લાગ ઉપર ધવન કરતા અને તા સુધી તેમને અટકાવવા કાટ પડેની હોય તે ફાદલા અને જખમોને બોરીક એસીડના પાણીથી ઘોષ નાખવા (એક શેર ગમ્મ પાણીમાં એક તોને બોરીક એસીડ નાખવો) અને પછી બોરીક એસીડ ભુરીને ઉપર લમ કરી લોકાએ તે દુધ પીવામાં લેવુ નહી

રોગ થયો હોય તે જનાવગને તથા વાજરડોને ધવાદેવ રાખવા દુધ દેવી ગદલા પછી દધ દોહનાના હાયપરના રોગના જતુઓનો તદન નાશ કરવો દુધ દોહનાના વાસ લોને ઉચ્ચતા પાણીથી સાફ કરવા

ક્ષય (ટયુબર કયુલોસિસ, Tuberculous)

પ્રકાર—ક્ષય એક ચેપી રોગ છે તે ખરી જાતના જનાવરો તેમજ માણસ તથા પક્ષીને પણ લાગુ પડે છે ઘેટા તથા બકરા તે કચ્છીતજ લાગુ પડે છે અત્યાર સુધી બાણુ વામાં આ નુ છે તે પ્રમાણે આ રોગ સાધારણ નથી, પણ માંધી ગએલા રોડના રોળા મા અને ખાસ કર ન દુધાળા દોરના રોળામાંના ડેહનાકને આ રોગ થવાનું જાણવામાં આવ્યું છે મોટાં શહેરમાં કે જ્યાં જનાવરને ખીન આરોગ્યકારક જગ્યામાં ગળવામાં આવે છે અને તેમ થતુ હોવાથી એવ સહેનામથી ફેલાય છે ત્યાં એ રોગ જનાવરને લાગુ પડવાની આપણે આશા ગખીએ દુધ મા ફેલે માણમને એ રોગ લાગુ પડે છે તેટલા માટે એ ધણો અગત્યનો છે એ એક વિશિષ્ટ જતુને લીધે લાગુ પડે છે આ જતુ રોગ ફાગ પડેલા જનાવરના મનગમ તેમાં મહમુતમાં ગડે છે તે શરીરની બહાર પણ રહી શકે છે અને તેથી તે એવ લા તરે તરફ ધાપ લાગુમાં, પાણી તથા જગડેની દરમાં વેરામાં આવે છે આ રોગ સ્વામદા, બોગક નીમેગ દાદ અથવા તે સામદીમાં જતુઓના હ ખથી ફેલાય છે ફટફટ સર્વોમથી પણ તે ફેલાય છે જનાવરને ખીન આરોગ્ય કારક જગ્યામાં રાખવાથી પણ રોગ ફેલાવો સહેનો થઈ પડે છે શર અને દી રતુ આ

રોગને ફેલાવવામાં અત્યુક્ત ઘણું પડે છે. રોગના જનુના પોચળની મુત્ત દમ વિચારથી કેટલાક અવાડીમાં સુરીની હોય છે.

• દોરમા માલમ પડતા લક્ષણો — રોગવાતને જનાવરોના ફકમાં પડેલા પ્રથમ બગાડો થાય છે. ઘણી વખતે રોગનું જોવામાં આવતું પહેલું ચિન્હ પીની અને થોડી ઉધરમ આવરી એ છે અને કામ કર્યા પછી તથા પાણી પીધા પછી તે ઘણા જોરમાં આવે છે. રામ એવો મુરદેસ થઈ પડે છે. માંદું જનાવર લેવાતું જાય છે અને તેને વાણ થાય છે. ખારે ધીરે તે ક્ષીણ થતું માતન પડે છે અને આખો બેસી જાય છે. ઉધરસ વારવાર આવે છે અને રાસ લેવાની મુરદેલી વધે છે. ન્યુમેનીયા (મુઝગા થાય છે) મરણની પગ છે. આનંદકા બગાડો હોય ત્યારે પેટમાં દુખાવના ચિન્હો માતન પડે છે. પેટ છુટવાની શંકા આવે છે તે લાંબો વખત જારી રહે છે અને જનાવર ક્ષીણ થઈ જાય છે. થાનમા પણ બગાડો થાય છે ત્યારે એટલે આચન અથવા તો આખા થાનપર સોજા આવે છે. તે સોજો મખત હોય છે અને દુખનો નથી પહેલા દુધ પાતનું અને પાણી જેવું હોય છે. પછી તે પીલા રગતુ થાય છે અને થોડું થાય છે. જો મગજમાં બગાડો થયો હોય તો તો નથી જાય છે, તેની આંખે દેખાતું બધું થાય છે અને તેને તાણ આવે છે. કાકા અને માંધામાં બગાડો થાય છે.

સાધારણ રીતે જોતા આ રોગને ખાતરીથી પારખી કાઢવા મુરદેસ છે “ટયુથર ક્યુસિન” નામના પદાર્થની પીચકારી મારીને નાકરો ખાતરી પુર્વક આ રોગ પારખી શકે છે. આનાથી તફરત જનાવરને કાંઈ નુકશાન થતું નથી, પણ રોગવાતના જનાવરમાં ચોક્કસ ચિન્હો માલમ પડે છે.

ઉપચાર — ઉપચાર કરવા પ્રાત્નો કરવા નહિ પણ જોતા એ અમાલ્ય રોગ છે. એને રોગ વાણ પડ્યાં જનાવરો, બીજા જનાવર તેમજ માણસને ઘણો નુકશાન કર્યા છે.

અટકાવ — જ્યાં રોગી જનાવરને હસાહેન ગળવા તથા કમર્ગમાંના જનાવરો તેમાંના કાષ્ટને રોગ લાગ્યું પડ્યો તો એવું ખુબી રીતે જણાવના ત્યારે રોગ પારખવાને “ટયુથર ક્યુસિન” થી તપાસવા કાકટગની સલાહ પ્રમાણે ચાપતા ઉપાયો લેવાથી ક્યપને જાય પડે. અટકાવી શકાય છે. કાંઈ પણ કામ કર્યા વગર જરૂરી પગલાં ભર્યા પુષ્કળ દવા વાસા તબેસા તથા જોતી આશાન કાગળ જગ્યાએ એ રોગ અટકાવવાનો સંકેતી સરસ ઉપાય છે, આ ઉપરાંત રોગી જનાવરના રોતામાં લાવવામાં આવે નહીં તે જાખત ખણી મશાળ રાખવી.

ભાગ બટાઈ વીરૂદ્ધ વીધોટી,

—*****—

લેખક.—ડી. સી. અન્નાદીઆ, વ્યવસ્થાપક—“ ખેતીવાડી વિજ્ઞાન ”

લીબડી—૪ ઠીઆવાડ

(૧) જમીનના માનેક મદારાના ગાસીયા જમીનના—ખેડૂત ર્ગ (૧૨૦૨ે ધણી કામના હાથ છે આ જમીન તેઓ પામે કેવા હકથી આવતી છે તે સાધન બાબુપર બાબી અત્યાર માત્ર એટલુજ જણાવવાનું કે—આગીશ ગજવની, જમીન આપણા દેશમાં સર્વથી મોટા વિસ્તારની છે ને તેનાથી ઉતરતી અન્ય રાજસ્થાનો અને ગીરાસ ધગવનાગતી છે

અકમર પાદશાહના સમય અને તે પહેલાથી જમીન ધરાવનાગ પોતાના મોટા વિસ્તારની જમીન પોતે ખેડી રાકતાં નહિ અને જે કામ આવી જમીન હજી ઉમેરી સરખી કરી ખાતર પુરી તેમાં અનાજ જાંર, બાજરી બગી ચીના ધઉ ચણા આદી ઉત્પન્ન કરતાં અને જમીનના ધણીને એ જમીનનાં બાડા પેટે ખેડનાગ પોતે જે અનાજ ઉત્પન્ન કરે તેનો ત્રાવ પ્રમાણે હીમ્મે દેતા

આગી જમીન જેમ જેમ વધારે ખેડાતી ચાતી અને જેમ જેમ તેમાં અનાજની ઉપજ વધવા લાગી તેમ તેમ રાજાઓ કે જમીનના માલિકોને રેવન્યુ ઉપજ કેવળ જમીનના ઉત્પન્નની વધવા લાગી જેમ આપણે રાજકર્તા અંગ્રેજ વેપારીઓ તથા ઓશીમરનાં મહાગમમાં આવતા ગયા તેમ તેમ જમીનમાંથી વધારે ઉપજ આપનાગ અનાજ ઉત્પન્ન કરવા ધગ થતી ગઈ પહેલા બડી જુવાગ, બાજરી, અડદ, મહ મગ વાગેર કરતા પછી ખેડૂતોનું કપાસની ખેતી ઉપર લક્ષ દોડ્યું ને કાલા-કપાસના વાવેતગ વધારે કરવા લાગ્યા જેનું ઉત્પન્ન વચું સાડ આવતું થયું કારણુ વિધાયતમાં મીલો યથ ત્યા આંદીનું રૂ બધ નેમારી સુતર બનાવી કાપડ કરવાને ઉદ્યોગ તે દેશમાં વધતો ગયો ત્યા મીનો વધવા લાગી તેમ કની ખપત પણ વધી અને કાલા, કપામ રૂના બધ અકતા ગયા તે જોઈને આપણા દેશમાં કપામ લોહવાના ચરખા લતા ને જે વડે આડ કરી કપાસીવા ને ર જુલું કરતા હતા તે આડ કરવાનું કામ પણ બધ થયું અને તેને બદલે વીસાયતી ચરખા કે જીન વરાગથી ચાલતા થયા રા આતમાં આવા જીન ફક્ત મોટા શહેરમાં લતા પણ જેમ વખત જવા સાથે લોકો કેળવણી લઈ પરદેશ દેશાટણ કરતા થયા અને દેશાગમાં કેવી રીતે ઉદ્યોગ વેપાર ધુન્નર કરી લોકો પછલા કમાય છે તે જોયું ને તેનો અત્રાસ કર્યો અને આપણા દેશમાં જીન મીનો કરવા લાગ્યા એટલે તો પછી કપાસના વાવેતરની મોટા વિસ્તારપગ ખેતી કરવા જરૂર પડી કારણુ દરેક માંખને રૂ જોઈએ વાવતગ કપ મનુ થોડું હોય તો કુરોપ, નપા, ગીન અને હીદુગ્યાનની મીનોને સુતગ કરવા તથા કપડ વણવા, રૂ કાપ મજે નહિ એટલે તેના કારણા ધણી વધવટ થવા લાગી તેથી રૂના દલાનો

ને વેપારીઓ થયા તેમજ દિ દુરયાનમા માટે તેમજ જમીન મેળવી દેવા તથા જમીન વાગ્યુ અને અનાજની ખેતી જોડી થતી ગમ જેને પશુઓએ અનાજ ધાસની સંવિધારી થઈ જમીનના માવેકાને અનાજના ઉત્પન્નમા મહુ કમાણી નહોતી પણ કપામનુ વાવેતર થતાં તેની ઉપજ વધી વળી હાવ પણ સાગ મળ્યા એટલે જમીનના થળી ખેડુતાને સામ થી વા લાગ્યો તાજાકી વખતમા મજુર, કમુઓ ગળી, તમાકુ અને અનાજની ખેતી આપણા રામા બહુ થતી તે કમી થતી ગઈ ને તેને બદલે કપામનુ વાવેતર વધી ગયુ

ગામઓ કે જે જમીનના માલેક કે તેનાથી નોકરો રાખી જમીન ખેડવા કે ઉપજ લવા નહિ કાઢ્યુ તે મોટા વિસ્તારપરની હોવાથી તેમ કરવા વાગવા અગ્ય થાય ત્યાં ન આવતા જમીન ઘણી પડતર રહેતી ને તેમા ધામ ઉમળુ ને ગાયો ભેંસો ચરી ખાતી તે વખતે અનાજની જગોતો બહોળો વિસ્તાર હોવાથી સંજ્ઞામય ગાયો બળદો બે નો મકન પેટા હતા ને એમને ચરવા ને દટ હતી ને કાષપણ જાતનો કુ કે ચગમળ શી લેવામા આવતી નહિ જેમ જેમ ખેડુતો વધવા લાગ્યા જમીન ખેડના ગયા તેમ તેમ જ ના ને જમીન ને ખોટ પડતી ગઈ અને ખેતી ને જમીનનો વિસ્તાર વધી ગયો તે એટલે હુ ને હવે તો દરક ગામે ટોરા ચાગવા માટે રાજગ્યાનોએ ઘણી જુગ જમીન રાખી છે અને તે પણ ખગા ને જેમા વાપકુ હનકુ ધાસ થાય છે અગર પચગોળી ખા રવાળી બેજવાળી કે કલ પણ રાગવાળી જમીન હોય તેજ પડતર જોવામા આવે છે,

જેમ જેમ જમીન ખેડતી ગઈ ને તેમા અનાજ કપાસ ઘઉં, ચણા, ચોખા તુવ ને કોળા આદી તુનોવવાના ગા તેમ તેમ તે ઉપજ વધતી ખેડુતાને થતી ગઈ ને જ જાઓને પણ પોતાના હિમાની ઉપજ વધતી આવી

સંજ્ઞામય ગામો ને તેની ઉપજ વેચા માટે વહીવટ કરવા રેવન્યુ ખાતુ -કોલુ પ ડ્યુ તેથી રેવન્યુ કમીસનરો કલમરો મામલતદારો, નજારીઆ હવાવદાર પાળા ખમાતા પગી વિગેરે બરોબર સંખવ ને ખળીમા અનાજ તદારાર ક લવાને મોટી ન થાય ને માટે બદોબત રાખવા રેવન્યુ ખાતાનુ અન્ય રાજગ્યાનોને રાખનુ પડ્યુ હનને સાધકમા ખટીશ જમીન જમીન દુ-બેલી કે તેમને ગામેગામ ખળામાથી પોતાનો દિ સો લેવા જવો તેની વ્યવસ્થા કરી વિગેરે ઘણી નડખડ ને ખરચવાળુ મુરદેલ દામ જણાયુ એટલે અમુક વંચે કુધી હાગ લેનારો જુદીવટ નારી ગળી જમીનની માપણી કે મરવે કરારી અને ખેતરોની ઉપજની મરામરી કાટી એક વીંચા કે એક એકરમા કુવ ઉપજ અનાજ કપાસ ઘઉંની અમુક થાય છે તથા તે ઉપરાત ખેડુતો ખામેથી માતીવેગ લેકે ઝાંપામુખડી ગામાત રસોઆ-દેવસ્થાન વિગેર વિગેરમા માણી માપો નીકળતા ને ખર્ચા ની સગસરી કરી પછી ઉધડ ગદમ લેવાનુ દાવ્યુ જેને વધોટી નામ આપ્યુ કેટલાક રેલી રાજગ્યાનોમા લીટીટીને જગાળધી કે ઉધડનુ નામ પણ આપે છે લીટીટીની રોક ડ ગદમ ખેલકને લેવામા આવે છે જુવાર ગાજરી ખળામા તદારાર થાય ત્યારે ડીસેમ્બરમા પહોલો હકનો એકમાએ ૪૦ ટકા લેવામા આવે છે ગાડીના ૬૦ ટકા સંજ્ઞા ને

જમીનના વેચાણ દર આપવામાં આવેલા છે તે તે ગળોતરી જમીનનું વચાણ કરતા દર સેક્ટે ઓછામાં ઓછા રૂપીઆ ૫ ના બદલો ઉપર છે એ ઉપરથી વાચાગ વાળી શકે છે જમીનના માલેખી દર વીલેખી કરા આપવાથી આગાદી થાય છે જમીન વખત વખત ખેડુની સ્થિતિ આરી માગી થવાથી વેચાણે થયા છે તે તેથી રાષ્ટ્રને ગજસ્ટેગન શી થયી ઉપરથી કર છે તે રાષ્ટ્રને રાષ્ટ્રે થાય છે અને આમાં-કજમ-નાળાઓરી, લીજુ-નાંડમ કેળ પપડા ગમકજ વિશે રૂાઉ આડ પજુ લોકો ધણા વાવે છે અને પોતાની તમામ ડમાણી જમીન સુવારી ઉપર નધારવામાં ખગ્યે છે, વવસાડ જનાના ધમડાયા ને સુરત પા ને પુતા ગામમાં અને બીજા ભૂત્ય ખેડા છુદયોના ગામોમાં અત્યારે સખ્યાનધ કતમી આળા અને લીડીપર, અનેતામ, પપડા કેળ લીજુ મત્રા, અજમેગીમેગ વગેરેના વાવે તર કરે છે તે મુગઈ માન વેચવા મોઢે છે તેથી રકમ બુધ રૂપિયા ઉપનન્ન કરે છે તે ખેડુનો આગાડ થયા છે ખેડુનો આગાદી થાય છે એટલે તેઓ ગામમાં જમીન રાખી મોરી ઇમારત બાધ છે તેથી ગામની રોલા વધે છે. ફેટલાક દેવમદી, ધરમરાળા હાના હયો નિનાળો દવાશાળા બધાને કે કુચ ખોતરી પાકા બધારી નજ નાળી લોકોને સગ વડના કરી આપે છે એવા કાંડીસ ને ગાચકવાડ મહાગાજના ગામોમાં કરતા આગાદી ન વરે નેહ શકાય કે ફેટલાક નો કામ લોકવાનાં છત કે ચગ્યા કરે છે. ફેટલાક કમોફ કે ડાંગરનાં ફોનગ કાઢવાના મયા ચલાવ છે ફેટલાક પપ ઇન્જન ગેકરી લોકોનાં પુનરાઈ દેડે ફેટલાક શેરડી પીનવાના કોનુ ઉમા કરી શેરડીનો રમ કાઢી આપે છે આમ ગામમાં મા પજુ જાડોજલાલી નેવામાં આવે કે તેનુ કાગ્ય જમીનના ચરદક ને વેચાણ દર અ પેલાઈ તે છે આમાં ગામોમાં વપાર મારો ચાસે છે ને ધનાદ વેપારીઓ પગ વમે છે

(૨) બીજે પ્રકાર વીધોગીની રકમ ઉધડી લેવાનો ફેટલાક ગળોતરીમાં છે પજુ જમીન વેચનાના અષાઢ દર આરેલા નહિ હોવાથી ત્યા લોકોની આગાદી થતી નથી અને જમી નની કમવલી કે વેચાણ કરવા દર નહિ હોવાથી જમીનની ખેડ માગી થતી નથી. ખાતર કે મતુ નથી નવાણુ પજુ થતા નથી લોકો કુવાના પાળી પાઈ કિમતી વસ્તુ ઉપનન્ન કરતા નથી ને ફળ આડ પજુ વાવતા નથી કાગ્ય તેવુ કરવામાં પોતાની મુડી વાપર તો કાલ સવારે એ જમીનનો તે માતેક ગુણે કે નહિ તેની ખાતર પડતી નથી અને રામમાં ગહે છે તેથી એવા ગામડામાં કાઈ માગી રમાગત પજુ બાધતુ નથી અને મગીયર ધરમાં રહે છે ને ધર પગી જત પોતાની સ્થિતિ નક્કી જતપ ત્યારે ગામ મોડી બીજે જનો ગહે છે. આવી બરબાગી થવાની સ્થિતિ દાવ ધણા દેલી ગજવાડાના ગામડામાં થઈ છે ને ચાપ ન ને ખેડુનો વિશ્વાસ રાજવના ધણા તેમજ અમલ શિ ઉપર રહેનો નથી એટલે કાંડી સ્થિતિમાં નહિ પવા ખાતર જેમ દોપ તેમ ચાનવા દેડે મે મુનરો કરી લે છે ને સંતોષ માને છે ગામડામાં અપગ ધગડા રાડી ઇને મરીમ લોકોજ રહે કે તેના પુત્રા નો ખીજા મહેરોમાં કમાવા જતા ગહે છે અને ત્યા આનદ કરે છે જ્યા જમીનના ને ધનના માલેખી દર નથી ત્યા ચાતી રમીની નેવામાં આવે છે

(૩) કાગ બકાઈ—ફેટલાક રાજ્યોમાં અને ગજતીવાનાં ગામડાના વજે ભામ એટ લે ગજસ મ પેલાનુ દજુ નેગી છે ને આગર કે ખ્યામનકે વાવે નેજા એછા પચમો

ને ધણીમાં ઘણો અરથો લાભ ગમલાગ તરીકે ખેડુત એ નીપજારેલી વસ્તુમાંથી લેવામાં આવે છે તે ઉપરાંત ૬૦ વીંચા તે ૧૦૦ વીંચાનુ માતી ગણી માતી વેરા ૧૨ મ વીંચે ચાગ ખાનાથી આઠ આના મુઠી લેકે તે ભુડી ફેટનાક ગમચ્યાનેમા ચોખ્ખા ભાગ છે વ જે એટલે જે ભાગ થયો છે વ તેજ ગમચની રવન્યુ ભેગી કરનાગ મેલેતાછ મ મતવ ૧૨ મ વડીવટના લઈ લેકે અને જ્યા ત્રાંને ચોથો કે પાચમો તાજભાગ લેવાય છે તે ઉપરાંત માપા લેવાય છે જેના કે કાપા સુખી કરાવનારનુ માપુ કુવરપટ્ટેડા, કુડીગડા રમે ચાનુ માપુ, શ્રીજનુ માપુ, ટોયાનુ માપુ ગામાતો વગર આ ગામ ડીમે જે વચ્ચાનો રોચ તેનુ માપુ વિગેરે વિગેરે દરેક ગમચીમાં અમનથી આનની આવની ભુડી ભુડી વા બતો લેવાય છે-આ બીડી બાગતો લેવામા ગોટાળો ન થાય એટલા માટે બધાની સગમ રી કરી કાંક અરથો ભાગ લેવાનુ કુગવેલ છે તેને ચોખ્ખા વને લાગ કહેવાય છે એ ઉપરાંત વેડનુ જાકુ દેવ પડે. અમલદારનુ મુદામ થાય ત્યારે માથે ગળા કે લોડા હોય તો ઘાસ પુળા વાગદારેલી ખેડુતોને દેવા પડે છે તેમ બળતભુ પજુ વાગદારેલી નુ પડે કે વિગેરે વિગેરે રીવાજ ભાગ મટાઈ ચાને છે ત્યા રાજતો દિમો વેરા છે જ્યા જમો વેચવાના કે ખોરાક વેચવાના હક નથી કળાગ વારેનો તેમાથો પજુ કળાગ ફળના વારે તાગ ૨૨ કાકુ ઓછામા ઓછા ચાર આનાથો ઘણામા ઘણા આઠ આના મુડી લેવાય છે ને કાંઈ ખેડુતોને કુરા હોય અગર નહી કાંઈ જમન હાથ ને પાખી પાઈ મોકલાછ દે તે તેની જમીનનુ માપ કરી તેની વીંચાગી કે હાડ લેવાય છે તેનો પજુ એક નીમ નથી દોમ શાકગાછના વીંચાગી વાયે । જે તે કાંઈ પાચ લેક વળી માં દલડવાધી કે દોળી નદીના તળમા ચીકાડા નગુચ ગટેલા કે એનુ કર ન તેની પજુ તોળા વેરા છે

તે ઉપરાંત ખેડુનેને બદાગ મામથા અનાજ કપડ લોખડ કે કરીયાજ આગે કરના વપામનુ ગોળ ખાલ કાંચે તો તેની જકાત કે લાખ પજુ લવાય છે આની દાખાદીમા થા બચવાને ફેટકાક ખેડુતો ગામ આખુ ભેળુ મળી ખુડી ગમ ગમચને દરમમે ઉપ જતી હોય તે દેવાનુ મ્હુન કર છે ન પછી વગર કરી હધાવા તાજને વારી આપ છે અગે ફેટકી જગોએ માંડીનો છત્રગે દેવાય છે તથી છત્રગ । નુ દીકરી આખ રમી આવે જાવ તો તેના લુગડા ધણા તપાગી દાળ વછ મુ કે ને ફેટકાક ભુતમમાગે તો ભુવમ કરવામા બાગી મખના નથી ભાગ મટાઈના ગામેમા કોઈ પજુ જગાકિ કે ફળાકિ માંડ લેવામા આવતુ નથી અને જાડની સખા ઓડી તેનુ મુખ્ય ધરભુ માનવી કક નથી તે છે

ના ગજની માગણી પણ કરવા આરતા નથી એટલે ગામડામાં જે હોય તેજ ઓઠા ભાવ આપી રાખે છે અગર વેપારીઓ ભાગીઆ થઇ જાય છે એટલે ચક્રમાચસી કરી વધારે ભાઈ આપતા નથી એટલે પછી માન પડ્યો ગૃહે છે ને વખારમાં, ભગ્યો પડે છે ને મરી જાય છે તો નમા ધો છે અને છેવડા નુકશાન ગજન્યે થાય કે તેથી ભાગ જતાઇમ તો લાભ કરતા હાની થાય છે-વળી માખા કે ખજામાં માત બેળો થાય ત્યાર પછી તત્વાર થાય-પવન નોય તો ઉપગી માફ કરના ધણો વખત જાય અને ખેડુનો દુનિ હોય છતાં ખર્ચા ગદાવાથી વાડીના પીનથી તુન કરવામાં ખાજ પડે છે જોને ધર્મ માણ્યો યો ધણા હોય તેજ વાડી કરે છે હવાનદાર થોડા ખજાના તેમ રિયાસુ હોતા નથી તે ખેડુનો મમજની તદ્દરકે કરે છે તે ચોરી પણ જાય છે બધા ખેડુનો આગ્રહ હોતા નથી પણ જનતા સુધી પોને વાવના બાજરી કે ઘઉં જરેનો પોષક કે અણાનો ઓળો પોતાના છોકરોને આપી પાડી શમ્તો નથી ધરેનો ધણી એવું કરે તો ચોર બને છે ને રીપાઇવાસા દલકા હોય છે તે સાગ ખેડુતની ઇજ્જત લેવાનું કરે છે અને દડ લે છે કેટલાકનું માન વુ છે કે વીધોટીમાં ઉપજ વધતી નથી એટલે રાજને પણ ઉપજ વસાવવા માધન રહેતું નથી તેમ ભાગ રોય તો તેમાં લાભ વતારે આવે એ વાત ખજી છે પણ જ્યાં જમીનન ધણી જમીન નુષાગવા રાતી પાછ લોળને ધીંગતા નથી કુરો કગવતા નથી, પાળા ખજારી દેતા નથી, નવાણુ ગજાની નેહંગ્યો પાણી પાસાનું સાધન કરી દેતા નથી, માગ મળત લેવા પછમાં ધીરતા નથી સાગ બી અપારતા નથી કામની વાવં રો કરવા ઉતેજન આપતા નથી ખાતર નખાવતા નથી અને જમીન ઉડી ખેડાવતા નથી અો તેવું કરે તેને ભાગમાં રહેમીયત લાતી ઇનામ આપી ઉતેજન આપતા નથી અને ખેડુતા ને ભાગ છે તો એક ભાગ રાજપનો છે ખેડુને વધારે ઉપજ આવશે તો રાજની પણ વધાર ઉપજ આવશે એવું મન મોટું રાખી ખેડુનોને ધીંગ્ધાર કરતા નથી તો કદી પણ ભાગ જત નથી કાપરો નથી કદી એકાદ બે વરમ વસાની અનુકુળતા હોય તો ઉપજ સારી આપ પણ પછી તે લોફા પણ કપામ દાતા ને મરવે ધણી જમીનમાં જગ બાજરી વાવે કે ખાતર નાખતા નથી તે ખેડ કરવામાં બે દરદર ગરે, કે અો દુનુ બજારે છે ગરે ભાગ, ખટાઇ કરતા વીધોટીમાં ને ખેતીની અને ગામડી જમીનમાં વેચાણ દલ આ રાખી ગામડાં ઓ આખા થાય છે ગામડામાં પણ સાગ મખન થાય છે તમામ ખેતરોમાં કુવા થાય જાય છે ને હામમાં લોળ કુળ જાડ ઉઠેગવા લાગે છે સામાજી થોક બધ થાય છે અો વપાર ઉદોગ વધે છે અને તેથી દાણી ઉપજ ગજનિ વધે છે, ઉપજન જમીન વેચાણ થાય તેની ગજરેશન શી ધણી વગી જાય છે કાગ્યુ આજે એક ખેડુનું ધીંગત રોય તે કાલે ગરીબ થાય એટલે ધર કે જમીન ગીમે મુખ કે વેચાણ કરી કરજ નુકે તેથી ગજરેશન દરતાવેગનુ થતા શી વેળે વખત જોઈતીવા આત્રા ધરજારો જમીન ખેતર પાદર વેચાણ થાય તેની ઉપજ આટલાં કરે છે ને દાણુ વધતુ જાય છે તેથી સામક ને મહેર બધાની આગાહી થાય છે ભાગ ખટાઇ જ્યાં રાખતા હોય તેમણે નાંખાતે પણ ભાગીદાર છે એવું માની ખેડુનોને બધી મગવ ધીંગ્ધાર કરવાની કે નોજ ઉપજ રવી

જવા આશા નાખી નહિ તર હેવો જમીન ઉત્તર અને છે નો ખેડનો ખેડીયર થઈ ગ-
રીબીમા આનના મોટા ગહેરોમા ખેતી લાગી કમાવા જતા ગહે છે હાથ ફેટવાક રાજ્ય
સ્થાનોના ગામડું જહોજવાલી બોગવતાં તે બગ્યાન થયા છે ને ફેટવાક થતા મન છે
તેવું કારણ લાગે બટાઈ વેગનીકચવણને લાકાને પત્રસા ધીરી ઉદ્યોગ રસ્તે ચલવવાનો
અભાવજ છે શિવાય નથી ખદશાહી વખતમાં ગામડાઓ આગાદ હતા ગત્યો પણ
આપાદને તગતા હતાં જમીનમાં ગમકમ હનો નવાણમાં પુગના પાળી હતા જમીન ગમાળ
હતી તેથી ઉપજ બહોળાને મોટો કબજી થતી ને દોગાખર સખ્યાવધ હતા તે બહુ
જવારથી જમીનના માલેકો હક લઈ લીધા ને વોડાપર લુ । લુ । કચેરા વધાર્યા ત્યાગ-
થી નીધેનતા અને પાવમાની ગિધિગિધિનો તાર થયો છે

લોગ પણ મોટા રાજ્યોની દબી ફેરી એટલે લુચ્યાઈ શીખ્યા ને મોગી કમાઈ
હેતગીહી અને આનિન અધર્મ અને લુકુ બોલવા લાગ્યા ને ન કવના કામ કમ
લાગ્યા દીકરીઓ અને ગામ વેચવા લાગ્યા લાકાને મીતની ઓઝોમા છૂટ લીધી અને
બધી રીતે પરદેસનો સુધારો દાખલ થયો ને હેવો બેધ બોલ પછગવાલા થરાનુ તીખ્યા
એટલે સદા બેલવા લાગ્યા તેથી તો લો । નુ મત્યાનાસ થયું અને હવે તે ગુમારી કપાળે
હાથ દઈ રડતા બેઠા છે જે કુટુંબોની જહોજવાલી હતી તે કુટુંબના છંપા ચડે ચડે
બીખ માગે છે અને રાજ્યભક્તિ વીસારી તેથી રાજ્યોએ પણ પ્રજાપરની બક્ષિ કે
પ્રેમ ઓઠે કર્યા એટલે પરસ્પર પડતી થવા લાગી છે

તેથી હવે જગમ ત્યાંથી સવાર સમજી બધગથી ડગી નીતીનર્મના અને ખેડનો ને
વેપારીઓ અને અને રાજ્યો જમીનના માલેકો હક આપે તો ખેતીવાડીનો દીવ્ય વળી
નહિ તર તો વીધોગી થો કે લાગે દો બહુ સગ્ય છે લોગોમા વિસ્વાસ પડે નહિ ના
સુધી કોઈ પણ કામમા મિલિ થતી નથી માટે પ્રજા ગત્યો વિશ્વાસ બેઠે એવું આગ
ગણ આચરવાથીજ ખેડૂત વેપારી ને ગતની આગાહી થાય છે બાકી તો આકાસમાથી
પુષ લેવા જેવું છે પરમદુષણ પરમાત્મા મનુ બનુ કરો એજ વાચના છે

વાવતાં પહેલાં બીની ઉગવવાની શક્તીની કરવી જોઈતી પરીક્ષા.

—*** **

આપણા જેડુનો સાધારણ રીતે વીધે જોઈએ તેનાથી વધારે બી વાવવામા વાપરે છે કારણ કે તેઓ સમજે છે કે જેટલું વાંચુ તે બધું ઉગી નીકળતું ના હોય તેઓ હમેશા જોઈએ તેથી વધારે વાવે છે એ રીતે જોતાં આ ટેલ. સારી છે કારણ કે તેથી વાવણી નકામી-અફળ જતી નથી પણ આ રીતે વાવેતર કાંવાળી બીનો ખર્ચ વધારે થાય છે માટે વાવતાં પહેલાં જેડુના પોતાના સમઢી રાખેલાં બીની, અથવા કોઈ પાસેથી આવેલા બીની ઉગવાની શક્તીની પરીક્ષા કરી વાવે તે તેને ફાયદો થાય બીની ઉગવાની શક્તીની પરીક્ષા કરવાની રીત કાંઈ શુચવાડા વારી કે અઘરી નથી હા જતા ખતરા બી તરફી લઈ એ કામગીરી કરવી પડે ખરી, એ પરીક્ષા કરવાની સાધારણ રીત નીચે પ્રમાણે

જોકે છાલકી રકાબી કે ચપણા (માટીના) મા માટી વારી તેમાં જે બી નાણી જોવા હોય તેના ગણતરી બધ ૫૦ કે ૧૦૦ દાણા નાખતાં અને તે વાસણની માટીમા એ દાણા મેળવી દીધા પછી તેના પર પાણી છાટી રહેવા દેવું આ પ્રમાણે ફરાર સાજ પાણી જોઈતા પ્રમાણમાં છાટવું એ પ્રમાણે બે ત્રણ દીવસ સુધી નીચમીત પાણી છાટીશું એટલે દાણા ઉગવા માડશે આ પ્રમાણે પાંચ નાત અને હસ દીવસ સુધી પાણી છાટતા રહી જેટલા દાણા ઉગે તેના ગણતરી કરવી પડે જુદી જુદી ભતના અનાજ અને કઠોળના બીને ઉગવામા વતા એવાછા દીવસ સાંજે છે એટલા માટેજ પાંચ સાત કે દસ દીવસ સુધી પરીક્ષામા મુકેલા બીની અજમાયશ ભરૂં રાખવા કહેવામા આવ્યું છે.

જુદા જુદા દાણાની ઉગી નીકળવાની શક્તી માટે ઘણી અજમાયશો પછી એવું ઠરાવવામા આવ્યું છે કે તે દરેક સેક્ટે નીચે મુજબ ઉગી નીકળે તે, મારા છે વળી સાધારણ રીતે બીયાને ઉગી નીકળવાને માટે પણ કોષ્ટકમાં બતાવ્યા પ્રમાણે દીવસો લાગે છે અને તે સુદત દરમ્યાન ન ઉગી નીકળે તે તે બીયા-સારા નથી એમ કહેવાય પરંતુ જુદા જુદા બીયાની ઉગવાની સુદત જે કોષ્ટકમાં આપી છે તેમાં પણ ઘણી વખત ફેર પડે છે અને તે આસપાસ ની હવા, ભેજ, ગરમી અને જમીનની સ્થિતિ વગેરેને લઈને થાય છે માટે દરેક બીયા ને સુદતેજ ઉગી નીકળવા જોઈએ એવું ચેકકસ મા ડી લેવાનું નથી

નંબર	દાણાનું નામ	સેકડે કેટલા ઉગવા બોધ્યો	સાતરથુ 'ટાપી'માં માં ઉગવા બોધ્યો તે મુદત
૧	ધહુ' બાગરી, બુવાર, બાવટો, બટી જવ વગેરે	૬૫ ઠાણા	૨ દીવસ
૨	વાલ, મગ, અડદ, મઠ તુવર, મઠાઈ	૬૫ "	૬ થી ૩ દીવસ
૩	વટાણા ચોળા	૬૮ "	૩ દીવસ
૪	કપાસ	૮૮ થી ૯૦	૬ દીવસ
૫	તળાકુ ટામેટા	૮૮ થી ૯૦	તળાકુની સાધારણ ૧૪ દીવસે ઉગી નીકળે છે
૬	કુમળી, રીગણી	૮૫ થી ૮૮	૩ થી ૪ દીવસ
૭	કોળી મુળા	૬૫	,
૮	કાકડી ગલકા કોળા	૬૨	"

મુચના—ધણી જગાએ બીયા સારા તરસા જોવા માટે બીને પાણીમાં નાખવામાં આવે છે. આમાં જેટલા બી પાણીમાં નીચે બેસી જાય છે તેને સારા ધારણ રીતે સાચા અને સારા (નીવડ) માને છે અને ઉપર તરી રહે તેટલા ખરાબ (ફલકા) ગણવામાં આવે છે. આ માન્યતા કેટલેક અંશે ખોટી છે. કારણ કે ધણી વખત ખરાબ તથા સહેલા દાણા પાણીમાં નીચે બેસી જાય છે. તેમજ સારા દાણા ઉપર તરી રહે છે.

વળી દરેક ખેડુને માત્ર એટલું જ યાદ રાખવાનું છે કે દરેક બીયાને વાવતા પહેલાં કેટલા દાણા સેકડે ઉગી નીકળશે તથા કેટલા દીવસે ઉગી નીકળશે તેની તપાસ કરવી ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે બી બહુ જ યોગ્ય ઉગી નીકળે તથા ઉગી નીકળવાને બહુ જ વધારે મુદત બગણી લાગે તો બીયા કુવડા ને ખરાબ સમજવા અને તેવા બી વાપરવા લાવાકારક નથી.

ગુલામમાઈ એન. દેશાઈ,

કીવીજનવ મુખ્ય-ટેન્ડન્ટ ચોક્ક એગ્રીકલ્ચર—કુત્ર ની. ગ.

માવડું અને ખેડુતો

ઘણે ભાગે શિયાળામાં એકાદ વરસાદનું આપડું પડે છે, તેને દર વખે માવડું કહેવામાં આવે છે, માવડું કાર્તિક-માસમાં માસમાં થાય તો તેથી શિયાળું પાકને લાભદાયી નીવડે છે, પરંતુ તે પછીના માસમાં થાય તો નુકસાન કર્તા નીવડે છે, અને છેક મહા માસમાં થએલ માવડું તો શિયાળું પાક પછકી ઘઉં, ચણા, સરસવ, રાઈ વગેરેને માટે ના લઘન નુકસાન કર્તાજી ગણાય છે. તેથીજ કહેયું છે કે —

મહા મહીનાનું માવડું, જંગલ મગજ ગીન,
સમય વિતાવું મોલવું, એ ત્રણ એકજ રીત

મતલબ કે મહા મહીનામાં થએલ માવડું લઘન ખરાબ ગણાય છે. બદ, ચણા આસો-કાર્તિક માસમાં એટલું છે તે ઉગી નીકળતા પહેલાં માવડું થાય તો પશુ માવડાથી જમીન કઠણ થઈ જવાથી ફેટણુંક ખીચાડૂં તો ઉગતું પશુ નથી, અને કઠણ ઉગે છે તે પુરેપેરું ઉગતું નથી, અને કાર્તિક વડી પછીથી પોય માસ સુધીના અરસામાં થએલ માવડું તે પાકને અપારત હાનિ થવું દે છે પરંતુ તુરં. તમાકુના પાકને ઘણુંજ નુકસાન કરે છે

માવડું થવાનો મેઘાડબર થાય તો શિયાળું પાકની મરચી, રીગણીમાં એરડીનો ખોળ Castor Cake વેરવો અને તરતજ ગોડ કરી દેવો, તેમ બદની ખેતીવાડાએ જે ચાસ વચ્ચેનો પહોળા આજી દળી દેવો એટલે માવડાનો મલો સારો લાભ મળશે.

માવડાથી ખુશા વિનાની બાજરી, જુવાર, કઠબ વગેરેને તેમ ઘાસના બીડને નુકસાન થાય છે તેમ આગોતર તમાકુનો કસ પણ ધોવાઈ જવા સભવ રહે છે માવડાને દેખાવ નજરે રાંઠે તો ખુશા વિનાની બાજરી, જુવાર તથા કઠબ વગેરેનો પલ્લે નહીં તેવો મદોબસ્ત કરવો

માવડું થઈ ગયા પછી ચામાસું પાક લીધા પછીની નવરી પડેલી જમીનમાં ખેડ કરી, કશવ દઈ રાખવા કે જે જમીન ઉનાળે તપી રવાદાર, બની ખાતરનો ગુણુ દેશે

જે ભાગમાં વગર પાણીએ (શિયાળું) મરચી પાકે છે તે ભાગના ખેડુ ત્રણે મરચીને ખોળ દઈ ગોડ કરવો, અને માવડું થઈ ગયા પછી મરચી

ઉપર રાખોડી છાટવી. આથી મોટા મુખી અને વધારે માત્ર ઉતરશે

વગી જે ક્યારીના પાળા નાના થઈ ગયા હોય તે જમીનના માનીકે માનકા પછી પલજેતી, અને પોચી ગનેલી તેજ ક્યારીમાંથી પાલની અદરનુ વાગમાંથી માટી ખોદી કાઢી પાલા ઉપર નાખવી આથી ક્યારી ઉડી થઈ ચોમાસે વધારે પાણીનો જમાવ થશે

માનકા પછી પીવાયની સાકમાંજ જેના કે કાલી, ફાંવર, મોલકેલ, કોળેજ વગેરેને ગળોડીનો છટકાવ કરવો આથી તેને લીધા થશે

માનકાથી તલ, તમાકુ, તુ વગેરે કેટલાક પાકોને ગુડસાન છે, પરંતુ ઉપર લગેલા લાલ લેવા એ એક કાયદાકારક ગામત ગણુતા પ્રભુ લાલ લેવાની જેટલુ ગણુએને મદદુદિ આપે

લેખક

મધુસિંહ નથુસિંહજી સોલંકી,

આસિં આસ્તર,

મેઇન રુકવ, ગોધરા

સોપારી,

—***—

સોપારીના ઝાડ ૩૦ થી ૪૦ વર્ષ લગી ફળે છે સાધારણ રીતે દરેક ઝાડને એ ફળના કુમળા આવે છે દરેક કુમળામાં ૨૦૦ થી ૩૦૦ સોપારી હોય છે સારા કુમળામાંથી કોઈ વખત ૪૦૦ સોપારી પણ નીકળે છે જે એપ્રિલ અથવા મે મહીનામાં વરસાદ વાદળ હોયને નાની સોપારી પડી જાય છે, અને આવક ઓછી આવે છે ઝાડને માર્ચ અને એપ્રિલ મહીનામાં કુટ આવે છે અને નવેમ્બર અથવા ડિસેમ્બર મહીનામાં સોપારી થયેલી પાડે છે કેટલાક વખત ઝાડને ફતુ બહાર ફળ આવે છે દરેક કુમળાની નીચે એક પાત્રડું હોય છે આ પાત્રડું ફૂલ થયા પછી જે મહીના મુખી રહે છે, ત્યાર પછી પાના પડવા માટે છે અને દોડા ચોમાસામાં પડે છે આ ઝાડને જુની વાલા માનના રાય છે આ કુમળાઓને ભુગમીવાલા પાનાથી ઠંડી સુકવાયા આવે છે, કે જેથી નાના સોપારી વરસાદમાં કાઢી જવા ન પામે

કુમળાઓમાંના સોપારી સારે પડતા નથી તેમજ કુમળાઓ સાથે પાડતા નથી નીચેના કુમળા પહેલાં પાડે છે અને છેવટે ઉપલા કુમળા

એકજ યુગમાં થોડી સોપારી પીતી અને પાકી હોય કે નને થોડી મોખા ।
ડાચી અને લામી-કોય 'ગજ મા વેચત માટે નો સારીતા કપના છોડાને
દાઢી નાખવામાં આવે છે સોપારીને નાખના વાસણમાં બે કલાક સુધી ઉડ-
ળવામાં આવે છે એક મુઠી સુધી પાણીના નાખવા માટે , ચુત્તને દીધે
પાણી લાલ અને છે પાણી જેમ સોપારીમાંથી તત્વો લેવા માટે છે તેમ તેમ
ધડુ બનતું જાય છે,

પછી સોપારીને ઠાઠી લેવામાં આવે છે પછી રતાશ પડતાં તત્વને એક
પદોળા મોઢાના વામણમાં કે જેનો અદર સુર્યનું કિરણ પડતું હોય તેમાં
રેડામાં આવે છે ત્યારપછી સોપારીને સુકવવામાં આવે છે

સોપારીના ઝાડને લીનાગત્તાની જમીન ઘસીને માફક આવે છે માટી
એવી હોવી જોઈએ કે પુર આવે નોપણ ગોઠી ધોવાઈ જવી ન જોઈએ
માટીને વારવાર લીની રાખવામાં આવે છે એના ઝાડને ખાસ છયાની જરૂર
હોય છે

પહેલા સોપારીને ક્યારામાં ઉઠેરવામાં આવે છે અને ત્યારપછી બોલ
જગ્યાએ રોપવામાં આવે છે ત્યારપછી એને કાયમની જગ્યાપર રોપવામાં
આવે છે પહેલી વખત ક્યાગમાં માટીને ઝાડીને ઝીણી બનોવવામાં આવે છે
અને આ માટી સાથે પાદડાનું ખાતર મેળવવામાં આવે છે જુના ઝાડપરના
પાકી સોપારી રોપવાને માટે લાયક હોય છે પાકી સોપારી છોડા સાથે નવ
ઈંચના અતરે એકીસ માસમાં રોપવામાં આવે છે ક્યારીઓ લીની રાખેલી
જેમજો જુન માસમાં આ રોપેલા સોપારીના કણુમાં દેખાય છે અકોગર
માસમાં એને બીનાસવાળી જમીનમાં બે ફીટને અતરે રોપવામાં આવે છે
આ છોડગળોને ઠાલો કાયમની જગ્યાપર રોપવામાં આવે છે અથવા થોડો
વખત પછી જ્યાં વર્ષા પડતું પુરી થવા આવે છે, ત્યારે કાયમની જગ્યાપર
રોપવામાં આવે છે કેટલાક જગ્યાએ કાયમની જગ્યાપર-રોપતી વખતે
ખાડાઓમાં પાદડાનું ખાતર અને કેળના થડ નાખવામાં આવે છે અને એના
ઉપર માટી પુરવામાં આવે છે કાયમની જગ્યાપર રોપતી વખતે છોડવા ૬ થી
૮ ફુટ દેડે હોવા જોઈએ

માર્ચ માસમાં સોપારીના ઝાડને પાદડાનું ખાતર પુરવામાં આવે છે અને
જો ખાતરને અડધી ઠરમાયલી ઝાડની ડાળીઓથા ઢાંચવામાં આવે છે ડાળીઓ
સુકાઈને દેશદો જો છે કે સખત વરસાદના ઝાડાથો ઝાડને નુકસાન થઈ
શકે નહીં ઝાડને દરેક બે વર્ષ પાદડાનું ખાતર આપવામાં આવે છે છાણનું
નરેકુ ખાતર, છાણનો રેડ અને રાખનું ખાતર પણ આ ઝાડને મારક

આવે છે એના આડ જલસી વધતારા હોય ને, સાધારણ રીતે દરેક વધે મા ફળ
આવે છે એના આડને ખીનામવાલી તથા છામડા ૧૧ જમીન પામ માફક
આવે છે

સોપારી તરુ પ્રકારની હોય છે (૧) ચીકણી (૨) ખીમ (૩) ગોઠુ

ચીકણી:—કાચી સોપારી ઝાડના ઉપલા કાચા કુખખામાંથી કહાડવામાં આવે છે જ્યારે આ સોપારીને ઉકાળવામાં આવે છે ત્યારે સપાટ બને છે આ સોપારીને મુઠવ્યા પછી પાછા રાંતા તત્તોમાં ઘોસવામાં આવે અને મુયના તાપે મુઠવવામાં આવે છે અને રાત્રે લઈ દેવામાં આવે છે

ગીટા;—આ પાત્રી સોભારી છે પહેલા વખત ઉકાળ્યા પછી મુકવવામાં આવે છે

જોડુ;—આ પુરુષી અથવા હદ ઉપરાંત પાત્ર સોપારી છે પહેલી વખત ઉઠાવ્યા પછી સુકવવામા આવે છે એને રોગ સાધારણ નીને ધનો જાતી

ਦੇਖਾਓ.

પ્રેમભાઈ નારાયણ પટેલ

ઉડાચ લાહાર કુળીતે

वाया ७१६१भेरा

વાહરડા ખસી કરવાની નવી રીત.

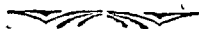
— 江上漁樵大士高士傳 卷之五 —

પુતા ખેતીવાડી કાવેજના પેટરીનરી સર્જન ડાઠ ણીઠ ણીઠ જોશી જે
ડુન અન ખેતી અબધી અજોડોબર ૧૬૨૪ ના માગીક અક પ મા નીચે
મનબ લખે છે

પ્રથમ શરૂ કરી અને તેનો પ્રયોગ અમે ગયા ચાર વર્ષમાં ઘણું સ્થળે કરી બતાવેલો છે જેડુંને આ રીત જોટલી તો પસંદ પડી છે કે ઘણા ગામના લોકોએ આ સાલે પોતાના વાછરડા અમારા દવાખાનામાં લાવી ખેતી કરાવી લીધા અને ઘણા લોકોએ અમને ગામે લઈ જઈને ત્યાં સર્વ ગામ કોડા મમલ જાછરડા ખેતી કરાવ્યા છે, ગિજનપુર જીલ્લામાં તો સીનીલ વેટગીનરી ખાતા મારફત સેક્ટો વાછરડા ગામે ગામ ખેતી કરવામાં આવ્યા આ નવી પદ્ધતીથી વાછરડાને કેવી રીતે ખેતી કરવામાં આવે છે અને આ રીત આપણી જુની પદ્ધતી કરતા કેટલી ફાયદાકારક અને જનાવરોને સુખ-કારક છે વગેરે માહિતી આ લેખમાં આપવાનું યોગ્ય છે.

વૃષભની નસો છુદવાની કીવા તોડવાની આપણા દેશની જુની પદ્ધતી અને નસો દાબવાની આ નવી પદ્ધતી વસ્તુતઃ એકજ છે અને તેનું મહત્વ પણ સરખું છે પરંતુ કીયા માત્ર તદન ભિન્ન, રહેલી તથા જનાવરોને સુખ કારક છે, નસો છુદવાથી જનાવરોને કેટલો ત્રાસ અને આપદા ભોગવવી પડે છે તેના કલ્પના આપણા ખેડુત બાઈઓને છેજ. આ નવી રીતથી ફક્ત ૫ મીનીટમાંજ નસો દબાય છે જનાવરોને જરાએ દુખ ન થતા વૃષભનું જીવિત્વ નષ્ટ કરી શકાય છે જનાવર એક દીવમ પછી માદું રહેતું નથી હમેશા માફક ધાસ ચારી તથા પાણી લે છે અને સોને બીજકુવ ચઢેનો નથી.

આ હથીઆરના જુદા જુદા ભાગો જોવા બતાવેલા છે કે તેના હાથ ત્રણ સાધારી મજબુત જોડવામાં આવે છે એટલુંજ નહીં પણ તેમાં ત્રણ પેચની યોજના કરેલી છે તેથી નસો ઉપર સરાસરી ૮૦૦ પાઉન્ડ-(૨૦ મણ) નો દાળ બેસે છે નસોનું પાણી થઈ જાય છે અને તેથી વરજીને લોહી નહીં મળવાથી તેની મધ્ધી ન થતાં ધીજી નીર્જીવ થાય છે ઘોડાઓને બકરાઓને પણ આજ રીતથી ખેતી કરવામાં આવે છે કોઈ પણ ઋતુમાં વાછરડા ખેતી કરવામાં હરકત આવતી નથી નાહના જનાવરોને પણ આ રીતે ખેતી કરવાનું દોષ સહેલું અને જોખમ વગરનું હોય છે જખમ થયાં વીના તથા વૃષભ કાઢ્યા વગર આ રીતે ખેતી કરવાથી ફીડા પડવાની ધાસની બીવકુવ રહેતી નથી, આશા છે કે અમારા ખેડુત બાઈઓ આ રહેલી રીતનો ફાયદો લઈ આજ મોસમમાં પોતાના વાછરડા ખેતી કરાવી લેશે.

“હીમની વનસ્પતિ ઉપર અસર”

—*****—

પ્રજાગધુના નાં ૨૨-૩-૪ ના અક્રમા અર્થાં પત્રના મથાળા નીચે “હીમની વનસ્પતિ ઉપર અસર”ના પશ્ચાત્ત જાગમા રા રા હુર્ષદરાય ગણપતરામ મહેતાએ કરેલું વીવેચન વીદના લર્થુ છે એ વીવેચન ખેડુત વાઘજોને અવસ્ય ઉપયોગી છે તેથી તેને ઉતારે આ ખેડુત ત્રીમાસીકમા લીધો છે કે જેથી ખેડુતવાઘજોમા એનું વાચન ફેલાય અને પ્રસરવા પામે

“દરેક જીવને અમુક ઉષ્ણતા શરીરમા રહે છે માણસને ૬૮.૫ ડીગ્રી તાપ શરીરમા રહે છે, એથી વધારે આઠો થાય છે તો તેની અસર સરીરમા થાય છે અને કાંઈ પણ વિકાર થએલો છે એમ સિદ્ધ થાય છે વનસ્પતિમા પણ એમજ અમુક પ્રમાણમા તાપ એના પોષણ માટે જોઈએ છીએ તેમ હોય છે, એમા જે ફેરફાર થાય છે તેટલો વિકાર એમા થાયજ છે અત્યંત ટાંડ પડે છે ત્યારે માણસો પણ ઠી ગરાઈ બંધ છે, પક્ષીઓ પણ ઠી ગરાઈ ઝાડ પરથી નીચે પડે છે અને મરણ પામે છે આ જે કારણોથી બને છે તેમજ વનસ્પતિમા ટાંડને લઈને ઠી ગરાઈ ગયેલ લાગ કે આખુ ઝાડ ગટી બંધ છે

વનસ્પતિ પોતાનું પોષણ સુલીયાના, નાના નાના રૂવાટી જેવા રેશા સુલીયાથી કરે છે એ ગટુજ નાનુક હોય છે ને જમીનમા ઠડાઈ વધે તો તરતજ તેમા વિકાર ઉત્પન્ન થાય આ રૂવાટી જેવા સુલીયા જમીનમાથી પૌષ્ટિક દ્રવ્યો લઈ કુદરતના દ્રવ્ય પુરા પાડે છે, કે જે એમને ખોરાક છે આ દ્રવ્યો સુલીયાથી ઝેડની અદરની નળીઓમા થઈ ઉપર ચડે છે ને પાણી વધાનાનું હોય છે તો પાંડડામાથી ઉડી જવા મધે છે આ કામમા વિનં ઉપ અતિશય ટાંડ પડે તો થાયજ કેમકે જે નસોમાથી ઉભુ નળીઓમાથી દ્રવ્ય જવું જોઈએ તે જોઈએ તે પ્રમાણમા જઈ શકતું નથી તેમજ પાનદારા પા હો તાપ જોઈએ હોવાથી જહાર પણ બરોબર નીકળી શકતું નથી આ અડ ગળને લઈને વનસ્પતિને પોષણમા બગાણું પડવાથી અડચણ થાય છે અને તે (માદગી) હેરાન થાય છે, કે જેને આપણે જાતી ગયેલું કદીએ છીએ વધારે, જોણું નુકશાન સુલીયા, નળીઓ ને પાનમાં જે નુકશાન થયું હોય એના ઉપર આધાર રાખે છે

છે, જેમકે શેર, તથા વિ એનું કાનુ એક કે શરીરના દરેક અવયવોને જોડતી ઉચ્ચતા મલવાથી એનું કાર્ય ક્યાં લાગે છે તેમ જાણે તેમ જુદાશાન ને પહેલો. આ કાર્યમાં અઠચલુ થાય તે દરમિયાને અઠચલુ કાર્ય ને એ દરમિયાને સહન કરવું પડે એક પાનને પણ એવીજ રીતે શરૂ કરવું પડે છે વનસ્પતિને કૃત્રિમ ગરમાઈ આપવાના સાધના આપણી પાસે આમ નથી તેમ જ એમાં મનુષ્યની શોષક વૃત્તિ પરીણામ લેઈએ તેવું આગળ ગણી નથી

ખાતર જમીનમાં ફેલાવે એટલે કાષ્ટક ગરમાઈ લાવે છે, કમકે સડો થતા ગરમાવાની હાજરી હોય છે તેમજ પાણીમાં પણ એક ગુણ છે કે જે ગરમાઈ જલદી લેતું નથી તેમજ જલદી છોડી દેતું પણ નથી આ ગુણ જમીનમાં કે હવામાં નથી આથી ટાંક પડતાજ હીમને ઉપદેવ અટકાવવા ખાતરને પાણીનો ઉપયોગ કાષ્ટક પ્રમાણમાં થઈ શકે એમ છે ખરો આનું પ્રમાણ બહુ જોડું

હીમના ગુણ એજ કે જે ગરમાઈ કુદવતની મહત્તી પાણુ વિન કામ ચાલે છે તેની વિરૂધ્ધ કામ કરે છે અને વનસ્પતિના ભાગે (અરથવા) ને અતીશય ટાંક પડવાથી જેમ આગળના અઠકાઈ જાય તેમ અઠકાવે છે કે નિરુપાય કરે છે કે જેને લઈને પાકને જુદાશાન થાયજ એ દરમિયાન છે

કાણુમાં ખેતીવાડી સહુનું આજસુચીનું કામ

—*****—

નામદાર મુબઈ સરકારે પ્રાથમિક શાળામાં ખેતીનો વિષય હામલ કર્યો તેની પ્રથમ શરૂઆત ફક્તિલમાં સને ૧૯૨૨-૨૩ માં કરી તેનું સાક હોમ એઈ ગુજરાતમાંથી પાચ છલ્લાના પાચ શિક્ષકોને શીક્ષણ લેવા ગોધરા ખેતી વાડી સુલમાં મોકલી તેઓએ ૧૯૨૪ના એપ્રીલમાં અરયાંસ પુરા કર્યો એટલે તેમને દરેક છલ્લામાં એકેકી સુલ આપી તેમાં ખેતીનો વિષય ગીખવા નો હુકમ કર્યો

આ પ્રમાણે અમદાવાદ છલ્લાના કલુશામાં સુલ તથા ફારમ કી એલયુ - ડેગનલ ઇન્સ્પેક્ટર સાહેબ, ડે. એ. ઇ સા જુનાઈ તથા આસી ડે એ ઇ. સા ખાન સાહેબ ત્રણેના મુબારક હુકમે ખુલુ મુકવામાં આવ્યું હતું.

સ્કુલની શરૂઆતમાં લોકમત સમજાવવાની વીધ હોય. આ વીધથી છોકરાઓ બગડશે, રબરેલ થશે ને કોઈપણ કંઈ 'વળગારો' નહીં, વળી ખેતીનો અભાસ બાપીકો કંઈ છે. તમો શું બલવાનું હતું, ને સરકાર શું બાલવાવાની હતી એમ લોકો કહે તેમ કહેવા લાગ્યાં. આવી લોકોહીતથી કંઈ જોઈતું મૂન ઠણ મણ થયું જે કેવી રીતે કામ કરવું તે વિચારવા લાગ્યા. આવી પરિસ્થિતિ જાતે નહીં પરંતુ બધે છે એમ માલુમ પડે છે.

શિક્ષણમાં પ્રથમ ઉદ્દેશ્ય લોકોમાં શી રીતે કારમ નમુનાકાર થાય, તેઓ શિક્ષણને ચાહ્યાં તેવી પ્રવૃત્તિ કરવી, તેજ શખ્યો. હુમર, કુપામી ખાતા તરફથી મેં હરવાય સાહેબ તથા ખાનસાહેબ બન્નેને તપાસણી માટે મુક્યા તેમની નિમત્તી સલાહથી નીચે પ્રમાણે કામ કરવામાં આવ્યું છે.

આ સ્કુલમાં કલુમા, બુરાણી, કુમડથલ વગેરે સ્કુલોના છોકરાઓ આવે છે, કલાસ શરૂ કરતી વખતે હકતરપર ૬૩ નમર હતા. તે હોલ પડ છે પરીક્ષા પછી લગભગ ૧૭૦ નમર થયો. સ્કુલમાં જુન સને ૧૯૨૪ ના શાળાપત્રમાં છપાયા કોડસ ચલાવવામાં આવે છે તે ઉપરાંત અવલોકન કરાવવામાં આવે છે શિક્ષણમાં મુખ્ય મુત્ર એ છે કે બાલ્યીતા પરથી બાલણ્યા પર જવું ને વરતુંનું પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન આપવું આ મુત્ર પ્રમાણે છોકરાઓ પાસે 'શિક્ષકની' દેખરેખ નીચે કારમમાં કામ કરાવવામાં આવે તેમજ જાત મદેનની દેવ પડે ને સંપ્રમણ વધે તે માટે તેઓની દુકકીઓ પાકી હજી, શપડી કોડસ હા કવાનું તથા નિહવાનું વાવવાનું વગેરે કરાવવામાં આવે છે આ કામ કરતા પ્રથમ છોકરાઓને ચરમ આવતી ને કટાલો આવતો તે હવે નાણુદ થયો છે. હવે છોકરાઓ પોતાના ખેતરમાં તે કામ નવરાશતા વળાતમાં કરે છે.

કારમમાં નીચે પ્રમાણે વાવવામાં આવ્યું છે.

શાકભાજી—મરચી, મુળા શકરીઆ, લીલા, કાકડી, ટામેટા મેથી, કાત્રી, નેરકોલા, કોલીફલાવર, અલરી

કપાસ—ગીવેક્સન વન, ૧૦૨૭ નમર

ઘઉં—પુખાચાર, પુખાખાર, ચહુની

જુવાર—માલવણ

બાજરી—દેશી

મગફલી—સોલસ 'જાપાન

કલાઈ જ ક—ગાડમ, કેળ

માત્રીકની જમીનમાં—૨૪૨૬

તે ઉપરાંત મકાઈ, રામતડી હુગરી વીગેરે વાવવામાં આવ્યા છે ઉપર તુ વાવેતર છોકરાઓના હાથે કરવામાં આવ્યું છે ને નું તેઓ અવલોકન કરે છે

ઉપરના વાવેતરમાં કોલી, મેરકોલ, કોલીકવાનર કપાસ, ઘઉં મગફલી, મકાઈ, રામતડી વીગેરે ફેટવાક તુલોતુ વાવેતર આ ગામમાં પ્રથમ છે એટલે તે તરફ લોકોનું લક્ષ દોરાય તે સ્વાભાવિક છે, કારણ કે લોકોને નરીનતા ભેંધેલી ડીએ

ઉપરનું વાવેતર ગામમાં ફેનેહમદ થયે એમ લોકોને આગા પડી છે કારણતુ ભેંધ પુમા ઘઉંનું વાવેતર ગામમાં ત્રણ વિધા થયું છે આવવી સાત કપાસ તથા મગફલીનું વાવેતર વધુ પ્રમાણમાં થયે એમ લોકોની માનણી પરથી જણાય છે ખાતરમાં ગદકીનું ખાતર (ચરકી) છાણને એરડીનો ખોલનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે તેમાં ચરકીનું ખાતરનો પ્રયોગ ગામમાં નરીન છે જેથી લોકો તેના ગુણુ દોષ-જાણના ન હોવાથી મંજુર, ગાડુ જેરે ની ઘણી અડચણ પડતી હતી છતાં તેનો અખતરો કરવામાં આવ્યો ૭ ને તે આજી સાલમાં બીડામાં એક વીડામાં ફક્ત બે ગાડા નાખવામાં આવ્યું હતું તેના પ્રત્યક્ષ હાથ લોકોને બતાવવામાં આવેલા હોય, જે ત્રિધામાં ૬૦ રૂપીયા ના બીડા થવા મુસલ હતી, તેમાં ખાતરના પ્રતાપથી ૧૦૦ રૂપીયાનું વચા થયું હતું ને બીન ખાતરવાની જમીન હોવા છતાં છેવટ મુખી લીવાથ રહીને કુટ પશુ સારી દમ હતી આ ભેંધ લોકો ગુણ થયા ને ગામમાં તે ખાતરનો વપરાશ વધવા માડ્યો છે હવે લોકો આ ખાતરથી અમડાતાને શોધ કરતાં ઓછા થયા છે

આ ખાતરનો બીજો અખતરો હુગરી ઉપર કરવામાં આવે છે માલીકે લગભગ બે ગુઠા જમીનમાં રન્કોતુ વાવેતર કર્યું છે તે રન્કો બે માસે વાવવા લાયક થાય છે ત્યાર પછી દરરોજ નેટલા ભેંધને તેલ્લા કચારી નાવે છે, ને બળદને ખવરાવવામાં આવે છે આ તુલ આખું વર્ષ ચાલતું હોવાથી બળદને રોજ લીલુ ઘાસ ખાવાનું મળે છે ને તે તાજ થાય છે તેમજ મુલાપણ એ છા ભેંધને છીએ આ બાબત લોકોને પ્રત્યક્ષ સમજવામાં આવી હતી જેથી તેનો લોભ લોકોએ લેવા માડ્યો છે તેનું વાવેતર ગામમાં વધવા માડ્યું છે જેથી લોકો ફેલેક-અથે મોઘવારીમાંથી બચશે એવી આશા છે બીમાં હુમલી તથા મુળાનું બી કેવી રીતે તંઈયાર કરવું તથા કયું ખાતર નાખવું ને પ્રત્યક્ષ બતાવવામાં આવે છે

સદરહું શરમમાં જરાયન તથા બાગાયન તુલ કરવામાં આવ્યાં છે વળી સાદા પાક, મધપાક, પાંડની ફેર બદલી વગેરે કરવામાં આવે છે વળી કેટ

લાક કારણથી તુલ્ય આજીવન થયું હોય તો તે જમીન બરબાદ ન જવા દેતા શુ
ચ વલુ તે સમજાવવામા આવે છે ને તે પ્રમાણે મરચીના મેથીનુ વાવેતર કર
વામા આવ્યું છે આ જોડને ગામમા મુરખાઈથી ઓછા થયેલા કપાસમા
લોકોએ મેથીનુ વાવેતર કર્યું છે

ઉપર પ્રમાણે સ્કુલનું તથા ફારમનું કામ ચાલે છે ને પરગામથી જતા
આવતા લોકો જુવે છે ને છોકરાઓ ઠી રમત જોઈ ખુશ થાય છે જો પરગા
મના માણસો તેની મુલાકાત લેશે તો કાળ ત ક્ષો'તેના બ દોમરન કરવામા
આવશે

તા. ૧-૨-૨૫

બાલકામર્થ જનામર્થ પોલ

ખેતી શિક્ષક-કાશુ ડા

ખેતીવાડી શીક્ષણ અને તેની જરૂરીયાત.

—*****—

લેખક—શ્રી. એન. એલ. દેગડ, બી. એલ

હેડ માર્ક, વી. એ સ્કુલ—સુરત

ખેતી એ આપણા ગુજરાત પ્રાંતનો તેમજ સુગંધ ઇલાકાનો જ નહીં પણ
ખગિલ ભારત વર્ષનો મુખ્ય વ્યવસાય છે, એ ધધા પર આપણા દેશ ઠી
લગભગ ૮૦ ટકા જેટલી વસ્તી પોતાનો નિર્વાહ ચડા ઠી રહી છે, જેમ જેમ
દેશ ઠી વસ્તીમા વૃદ્ધિ થતી જાય છે, તેમ તેમ જમીનનો કસ અને કિમત
વધતા જાય છે, તેથી ખેતીકારને જોડતા પ્રમાણમા જમીન મળી શકતી નથી
ઉદાહરણ તરીકે ખેડ છદ્ધા ઠી વસ્તીનુ પ્રમાણ જીન છદ્ધાએ ને સુઠાએ
જિયે છે, તેથી હરેક ખેડુતને ભાગે જોડતા પ્રમાણમા જમીન ન આવતા,
સરેરાશ ૪-૫ એકરજ આવે છે, અને તમાથી ખેડુનો આજીવન કુટુંબનો
નિર્વાહ કરવો પડે છે. આવા જલોગમા ખેડુને પોતાનું કસ ઓડી જમીન
માથી વધારે પેદાશ કા કરવી, ને પરજ દોરવુ જોડએ પોતા ઠી સ્થિતિ સુધા
વવા, અને ખેતી ઠી પેદાશ વધારવા ખેડુન ખે ઠીવાડી ઠી કાળથી સપુર્ણ આકિ
તગાર હોવો જોડએ

અવધીન કાળમા અમે ઠીકાતા લોકોને ખેડી પ્રને એ નો ગપો ઠી
છાન્યો છે કે ને પ્રેમને લીધે ત્યા ઠી સરકારે હરેક ઠેગાં ખે ઠીવાડી ઠી
શાળો સ્થાપી, લોકોને એવુ મધુર્મ શિક્ષણ આપવા માંયુ છે એ શિક્ષણ

લેવામાં ત્યાંની પ્રજા એટલી બધી બત, ઉત્સાહ અને ધનશ રાખે છે, કે કેમ પણ દેશ એની હિંદુશ્રીમાં ઉતરી ગઈ ના" આજે આખી પ્રથમીપર જે શિક્ષણના પ્રમાણે અમરિકા ખેતીકાર નીકળે તથા ગણે, પદ લેવાની રહ્યું છે એ વેળા નવા નવા સંશોધનો જે જે અને તેમ આગળ ધપવાને તન- ૧૩ મહેનત કરી રહ્યા છે ત્યાંના શાસ્ત્રકર્તા પણ કૃષિ સંશોધનમાં પોતાના અચૂલ્ય વખતનો અને લાખો રૂપીયાના લોગ આપી રહ્યા છે

એક તાજેજ દાખલો એની સાબીતમાં લખ્યું. થોડા વખતપર વર્તમાન પલદારા એવી હકીકત જાણવામાં આવી છે, કે અમેરિકાના ટોપ પોલ નામ ના એક વિજ્ઞાનશાસ્ત્રીએ (સાયટીસ્ટ) એમ માન્ય ઉગની હુનારની ટોપીઓ માથો રસી ગનારી, ન માછલીના ઇંડામાં સુતા, તેમાંથી તારતજ ગરુતુ જ- ૧૨૨૫ તેમ રસી જમીન પર ચોપડા આજે બી વાળ્યા, તેમાંથી બીજે દિવસે ફળગા ફુટ્યા, અને ત્રીજે દિવસે પાક ઉતયે. જાવિધ્યમાં આ રસી જોડના પ્રમાણમાં મળે, તો ખેતીવાડી, પ્રજેતપતિ વગેરે તાત્કાલિક નીપજવવામાં કેટલી ઉપયોગી થઈ પડે, તેનો સુત વાચકોએ વિચાર કરી લેવો

આપણા દેશની ખેતી બીજા દેશોનાં જેકે પાકમાં ચઢીચાટી કરવા સારૂ ખેતીવાડીના પુરતા જ્ઞાન અને તાલિમનાં જરૂર છે જેમ જેમ જમાના બદલાવે જાય, મોઢાસરી વધતી જાય અને સાસ્યારાની તબીબી પરતા જાય, તેમ તેમ ખેતુરે જુના પદ્ધતિ ત્યજી, ખેતીવાડીની ચાલુ જમાનાની નવી પદ્ધતિ હાથ કરી હિંદુશ્રીમાં ઉતરુ જોઈએ, વળી ખેતુનાંએ ઉપજ ખર્ચનો હીસાગા ખાતાશી વુ જોઈએ એ શીખવાથી તે પોતાના પદ્ધતિનો દુબ્ધ થયા થાય છે, ને ઉત્તમ રીતે જાણી શકે અને આવક કરતાં જાવક વધી ન જાય, તેની રાખેલી રાખે, તે ઉપરાંત પોતાની ખેતીમાં તેમજ આવવાના સા સા જારણો ન, ને અને પેલાશ વધારવાને કયા કયા ઉપાયો ચોજવા જોઈએ, તે જરૂરાર્થથી સમજી શકે આપણામાં દલેવત છે, કે,—

“ જોડ ખાતર ને પાણી, કરમને લાવે તાણી;

પણ સુધિત ને ના જાણી, નો કાચ બધું પુગધાણી ”

આ દલેવત પ્રમાણે ખેતુત “ જોડ, ખાતરને પાણી ” ઉપરજ આધાર રાખી બેની રહે છે, એમ ન કરતાં એ ત્રણે સાધનોનો ચોખ્ખ સંજોગમાં ચોખ્ખ પ્રકારે ઉપયોગ કરવો, કે જેથી એ ત્રણેનું કર્તવ્ય નિષ્ફળ ન થાય. ૧૨૨૫ જુનુની ગાન્યતા એવી છે, કે “ જોડ ખાતર ને પાણી, કરમને લાવે તાણી, ” પણ બીજી પદિતમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ને સુધિત ન જાણવામાં

આવે, તો ખેતીમાં કાંઈ પણ ફાયદો થતા નથી, માટે એ યુક્તિ બહુચાલી પાસાં જરૂર છે, આવા ઉચ્ચ પ્રકારની યુક્તિઓ મળુ પી, એ એક મોટી કળા છે, જેમ પીછું કળાઓ બંધવા માટે શાસ્ત્રીય જ્ઞાન લેવાની જરૂર પડે છે, તમ ખેતી પી કળા શીખવા માટે પણ શાસ્ત્રીય જ્ઞાન લેવાનું જરૂર છે.

આવું શાસ્ત્રીય જ્ઞાન આપવા માટે નાં સરકારે આપણા ઇલાકામાં પુનામાં ખેતીવાડી કૌશલ કાઢેલી છે, એ મહા વિદ્યાલયનો લાભ ફક્ત અંગ્રેજી વાંચેલા તમજ સાધન સંપન્ન માણસો જ લઈ સાધારણ ખેડુને એ વિદ્યાલયનો લાભ મળી શકતો ન હોવાથી નામદાર સરકારે આપણા ગુજરાત પ્રાંતમાં ગુજરાતી વાણીદાર કળવણી આપવા સારૂ પચમહાલ જિલ્લામાં પાચેક વર્ષ ઉપર ગોધરામાં એક શાળા સ્થાપેલી છે આ શાળાનું પરીણામ સતોષકારક નાંવડયું છે, અને તેની શાળાનો દરેક જિલ્લામાં જરૂર જણાવાયો ખાસ મુન્ત અને ગરૂજ જિલ્લા માટે સને દરેક થો ગુરત અઠવા દુર્મપર ખેતીવાડીનું મધુર્ધ અન પ્રેક્ટીકલ જ્ઞાન આપનારી ખેતીવાડીની એક શાળા સ્થાપેલી છે આ શાળામાં ખેડુના જે પી ૧૫ થી ૨૦ વર્ષની ઉમ્મર હોય, જોછામાં જોછો ગુજરાતી ચોથા પોણુનો અભ્યાસ પુરો કરેલો હોય, નોકરી મેળવવા પી ઇચ્છા ન હોય, અને સ્વતંત્રપણે જીવગી ગુજારવા માગતા હોય, એવા છાત્રાઓને હાખલ કરી બીજા ખરચે એ વચસ મુખી કેળવણી આપવામાં આવે છે.

નીશાળને અંગે ખેડુનેપયોગી મુશારી અને લુહાની કામ શીખવવાને એક વેકેશોપ પણ કાઢેલી છે વણાદ કામ શીખવવા માટે સવડ મુજમ બનતી ત્વરાએ શાળા હાખલ કરવા મીચાર ચાલે છે.

નીશાળનું નવું વર્ષ આવતા જુન માસની પહેલી તારીખથી ગરૂ થાય છે; અને આ વરસે ફક્ત વીસ છાત્રાઓનેજ હાખલ કરવાની સગડ છે જે ખેડુનની ઇચ્છા પોતાના બાળકને સરકારી અને ઉત્તમ ખેતીવાડી જનાવવાની હોય, તેમજે આવા શીશુઓને અલગ્ય લાવા આગળ તરતજ સુરત ખેતીવાડી નીશાળના હેડ માસ્ટરન નીચેના સીરનામે તરતજ ટપાલ મારફત અરજ કરવી, અગર જાજે આની આપી જવી.

ખેતીવાડી ખાતાએ પ્રયોજ કરીને ફાયદાકારક ઠરાવેલા મુધારા વીધા થીંઓને બરાબર રીતે સમજાવવાથી તેમને પ્રત્યક્ષ વ્યવહારીક માનીની મળે છે, અને તેમને ઉપયોગ પ્રત્યક્ષ ખેતીના કામે તેમને કરતા આપડે છે, તેથી તેઓ પોતા પી ખેતીમાં ફાયદો કરી શકે.

૨ ખેતીના ધધાના મુળસુન શાસ્ત્રીય તરીકે જાણીને વીંધાર્થીએ પોતાની ખેતીના ધધામાં ઉપયોગ કરવાથી તેનો ફાયદો થાય છે, અને તેના અડચણ આવે એટલે તે સબધી નીવારણ કેમ કે તેનું જ્ઞાન મળે છે

૩ ખેતીને લગતા નાના મોટા જોખરો તથા સાધના વગેરે જાને તર્કયાર કરવાની તેમજ દુરસ્ત કરવાની લાયકી મળે છે

૪ પાણી કાઢવા માટે એનજીન, પંચ તેમજ એનજીનથી ચાલનારા ખેતી ઉપયોગી, બીજા યંત્રો જાને ચલાવવાની તથા તેની રચના સબધી માહિતી મળે છે

૫ નવા નવા ફાયદાકારક ખગાયત પાકો કરવાની તથા ફળ અને ડાળ વાવેતરની માહિતી મળે છે

૬ કલમો કરવી, આમો ચઢાવવી વગેરેની માહિતી મળી એ કામો જાને કરી શકે એવી લાયકી આવે છે

૭ ખેતીનું કામ જાને કરવાથી શુ ફાયદો છે, તેનો પ્રત્યક્ષ અનુભવ જાને કામ કરવા બદલ રહેલો અણગમી દુર થઈ, કામો માટે દોષ પેદા થાય છે

૮ જુદે જુદે ઠે જોડે ખેતીની પદ્ધતિઓ તથા સારામા સારા ખેતુનોના કામો અને જોવાની તક મળે, એવી ખેતીના પ્રવાસની વ્યવસ્થા કરવામાં આવી છે

૯ સારી રીતે ખેતીનો ધધો ચલાવવા જોઈતા હીસાબ, જમીનની માપણી, લેખન, વાચન અને સારા ખેડુત થવા માટે જરૂર જેવા ગામ કામો વગેરેની માહિતી મળે છે

૧૦ ખેતીનો ધધો વ્યવસ્થિત રીતે તથા સહકારથી કરવાની ટેવ પડે છે.

૧૧ ઉપરના બધા ફાયદાઓ હાલ વગર ખર્ચ મળે છે, વિદ્યાર્થીઓને રહેવાની તેમજ ખાવા પીવાનો અને હાલ પાણીની સગવડ ધરના કરતા પક્ષ સરકાર તરફથી સારી રીતે રખાય છે ઘણા છોકરા એકઠા થવાથી તેમનો વખત જાનકામ જઈ હીમત અને સામાજિકપણ પ્રાપ્ત થાય છે

હાલમાં મોટા મોટા જમીનદાર તથા બગીચાવાળા ખેતીમાં વધુ ધ્યાન આપવા લાગ્યા છે, એટલે આવી રીતે શિદ્ધાણુ પામતા માણસોના ઘણી આગણી આવવા લાગી છે, જેથી જેમને નોકરી કરવાની વધારે જરૂર જુલુ વી દોષ તેમને આવા લોકો ખુશીથી નોકરીમાં રાખે

સરકારી ખેતીવાડી નિગાળ

સુરત, અઠવા ફાર્મ

અરજીનો નમુનો.

મહેરખાન હેડ માસ્તર સાહેબ, સુરત જોતીવાડી નિગાળ,
સુ. અઠવા ફાર્મ સુરત

અરજદાર

, સુકામ

પોસ્ટ

, તાલુકા

, જિલ્લા

ની અરજ એવી છે કે —

નીચે લખેલા છોકરાને આવતા જુનની પહેલી તારીખથી આપની રકુલમાં મુકવાનો મારો ઇરાદો છે, તો તેને દાખલ કરી લેવા મારી વીનતી છે છોકરા સળધી માલીતી નીચે પ્રમાણે છે —

૧ નિશાળમાં દાખલ થનાર છોકરાનું નામ

૨ સદર છોકરાનું તથા નીચે સદી કરનાર વાલીનું સગપણ

૩ જાત

૪ રહેવાનું ઠેકાણું ગામ તાલુકો જિલ્લો

૫ કયું ધોરણ પાસ છે નિશાળનો દાખલો આ

ઉમર વર્ષ સાથે સામેલ છે

૬ માલીકી બે અગર ખીજી કોઈ રીતે ખેડાતી જમીન એકર

ગુહા (તલાલીનો દાખલો સામેલ છે)

૭ ખાતાદારનું નામ

૮ નિશાળમાં દાખલ થનાર છોકરાની સદી

આ સાથે સામેલ રાખેલા નિશાળના તમામ નીચરો મેં વાંચેલા છે અને તે મને કબુલ મળુર છે

તા. ૦

માહે

સને ૧૯૨

*વાલીની સદી

આ નીમાર્મિકતા પાના ૭ ઉપર “ગુજરાતી જોતીવાડી રકુલ” એ મ થાળા નીચે છાપેલા એપેન્ડીસી ગુજરાતી જોતીવાડી નિશાળના નીચરો પૃષ્ઠી કલમ ૧૭ ના છેલ્લા ભાગ ઉપર ગતાવેલા “વજાઈ કામ”, અને કલમ ૧૦-૧૧ શીવાયના તમામ નીચરો સુરત ગુજરાતી જોતીવાડી રકુલને લાગુ પડે છે માટે સુરત અરજી કરનારે ઉપર પ્રમાણેના નમુના ગુજમ અરજી કરવી.

નવરાસનો વખત શી રીતે ગાળશે.

—*****—

હુનીઆમા લોકો હજારો ધધા ચલાવી પોતાનો ઉદર નિર્વાહ ચલાવે છે આ ધધામા ઉત્તમ ધધો ખેતી છે તેને અગે કેટલાક માણસો જોડા ચેલા હોય છે, તે પેટા ધધા ચલાવી પોતાનું ગુજરાત ચલાવે છે, તથા ખેતીના કામમા મદદગાર બને છે સુધાર, લુહાર, કુભાર, મોચી, ઢેક, વાળી, મંબુર વગેરે લોકો ખેતીના- કામમા મદદ કરી ગુજરાત ચલાવે છે જેથી કહેવત છે કે “ ખેડુત જગતનો તાત છે ” તેમજ “ જગતનો પાલનહાર છે ”

આ ધધો જોવો છે કે તેમાં જેમ વધુ માણસો જોડાય તેમ તે સારું. દીપી નીકળે છે એકલ દોકલથી ખેતીનો ધધો થઈ શકતો નથી આ ધધા મા બાળક, વૃદ્ધ, સ્ત્રી ને પુરૂષ સર્વે જોડાય પોત પોતાની શક્તી પ્રમાણે કામ કરે છે

આ સર્વ ઉપરથી સમજાયે કે ખેતીના ધધામા વધુ માણસો જોડાય તેથી કામ જલદી પતે એટલે નવરાશ પણ મળી શકે વળી માણસોની જરૂર- વણ ખરૂં મોસમ તકે-નાવણી, કાપણી, વીણતા લેતાં, નીંદના-જોડાએ કીચે એટલે યાકીના વખતમા નવરાશ મળી શકે તે સ્વભાવીક છે આ નવરાશનો વખત એશ આરામ ને આળસુપણમા ન ગાળના કોઈ પણ ધધામા ગાળવો તે આર્થિક દૃષ્ટીએ તેમ શારીરિક દૃષ્ટીએ ઉત્તમ છે

સુધાર, લુહાર, મોચી વગેરે લોકો નવરાશનો વખત ગાડા ઘડવામા, મકાન બાંધવામા, જાળરો ઘડવામા ને જોડા વીગેરે શીવવામા ગાળે છે પરંતુ મંબુર તથા ખેડુ લોકોને બીજો ધધો મલતો ન હોવાથી આળસુપણ મા ગાળે છે આથી કાઠ્યા ને સુલક્ષણ લોકોએ પોતાનો વખત રથજને કાળ જોઈ ચેલ્ય ધધામા ગાળવો સારો છે. તેનાથી પોતાને લાભ થશે ને દેશમા હુન્નર વધશે

આજ કાલ લોકો-નવરાશનો વખત ગણકો, બીલીક, ચેતગ તથા બાલ રમવામાં અગર ચોરે ચડીને લેગા થઈ અગ્રીજ, આ પીવામા ને ગોમ ગપાટા મારવામા ગાળે છે જ્યારે સોજો એક બીજા ફળીઆમા આવી વાતો ને નીંદા કરવામા ગાળે છે આવી રીતી હોવાથી દેશમા ગરીબાઈ ને ઝેર-વેર વધ્યા છે ને સપત્તુ ક્રૂરતા નામ વહ્યું છે આવી રીતીઆથી દેશને ઉગારી યોગ્ય ધધા તરફ વાળવાને તેને- અગે કોઈ પણ ઉદ્યોગ ખોળી કાઢવા તે શીશીત જનોની ફરજ છે.

જ્યારે જ્યારે ખેતીનું કામ ધમધોકાર ચાલતું હોય તે વખતે સાજરે નવરાશ મળે ત્યારે પુરોએ એક જગ્યાએ ચોકડા થઈ જેની ગોસમ ચાલતી હોય તે સળધી વાતો કરવી ને તક વેતક કરી ચોખ્ખ નિયમો શોધી તેનો અમલ કરવો તેમા પડતી મુશીબતોનો બીજો વખતે લેગા થઈ વિચાર કરવો એટલે થોડા વખતમા વધુ કામ કરી શકાશે ને સારો લાભ મેલવી શકશે.

સીઓએ ચોમાસાના દિવસમા સાજરે બી, બીઆર શાક કરવું ને મદિર મહાદેવ વગેરે દેવાલયમા લેગા થઈ કયા વાર્તા માન્યની ને ગરબા ગાવા કાઢીઆ ઘર સાફ કરવા ને છાણુ માટી લેગા કરી ઉકરડામાં નાખવા તેમજ નવી માટી તથા લીલુ ઘાસ અગર સુકુ ઘાસ પાથરી દોરને માટે પથારી તઈયાર કરવી ઘરમા મચ્છર ભરાઈ રહે નહી ને ગોદડામા માકડ પડે નહી માટે ગધકની ધુણી કરવી ને ગોદરા વગેરે તડકે સુકવવા કુળીઆમા બધા લેગા થઈ નદામુ ઘાસ કચરુ બારણામાં તથા વાડામા ઉગ્યુ હોય તે કાઢી નાખવું કે જેથી ઝેરી જનાવર ભરાઈ રહે નહિ.

બાદરવામા પુરોએ વાડો દુરસ્ત કરવી ખેતરના છોડ ઉપરથી ઘાસ કાપી દોરને અવશવસુ સીઓએ ગયા વરસનો બારી રાખેલો દાણો તડકે સુકવી ચોખખો કરી બારવો.

આસોમા પાક તઈયાર થયેલો હોય છે તે લઈને બાકીના વખતમા શિયાળુ પાક માટે ખાતર બાવુ પાક લીધેલી જમીન તપે માટે હળ કે સપડીયા ખેઠવી જે જગ્યાએ ફક્ત શિયાળુ પાક જરાયત થાય છે ત્યાના ઝિડુનેએ જમીન ખેડીને વાવવું પરતુ જે જગ્યાએ કુવાતું માધન નથી ત્યાના ખેડુતેને હવે નવરાશનો વખત મળે છે તેમણે દિવાળી ઉત્સવ ઉજવી ધધા માટે મોટા શહેરોમા જવું અજર પોતાના ગામમા રહી વાસ, નેતર, વીરવુ વગેરે મગાવી તેની ખુ સીઓ ભરવી તથા ટોપલી, તે છુ, કડીઆ પખા વગેરે જાત જાતની વસ્તુઓ બનાવવી વીરવુના મુળીઆ લાવી તેનાથી લોટવા, ટપ્પી ચો, પાથરણા વગેરે ગુથવા, સીઓએ ઉપલા ધોગ સાધ ધક લીધવા ને ધોલવાં.

• કાર્તિક માસમા તમામ વનસ્પતિમા રસ બરપુર દોય છે તેથી તેના મુળ, થડ, છાલ, પાદકા, ફુલ, ફળ વગેરે લેગા કરી ગરબમા વેચવા મોકલવા લાલના વખતમા પહેલ સાથે વેપાર વધવાથી આરી સીએના માન પછમા મેલવી શકીએ છીએ જે આવડે તે તેના અર્ક કરી મોકલીએ તે વધુ

સાડુ આવે માટે જ ગલભાથી કહયા, એખરો, ગળો, ગાવચી, ગોમન, ચણે
લી, વગેરે વસ્તુઓ લેંગી કરી શકેરોમા ગંધીને ત્યાં મોકલવા,

પોપ માસમા કપાસ ફાટે છે તે તે થોડો થોડો લઈને હાથે અરખાથી
પીલેલો તેને પીછ નળીઆ ઉપર ખુણીઓ બનાવવી ને રેડીઆથી સુતર
દાગુ બડરા થોડા ઉપરથી ઉત આ મળે છેનાં લુ હોય છે તેમજ લીડ
શણ વગેરે પાકેલા હોય થી તે કઠોરડાનીને રેવા કાઢવા આ રેવા તથા ઉતમાં
દાડા બાગવા અગર પાતળી પાતળી દોરીઓ કરી ચટાપ બનાવવી તેમજ
રંગીને બીછાના છાબળા બનાવવા જે જે ખેડુને લી પામે સાધન હોય તેમણે
હવેથી જાડુ કરવાના પીચાર રાખવો

મહા માસમા સુતર કાતવું ને ખાદી ચણાટ સ્ત્રીઓએ કઠોળ બરડી
નેની દાન બનાવવી, ને કાચર ખાડવી, કઠોળ તથા ચોખાની પાપક, શેલો,
તથા જાન જાતની પાનીઓ બનાવી જાતરમા વેચવા મોકલવા દાગ વીણવી
ને ગોળી, જસલા, સાફલા વગેરે બરવા તથા ઉત સુતરથી મોઝા, ગળાગા,
ટીબલ દલોથ વગેરે બરવા

ફાગણ માસમા તાપ પડેલો શરૂ થાય છે ને જાના પાઠકા પાકીને
જારી પડે છે તેમજ વનસ્પતિને શુદ્ધ અરપે છે માટે પાંકડા પઠકા વગેરે
લેગા કરવા ને વનસ્પતિનો શુદ્ધ વીણવો સુતર કાતી ખાદી, પાગી, દોરકા
શેતર છ વણવી દોરશીયાર ખેડુનેાં સાકડાના કડકા લારી, તેના દર ઉપયોગી
રમકડા બનાવવા તથા ખેતરોના ઉપયોગી જાગો બનાવવા ખેતના લાકડા
લાવી તને ઉકાળી તેનો કાથો બનાવવો

ચર્ધન માસમા લોકો નવરા થાય છે ને પોતાનો વખત મેમાનગીની કર
વામા ને લગ્ન સગમા આવે છે તેમણે જાડોને કુવ આવે છે ને માળો મધ
બનાવે છે ચર્ધન માસમા મધ સાડુ ગણાય છે માટે મધપુડામા મધ કાઢી
લઈ મધપુડા ફરીથી ચોટાડવા એવે માળો ફરીથી મધ બનાવશે ફ્રિનિમ
મધપુડા બનાવી મધ વેચવાનો ધંધો કરવો 'ચર્ધન' લાવી કાતવું ને જગત
માથી લાખ લેંગી કરી વેચવી. અઠાયા ઝાણા વીણવા છતાં ચુરો પકાવી
કુવા, મકાન વગેરે દુરસ્ત કરાવવા

વશશાખ જેઠમા ખેડુ ને બરીબધની તર્કયરી કરવાનો વખત છે, માટે
ખેતરની વાટો દુરસ્ત કરવી તલાવ, ખાડા વગેરેમાથી માટી લાવી ખેતરમાં
નાખવી ખાતર પુરવું, જુના જોતર દુરસ્ત કરવા વાટોમાથી વામ પર્દા
વગેરે ઉઠાડી ખેતરમા નાખવું ચોમાસામા આગા વાવવા માટે ખાડા કરવા

ને કલમો તક્યાર કરવી જમદન સારા ખોરાક ખરસાવી ચોમાસા માટે તા
બા કરવા, બી બીઆર મગાવી તક્યાર કરવું ધાસ ચારો ધરમા કરવો,
ધાસ ઢાઢવા વગેરે કામ કરવા

ઉપર પ્રમાણે ખેડુઓએ કાતવું, વણવું, બ વું ને ફેટલાક ગૂંક ઉચો
બી ધધા કરવા ને શીશય ટોર ઉઠેરવા ને તેનું ધી હુધ, મલાઈ વગેરે
પરદેશ વેચવા મોકલવું વધારાના ઝાડ પાડી તેના લાકડા ને કોલસા વેચ
વા નવા ઝાડ ઉઠેરવા ફુલ ઝાડ ઉઠેરી તેના ફુલ જનરમા વેચવા મોકલ
વા, કલમો કરવી ખેતરનાં વાડીમા સરગવો, મેદી, વગેરે વાવો તેના પાંદડા
કળ વગેરે વેચવા નદીઓમાથી ઉસ ઉઝડી લાવો તેના સખુ બનાવવા
પીતલ તથા તાબાના વાસણપર કલઈ કરવો જવારે જ્યારે નવરાશ મળે
ત્યારે ખેતરમા ખેડ કરવી તા. ૩૦-૩-૨૫

સલામત શતાબ્દ પહેલ

ખેતી શિક્ષક-કલુમા

(અમદાવાદ)

૬ મી.

(૧૯૨૫ ના દુર્ગાગીતા પુના ખેતીવાડી કોલેજ મેગેઝીન માંથી લીધે
મીત્રીપાલ ડો. બર્નના લેખ ઉપરથી)

અનુવાદક—રણછોડજી જીવણજી નાયક, બી એલ.

ખાસ જતુ મચ્છો—સુરત

“ કાલ કાલ લાખતાં તિ એકપર એક જામ છે,
અતે નિચન સમય નણી બેઠલી ધડી અમનય ઠ
પાલા નિો જવા પ્રમલ એવો કાતના
સુખમા સુખ ને સ્વપામ માર્ગે લાવતા ”

(ગેકમેય)

હાલતા અને ચાલતા દરેકને કાલનો વીચાર એકદમ આવે છે માલુમ
જેમ જેમ મોટુ થાય છે અને સમય બી રીજેરીમા તળીયુ દેખાતાના બહુકા

૨ પડે છે, તેમ તેમ કદાચ વખત વિષે ૩ વાર વાર ચિંતન કરે છે, ને ચીંતન ખાલી નહીં પણ ખરેખર ચેતનગ્રી હોય કે, જે ઘણી વખત બને એમ ગણી ૨ હોય મદદગાર નિરડે

હું જાણું છું કે જ્યારે કોઈ પણ વ્યક્તિ સમય પર ચર્ચા શરૂ કરે છે ત્યારે તે એક ચિંતક અને વધુ પક્ષી વિષયમાં પ્રવેશે છે, મમયતી હમેશા આપણે વ્યાખ્યા આપી ન શકીએ અગર તો તેના ઘણા ભુલા અર્થ કરીએ છતાં વ્યવહાર કામ માટે આપણને તેનું સાડા ચાલુ જાન હોવું જોઈએ એક અન્યોપયોગી વ્યાખ્યા એ હોઈ શકે કે “સમય એ જીવંતી ની જ છે” આમ હોય, તેના મહત્તી વધુ સદુપયોગ કરવો એ આપણો ધર્મ હોવો જોઈએ પ્રજા માનના તાત્ત્વીક અને કાવ્યમય લખાણોમાં અને કહેવનોમાં સમયના ઉપયોગ પર ઘણું ટહોપણ ટહોલાયું છે. છતાં જ્યાંસુધી આપણા પોતામાં વખતનો સઉથી સારો ઉપયોગ કરવાની જરૂરીઆતની ખરી ખાતરી પેદા ન થાય ત્યાંસુધી એની હુબરો કહેવનો મ્હેંએ તકતકાટ જોવતા છતાં હું જાણું જ્યાં જોઈએ ત્યાં સઉથી વધુ મળી શકે એવી છતાં આ અમુક અને હુલ્લેખ વસ્તુનો સદુપયોગ કરી કરીશું નહીં

મજાકી નવલકાર આરનોલ્ડ જેનેટ એકવાર દિવસના ચોવીસે ચોવીસ કલાકનું જીવન ‘એ નામનું ગળીર પુસ્તક લખ્યું ‘મને વખત નથી’ એમ હમેશા કહેનાર કાતમાના માણસને ખરેખર એ એક જવાબ હતો. એવાને માટે પણ બધો વખત ત્યાજ હોય છે અલબત્ત વધુ ને તેની આશા ફેગટ છે જેનેટ જતાવે છે તેમ અને ફરેકની સાધારણ ખુદ્ધિ બતાવે તેમ પોતાના કાર્યોની ગોઠવણીમાં જ ખુબી રહી છે.

જ્યારે આપણે અમુક ખાળત પસંદ તો કરી હોય છે ત્યારે તે વિષય માં કયી ચીજ ક્યારે કરવી કે એ નક્કી કરવાની અને તે સુજળતા કાર્ય કમને વલગી રહેવાની ખાસ જરૂર છે

ફરેક જગીર અને પેદીની વ્યવસ્થા કરતી વખતે, કોઈ પણ ખર્ચ કરવામાં આવે તે પહેલાં અહાજ પત્ર બનાવવામાં આવે છે અને જુદી જુદી ખાત્રો માટે યોગ્ય ક્ષેત્રો નિર્ધારિતમાં આવે છે આપણા વખત જેની અમુક વજીરનો એવો નિર્ધારિત કાલ કરીએ? આનો જુદીની રીતે અર્થ એકે કે જે જે બાજનામાં નમે ઉચિત કરવો હોય તે તે બાજનાનો બારીક અભાસ આ ઘણી ખાત્રોની કીમત આકાશનો પ્રયત્ન હું કરના નથી શિન્ન શિન્ન વેા કાના શિન્ન શિન્ન આદર્શો હોય છે પણ જે આદર્શ હોય તેની રૂપરેખા બાંધી તે પર આપણે મરવું જોઈએ

નજર સામે કાર્યની રૂપરેખા ન હોવાથી વળત એલે જાય છે, રૂપ રેખા હરઘડીએ બદલ્યા કરવાથી પણ વળત એલે જાય છે કાંણ કે તેથી કાર્ય હતું ન હતું થઈ જાય છે અને તેથી નેટવેલ સમય તે કાર્ય પાછળ વાપરેલું એ ન વાપર્યો બરાબર જ થાય છે, જાન અનુભવ પર પાછલ નજર ફેકતા આપણામાના ઘણાએ તે નીચું જોવડાવનારી વાત કહ્યું કરવી જોઈએ કે કોમ્પલેક્ષ ચીજ કરવા ધારો કે એક ભાષા શીખવા, એક વિજ્ઞાન શાખામાં પ્રવીણ થવા, એક પુસ્તક લખવા, અરે! હાથ દુકત એક રોજ મિશી જ રાખવા આપણે તમારાર થઈએ અને પરિણામે આપણે તેમ ન કરી શક્યા હોઈએ, એટલું જ નહિ પણ એવીજ રીતે પઠતા મુકેવા આંખ છે તે તરફના પ્રયાણ અર્થે ટેટલાએ પ્રયત્નો પણ કર્યા હોય છે આ ન કેરી વાત? આપણે ત્યારે એકપણ પ્રયત્ન ન કરે ક્યેઈ હોય, તે શું જોડું?

પહેલી બાબત ત્યારે કાર્યની શોઠ"ણી, બીજી તે ચાલુ રાખવી અને છેલ્લી સમયને બીજી કોઈ વધુ બાબત પર ન રોકતા જે થોડી ચીજને પમદ કરી હોય તેને વલણી રહેવું ને

વલી ખામ કરીને માણસ જેમ વયમાં વધે જાય છે તેમ તેના મમ યને બીજા ઘણા વધારે નીમ નહીં મલે છે સામાજિક ફરજો વધે છે પણ ત્યારે શું ટકે શેર ભાજી ટકે શેર ખાજા હોય? ક્યે વખતે ઠાને પ્રાધાન્ય આપવું તે શું ન કરી શકાય! શું એક ચીજને પુરેપુરી પાર પાડ્યા મીવા થ અખ્યાબધ ચીજો કરવા પાછલ નહીં મટવું કે વિજ્ઞાન ગાત્રીઓ તરફથી વાર વાર ફરીયાદ સવાસાય છે કે બીજી જાગરો પડે તેઓનો વળત જગા હોવાથી તેઓ શોધખોળ કરી શકતા નથી જહાનાના એવા રૂપ માટે નીચેનો ફકરો પુરો છે —

“અદ્વલ વિજ્ઞાન ગાત્રીઓ એક સાધારણ પદ્ધતિ આગલ ધરે છે કે તેઓને વળત મલતો નથી એ જહાનુ હુજામાં ઉડી જાય એવું છે પોતા ॥ શક્તિ પ્રમાણે પુરેપુરે ઉપયોગ કરવા માણસોને પુરો વળત મલે છે એક માણસ કેટલું કામ કરી શકે એનો આધાર તેના પોતાના નિશ્ચિત સાથે એકે એક પલની ગોઠવણીના જ્ઞાન પર રહે છે અને ખાત્રી થઈ છે કે એક પણ કોલેજીયન યા પઢવીધર પોતાના સમયનો ચોક્કસ ભાગ અંશુક કામ માટે ધલ્લાયદો ન કાઢે ત્યાંસુધી તે કામ જોની શોધખોળમાં તે ઉઠા ઉતરી શકે એમ મથી એટલું જ નહિ પણ જ્યારે પોને તેના રોકાયેલો હોય ત્યારે તેજા વળતમાં બીજું કામ પણ રોકાયું ન હોય, એ અર્થે જરૂર જણાયે ખા છે તાલુ લગાવવાની હદ સુધી પણ પહોંચીને તેણે તેને રોકી રહેવું જોઈએ”

(પા. ૩૪, સાય-૧, તા ૧૬-૭-૧૯૨૦)

ઉપરના મતનીય લેખ પર ચર્ચા કરનાર હુન્ડોઈ વ્યક્તિ એવો ખ્યાલ ન અને તેમ અમુક ભાગનેજ લાગુ પડે હુન્ડોઈ પરી શકે તે દુનિયાની ઉચ્ચતા ઉચ્ચ થા નીચતા નીચ પડતી અગુર પાયરીએ હોય છે । એના અમલ કરી શકે શોધ ખોળ કરતો હોય, રચનાત્મક કાર્ય કરતો હોય, ખેતીની દેખરેખ રાખતો હોય કે ધમજીતો હોય, દરેકને માટે સમયના દ્વાર ખુલ્લા છે

એટલે ખેડુત ગ્રામજો પણ એમાથી નવી રુબુળા મેળવે એમ વિનવું છે । સભેગાનુમાર, કામચલાઉ પણ વખત પત્રક બનાવી વર્તનાર કોઈ એક પણ હીદી કૃષીકાર હોય એમ મારી જાણના ની તેમ સાચાજવાંમો પણ નર્મ હાલ તુ ત તો ખેડુત ગ્રામજો આખા વર્ષનો વાચાર કરી કચી કચી જગ્યાએ ક્યા ક્યા સમયે વખત એલે જાય છે તે ગભીરતાપૂર્વક વીચારી જે પ્રસંગોમા સમયનો દુરોપયોગ થતો હોય તે તે પ્રસંગોજ ટાળી વખતના કામ અને યતુ પ્રમાણે સુખ્ય ભાગોમા વહેચણી કરે તો એ સારું કંઈક કંડવાય એ અથે અકાદ જે સુચના અસ્થાને ન ગણાય

ખાસ કરીને ચોમાસામા ચીરવાનું યા પેડવાનું વીગેરે કામ આગેવાના બાદ મારો સમય મળે છે, જે ઘનશુ ધધામાં (કથે ધ યો એમ પુ ધવાનો હુરે કોઈ હીમત ન કરે) અને ધર્મ પુસ્તકો વાચનામા યા સામાજ વામા ગાળી ગયાય

શ્રીયાજામા તેમજ ઉન્હાલામા પણ વચ્ચે વચ્ચે લાભો સમય મળે છે કે જે પોતના કલ્પ ધધાની (ખેતીની) ખીલવણી અથે પર્યાટન કરવામા તેમજ ઘનશુ ધધા અને સાનાજીક કાર્યો અથે જાગી શકાય એમા ના એટલેજ મોટી બેચવામા પણ કાંઈ ખુબ્ધીની ખીલવણી ન હોય એ સમયોમા સગે વહાલે મળવા જવાની પ્રથમા ખેતીની ખીલવણીનું જ રહસ્ય રહ્યું છે, બહુ વતુ એ રહસ્ય તરફ ખેડુતો વીસુખ ગર્વતા જાય છે એ કીલગીરીની વાત છે સગે વહાલે ગયા અને સવડ હોય તો દરેક ખેડુતની મોટી ફરજ એ છે કે સવારના નીરાનના સમયમાં આજુબાજુની ખેતીનારી જોતી કાંઈ નીરાનતા લગે તેની ચિન્તિત્વા કરવી અને નોંધવી કામ જોગ્ય સુચના કરી શકાય એમ હોય તો કરતી હુખની વાત છે કે આપણે જાણ એ કેટલીક જગ્યાએ ધરેધરની મ્હા પીગામા એ અમુક સમય વેળાની નાખીએ છીએ, મહા હુખ તો એ હોઈ ગડે કે એમાજ મોટામ આવી નહી

હોય એમ મનાય છે સહીથી વધુ દુઃખ કરતો એ છે કે અકલ્પિત યા ભુ'ની ના ચાલુ પડકાર છતાં તેમા વધુ અને વધુ રસ લઈ આપણી જાન તેમજ આત્માને દિન પરદિન હીણુ બનાવી રહ્યા છીએ આમ છતાં પણ મોળા વિવેકને લીધે તેમજ મનની મોળાશને અભાવે એવા સાપ પાછળના લીસોટા સુધા ભુસાઈ જવા માડયા છે

આ ઉપરાંત પણ ખેતીની ખીલવણી સમગ્રી વધુ જાણવાનું મળે એવા ઘણા સાધનો હોય તેનો પણ ઉપયોગ કરીએ, એ આપણામા રહેલું ધધા ખીલવણીની ધગશ ઉપર અવલોકે છે કાંઈ કોળીઓ મ્હોમા સુકી જાય એ આશા હુમેશને માટે ફોગટ છે,

છેવટે દરરોજના સમયના મહુપયોગાર્થે નીચેના સવાલો દરેક ખેડુર વાંછે પોતાની જાતને લીધે અને પુરે અને તેમાથી પ્રોત્સાહન મેળવી પ્રમાણે વર્તવા પ્રયત્ન કરે તો તેનું દરરોજનું વળતર પણ આપે આપજ બની રહે

(૧) ખેતીને લગતા તથા તેની ઉન્નતી અર્થે આને કેટલો સમય ગાળ્યો ?

(૨) મરજનદ્વારના સ્પરજુમા કેટલો સમય ગાળ્યો ?

(૩) ગાળકોને ગ્રહ તેમજ શાશાની કેળવણી મારી મળે એ અર્થે કેટલો સમય ગાળ્યો ?

(૪) ઘરગથુ ધધા માટે કેટલો સમય ગાળ્યો ?

(૫) સામાજિક સહાયો નાણુક ધાય એ અર્થે કેટલો સમય ગાળ્યો ?

(૬) પોતાની તેમજ કુટુંબની શારીરિક ખીલવણી તથા તદુરસ્તી અર્થે કેટલો સમય ગાળ્યો ?

• અને ત્યારેજ 'કે ખેડુત ! તું ખરે જગનો તાન ગણાયે !

૧૯૨૩-૨૪ સાલનો વારસાંક રીપોર્ટ.

—***—————

મહેરબાન સુરત કોટન કમીટીના મેમ્બર માહેમો —

૧૯૨૩-૨૪ ના વર્ષમાં થયેલા કામકાજનો અહેવાલ આપી સમક્ષ રજુ કરવામાં આવે છે તે ઉપરે વીચાર કરી યોગ્ય અભિપ્રાય દર્શાવતા વિનંતી કરવાની રજા લઉ છું

કાર્ય કરતાઓ.

ગયા વર્ષમાં કોટન સુપ્રોન્ટેન્ડન્ટ અને તેના સહાયકોમાં જાણવા યોગ્ય ફેરવણીઓ થઇ છે તે છોટાભાઈ આશાભાઈ પટેલ ખાનદેશ અને નામીક જીલ્લાના ડેપુટી કાયરેક્ટરની ઉચી જગ્યા મેળવવાને લાગ્યેલાઓ થયા છે અને આ ખાલી પડેલી જગ્યા ઉપર આપનો જુનો સેવક મીંઠ કલ્યાણજી દેવાભાઈ નયક હાલમાં કામ કરે છે એ સીવાય કેટલાક નાના ફેરફારો સરળતાના હેતુથી કંપામાં આવેલા છે તેની કક્ષત અહીં નોંધજ લેવામાં આવે છે.

મોસમ.

સને ૧૯૨૩ નું ચોમાસુ ઘણું મોટું શરૂ થયેલું જોવાય કારણ કે જુલાઈની તા. ૧૫ થી સુધી વરસાદ નહીં જ આવે પડેલો પરંતુ સુરત જીલ્લાના દક્ષીણ ભાગમાં પાછળા ભાગે વરસાદ સારો પડ્યો હતો એકદર રીત સુરત જીલ્લામાં ચોમાસુ કપાસના તુલને માટે સારું નીવડેલું કહેવાય કારણ કે ખાંડ ગદ્ડું સારો ઉતર્યો હતો અકલેશ્વર અને હાસોટ ભાગમાં વરસાદ કમી થયેલો અને નાટોદ રાજ્યમાં પાણી માફકસર પડ્યું હતું પાછલો વરસાદ જે ખેતીના કામ માટે ઘણો ઉપયોગી ગણાય છે તેની ગેરહાજરી પડી હતી અને તેમ ઘણું નુકશાન ખેડુત લોકોને થયેલું પરંતુ કપાસના સારા જાવોને લીધે અડુત વર્ગ ઘણો સતોષી માલમ પડ્યો હતો કદાચ સત્રાસરી રૂાં ૩૦૦ નો કાવ રેકર્ડ તરીકે લેખાશે લાક્ષ્યમાં એટલું ઉચ્ચ બજાર રહેશે કે કેમ તેની શંકા છે પાછલા ઠોઠ પચ વર્ષમાં એટલા સરાસરી ઉચ્ચ લાભ રહ્યા નથી ખેડુત વર્ગને પાકમાં તથા લાવમાં ઘણી ક્ષતિ મલી હતી અને મીં કપાસના વાવેતરમાં પણ ઘણો મોટો વધારો થવાની વધી રખાય છે

સુધરેલું બી ખેડુત વર્ગને દર વર્ષે તાજું મલતુ રહે એ હેતુથી આશરે ૬૦૦૦, એકરનું ઓરાણ હમારી દેખરેખ રેકર્ડ કરવામાં આવેલું

આ જમીનમાં દર વરસે સુરત સરકારી કાર્ગમાં સરોધન થયેલા ખીજ નોજ ઉપયોગ કરવામાં આવે છે કારણ કે દર પેઢીએ તેના તાર અને ઉત્પન્ન સુધારાનું તત્વ દાખલ કરવામાં આવે છે અમેરીકામાં આવી રીને ઉત્પન્ન કરેલા ખીજને પેઢીથી રીડ દહે છે અને ખેડુત, તંદુથી તની માગણી બહુ મોટી રહે છે દલગીરીની વાત છે કે આપણા વેપારીઓ અને ખેડુતો આમ નુ, કાઈ ઢલુ સમજયા નથી અમેરીકામાં આવી રીને ખીજ ઉત્પન્ન કરનારી અસખ્ય પેઢીઓ હસ્તી ધરાવે છે અને ત્યાંના ખેડુતો આમાન્ય છુનોમાં વેચાતુ ખી અહીંની માફક ઓરવામાં વાપરતા નથી આવી સ્થિતી ઉત્પન્ન કરવી એ અહીંના વેપારીઓ ઉપર મુખ્ય કરીને આધાર રાખે છે વેપારીઓ ને સારા માલની નદર કરેને ખેડુતો આપો આપ સન્કારી ખી વાપરવાને લલચાશે, વેપારીઓ ગમે તેમ કરે પરતુ ગમારી ફરજ અમો દર વર્ષે જાનવતા રહ્યા છીએ અને રીપોર્ટવાલા વર્ષમાં ઉપર જણાવ્યા મુજબ આશરે ૯૦૦૦) એકર ઉપર પેઢીથી રીડનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો હોય અને તેની ખીગત નીચે મુજબ છે —

લેવક્રયા

૧	ગારડોલી ગૃપ	એ૦	શુ૦
-	(૧) નીજર	૭૯૬	૨૬
	(૨) રામનેર	૧૬૦૮	૧
	(૩) સીકર	૧૧૧૫	૦
	(૪) હશગવી	૩૧૪	૦
	(૫) આફવા	૫૧૩	૩
		૪૧૭૩	૩૫
૨	અઠવા ગૃપ	એ૦	શુ૦
	(૧) નરા ગામ ડીકાલી	૧૦૪૪	૨૪
	(૨) અતયાજી ઉમરા	૧૨૪૮	૧
-	(૩) મોદાખી	૬૫૭	૨૫
	(૪) મળીયા	૨૧૮	૩૩
		૩૨૫૬	૩
૩	જાલપુર ગૃપ	એ૦	શુ૦
	(૧) રીમોળ	૧૭૮૧	૪
	(૨) અગેલી રીમ તપો	૪૩૮	૨૦
		૧૨૨૬	૨૬
		૬૧૬૧	૫૪

આ ત્રણે ગૃપમાના કપાસ ઉપર એક એક અનુસવી ગ્રેડયુએટની દેખ રેખ રહે છે અને જેડુનાની અન્ય અવશ્યકતા ઉપર યોગ્ય ધ્યાન તે આપે છે કપાસની વાવ પૂરી થી ચડ કરી કપાસીયા અને રૂના વેગાણ સુધીના દરેક કૃષિ કાર્યમા આ અધીકારીએને ધ્યાન આપવાનું હોય છે એટલે મારી સમજ પ્રમાણે સરેરાસ ૩૦૦૦, એકરનું કામ એક માણસ માટે જરા વધારે પડતું કહેવાય પરંતુ આટલી અગવડતા નાણાની સકોચને લીધે નિભાવી લેવી પડે છે. ઠાટન કમીટીના મેમ્બરોની કૃપા દ્રષ્ટિ રહેશે તો હુમે કોઈ પણ કામ સહેલાઈથી પાર ઉતારી દેવા આશા રાખીએ છીએ.

ઉપર જણાવેલા તમામ જોતરોમા ૧૬૨૭ એન. એલ. એક નું ઉત્તમ બીજ વાવવામા આવેલું અને તેની સરાસરી ઉત્પન્ન દર એકરે નીચે પ્રમાણે આવી હતી —

૧ ખારડોલી ગ્રૂપ દર એકરે	૪૦૦	રતલ
૨ અઠવા	૩૭૧	”
૩ વીજલપુર	૪૫૦	”

આ વિભાગોની સરેરાસ કપાસની ઉત્પન્ન ૩૦૦, રતલની ગણાય છે અને તે જોતાં પણ હુમારૂ પેટી થી સીક ચઢતા પ્રકારનું ગણાવું જોઈએ.

જેડુનેનો કપાસ પીલવા બાબત વિચાર કરવાને ક્ષત એકજ વખત કમીટીની મીટીંગ બોલાવવામા આવી હતી આ બેઠકમા નીચે જણાવ્યા સુજન કરાવેા થયા હતા,—

૧ પીલાણુનો દર, લાટે રૂાં ૮ આઠનો નકકી રાખવેા

૨. જેડુનેને મીરવાના નણા ઉપર બ્યાજનો દર સેકડે છ ટકાનો કાયમ રાખવેા

૩ જેતીવાડી ખાતાના વડા અધીકારી એ. કાયરેક્ટર એફ એચીકલ ચર, પુનાની મજુરી લઇ જેડુતેએ પચદ્ધરેલાં જીનોની ખાતર તેના માલી દોને એક અઠવાડીઆમા આપી દેવી અને ‘સણીયા’ જીનમાથી કાચી રૂની ગાસડી સુરત લાવી આપવાનું કામ તેના સચાલકોને શીર રાખવું.

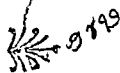
૪ ઠાટન ટ્રેન્સપોર્ટ એકટ સગ થી થતી ગેર સમજુતી દુર કરવાના હેતુ સર, દારખાનાવાળાએને જુદા પડેલાં ભાગોમા આવેલા ગામોની ચાલી તથા નકસા મેળવી આપવા (અપુર્વ)

શ્રી ગુજરાત

જે.ટી.ઈ. અને હુન્નર ઉદ્યોગ

ત્રિ માસિક.

વર્ષ ૧૨ મુ]

અક્ટોબર-૧૯૨૫

[અંક ૩ બો

સુરત જીલ્લામાં કપાસની જાતમાં સુધારો.

— * * * * *

મનુષ્ય સ્વભાવ અને કોઈ પણ સુધારો કેવા સંજોગોમાં સંદેશાઈથી દાખલ થઈ શકે

કોઈ પણ વસ્તુ અગર રીવાજમાં સુધારો જવો અગર વુની પધ્ધતીને બદલે નવી દાખલ કરતા પહેલા તેમ કરવાની જરૂરીયાત છે કે નહી તે તપાસવું જોઈએ તેમ કરતા પહેલા અસલ પધ્ધતી અંગ વસ્તુના ગુણદોષને બારીકાઈથી અભ્યાસ કરી તેની ખામીઓ બરાબર જાણી ને નવો સુધારો સુચવવામાં આવે તે તે ખામીઓ હુ કરી ફેટલે અથે લાભકાન્ક થશે અને લાભ સાથે કોઈ ગેરફાયદા હોય તો તે સમજાવે વીચાર પુર્ણપણે કરવો થઈ

વળી મનુષ્ય સ્વભાવ જોવો છે કે અમુક વસ્તુથી ાવાઈ ગયા બાદ કોઈ નવીન વાત જોઈએ તેમજ મનપર અસર કરી ન શકે ફેટલે કાળે તેઓ તેનો વીચાર કરના થાય પછી તેના ગુણદોષની તુલના કરે અને મમગુ માણુનો પણ ગુણદોષની ખાતરી થયા છતા નવીન વસ્તુ અકલ્પ કરવા એક દમ તૈયાર થશે નહી વળી કેવોડ વખત વીન્યા પછી તેના તે વીચારે નુ કરવામાં આવે તો યજ્ઞ યોડા માણસો તે સ્વીકારી અમલમાં મુકવા થીકુ અડપે કેમકે તેમ કરવાના ધર્મી જાહેર હિમતની જરૂર હોય છે તેમ કરવાથી અભાવ અંગ એક જાણવાન પ્રજામતની ઇચ્છા સફળ થવી પડે છે ને કરના થીજ ગેલા વળી તે નાવમાં ભેગવા નેગર થાય છે અને જેન જેમ તેમની સખા વધતા રોગ મગુદમાં દાખલ થાય તેમ નેન એ

સમયને આ દાગને તે મીઠાનનો વીચાર પણ કર્યો શીવાય તેઓની પાછળ દોરાય છે દરેક નવીન વસ્તુઓ માટે સાધાન રીતે આમજવાને છે એટલે એક પણ નવીનતા પછી જલે તે લાભકારક હોય તોપણ પ્રજા તેને તરત ઉપાડી લેવા તૈયાર હોતી નથી અને તેને તૈયાર કરી તે દાખલ કરવી એ કાર્ક ઉપેક્ષા કારણથી સહેલી વાત નથી.

વસ્તુ જો તે ચીજ જામે એક જગતી લાલચ, મોહ, અગત્યજન્યાત પણ નહોતી હોય તો જરૂર તેની અસર હજી સમયમા આવી થાય, તે વસ્તુ દાખલ થઈ જાય અને એ ત્રણ વરસના અનુભવ પછી લોકો જાને તે વસ્તુ ના ફાયદા સ્વીકારે અને તેજ વસ્તુને જુનાની માફક વળગી ગઈ લાલચથી મુંઘારો આ કુધારો કેટલી ઝડપથી દાખલ થાય છે તેના દાખલા —

હવે લાલચથી નવીન વસ્તુ કે દાખલ થાય છે તેના કેટલાએ દગ્દા તો અત્રે જોઈશું આ પીવાનો રીવાજ હિંદુસ્તાનમા પુર્વે નહોતો પણ તે પીવાની પ્રથમ શરૂઆત એકાદ મહા લાગણી માણમે જાણ જરૂરીઆત કે શોખને લઈને કરી હશે પણ તે વખતે એઓશ્રી ને ખ્યાલ પણ નહી હશે કે તેના ગુણદોશની તપાસ કર્યા શીવાય એ ગ્રહણ કેમ થાય અને તેનું આજુ બધું અનિષ્ટ પરીણામ આવશે. બધા લોકોને ચાતા ગુલામ બનાવશે અને ઘી કરતા પણ મોઢી વેચાશે મુલાના સાત્વીક પૌષ્ટીક ખોરાકના નાસ્તાને તીલાનલી આપી લોકોના શરીરને નીરબળ બનાવશે શ્રીમત તેમજ ગરીબો ને એક સરખી રીતે હાનીકારક હોવા છતાં અફીણની માફક પોતાનો મહીમા લગભગ દરેક માણસ ઉપર વધાવશે.

ત્યારે આવી આ હિંદુસ્તાનમા દાખલ કરવામા કાળજીભર્યું દોષ ? એ મહાશય નહી, પરતુ તેમજુ જોઈ ખીજ કેટલાકોએ પીધી તેમને મીઠી લાગી, એક વારથી અનેકવાર પીવા લાગ્યા અને પોતાનું સરકલ વધાવતા ગયા. એ મોહથી સામાન્ય લોકો પણ મહોટા 'લોકનુ અતુકગણ કરતા' થયા અને એકાદને માટે લોકોઓ ભગઈ જાય છે એટલું જ નહી પણ દેહ, દુષળા, વીગેરે ગરિબ લોકોને પણ તે શીવાય આવડતું નથી હવે આ કેવીની પ્રતીમા ગૃહે ગૃહે તો આ પણ શરીરે શરીરે વ્યાપી ગઈ છે.

પ્રથમ આપણા દેશમા વજુકરો, મુધારો, લુહારો, વીગેરે કારીગરો પોતાનો સ્વતંત્ર રોજગાર ઘણી સારી રીતે ગુરુતરતા હતા પણ હવેતો કેટલાએક સમજી શીક્ષીત આગેવાનો સમાજ નેતાઓ દેશી કાપડને બદલે અંગારા માન્થેસ્ટનો માલ, કપડોને બદલે રોજગરો અગ્રુ દેશી અગ્રુ હાતમ લોકોજ

વાપગતા તેને બદલે જેઠ ગૃહસ્થ વીલાયતી અમલગ, માણુ પાઉર, વીગેરે વી-
વીગેરે હશેશની માધ્યમથી વપરામની ચીજ પરદેશની બનાવટની વાપગતા થયા
એટલે એ ઉપાળા દેખાવના મોહથી અગર લાલચથી મામાન્ય માણુએએ આ-
ગેવાનોનું અનુકરણ કર્યું, જેથી અતરેના કારીગરોને હમેશને માટે માધન વ-
ગરના થઈ જવું પડ્યું, હવે તેને બીજા કોઈ ઉદ્યમ મહેનત મળુડી કે નોક
રી જેવું કાંઈ કાકા મારી જોગવાનું રહ્યું, કારીગરોની આ સ્થિતી લાવનાર
એ આગેવાનોજ કે લાલચની મોહનળ

એક ગુણગતી ચોપડીમા એક વિદ્વાન માણુમની વારતા છે કે એક ગા
મમા કોઈ પટેલનો છોકરો મામવતદાર અગર કચેકેટર થવાની આગાએ હાલતુ
શીદણ કે જે કુશળઆત લીધા ચીવાય માહેળ થઈ ન ગડાય એટલે તે લેવા
માર્યું મેટ્રીક સુધીનો ભણ્યો ગામના લોકો પણ એમની હોળીઆરી જોઈ
ઘણા ખુશ થયા અને પછી તેમણે સુખાઈ કાઢેજમા અભ્યાસ કરવા માડ્યો
એમના સોબતી દોરીવાળા બુટ પહેરીને આવતા તે જોઈ તેમણે પણ મન ઉપર
ઘણું કાણુ હોવા છતાં છેવટે એક વીલાયતી બુટની જોડી ખરીદી ગેડેશનમા
ભાઈ ચોનાને ગામ આન્યા, બુટની ચમક જોઈ ગામના એમના મોળતીઓને
લાલચ લાગી, ચોનાનેજ માટે પાછા સુખઈથી આવે ત્યારે એવા બુટ લઈ આ
વવા કહ્યું અને તે ઓગડ મુજબ એકે ફેરે ગામમા પાસ સાત જોડ બુટની
દાખલ થઈ ગઈ અને એક વરસમાતો ગામના બધા યુવકો દોરીવાળા બુટ
પહેરતા થઈ ગયા પણ આથી બીચારા મોચી લોકો જે આ ગામમા ઘણી
પેઢીથી રહેતા અને લોકોના જોડા ચીવી જીવન ગુણગતા તેમનો રાજગાગ તુટયો
અને ભુખે મરવાનો વખત આવ્યો તો થુ તે કોલેજમા બહુતાર ગામના એકના
એક આગેવાને આ પરીણામનો વીચાર નહી કર્યો હશે પણ તે ગુડે મોહના
કુમાઈ એ નવીન વસ્તુ દાખલ થઈ ગઈ અને મોચીઓનો ભુખ મરો કાયમ
રહ્યો, આવી રીતે અનેક નવીન રીવાજો તથા ચીજો દાખલ વધ ગઈ છે કે જેની
આવશ્યકતા છે કે નહી અને તેનાથી દેશ અને મમાજ ઉપર શી અસર
થસે તેના વિચાર મરખાને ધ્યાન મળેલુ જણાતુ નથી

કુશળઆત દબાણથી સુવારો યા કુધારો કેમ દાખલ થાય છે તેના
દાખલા :-

હવે કોઈ નવીન વસ્તુ અગર રીવાજ કુશળઆત કેમ દાખલ થાય તે
કુડમા જોઈએ એક તો જુની વસ્તુનો નાશ જેમકે પ્રથમ ખાદી પહેરવાનો
પ્રચાર હતો પણ હવે વેપારીઓ ખડારગામથી બપર મગાવતા થઈ ગયા તેમ
તેમ ખાદી બનાવવાનો ઉદ્યમ પડી ભાગ્યો—ખાદી બનાવમા નેચાની બધ

શ્રી એટલે કુશળતા વીણાયતી કાપડે બરીદતુજ પડે અગવા, ખીને અને એ કે તે જુલનથી અગર કાચદાના અકુશથી કોઈ નથીતતા દાખલ થઈ શકે મુસલમાની સેલતનનના વખતમાં મુસલમાનો હી દુઓને ભેર લુંલમરી વડાળી પાનાનો ધર્મ મનાવના હતા અને હાલ એવા વડાણલા લોડોની મેળી મળ્યા છે એ વડલાવાનું દુખ તેમને શરમા લાગ્યું હશે પણ વળગ દુખ ધારુ છુડી કરી દેશે એ પ્રમાણે તેમના છોકરાઓએ એ દુખનો સ્વાદ ચાખ્યો નહી હોવાથી તેમને એ તરો ધર્મ સામાન્ય થઈ પડ્યો અને પેઢી દર પેઢી એજ ધર્મ ચાલુ થઈ ગયો અને પોનાનું અસલ ગોત્ર ભુલી જવાયું

અથવા કાયદો અમુક નવો રીવાજ દાખલ કરવા કુશળતા તેમ ન કરતા રહે નુનેકગાર ગણી મળા કર એટલે ખીંગારી પ્રત્યે તો તે મુજબ વગતુજ લેઈએ

કપાસની અવસ્થા સ્વીતી

હવે આપણે મુદ્દા પંચગાવીશું કપાસનું વાવેતર સુવત્ત હવામાં અગર લેલે સ્થળે પ્રથમ દાખલ થયું ત્યારે તે ને જગ્યાનું ખી, ત્યાંની આબો હવા, જમીન તથા એવા કુદરતી સંજોગોમાં ત્યા નીપજવા લાગ્યું કપાસ એ એની નામુંકે વન્નુ છે કે એક જગ્યાનું વાતાવરણ તેજ ખીને ખીજ જગ્યાના વાતાવરણ જેટલો કાચકો ન કરી શકે મુગનું બી અમદાવાદ અગર ખાનદેશમાં સુવત્ત જેટલો મારી જતનો પાંદ નથી ઉપજતી શકતું હવે પ્રથમ જે જાત સુવત્ત છકલામાં પેદા થતી આવેલી તેની જાત ટકી ગેહડી હોવાથી તેની ખયાની આખા હિંદુસ્થાનમાં મારી હતી આનું કાંઈ માત્ર એટલુંજ કે પ્રથમ મોટ પ્રમાણમાં કપાસનું વાવેતર થતું નહી ત્યારે જેડુંતો પોનાના ગામનો કપાસ પોતાને યેજ જરજે ચીકતા અને એતવા માફ ખી પણ તારા માગ કુદા માથી ભુદુ મળતા પરંતુ જ્યારથી લાવો વધવા લાગ્યા ત્યારથી જેડુંતો ખીન ખાસ છઠ્ઠીને જરડીઆતી પાકો વન્કે દુર્લભ બતાની પેલા પાછળ મોટા પ્રમાણમાં કપાસનું વાવેતર કરવા લાગ્યા અને નેનું પરીભુગે જોગની વાપના થઈ હવે કપાસ હોનોગા વેચવા શીવાય ખીને અને નહયો નહી પોતાને ઘેર પોતાનું બી સાચવી રાખવાની જુની પધ્ધતીને વળગી ગયા હોત પણ જયા લાકચ અગર ફરજીયાતપણે હોય ત્યા નથીન પધ્ધતી ઘણી અનુકૂળ રીતે એન્દમ દાખલ થઈ જાય છે એ મીઠાત અનુસાર ટપાસનો ભાવ હોતો વાળાએ વધારે આપવા માડ્યો દેગાવર રૂની માગલીને લીરે રૂના ભાવ થતું મનુષ્ય નહેતા ગયા અને ધેન અન્ના ચવાવવાની ઉપાધી મરી નેત

જનો શિવાય ખીલ વ્યવસ્થા કરવાનું સાધન રહ્યું નહિ એટલે, કાલજ અને કુલજમાં પછું અને લેગા મેળવાથી જનમાં કપાસ નાખી ચોરવા માટે, ખી પછું ત્યાંથીજ લાવવાની પદ્ધતિ દાખલ થઈ

જનો દાખલ થવાથી ખેડુતોની પરદીનતા

ખેડુતો પોતાનો કપાસ વેપારીઓને વેચતા તે જનમાં પોચાડવો પડતો ન્યા જનના વીચારથી કાંઈ ઉપર ને તોલ વેપારી કહે તે કબુલ રાખવું પડે કેમકે કાંટાનું રાત્રી તેમને હોય નહીં અને, ઓછો કેમ થયો એમ દલીલ કરે તો શેઠના મોઢાની બેચાર સાબળી તે પોતેજ ધડી અગર તોલુ ગણતા ભુલી ગયો હશે એમ કેમકે આપવામાં આવે અને ચોર સાદુકારને કહે તેવો ઘાટ થવા લાગ્યો અત્યાર સુધીમાં પણ ઘણા જનમાં તેમજ દેશમાં છે એવો દીડ આપણે તો કપાસની જાત માથે વધારે સળધું છે તેથી તેજ વાત કરીએ

વેપારીઓ કપાસ ખરીદી લેવા, વાળે તે પીણીની રૂની આમડીઓ બાધી રહે, એટલે તેમનું ધ્યાન ક્યે પ્રકારે રૂ વધારે, નીકળે તે તરફ રહે. એ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે કપાસની એક ખાસીઅત એ છે કે જેમાંથી-૩ લાખ તાગનો, સદાઈદાર નગમ નીકળે તેમાં ૩ વજનમાં કમી હોય છે, જેમ તાર દુકા તથા ખગ્ગટ તેમ ૩ પ્રમાણમાં વધારે જો કે ૩ વધારે કરવા માટે તો કોઈ-કોઈ વાર એટલેક ઠેકણે પાણી પણ છાટવામાં આવે છે અને એવી ખીલ કારીગીરી થાય છે પણ તે માથે આપણને સળધ નથી-હવે જે જાતના કપાસમાંથી ૩ વધારે નીકળે તે કપાસ વેપારીની પરીક્ષામાં સામે ગણવા લાગ્યો અને તારની લબાઈ નરમાશ વીગેરે ગુણો તરફ ધ્યાન રાખી પોશાયું નહીં, વેપારી જે કપાસ સારો કહે તે કપાસ ખેડુતને મનથી પણ સારો કેમકે અસહ્ય ખી તો શુભાની ખેડા એટલે જનમાંથી જે ખી વેપારી ઉત્તમ ગણે તે ખી લાવી ચોરવાનું રહ્યું એટલે આ પરાધીન દેશમાં ખેડુતોએ પણ કપાસની જાત જોવાની તમ્બી લીધી નહીં પંચીણામ એ આવ્યું કે સુરત જીલ્લાનો ૩ જે માગમાં સારો ગણાતો તેમાં દુકા તાગનો પણ વધારે ૩ નીકળે તેવા કપાસની બેપાસેજ થવા લાગી માધાગ્ણુ નગરથી અને પરીક્ષાવી રૂમાં ૪૪ ૪૪ જાતની જોળમેળુ થઈ છે તે જાણવું સહેલું નથી બદલે અશક્ય છે એટલે વેપારીઓ જે મારી જાતના કપાસ સાથે હલકી જાતનો પણ વધારે ૩ આપવાવાળો ઘોઘારી જાતનો કપાસ બેળવાનું વધારે રાચદાકાંઠે જણાયું તે એટલે સુધી કે ખેડુતોને આ હલકી જાતનો ઘોઘારી આપવામાં આવે સારી જાતના દેશી કરતા પાંચ દશ રૂ માટે વધુ આપવા લાગ્યા અને આમ લાલચથી ખેડુતો પણ કપાસની જાત સમજવા તમ્બી ન લેતા જે દી કી રાત વધારે ઉપજે તે કપાસ સારો એમ મની પ્રેધારી

વાંસદા સ્ટેટ	૧ ૫૬-૬
મચીન સ્ટેટ	૫૩૫૦-૩૫
સાગરીપળા સ્ટેટ	-
નાદોદ	૨૨૪૧૫-૦
સાલોદ	૧૬૪૩-૦
જર્ગડીઆ	૨૫૩૫૦-૦
વાલીઆ	૨૫૩૮૫-૦
ગઢેશ્વર	૭૧૬૬-૦
ડેરીઆ પાડા	૩૮-૦
	<hr/>
	૬૬૭૫૬-૦

૨,૫૧,૭૨૫-૧૦ કૃષ્ય સ્ટેટ

કુલ એક હપ ૪,૮૫,૨૨૪-૧૦

તે પૈકી કેટલાક એકરમા સુધારેલું બી કયે સાલ ઓશાય તેના આકડા નીચે મુજબ છે —

—સાલ—	કેટલા એકરમા સુધારેલો બીનુ વાવેલો
સને —	
૧૯૧૮—૧૯	૬૦૦૮
૧૯૧૯—૨૦	૬૦૦૦૦
૧૯૨૦—૨૧	૧૧૦૫૦૦
૧૯૨૧—૨૨	૨૬૮૦૦૦
૧૯૨૨—૨૩	૩૬૦૫૦૦
૧૯૨૩—૨૪	૩૬૮૦૦૦

હવે એ પ્રદેશમા પ્રથમ ઘોઘારીની લેફાસેજ મેકડે, કેટલા ટકા હતા અને હવે એ કયાસમા કેટલી છે તેના આકડા તપાસીએ

—સાલ—	મેકડે કેટલા ટકા ઘોઘારીનો કપાન	ચોક્કળા ઘોઘારીનું ઓગળુ એકર
૧૯૧૬—૨૦	૧૪-૪ થી ૩૪	૬૦૬ ૦
૧૯૨૦—૨૧	૭ થી ૧૮ ૮	૧૫૫
૧૯૨૧—૨૨	૪૧ થી ૭૬	૮૨૫
૧૯૨૨—૨૩	૧૩ થી ૩૨	-
૧૯૨૩—૨૪	-	-
૧૯૨૪—૨૫	-	-

મા સુરતથી કાર્મનું સુધાએલું બી નવસારીનું બી મગાવી એણાવી અગત્યના
 ચો કયા અને પાડમા એક સગ્ગો તેમજ નવતમા એ ઠપામ થયો ચઢીઆ
 તો માલમ પડવાથી સને ૧૯૨૭ મા ત્યાની સરકારે અવો ઠાયદો ઘડ્યો કે
 'સુરત નવસારીથી મગાવેલા ૧૦૨૭ નંબરના બી શીવાય બીજી કોર્ડ બંતના
 હલકા તારના કપાસનું બી જે પોડુત જોગ્યો તેમને દડ થશે તે ગળયની હ
 દમા 'લેવામા આવશે નહી ગયે માલના અખતરાથી સતોષ પામી ત્યા નદી
 થએલા ઠાયદાના અમલથી આખા રોટમા ૧૦૨૭ નું બી આગયું અને તેજ
 વરસે રાત્ર્યમા સુખઈ મોટા મોટા કેના વેપારીઓની પેઢીઓએ ત્યાનો માલ
 ગળવા પોતાના માલુમેને મોકલ્યા અને લગભગ સુરતના ભાવથી ત્યાનો માલ
 ખરીદ કરવા લાગ્યા મીચેવ જાઓએ માલની મારી કદર કરી. હવેલો રાત્રના
 અમુક ભાગમા બીજી બતનો કપાસ ઉગતો કાયમ રહ્યો હોત તો તેની જોગ
 મેળને લીધે ત્યા આવેો અમરકારક સુધારો દાખલ થઈ શક્યો નહોત અને
 તેથી આખા ગળયને અમુક ભાગને લીધે મહન વરસુ પરત તેજ નીતે
 નગમદાની દક્ષીણે લગભગ પાચલાખ એકરમા ચતા કપાસ પહોંડી આ મોગાઈ
 મીઓના ૧૫૦૦૦ એકર તથા તેમના બીજા ઓરાના બી ૧૫૦૦૦ ને આસરે
 ચના ઓરાણુથી લે તે મીલેકશનને બદલે ૧૦૨૭ નું બી દાખલ ન કરે તો
 તે પોતાનો હલકી જાતનો માલ કાયમ ગળી એક રીતે આ આખા પ્રદેશની
 પ્રગતીમા વાધો તાએ છે એ સ્પષ્ટ છે વળી તેમનો માલ સુરત આવી પીતાય
 છે અને તેનું બી તેઓ બીજા ગામોમા ઓગાવવા પ્રયત્નો કરી રહ્યા છે

(નિર્ણય)

J G Jani,

Cotton Assistant, Surat

ખજુરી

—***+***—

(ગયા અડના પૃષ્ઠ ૪૮ થી આલુ)

(૨)

ખજુરીના રોપાઓની કાયમની વાવણી.

ખારેકના ખીથી કરેલા રોપાઓ જે વારે ત્રણ વર્ષના થાય તે વારે પછી તેને તેની કાયમની જગ્યાએ વાવવા, અને કાયમને માટે વાવેતરના ઓઝો ઓછા માં ઓછા ૨૦ કે ૨૫ થી ૩૦ ફીટના અંતરે દરેક ઓઝ વાવવું જોઈએ કે ઓઝના જોરમાં આવે તે વારે તેના પાન ચોટ ધીબાને અડકે નહીં, અને વાવવા માટે જે ખાડાઓ કરવા તે પણ જરા ઉંડા કરવા ને તેમાં ઓઝ વાવવા ટેમકે ખજુરી (ખારેક) ના ઓડના મુળને ખીચ થનો નથી પણ છાંયુ થાય છે તેમજ ઓઝ મોટું થયે તેના મુળીયા જમીન ઉપર તરી આવે છે અને ઓડનું થડ કમજોર થવાથી વર્ષાદ અને તોફાનના વળતમાં કેટલાક ઓઝવા જમીનપર ઢગી પડે છે તેટલા કારણે જો ઉંડા વાવવામાં આવ્યા હોય તો વળતપર આવેલ ભય તેમને ઓછો રહે છે વાડી પડામાં પ્લેન્ટેશન તરીકે વાવણી કરવી હોય તો તેને ચોટીએ વાવી ઉછેરવા જોઈએ, કે જેથી તેની વચે અનુકુળ પરતા ખીચા ઓડવા જો પછી જેવા કે—નાગી, પચેનરા, પપડંયા, કેળા, લીધુ વીંગેરે વીંગેરે વા ખાલી જગ્યાના લાભ લઈ શકાય અને ધીજી જગ્યાએ જો પ્લેન્ટેશન જગત તરીકે કરવું હોય તો ત્યાં જમીનની અનુકુળતા અને આપણી જરૂરીયાતને અનુસરીને વાવણી કરવી જોઈએ વાડી પડામાં જો જમીન ખાલી હોય તો હોટો દાઉમના ઓડનું વાવેતર કરે છે ખજુરી જેમ ખાલી જમીનમાં ઉછેરે છે તેમ દાઉમ પણ ખાલી જમીનમાં ખાડું માનું ઉછેરે છે ખાલી જમીનમાં દાઉમે માટે પણ વધારે ઢાળજી રાખવી પડતી નથી ખજુરીના ઓઝો જો વાવવા વાવવા હોય તો ત્યાં પણ અનુકુળતા પ્રમાણે છેતરણી વાવવા ચોટ એટલે જમીનમાં આવડે ૨૦૦ ઓઝ પાની મઠાય, અને તેની પેલાય આવડે કાળીયા ૨૦૦) લગભગ થાય

ખજુરીના ઓઝોની કાયમની વાવણી આ જમીન

ખજુરીના વાવેતરને હમેશા ટેળાળા અને પાણીના મનમાંથી વધી ન જાય વાળી જમીન વધારે માફક આવે છે જો જમીન ગીટી રોય તો તેને નીમડ ઇન્ડ્યાદિ કાપવાળા ખાતરની અવજન ગરુ છે દરિયા તિરાગની નજીક

ખબુરી પુષ્કળ ઉછરે છે પાણીના અગ્નિ જ્યાથી પાણી હમેશ વહેતું હોય અને જમીન ઉપર જ્યા પાણી હોય અને તેને લીધે જમીનમાં રેતુ ગ્રેટો હોય તેવી જમીનમાં તે ઉછરે છે, તેમજ કદાચ પાણી સાધાગણ મીને આકર્ષ્ય ફીટની નીચાઈએ હોય ત્ય પછી ઉછરી શકે છે જ્યા પાણીના ટેચ મન વીગેરે હોય તેવા સ્થળે તો તેને પાણી પાવાની કશી કાળજીની જરૂર રહેતી નથી પરંતુ વાડી પડામાં કે જ્યા પાણી દિ ચિન નીચે હોય ત્યા તેને કોગથી પાણી પાવાની જરૂર રહે છે કચ્છમાં આવી (ઉપર વર્ણવેલી) રેત્યાળ જમીન ઘણે સ્થળે છે અને ત્યા ખબુરીના રેન્ડેશન ઘણીજ સાગી રીતે ઉછરે છે

વાડીપડા અગર કઠણ જમીનમાં અથવા તો જે જમીન નીચે પથન હેઠ નજીક હોય ત્યા ખબુરીના આડવા વાવવા માટે (તેની કાયમની વાવણી માટે) ખાડાઓ ઓછામાં ઓછા ચાગથી પાચ ફીટની ઉંડાઈના અને ત્રણ ત્રણ ફીટના વ્યાસના કરવા અને તેની અરર સાગી વાડી પડાની ગાળ માટી નાખી તે ભરવા, અને તેમાં જેવી રીતે આડ વાવવા કે પછી જ્યાં આડ મોટું થઈને તેના મુળ ઉચા તરી આવે છે તે પ્રમાણે ઘવા ન પામે તેટલા ઉંડા આડ વાવવા અને તેમાં વળી વરસાદનું પાણી ભરાઈને તેના મોગરને (કુપળને) ધક્કા ના કહે તેની સભાળ રાખવી વળી હવાનું ચક્ષુ તેમાંથી બગબર આવજા કરે તેની પણ તજવીજ રાખવી, પછી જેવારે રેપા જેમ જેમ ઉંચા વધતા ભય તેમ તેમ તેના મુળને માટી ચડાવતે જવી વાડી પડામાં કે રંખાલની વીડીમાં તેની કાયમની જગોએ બીજથી ઉછરેલા આડો પછી મોટા થયે ઉંચા તરી આવીને વગસાદ અને પવનના અવસરે પડી જઈ નુકશાન થાય છે તેનું ડાળનું નાશ ઉપર કહી ગયા પ્રમાણે તેના છાબા તરીકેના મુળીયા છે તેથીજ છે ખીલવાના આડોને આવો ભય ઓછો રહે છે

હવે બીજથી ઉત્પન્નવેલા રોપાની બાબતમાં બીજી પણ એક જરૂરની વાત પ્રસિધ્ધીમાં લાવવાની અગત્ય છે તે એ છે કે આ બાબતમાં ઉપર વર્ણવેલા પ્રમાણે બીજથી ઉત્પન્ન કરેલા રોપા તેની ત્રીજા વરસની બદલાવણીમાં તેની કાયમની જગોએ વાધ્યા પછી જેમ મુળીયામાંથી બચા વીગેરેને વાવવાથી રેન્ડેશન સાફ થાય છે તેવી રીતે આ રોપા વાવવાથી પર્યુ તેનું રેન્ડેશન ઘણી અન્ય રીતે ઉછરે છે, પણ તેમાં એક અપવાદ એ આવે છે કે તે રોપાઓમાંની કોઈ રોપા નગ થશે અને કયો રોપો માદા થશે તે પહેલાંથી કદી શકાતું નથી, અને નાહાના બચાઓમાં તો અમુક માદાના મુળમાંથી લીધેલા બચાઓ માદાઓજ થાય છે અને નરના બચાઓમાંથી નર થાય છે કાંણુ કે ખબુરીના આડમાં નર અને માદાના આડો પપડયાના આડવાની પેઠે જુદા હોય છે, અને બીજા

ખેવાતા 'ઝાડોની' અહર ફળો લાગવાના સમયપર તેના પ્રથમ જે ફુલો લાગે તે ફુલોમા સ્ત્રી અવયવ અને પુરુષ અવયવ એકજ ફુલમા હોય છે તેથી ચીને આમા નહીં હોતા તેની માદાઓ જે વારે ફુલે છે તે વારે તેનાપર નરના ફુલનો પરાગ છાટવામા આવે તેજ માદાઓ ફળે છે, અને નરના ઝાડનો વિશેષ ઉપયોગ માત્ર તેમાથી તાડી છાલવા તરફજ છે, તેથી પ્લેન્ટેશનમાં જરૂર નેમ નર રાખી વધારના નર ઢાલી નાખવા પડે છે ત્યારે ત્યાં જગા ખાલી પડે

કૃષિ નાહાના કદરૂપા અપુર્ણ આકૃતિના અપુર્ણ પરિપક્વ અને ચીડલેમ થઈ જાય છે તથા ટેમ્ટલેમ થાય છે તેથી કૃષેશા જે એ કામ કરતો હોય તેના હાથે અમુક મુદત લગી એ કામ ગદ્દાથી તે માણસ છાડવાનો ખાશીયેન જાણીને વાકેફ થઈ રહે છે અને પછી જેને જેટલું જોઈએ તેને જેટલું આપવા થી ફાલ મુધરે છે માટે ઉપર લખ્યા કાગળનુર જે ફાલ મુધરે નથી તે માટે જ્યાં જ્યાં ઝાટોતુ વાવેતર ઉછરે છે અને માત્ર કૃષિ લેવાની જ અસાતના છે, તેમણે એ વીશેની કોશેશ કરવી, અને અમુક પ્રેડીટલ જેનની હસ્તકીયા નજરે જોઈને તે અમલમા લેવાની આવશ્ય છે આવા માણસો અહીંથી વખત પર સારા પગલ સહીત મોકલી પણ શકાય છે, અને તેમ ધવાથી પ્રેસેન્ટેશન નકાસુ નહીં થાય, અને પ્રેસેન્ટેશનના ઝાડવાનો જન્મસાર પણ વૃદ્ધા નહીં થાય. કદાપી કોઈ સાહેબોને આ કામ પોતાના ને ત્યાંના માણસને શીખવવાની મરજી હોવા તેને અહીં મોકલી આપવામા આવશે તો તેને મનરપન ધ્યાન પુર્વક શીખવવામા પણ આવશે અને તેથી અમે અમારા આ લખાણને શ્રમ મફત થશે સમજાવું.

વહેલામા વહેલો નર કોઈ કોઈ વાર આવે કાગલકમા પણ પલ નીકળે છે તેમ માદાઓ પણ નીકળે છે આવે વખતે જો વહેલી નીકળેલી ખાચેકોને જો નરનો પરાગ છાટવામા આવે અને ચોગ્ય અભાગથી ફાલ ઉછરી આવે તો વરસાદ પહેલા તેનો ફાલ પાકી તકશિર રાના વખતપર જુલુ જનાવવાનો અખતરો અનમાવી શકાય. જાને માટે કોશેશ જરૂરી છે.

છેવટમા છેવટ નર અને માદાઓના છોગા હોગી સુધી નીકળે છે, હોળીની આજ થઈ તો પછી તેના ફાલ નાહાના હોય તેજ ફાટી પડી નકામા થઈ જાય છે પોસ માસમા માક (જાકળ) પડવી વહેલી શરૂ થાય તો તેની જીંદી વહેલી નીકળે છે અને જ્યાં લગણુ ટાઢ પડે ત્યાં લગણુ તે મોહિલા નીકળે છે.

ખલ્લુરીના નર ઝાડને પરાગ લેવો તથા આવવવો તે વીશે.

આ પરાગ (નરના ઝાડના છોગામાંથી નીકળેલો આવે અથવા પુકેશર) ચાલુ રૂતુમા કામમા લેવા ઉપગત જો તેને સ્વચ્છ વાસણમાં છાયામા સુકાવી (ઘરની અદર હવામા એક વાસણમા નાખી રાખી સુકવીને) સાચવી રાખવામા આવ્યો હોય તો અને તેને મલાળપુર્વક ફોપર બોટલની અદર રાખવામા આવ્યો હોય તો તે આવતા બીજા વર્ષ લગણુ ગૂદી શકે છે અને દેશ વિદેશમા જ્યાં જ્યાં કામ માટે મોકલવો હોય ત્યાં મોકલી શકાય છે વળી

આમ કંવાથી ખીણ વધુ મગવડ એ છે કે રૂઠ્ઠા જ્યારે માદાઓ કુળેલી હોય અને ઢોંધ નર કુળેલી ન હોય તે સાચવી રાખેલો આ નરનો પરાગ વખતપર બહુ કામ આવે છે અને ઝોપર બોટલ (કાચના બુચવાળી બાટલી) મા રાખવાથી તથા જરૂરી ન હોય તે વખતમા તેના મોઢાને મીઠુ લગાડી રાખવાથી તેમા હવા દાખલ ન થવાથી તે બગડતુ નથી

સારો નરસો નર અને તેના પરાગ

આ બાબતમા એ જાણવાનુ છે કે જે નર સારો હોય તેમાનો પરાગ (ધુર) બહુ જ સુદૃઢ પાતળો લીસો હોય છે, અને જે નર સારો નથી હોતો તેનો ધુર લઘુ અને શરીયાળો હોય છે, તેથી એવો જાણુ ધુર માદાઓના ઉપર છાટવાને તદ્દન નાલાયક છે, માટે હમેશા કામમા સારો નર વાપરવો

ફાલ બાધવો (રક્ષણ)

ખતુરીઓમા ફળ બધાંને જેમ જેમ મોગ થાય તેમ તેમ પછી તેને જાનવરો નુકશાન કરે છે કુળો જેવારે હજુ કાચા હોય તે વાદે ખીચ-કોલા ઉદગે તેને બગાડે છે અને પાકે છે તેવારે પછી તે સાથે પક્ષીઓ તેને નુકશાન કરવા લાગે છે, તેથી તેને વાર્ષિક રાખવી પડે છે આ કાચુથી તેના ફાલ ઉપર પક્ષીઓ ન લાગે તેટલા માટે સાદગઓ બાધવા કે ગુળીના કોથળા પહેગવવા, અગર તે ન બને તો તેના (ઝાડના બહારના ઘેરાવાના) પાદડા વીટાળીને બાધી મુકવામા આવે છે તેવી પક્ષીઓના ઉપદ્રવનુ રક્ષણ ગાય છે પરંતુ જમીન ઉપરથી ઉદગે ખીજડોલી જઈ શકે નહી તેટલા માટે અથવા નો ફાલ પાકે તેવારે કોઈ ચોગીથી ફાલ ઉતારે નહી તેટલા માટે આખર (કાટા) બાધી મુકવામા આવે છે અને ખીજા કોઈ જાડના ડાળા પાદડા તે જાડને અડકતા હોય અને તેના ઉપરથી ઉદગે કે ખીજાકોલા આવી નુકશાન કરતા હોય તો ખીજા ઝાડોના પલ્લુ ઉપર ઉપરના પાન ડાળી નાખવા કે તે ઉપરથી પેલા ફાલવાળા ઝાડપર જવાનો આશયે તેને મળે નહી આમ કરવા થી વાધપનો ખગ્ય બચે છે કોથળા કે સાદગ બાધવાની માવજત ખાશ ઝાડ વાઓને માટે કરવામા આવે છે કેમકે મોટા પ્લેન્ટેશનને માટે જોટલુ બધુ બન્ની શકે નહી વધુ પડતુ જ્યા કંવુ પડે ત્યા તેના પાદડા જોતડથી બાધી દેવા તે ઉત્તમ છે આ કામ કરી ફાલ જે વાદે માદવા ઉપર આવે છે તે વાદે વગ્ગાબ કે જેકમા કંવાની અવશ્ય પડે છે કેમકે કુળો પાકવાને હવા અચવાળુ અને નરખાની પણ જરૂર છે, અને પક્ષીઓ ઘણુ કડી ત્યાજે તેમા બનાવ કંવ લાગે છે

કુન પાકેવો પકાવવો

દેશ વિદેશે મોકલવો, ગાળવો તથા ફળની ખાગીયેત તથા ખીની પસ દગી ઉપર વર્ણાવ્યા પ્રમાણે અહીં કચ્છ, કાઠીઆવાડ, ગુજરાતના, નિધ વગેરે જગોએ જેઠ આશાડમા ફાલ પાકે છે તેવારે તેને હમેશા તપાસતા રહેવું જોઈએ આમની કેટલીક ખજુરીની બતોના ફળો બહુ મીઠાશવાળા રંગા વગર ના ખાવામા ડુચો વળે નહીં તેવા મારા કદના, સારા રંગના અને બહુ મોટા તેમા કેટલીક બતના ફળો પાકે તેવારે એમજ ખાવાગા લેજતદાર અને કેટલીક બતના ફળો જોડે પાકે તેવારે ખાવાના કામમા બહુ ઉત્તમ નહીં પણ તે ફળોને ગાળવામા આવે તેવારે તેની ગળી ગએલી ખારેકો સ્વાદે બહુ સારી હોય છે વળી કેટલીક બતના ફળો અમુક વખત (અમુક દિવસ) રહે છે, અને કેટલાકના ફળો તુરત જોડે વગસાદ ન હોય તો પણ ગળી પડે છે આવી મોઢોડી ગળનારી અને સારી બતો વિદેશ મોકલવાને ઉપયોગી થાય છે જે માટે આ વખતે બધી ખાખતની તજવીજ રાખવી જોઈએ. સારી ખારેકો સુગા ત તરીકે લોકો પોતાના હેતુ સતોપવા કે સગા વહાલાને દેશ પરદેસ પાર સલાથી મોકલે છે, અને તેને મલાળ પુર્વક પેટીની અદર પેક કરવામા આવી હોય અને હવા તેમા આવજવ કરી શકે તેવા છિદ્રો તેમાં રાખવામા આવ્યા હોય તો લગભગ એક અઠવાડિયા સુધી (વગસાદ જારી ન હોય તો) વિદેશ સહી સલામત તે પહોંચે છે આવી રીતે અહીં કચ્છથી મુખ્ય વગેરે જગોએ લોકો બહુ મોકલે છે

ખારેકને ગાળવા માટે માળી લોડા તેના જુડાને નાદ (કાઠી) મા નાખે છે, અને તેનાપર ધાખળો વીટે છે, તેથી તે તુરત ગરમીથી ગળી જાય છે આ પ્રમાણે જરૂરી અનુસાર તે કરે છે

આ વખતે મારી ખારેકો મેળવી તેનો રોપ કરવો કે પરદેશ ખી મોકલવું (ખારેક મોકલવી) તેને માટે ઉત્તમ તક છે, કમકે વિદેશ આડના મોકલવા કરતા ખી મોકલવા નવર બરેલા છે - સારી લીજતદાર તથા મારા જોર દાર આડના ઉત્તમ ફળો આ વખતે પસદગી પ્રમાણે મેળવી શકાશે

લીલી ખારેકોના જુદા જુદા (પીળો, શુભાખી, ગતો વગેરે) રંગો પણ બહુ સાગ થાય છે, અને જેમ સ્વાદે સગસ તેમ દેખાવમા પણ સારા હોય છે

ફાલ પાખો કરવો

આગળ કહી ગયા પ્રમાણે ખજુરીના આડના થડમાથી ઉપજેલા ગચાઓ વાવેતરને માટે કાઠી લેવાથી જેમ મુખ્ય જાડ જેન્મા આવી મજબુત થાય છે,

તેવીજ રીતે નાગ ઉત્તમ પ્રકારના હીન્દતદાગ ફળો આપનાગ જાડવામા જ્યારે ફાલ લાગે તેવારે તેના ફળો મોટા ગ્સ ભર્યા અને વધારે હીન્દતદાગ થવા માટે તેનો ફાલ પણ પાળો કરવાથી થોડા રહેલા ફળોમા ગ્સ પુષ્કળ ભાગ ચાથી સારા ગર્ભદાર ફળો અને રસભર્યા અને મોટા દશે માટે નામ જાડવા એને આ પ્રમાણે કરવુ જોઈએ. આ કાપને કઈક મોટા થાય તેમાના જે ઝીણા નખળા વીગેરે હોય તે તપાસીને ઢાઢી નાખવા તેમજ બીજા પણ જરૂર જોગા રાખી બાકીના કાઢી નાખવા.

ખજુરીનાં જાડને ખાતર તથા તે આપવાનો વખત તથા પ્રમાણ

ખજુરીના જાડને મીઠી જમીન હોય તો ત્યાં તેને ખાતરમા નીમક આપવુ જોઈએ, પરંતુ દરીયા કીનારાની ખારી જમીનમા નીમકની જરૂર રહેતી નથી આ જાડને ખારી જમીન ખડુ માફક આવે છે નીમક તથા સુરોખાર તેને ખાતરમા આપવુ જોઈએ વળી દરીવાની મહેલી માછલી પણ આ જાડને અનુકુળ છે ના ખાતર તેને મપ્ટેમ્બર માસના વગસાદ બધ થયા પછી આપવુ જોઈએ કેમકે ખજુરીના જાડમાં ફાલ લાગવાની શરૂઆત મપ્ટેમ્બર મહી નાથી થઈ જાય છે એટલે કે તેના મોગની અદર આ વખતથી નાહાની નાહાની છુલીઓ પેદા થએલી હોય છે, જે પછી વસતતરુમા બહાન આવી તે ના ફાલ કુટીને અદરથી ફળસહેતીમા દેખાય છે અને આ વખતથી તેને (વગસાદ બધ થયો તે પછીથી) ખાતર પાણી (બાગ બાગીચા માટે) ની જો જાડવાઓને યોગ્ય બરદાસ થઈ હોય અને તે તેનો ફાલ પાકવા લાગણુ ક્રમ બરાબર ચાલુ રહેયો હોય તો જાડમા મારો ફાલ થાય છે અને જાડવા પણ બરાબર જોગમા અને સારી સ્થિતિમા રહે છે, એક વખત મપ્ટેમ્બરમા ખાતર આપ્યા પછી તેને જરૂર જણાય તો વસતતરુમા પણ અપાય તો સાડ છે

ખજુરીના દર મોટા જાડ દીક-ખાતર તરીક

૧ માડ ગળનીયુ સહેલુ છાંતુ ખાતર સુડલી ૭ થી ૪

૧ ગહેગ્નો કચળે બરાબર મહેલો સુડલી ૧૫ થી ૩ અથવા ગામના ઢચગ બદલ થોડો સુગેખા તથા

૧ નરેલી માછલી કચળી ગેર ૪ ચોથી ૧૦ થેર (૨૨ ડા બાના થેગા હીમાળે આપવામા આવે તો ઠીક છે પણ તે બરાબર મહેલી જોઈએ)

જો વરસાદ પાણી મારા હોય અને બાદરવા પછી જાડને પાણી વીગેરે ની આવજત સારી હોય તો આવતો ફાલ ખજુરીના હિમેના સાગે થાય છે એ સ્વાભાવિક છે. આ બધો બદોખન બદવાથીજ જોઈએ

જલુગીના મોટા ઉછરેલા આડવાંઓમા ફાલ રખાવ્યા

અગાઉ નર માદાની પીછ ન

જલુગીના આડવા જેન રે કમક મોટા થાય છે, તેવારે ઘણા ખરા કશ નીક દેખાવથી જો તેને જલુગ કમી તપામવામા આવે તો ઝોળખી શકાય છે તે જો કે—નગ્ના પાન દુકા માડકા તથા દેખાવમા, ખરસક જેવા લાગે છે, અને તેનો ફડો પણ દુકા હોય છે, માટે આડવાઓમાથી તેના, બચાઓ કાઢી, ને વાવવાતુ કામ ચાલતુ હોય તે વારે નગ્ના બચા લેવા નહીં નરના બચા જરૂરી પ્રમાણે જે વારે તેમા ફાલ લાગે તે વારે સારા નરમાની તપાસ કરી નેજ વાંધ જોતી જગોએ વાવવા

જલુગીના મોટા ઝાડને માટી ચઢાવવા વીગે

ઝાડ મોટા થઈ ઉચા તરી આવે અને ઉપરથી મુળીયા મુકે ત્યારે તેના મુળને પણ માટી ચઢાવવી જોઈએ, જેથી તેને પુતુ ચોપણ, મળે અને ઝાડ મ જીવન થાય છે આવીરીતે કયાંકે, કરવુ પડે છે કે જો બચાના કે રોપાના છોડ બદલતી વખતે જો ઝાડ તેની કાયમવી જગોએ વાવવા વખતે તેને ઉંડુ વાવવા ની કાળજી રાખવામા ન આની હોય અથવા, તો જેઓ નાકાના રોપાઓ પ્રથ મ બુદ્ધે ઠેકાણે વાવીને ઉછેરી પછી ત્રીજા ઉદયમા અહીં વાવવા બદલ પગ બાના તેની કાયમની જગોએ બીયા વાવીને ઝાડોતું વાવેતર ઉછરે છે તેમ કર્યું હોય તો આવી રીતુ, જાડું બને છે અને તેમા, પટ્ટી આવા ઉપર તરતા મુળીયાવાળા અને કમજોર ઝાડો પ્રથમ વર્ષાબ્યા મુજબ અતી વચ્ચાફ અને તોફાન વગેરેથી આઠા મુક બલ્ય છે કેટલાક વર્ષન મુળીયામાથી ઉખડી પડે છે તેને પછી ટેકા દેવા પડે છે ચાલવા નાખી ઉચા કરવા પડે છે અને વળી થડને માટી ચઢાવીને ચોતરફ ચોટલીઓ જેવુ કરવુ પડે છે તેને માટે બહેતર છે કે તેને માટી ચઢાવવી જોઈએ.

જલુગીનો ઉપયોગ,

જલુગીના ફળની હિંદુસ્તાનમા ઉપર કહી ગયા પ્રમાણે તેના પકના વ ખાતે વચ્ચાફ હોવાથી તેની જલુગ થઈ શકતી નહીં હોવાથી માત્ર તેનુ લીવા ફળજ ખવાય છે જેને ખારેડી કહે છે તેની વીગન પણ ઉપર આવી ગઈ છે અગ્નસ્તાનમા તેની જલુગ તથા મૂસી ખાતેક જે લગ્ન વગેરે માગળીક પ્રસંગે આપણે ઉપયોગમા લઈએ છીએ તે અને ડોવારી ખાતેક જે બળતમા ગાધી લોકો વેચે છે અને આપણે અઉપધિમા ને વાપરીએ છીએ મુઝી ખાતેક અંડ પધિમા કવચિતજ વપરાય છે પતુ છોવારી ખારેકનો લોકો શીયાળામા ખાક

કર્મને નાહાના છેકગએ લે ગળુ કરતા નથી તેને ખવગવવાથી તે પુટ થાય છે અને 'વધ કુત્રી આવે' છે લીલી ખારેકો જેમ એમનું ખવાય છે તેમ જોત શાકે પણ બહુને માફ થાય છે ખજુગીના પાનની આગળ લોડો સાદરી ચોલકી છાળકી, હેલી, વીજળા, ચીકરી ચમરી પખા મકુરી વીગેરે બનાવે છે તેના પાનના દાડાના કડકાનાં છેડાને જગ કુત્રીને તેના મુછા કહે છે તે વાસણને ઉટકવા (માફ કરવા) માં વાપરે છે તેના કુળ પાકી ગયા પછી તેના છેડાને લોડા ખુવારા (માવરણ) તરીકે વાપરે છે, તથા તેના દાડાને રીવાવોને પી જો દેવાના પ્રથમ તેમાંથી બનાવી વાપરે છે પાનના દાડાને કટ્ટી તેમાંથી ખેડુત લોડો ખાતજીઓ બનાવે છે, તથા તેના દાડા અને થડ કુટીને તથા કાપી છ દીને ઢોરને ફુકાળમાં ખવરાવવાથી તે ખુશીથી ખાઈ જાય છે કારણ કે તેમાં બહુ મીઠાશ પહેતી છે અરણસ્તાનમાં ખાગેક અને છેડાને ખજુગ અને છે તેના પાનમાંથી જોળની લીલીઓને વીટાળવાના કોટા તથા ખાગેકો બનાવના કોટા બનાવે છે ખજુગીના હલકી રાત્રિના ઝાડવા ને નીરપયોગી હોય કે ને ની લીલી ખાગેકોં પણ ખાધે બહુ વખાણવા જેવી ન હોય તેની અવગથી તથા જરૂરી ઉપગત વધાગના નરના ઝાડવામાંથી લોડો તાકી કાઢે છે વહેલી સવા રાત્રી તાકી જેમજેમ હીવસ ચઢે તેમતેમ ખાટી થઈ જાય છે ને તેનું ખમીર થાય છે તે પછી પીવાના કામમાં ન આવતા બહીઆગ લોડો તે તાકીનું ખ મીર ઉપલ રોટી બીસ્કીટ વગેરે બનાવાના કામમાં વાપરે છે અને સાજો ઠંડા પહેરમાં ખેચેલી તાકીને નીચે કહે છે, તેમાં ખમીર આવતું નથી અને ખટાશ પણ થતી નથી અને તે ઘણી સ્વાદીષ્ટ હોય છે તે અને વહેતી અબાતની તાકી લોડો પીએ છે નીચે (માજનીમાં) લોડો જ્યાંથી તાકી (ની ગે) વહે છે અને પાસમાં પડે છે ત્યાં એલચીની મુઠીઓ કુત્રી ખાધે છે ને થી તે સ્વાદીષ્ટ અને ખુશનુમાં હોતા મરદાગેનું વાપરવા લાયક થાય છે તેમાં કોઈ જાતનો નરો હોતો નથી 'સવારની ખાટી થએલી તાકીથી નરો, આવે છે' ખજુરમાંથી લોડો દાડ બનાવે છે તાકી કાઢી લીધા પછી તેના ઝાડ તરફ તાકાત થઈ મળી જાય છે આ ગ્રામાંથી જોળ ખાડ પણ અને છે, અને તે જગાળ મા જોઈ છે એક ખજુગીના ઝાડનો નવ આમરે ૨૪૦ જગાળી શેર નીચે છે ને તેનો ચોવીસ શેર જોળ અને છે અને આઠત્રણ મળુ જોળમાંથી સવા મળુ ખાડ અને છે, જ્યાં ખારેકોને નર આપવાની રીત 'આવડની નથી ત્યાં લોડા ખજુગીના ઝાડમાંથી માત્ર તાકી લાઠવાનોજ ઉપયોગ કહે છે અને તેથી પણ તેઓને માત્ર પેરાશ થાય છે ઢોરને ખવરાવવા માટેનું ઝાડ ને તાકી

દાદ્યા વગર હોય તો તે વધારે પુષ્ટ ગણાય છે, અને તેના મુળના ગરનો સ્વાદ શેઠી જેવો મીઠો હોય છે. આડમાથી તાડી કેમ કાઢવી તેમા પણ પ્રેક્ષીઓની જરૂર છે, અને જો તે વીરોની માહિતી હોય તો આડ ઘણા નિવમ મુધી સાગ પ્રમાણમા વધ્યા કરે છે, અને સારો ફાયદો આપે છે. મુશી ખા રેકતુ લોકો અથાણુ કરે છે ખજુર ચાલુ ખોગકમા તથા ફળાહારમા વપરાય છે.

ખજુરીના રોપાઓ (બચાઓ) બહાર મોકલવા તથા

વિદેશથી આહી મોકલવાની મવર

ખજુરીના રોપાઓ બહાર મોકલવા હોયતો તેના થડના મુળના નાહાના નાહાના બચાઓને મુળ સહીત આપણે જેમ વાવવા માટે ઠાઠીએ છીએ તેવી રીતે કાઢીને તેને ખારેકમા કોટાઓ (સાદરાઓ) મા વીટવા તથા તેના મોગ ર સુકાય નહીં તેવી રીતે તેનાજ પાનથી તેને વીટાળી બાધી મુકવા અને તે રોપાઓ મુળ સહીત અને મોગર બધ કરેલા નહીત સાદરાઓમાજ રહે એ વી રીતે પેક મરી (વીટાળી) ને હુશીયાર માલમ જોડે મોકલવા આ માલમ હવળન તેને પાણીથી ભીજેલા ગખે કે જેથી તેને ગમ્મી કે મોખ ખીલકુલ લાગે નહીં. મુશીયાઓની નાથે મટીની જરૂર નથી પણ તેને સાદરા તથા મુશીયા ઉપર થોડાક ગુણીયાના ફાટેલા ગાભા જે તેના મુશીયાને ભીના રાખે તેવા થોડાક વીટાળવા જોઈએ કે જેથી તેના વડે મુળોને હમેશા ભીનાશ અને તેની તરાવટ મળ્યા કરે. આવી રીતે જેટલે દુર મોકલવા હોય તેટલે મોકલી શકાય છે, તથા બહા થી મગાવી પણ શકાય છે. આવી રીતે રોપાઓ જગાએ પોતાના મકાનસર પહોંચે તે વારે પ્રથમ તેને અમુક જગામા રોપવા, અને ત્યાં પણ રોપ્યા પછી પણ તેના મોગરને તે નવા પાન કાઢે ત્યાં લગણુ ગાયે લાજ ગમવા તથા તેના ઉપર છાયડો રાખવો અગર હવા આવજતવ કરે અને છાયડો મળી શકે તેની આડના ઓથવાળી જૂગોએ વાવવા આ રોપા મોકલવા કે મગાવવા તે પોતાના મકાનસર ખનતા સુધી વરસાદ વખતે આરી પહોંચે એમ થાય તો ઘણે ભાગે બધા આખા ઉતરી આવે છે આ પ્રમાણે નામદાર કચ્છના મહાગળ રાવસાહેબના શરૂ ખાગમા વાવવા માટે ખાગ અખખાન મસ્તથી (અહીંથી માઅહ નામનો ત્યાનોજ વત્ની અરબ મોકલીને) તમાવ વામા આવ્યા હતા તે બહુ સલાખ પુર્વક મહી સલામત રીતે આવી પહોંચ્યા હતા, અને વાવવાથી ૮૦ ટકા આખા ઉછરી આવ્યા, જેથી તેની અત્યાગે સા રી ખારેકો પાકે છે અરબસ્તાનથી જે રોપાઓ અહીં આવ્યા તે ત્યાની મારી લીજતદાર ખજુરના રોપાઓ તેણે લીધા હતા પ્રથમ જે વારે રોપા આવે તેને

અમુક જગા પસદ કરી તેને આરામ મળવા તથા ચોગ્ય રીતે ઉછરી આવવા અમુક સ્થળે વાવતા, અને પછી આવતે વરસે આહુ વરસાદમા વરસતે વરસાદે તેને તેની કાયમની જગાએ વાવવાથી અનુકૂળતા થાય છે રોપા બહાર મોકલવા વળતે તે રોપાઓ ઉપરથી થોડો પાદડાનો અમુક બોલે કાઢી નાખ્યો જોઈએ, અને પછી મોગરને બાધી દેવાથી રોપા હલકા થાય છે વળી તે મોગરને નાળીયતની બળી બીની કરીને તે પછી વીટાળવી જોઈએ, તેથી મારો યચ્ચાવ થાય છે.

ખારેકની પીઠ ઉનારવી.

ખારેક (ખચુરી) તુ કોઈ જાડ ઉમદુ છે અને તે બહુ મોટું વધીને ઉચુ થઈ જઈને વચેથી નળણું પછી પાતણુ થઈ જાય છે, અને પછી તેને કોઈ વખત તોફાનને લીધે વચેથી બાગી પડવાનો મતલબ રહે છે, તેથી તેને બહુ જરૂર હોયતો પીઠ બાધી ઉપરના ભાગને મુળીયા કઢાવીને પછી વરસાદમા નીચેથી કાપીને (પીઠ તઇયાર થઈ રહેથી) વાવવાથી વખત પર તે છાડ કાયમ થઈ આવે છે.

અકબધી તરીકે ખજુરનો ઉપયોગ

ઉનાળામા ખજુરને પાણીમા પલાળી પીવાથી સમગ્રીત ઉચુ થાય છે, તેમા થોડો થોડો અંગે આબલી મીઠાવી આબલી ઘણું કરી વાપરે છે તે ઠંડક આપે છે ખારેકના બી બાળકોને પાણીમા ઘમ્મી બાળા જોળીમા પય છે ખજુર બળકર અને ધાતુ પુષ્ટિક ગણાય છે મોટી ઉંમરે) ખજુર અને કાળા તળને એકત્ર કરી તેના મુઠીયા વાળી ધીમા તળી સવારમા નરજો તથા ગરે મુતી વેળા ખાવાથી ધાતુમા વધી થાય છે, તથા શરીરમા કઊવત આવે છે રેચ લેવા માટે ખજુર રાત્રે પાણીમા પલાળી રાખી સવારે તે પાણી ચોળીને પીવાથી રેચ લાગે છે અર્ગના વ્યાધી ઉપર ખારેકના બી બારીક વાટી તેને ઘુણી આપવાથી ફાયદો થાય છે મથાની ઉદરી ઉપર ખારેકના બીયાને બાગી તેની ગખ કપુર અને ઘીએ ખલીને તેના લેપ કઢવાથી તે મટે છે કપાળ દુખતુ હોય તો ખારેકના બી પૂણીમા વાટી ચોપડવાથી દુખાવો મટે છે થોડાને શર ની થઈ હોયતો ખારેકના બીતુ ચુગલુ લોટમા અપાય છે ધતુ પુષ્ટિ માટે ખારેકના બીયા કાઢી ખારેકને સાધાગળ ખાડવા, તેમા બદામ, પિન્ના ચારોળી નાકર વીગેરે મથાલો નાખી તે સર્વ મિશ્ર કરી પલળે એટલુ પી નાંખી નાત અઘક દીવસ પલાળી રાખી પછી, નિત્ય સવારે એ તોવા ખાવાથી પુષ્ટિ થાય છે ટાઢીયા તાવ ઉપર ખજુર અને કોટીયા લોખાનની જોળી કરી તાવ આપવા

ત્યાં ચાલાકીથી હાથ દેરવાથી તેમાં બગાડો થયો છે કે નહિ તે માત્રમ પડશે જ્યારે જનાવરને ખામી અથવા “ન્યુમોનિયા” નો રોગ લાગુ પડ્યો હોય ત્યારે પ્રવાસ જોરમાં ચાલે છે અને સોજાનો પ્રમાણમાં થોડો થયો તાવ હોય છે પહેલાં સુકી હેરાત કરતી ઉધરસ આવે છે અને વખત જતા તેનું જોર નરમ પડતું જાય છે નાકમાંથી લીટ અને મોહોમાંથી લાળ બહાર નીકળે છે દાઢતરો છાતીની અદરતા અવાજ સાંભળીને અને છાતી ઉપર ઠાકી જોઈને ફેફસાને કયો રોગ થયો છે તે અને તે કેટલો વધ્યો છે તે પારખી શકે છે

ઉપાય — લીમડાનો નાસ દિવસમાં બે વખત આપવો, નાસ આપવાની રીત — લીમડાના પાદડા પોણીમાં નાખી પાણી ખુબ ઉકળવા દેવું અને ઢાંકણ સાથે લાવી જનાવરના નાક આગળ મુકવું પછી જનાવરના માથા ઉપર ચાદર ઓલાડવી અને ઢાંકણ જેવી લેવું, એટલે વરાળ જનાવરના નાકમાં જશે જનાવર ના ઉજી રહે તો જનાવરને ઝાલી રાખવું વગળ બધ થઈ જાય ત્યારે લીમડાના પાદડા લાકડા વતે હાંલોવવા એટલે વરાળ નીકળશે આમ દરરોજ એક કલાક સવારે અને એક કલાક સાંજે જ્યાં સુધી મટે ત્યાં સુધી નાસ આપવો

જેઠી મધમાં સુલીઆની ભુકી ૧) રૂપીઆભાર નવસાર ૧) રૂપીઆભાર, ટકણખાર ૧) રૂપીઆભાર મધમાં મેળવી દરદ મટતાં સુધી દરરોજ ચટાડવા

છાતી અને ગળાના દર્દવાળા બધા જનાવરોના સંબંધમાં તેમને ગરમી વાળા, પુષ્કળ હવાની આવજા વાળા અને સ્વચ્છ તબેલામાં રાખવા એ અગત્યનું છે પુષ્કળ હવા આવવા દેવી પણ પવનનો ઝપાટો લાગવા દેવો નહીં, શરીરને ગરમ રાખવું જરૂર પડેતો તેમ કરવા સાંડ જનાવરને જીવ ઓલાડવી.

રહેલાઈથી પચે એવો અને નરમ થાડો કરેલો ખોરાક આપવો ભારે અને નહીં પચે એવો ખોરાક જેવો કે હલકી જાતનું સુકું ઘાસ વીગેરે અવલી અવલી અંસર કરે છે વાગવાર પાણી પાવું અને જનાવર જાણ પીએતો તે છુટથી પાવો

‘વરમિનસં ઓન્કાઇટિસ’ નો રોગ લાગુ પડ્યો હોય ત્યાં ખોરાક છુટથી આપવો ખોરાકની સાથે મીઠું અવડાવવું આ પ્રકારના “ઓન્કાઇટિસ” માં જનાવરને છાપરીમાં આધીને તેના બારી બારણા બધ કરીને ગધક બાળ વાથી સાડ પરિણામ આવે છે આમ કરવાથી જનાવરના પેટમાં ધુમાડો જાય છે, અને બલગમની સાથે કીડા બહાર નીકળી આવે છે નોખું ધુણી ખમી

થકે ત્યાસુધી તેણે જનાવગની માથે ગ્હી ધુણી જતરી ગળવી દમ દિવસ સુધી 'દર ત્રીજે દિવસે' ધુણી કરવી આ રોગના ઉપર દાકતરો ક્રીડા મારી નાખવાને શ્વામની નળીમા પીચકારીથી દવા નાળે છે

અટકાવ — ચેપવાળી ચરવાની જગ્યા ન્યા ક્રીડાના ઇડા ખોશકતી સાથે શરીરમા દાખલ થાય છે ત્યા ચરવાથી ક્રીડાથી થતી ખામી ધામ છે, આવી જગ્યાનો ત્યાગ કરવો અથવા તે હળવતી ખોદી કઢાડવી તથા તેમાનુ પાણી પડી જાય એમ ડરુ રોગી જનાવરો બહુગમમા ક્રીડા બહાર કઢાડે છે અને ચરવાની જગ્યાને ચેપવાળી કરે છે મરી ગયેલા જનાવગના ફેફસાનો લાવીને નાશ કરવો જો એકજ ટોળામાતા ઘણા જનાવર ઠાસો ખાતા માલમ પડે તથા છાતીના રોગના ચિન્હ દર્શાવે તો તેઓને ઇલાહેદા ગળવા અને તે રોગને ચેપી ગણવો ઉચીત છે જે ટોળે ચેપી “ખુરો ન્યુમોનીયા” થયો હોય અને ઢેખીતાજ સારો થયા હોય તેઓ ઘણા લાખા વખત સુધી ચેપ ફેલાવે છે જે તબીબમા તેઓને ગળવામા આવ્યા હોય તે તબીબાને ઘણી મહાળ પુષ્ક જતુગ્ધિત કરવો તે તબીબાઓને તંદન ખાલી કરવા અર્થા દોરોને ત્યા ન ગળતા બીજા કામમા વાપરવા એ ઘણો બહેન રહેતો છે

યાનનો મોળો

પ્રકાર—દોરોમા યાન મુજુ આવવાનો રોગ ફેટલીઠ વખતે ચેપી રોગ હોય છે આવે પ્રસંગે એકજ તબીબમા રહેતી થોડી અથવા ઘણી ગાયોને એકી વખતે ને લાશુ પડતો જણાય છે હિંદુસ્તાનમા આવુ કવચિત્ત માલમ પડે છે; પણ કોઈ કોઈ વખત થઈ આવતુ યાન કુતવાનુ દર્દ ઘણુ સાધાગ્ધુ હોય છે અને તે ઘણુ બચાનક પરિણામ લાવે છે

દુકમા એટલુજ કહેવુ બમ છે કે, યાનની શીગઓમા ચોક્કસ જાનના જતઓ દાખલ થવાથી અને ત્યા નોજો આંછવાથી આ રોગ ચેપી રૂપ ધાગ્ધુ કરે છે અને તેથી કરીને મંચંગમા રહેતી ગાયોને તે તેવીજ ગીને લાશુ પડે છે યાનના કુતવાનુ દર્દ છુગા છવાયા ટોળે ઘણા કારણોને લીધે લાશુ પડે છે તન્તની વીઆયક્તી ગાયોને મ્હોટે બાગે તે લાશુ પડે છે અને તે લાશુ પડ્યા હોય ત્યારે તેના યાનો સાધાગ્ધુ રીતે મોટા અને મંચન થયેલા હોય છે આ વળ વધારે કોમળ થયેલા હોય છે અને નેને કંજ તથા ફોવા થવાનો અલ વ હોય છે, અને તેમ થાય ત્યારે મેલ અદર નાખવ થાય છે નહીમા આવ વા પુલ્લા સળવાથી ખાસ કરીને દુધ દોહી ગદયા પડી અવગ પર દુવના ટીપા મ્હોત દીધાથી, યાનમા પુલ્લા દુધ હોવાથી આવગ પર મેલ લાવાથી

તથા આરોગ્યતા સચવાય નહીં એવી સ્થિતિઓને લીધે ધાનના કુલવાતુ દર્દ લાગુ પડે છે એ દર્દ લાગુ પડ્યું હોય તો બીલકુલ બેદરશાર રહેવું નહીં, કારણ તેના પરિણામ ઘણીવાર ખરાબ આવે છે ગોડ થઈ આવે છે તથા બાઠા પરથી ચામડી વારવાર ઉતર્યા કરે છે ધાન નાતુ થઈ જાય છે તથા છેક નહીં તો ઘણે દરજ્જે નકામું થઈ પડે છે એક અથવા વધારે આંચળ હમેશા કુખ આપતા બધ થઈ જાય છે

લક્ષણો — આ રોગને ઓળખવો સહેલો થઈ પડે તેટલા સારૂ તેના તીવ્ર અર્થ તીવ્ર, અને જુનો એવા ત્રણ ભાગ પાડવામાં આવ્યા છે જ્યારે તીવ્ર રૂપમાં રોગ લાગુ પડ્યો હોય ત્યારે ધાન પર અથવા તેની મોટા ભાગ પર ઘણો સોજો આવેલો જણાય છે તથા શારીરિક સ્થિતિ ઘણી અન્યવસ્થા હોય છે તાવ ભરમા આવે છે તથા ઘણો ડુખાવો હોય છે જનાવર ખાતુ નથી અને વાગોળતુ નથી તેના ધાનને અડકીએ ત્યારે બહુ ડુખ થાય છે એક અથવા વધારે આંચળ સખ્ત થઈ જાય છે, તથા કુખ ફોડવું કઠીન થઈ પડે છે પહેલા કુખ થોડું આવે છે તથા તે પીળા રંગનું હોય છે, પછી ધીમે ધીમે તે લોહીવાળું થાય છે તથા ડુગ્ધ મારે છે ત્યારપછી તે ગુમડામાંથી નીકળતા લોહી પડેલું જાડું થાય છે કેટલીક વખત જનાવર કુખ આપતુ બધ થાય છે ધાન ઠડું અને ઠાળાશ પડતા લીલા રંગનું થાય છે ત્યારે ફોડવાટ શરૂ થાય છે. સાધારણ લક્ષણો બચકર રૂપ ધારણ કરે છે, અને જનાવરનું મરણ નીપજે છે

જ્યારે અર્ધ તીવ્ર રૂપમાં રોગ લાગુ પડ્યો હોય ત્યારે શારીરિક સ્થિતિ અન્યવસ્થા હોય એમ માલમ પડતું નથી અને કુખમાં કાંઈ ઘટાડો થતો નથી ખરાબર ઉપચાર લેવામાં આવે તો સાધારણ રીતે રોગ ઘણો જલદી મટે છે છતાં બીજી વખતે વિચાર્ય ત્યાંસુધી કુખ ઘટી જાય છે

જુના ધાન કુલવાના દર્દમાં રોગના ચિન્હો ધીરે ધીરે વધે છે તથા કેટલાક વખત સુધી તે માલમ પડતા નથી. શરૂઆતમાં એક જ આંચળને દર્દ લાગુ પડે છે આંચળની બરાબર ઉપર એક અથવા વધારે નાની ગાંઠો જણાય છે તથા ધીમે ધીમે તે મોટી થાય છે કુખ થોડું થઈ જાય છે તે નકાર, ગઠાવાળું અને પીળા રંગનું હોય છે ધીમે ધીમે તે ભાગ સખ્ત થઈ જાય છે અને ત્યાં ગોડ થઈ આવે છે. તેમ થાય છે ત્યારે શારીરિક અન્યવસ્થા થાય છે અને આંચળમાંથી ચીકણો ચીકણો પ્રવાહી પ્રદાર્થ નીકળે છે ધાનની ગીરાઓ નકામી જેવી થાય છે અથવા સખ્ત થાય છે અને કુખ એકડું થતું બધ થાય

છે છેવટે તો આચળમાથી દુધ આવતું અટકે છે, જો કે ફરીથી વિચાર્ય છે ત્યારે રહેલું દુધ નીકળે છે ક્ષય તથા એકિટનોમીકોમિસ જેવા ખીળ રોગ થી પણ એમનાં કુલવાનો રોગ લાગુ પડે છે

ઉપાય — માદા જન્નાવરને પુષ્કળ હવાવાળા તબેલામાં રાખવું, અને તેનું દહાડથી રક્ષણ કરવું તબેલા અને તેની આસપાસની જગ્યા સ્વચ્છ રાખવી તીવ્ર અને અર્ધ તીવ્ર રૂપમાં રોગ લાગુ પડ્યો હોય ત્યારે નીચે લખેલી દવા નો જુલાખ આપવો

વિલાયતી મીઠું ૧ શેર

સુક ૧ અધોળ

ગોળ ૧ શેર

ગરમ પાણી શેર ૩

મેળવી રહેલ સહાજ ગરમ હોય ત્યારે ૫ ધં દેવું

થાન ઉપર નીચે ખતાવ્યા પ્રમાણે શેક કરવો

પાણીમાં લીમડાના પાદડા નાખી ઉકાલવું અને તેમાં થોડું ખાવાનું મીઠું નાખવું એક ખાદીના કકડાની ગડી કરી આ ગરમ પાણીમાં ઘોળી મુલે લા થાન ઉપર મુકવું અને ગડી ઠડી પડે એટલે પાણીમાં ઘોળી ફરીથી થાન ઉપર મુકવી. આમ એક કલાક સવારે અને એક કલાક સાંજે શેક કરવો શેક કરી રહ્યા પછી થાન કોર કરી તેના ઉપર હીવેલ ચોળવું અને જોટલું દુધ થાનમાં હોય તેટલું બધું દુધ કઢાડી લેવું

જુલાખ ફક્ત એક જ દૈનિક આપવો અને બહાર રોડવા વીગેરેનું કામ મટી જાય ત્યાંસુધી દ-રોગ કરવું

આચળમાથી દુધ ના નીકળતું હોય તો દોરના દગખાનામાં જન્નાવરને લઈ જવું એટલે દુધ કઢાડવાની નહીંથી દુધ કઢાડી નાખવામાં આવશે રોગવાળું દુધ ખોરાકના ઉપયોગમાં લેવું નહીં પણ ફેકી દેવું

જુના રોગમાં ઉપાયની કાંઈ પણ અસર થતી નથી અને નધારણ રીતે જન્નાવર દુધ દેતું બંધ થાય છે કેટલેક પ્રસંગે આયોરાઈન લગાડવાથી સારી અસર થાય છે

અટકાવ — ગાયોને સારી આદોગ્ય કારડ સ્થિતીમાં રાખવી અને થાંને ઈંજાથી બચાવવા. થાનના દર્દથી પીડાતી ગાયોને ઈલાહેદી રાખવી અને ખની શેકે તો તેને સાંઝે જુલા દોહવાનું બખવા

શ્રીગડાનું જાગણુ

એક બીજા સાથે લડવાથી તથા, દોરડા વિગેરેના જગવાથી શ્રીગડું બાગી જાય છે

કોઈ વખત ખોલુ એકલુ ઉતરી જાય છે અને કોઈ વખત શ્રીગડાના ઢરકા થઈ જાય છે

ઉપાય—પ્રથમ લોહી બધું થઈ જવા સાડ કડા પાણીનો પાટો બાંધવો અને લોહી બધું થયા પછી જો ખોલુ એકલુ નીકળી ગયું હોયતો ડામર ચોડી તેના ઉપર પાટો બાંધવો, અને પાટા ઉપર ડામર ચોપડવો એટલે માખો બેસે નહિ, અને પાટો સુકાઈ જઈ તેની નીચે રૂબ આવશે રૂબ આવ્યા પછી પાટો ઉખડી જશે ડામર ચોપડતી વખતે આખમા જાય નહી તેની સલાખ રાખવી. શ્રીગડાના ઢરકા ગઈ ગયા હોય અને ધારવાળી ચીપો રહી હોયતો શ્રીગડાને વહેરી સરખુ કરવું, અને પછીથી ધારમોડીનું શ્રીગડું કાખ્યા પછી જે પ્રમાણે ઉપાય બતાવ્યો છે તે પ્રમાણે કરવો.

આખ દુખવા આવવી.

ચિન્હ—આખે સોજો આવે છે પાણી ગળે છે બરોબર જોવાતું નથી વધારે વખત દરદ ચાલુ રહે તો ફુલ પડે છે

ઉપાય—ખસખમના દોડવાથી શેક કરવો એક તપેલીમાં પાણી ગરમ સુકી તેમાં ખસખમના છોડ નાખવા અને ઉકલવા ૧ તપેલી ઉપર પી તળની ચારણી ઢાકવી અને એક સ્વચ્છ કપડાની ઠાડી કરી તેને ચાણીમાં મુકવી વગળથી કપડું ગરમ થાય એટલે આખ ઉપર મુકવું. આખ રોજ એક કલાક સવારે અને એક કલાક સાંજે શેક કરવો ગરમ પાણીથી આખ ધોવી અને ફેલાવેલી ફટકડીની વસગાળ ભુકી ૧૧ તોલો પાણીમાં નાખી તે સવારે સાંજે પીછાવડે આખમાં આજતી.

આખમાં ફુલ પડી ગયું હોયતો નીચેની દવાના આખમાં ટીપા પાડવા—

નાઈટ્રેટ, ઓક્સીલીન—જે એનોડી બાગ

પાણી

એક અધોળા

કાન પાકવો.

ચિન્હ—કાન પાકતો હોય ત્યારે કાનમાંથી પડું વહે જે પગ વૃત્તે કાન ખજોલે છે

ઉપાય—ફટકડીના પાણીથી કાન ધોવો (એક ચોર ગરમ પાણીમાં એક તોલો ફટકડી નાખવી) પછીથી કાન, લુછી નાખી કપુરનું તેલ કાનમાં નાખવું, કાન સારી રીતે હલાવવો અને કપુરનો તબેમા બેલેલ ૩૦ મુમડું કાનમાં મુકવું

કંપુરુ તેલ બતાવવાની રીત — ।

કપુર-૧ ભાગ

કલ્પુચુ અથવા નલીઉ તેલ અથવા ત્રી જોળીતુ તેલ ૪ ભાગ

ઉપર પ્રમાણે મરી જાય ત્યાં સુધી કરવું

મચકોડ નાદન,

પગ આડોઅવળો ઉઘોનીચી જમીનમા કે ખાડામા પડે ત્યાં મચકોડ ચાય છે જે જગ્યોએ મચકોડ થયો હોય તે જગ્યોએ સોજે ચડે છે, તે ભાગ ગરમ હોય છે, અને ઢળાવીએ તો હુ ખે છે, પગ લગડાય છે

ઉચાય — આવળના પાંદડાં અને મીઠું પાણીમા નાખી ગરમ કરવું અને એક ખાદીના કંડકો લઈ તેની ગડી કરી આવળ વાળા ગરમ પાણીમા જોળી શેક કરવો આમ સવાર અને સાંજે એક એક કલાક શેક કરવો અને નીચે બતાવ્યા પ્રમાણે લેઈ કરવો

મેદા વકડી

માણ ખાંડ

આભા ૬૫૬

ત્રણે ગ્રાંખે ભાગે લઈ તેડું ઝીણું ચુર્ચું કરવું અને વાટકીમા ચુર્ચું અને થોડું પાણી નાખી તે ગરમ કરી લેપ કરવો

આમ મટે ત્યાં સુધી કરવું મુઠામા અગર પગની નમો વીગેરેમા મચકોડ થયો હોય અને પાંદો બંધાય એમ હોયતો આવળના પાંદડાં ઝીણા કરી તેને ગરમ કરી તેના પાંદો બાધવો

જોળી ગાઠ, પાંડુ

જોળી, ગાઠ અથવા પાંડુ થયું હોય ત્યાં નીચે જતાવ્યા પ્રમાણે શેક કરવો પાણીમા લીમડાના પાંદડાં નાખી પાણી ઉગાળવું અને તેમા લુગડાની ગડી જોતી તે ગડી વતે શેક કરવો સવાર સાંજ એક એક કલાક શેક કરવો અને ભમરડાના બીયા ઝીણા વાટી ચોપડવા કાઠ ફાટી જાય ત્યાં ઢળાવી પડે હલકી નાખવું અને કલ્પુચુ અગર લીજોલીતુ તેલ ચોપડવું

કકમરી, એક્ટીને આઈકોસીમ

કક ઉપર ઘટ્ટીજ અતલ ગાઠ થાય છે ઉપર ગાંડના બતાવ્યા પ્રમાણે કરવા કરવી

ગડ ગુમડું એલમેમ

ગુમડાને થોડું થયું હોય તો તેની છેક નીચે ગાંડ બીલકુલ વધી જાય

તેવી રીતે શેઠ કરવો અને અદરથી જખમને, સાડ, ઘાઇ નાખી કણુજીઆ અગર
લીબોળીના તેલમા રૂબ પુમકુ બોળી મુકુ આમ જખમ રૂઆઈ જાય ત્યા
સુધી દિવસમા બે વખત સવાર સાંજ કંવુ

સઘીવા

નીઆણુવાળી, પાણીના લાણુવાળી, અને લેજવાળી જમીનમા ઠારને સઘી
વા માય છે,

ચીન્હ — પગના સાધા કુલે છે અને ઠાર લગડાય છે

ઉપાય —

ગંગીયુ તેલ શેર ૦૧

તલીયુ તેલ શેર ૦૧

બે મેલવી રોજ આઠ દિવસ સુધી સવારમા પાવુ સાધા ઉપર લીમડા
નાં પાટડા અને ગરમ પાણીનો શેઠ કરવો અને ટાંપેનટાંપન તેલ ઘણા જોરથી
ઘસવુ

હાડકુ ભાગવુ

ચીન્હ — હાડકુ ભાગી ગયુ હોય ત્યાં ઠાર ઘણુજ લગડાય છે જે
જગ્યોએ હાડકુ ભાગી ગયુ હોય ત્યાં હાથ મુકી પગ સહેજસાજ હલાવવો
એટલે ભાગેલા હાડકાના કકડા માલમ પડશે

ઉપાય — હાડકુ બરોબર બેસાડી નીચે પ્રમાણે પાટો બાધવો —

(૧) ભાગેલા હાડકા ઉપર તલીઆ તેલમા રૂ બોળી બાધવું, અને તે
ના ઉપર ગુદીના લીના છેડા મજબુત સુતળીની દોરીથી બાધવા અને પડી
રાજ ૩ બાધ્યુ હોયતે જગ્યોએ તેલ ઉતારવુ ગુદીના છેડા મુકાયા પછી
મખન થઈ જાય છે

(૨) ભાગેલા હાડકા ઉપર કાચો છીણો ખાડી તે પાટીમા કાલવી ચો
પડવો અને તેના ઉપર કપડાનો પાટો બાધવો, પાટો બાધતી વખતે પાટાને
પલાળેલો કાચો ચોપડતા જવુ અને પાટા ઉપર જામના આળીયા બાધવા
આઠ આઠ દિવસે પાટો છોડી તપાસ કરવી અને ફરીથી બાધવો

ભાગેલું હાડકુ ૧૧ માસ મધાઈ જાય છે.

મોઢુ આનવુ.

મોઢુ આવે ત્યાં મોઢાના ચાલીઓ પડી જાય અને જોવાડ ખવાનો નથી
મોઢાનાથી લાજ પડે છે મોઢુ ઉઘાડી તપાસવાથી ઢંઢ માલમ પડે છે

ઉપાય —

ફટકડી ૧ તોલો
 ૧૮ ફળુખાર ૧ તોલો
 મધ તોલો

મેળવી ચાલીઓ ઉપર લગાડવું, અથવા ફટકડી ૧ તોલો ૧ શેર પાણીમાં
 મેળવી તે પાણી મોઢામાં વારંવાર છાટવું અને તુવેરની દાળ ખાંડી ખાવા આપવી

વાઘછાપામાં ખેતી શિક્ષણ.

—*****—

લેખક ગ ખડુભાઈ રઘુનાથજી દેમાઈ (વાઘછાપ-તા. પારડી)

તન મનની શક્તિઓ ખીલવવી અને જીવનનિર્વાહ માટે યોગ્ય તાલીમ
 આપવી એ કેળવણીનો પ્રાધાન્ય હેતુ છે

હાલની કેળવણી પામેલો મનુષ્ય શારીરિક મહેનતના કાર્ય કરવામાં ખડુ
 ધા નામોશી સમજે છે સાધારણ પરીક્ષા પચાર કરનાર પણ આ માન્યતા
 ધરાવે છે થોડા પગારની નોકરી કરી મોઢવારીથી જમાનાને પહોંચી ન શકવા
 થી પસ્તાવા માથે દુષ્કર્મજીવન જીવતીત કરવાનો સમય ઉપજીત કરે છે
 જેડુતના ભણેલા છોકરાઓ જાત મહેનતના ધધામાં નહીં પડી ગામ તજી ગ
 હજીમાં અથવા જેડુત મટી નોતરીઆત થવામાં કે વ્યાપારમાં પરવાની ઈચ્છા
 રાખે છે પરીણામે ઠવચીતજી ખીજા ધધામાં કાવે છે જેની કચેનો જાતે નામ
 તજવાને જાહેર મજુરો ઉપજી આધાર રાખી દુર્લભ ગણે છે હાલના જેડુતો
 માટે જાગે આવા મસ્કારવાલા હોવાથી જેની ધનનો નાશ કરનાર ધધા તરીકે
 અતુલની “જેવી વામના તેવું કેળ” ભોગની ગહયા છે કોઈ પણ ધધો ઉત્તમ
 જ્ઞાન અને સજાત લાગતી વીના મુજે થઈ શકતો નથી તેમા પણ ખેતી જેવો
 પવિત્ર અને ઉચ્ચ ધધો ખડુ, ઉત્સાહ, ઉદ્યમ અને પુણ્ય પ્રેમ વીના મારો
 થતો નથી જો કે હાલ ગમે તેવો માણસ ખેતીતો કરે છે પણ તેમા જોઈતા
 લાભ તો કવચીતજી મેળવે છે કેવામાં પડી, પગથથી બની, નિડરમાહી થઈ
 દુષી જીવન જીવતીત કરે છે જેડુતના દીકરાઓને નાનપણથી સજાત ઉદ્યોગ
 ની અને ખેતી ઉપર પુણ્ય ભક્તિભાવ ગળવાના મસ્કારની જગત છે મોઢરી
 કે વ્યાપાર કરના આને વીને થોડી પણ ખેતી કરી ઉત્તમ છે, એ સમજાવવા

ની જરૂર છે. આવું ન બને તે જોતી માટે ઘણું અગત્યનું છે, ખીબા ધંધા માં તો એક દીવમતુ જગ તગ આવડા ધારો કે નહીં શકે પણ જોતીમાં તો તક ગઈ છે આપુ વર્ષ, રે? આખી જીવગી તેવું કૃષ્ણ બોનવવું પડે છે.

જુના અને અનુભવી મહેનતુ ખેડૂતો આવાં કારણથી સમજે છે, કે જો હો છોકરો જોતી ઉપર સારું લક્ષ આપતો નથી, તેથી જોતી માટે લાયક નથી આ કારણથી ખેડૂતના દીકરાઓને પ્રાથમિક કેળવણીમાં જોતીના જ્ઞાન સાથે બાત મહેનતની દેવપડે, શારીરિક મહેનતમાં કોઈ મોટાઈ સમજે, જોતી માન્યતા ન રાખે અને નોકરને બદલે ખેડૂત થવામાં માન સમજે એવા સરકારની જરૂર છે. બાળપણના સરકાર જેવા ચિન્થાથી ધાય છે, તેવા મોટ પછે થતા નથી.

નામદાર સરકારે પચાસેક વર્ષથી ખેડૂતોને યોગ્ય સલાહ, સાધન, ખી. ખાતર અને જોતી અંગની ખીલ જરૂરિયાતોની મગવડ માટે જોતીવાડી ખાતુ કાઢેલું છે એ ખાતાના વિદ્વાન અમલદારો ગામે ગામ ફરી જોતીની ઉન્નતિના માર્ગ બતાવે છે છતાં હજી એ જ્ઞાન ખેડૂતો એ ખાતાનો જોઈતો લાભ લેતા નથી એ દીલગીરી ભરેલું છે કેળવણીના વધારા સાથે એ ખાતાના લાભો વધુ પ્રાપ્ત કરશે એવી આશા છે.

વળી જોતી અને તેના અંગના જરૂરી ધંધાની ઉચ્ચ કેળવણી માટે કોલેજ છે, પણ ગરીબ, ગામડાના અને થોડું બજેલા ખેડૂતોના દીકરાઓ એ કોલેજનો લાભ મેળવી શકે નહિ તેથી વર્નાક્યુલર ભાષા મારફતે એ જ્ઞાન આપવાને સ્કુલો કાઢવા માડી છે એ સ્કુલોનું તમામ અર્થ નામદાર સરકાર કરે છે આ સ્કુલો ઘણી પ્રિય નીવડી છે એવી ઘણી સ્કુલોની આ દેશમાં જરૂર છે, તેથી કેળવણી ખાતા તરફથી પ્રાથમિક શાળામાં ઉપલા ધોરણમાં એ વિષયોનું જ્ઞાન આપવાની શરૂઆત થવા માડી છે.

સને ૧૯૨૪ ના માર્ચ માસમાં ઉત્તર-વિલાગના મહેરબાન એજ્યુકેશનલ ઇન્સપેક્ટર સાહેબ બહાદુર અ. મુસ્લની મુલાકાત લીધી, ત્યારે આ સ્કુલમાં ખેડૂતોના જોતીઓ હોવાથી અને પરગામના જોતીઓ પણ આ સ્કુલમાં બજતા, હોવાથી એ શિક્ષણ દાખલ કરવાને યોગ્ય જણાવાથી આ ગામના સ્વ. શુદ્ધ મી. મોતીભાઈ હીરાભાઈની જમીન બાગથી ગ્રામવાની કબુલાત લેવા માં આવી. જુન, સને ૧૯૨૪થી જોતીનું શિક્ષણ દાખલ કરવામાં આવ્યું.

જમીન — સ્કુલથી એક ફ્લોગ દુર ખેતર છે ખેતરની એક ગાલ પાસે થઈ મોટી સડક પાડીથી નાશિક જનારી આવી રહેલી છે જમીન બા

ગાયત તુલો. થઈ શકે તેવી ખેતર જાતની સારી છે જમીન વચ્ચે પાકો ફેરો છે જેના ઉપર શાંત મુજબ માલીકે જેટ મુકી આપેલો છે

પાકો — આ તાલુકાના ખેડૂતોનો ખીલ તાલુકા જેટલો સખ ઘ થોડો હોવાથી અહિં નહિ થતા પૂણ થઈ શકે તેવા સારા પાકો દાખલ કરવાની જરૂર જણાવાથી તેજ પ્રમાણે ગોઠવણ કરવામાં આવી. ખેતરના અગ્ર ભાગમાં ખાગ બનાવવામાં આવ્યો છે, જેમાં ફુલના અને શોભાના મળી શકતા તમામ છોડો અને ફેળ રોપવામાં આવી છે, તેમજ અવલોકનના છોડો છોકગએને પ્લોટ સોપી વાવવામાં આવ્યા છે ઓષધિની વનસ્પતિઓ પણ ખાગમાં રોપવામાં આવી છે ખાકીના તમામ ભાગમાં પાકો કરવામાં આવ્યા છે, જમીનનો વિવેક સાદાત્મક એક લગભગ છે

સ્થાનિક તુલો — રાગર, નાગલી, દોદરા, તુવર, વાલ, ચોલી, ગાકલાઈ, વેગણ, મગ્ગી, તમાકુ, અને ખીલ પગ્ગુરણ તમામ આ ભાગમાં થતા પાકો કરવામાં આવે છે

પ્રયોગના પાકો — કપાન, જુવાર, ખાજરી, મકાઈ, આદુ, હલદર, મુગ, રતાળું મુળા, મુવા, બટાટા, અને ભોયમીંગ કરવામાં આવે છે

સ્થાનિક તુલો થવામાં કાર્યપણ હવેકત આવી નહિ, પણ વિભતાર વધારે હોવાથી કામને તક પ્રમાણે પહોંચી ન શકાવાથી ખેડૂતોના કરતા ઉત્તમ પાક થવો જોઈએ તે ફેટલાક પાકમાં બન્યું નહિ

રોજન વરસાદ હોય તેથી કરણનો ઉપયોગ બને નહિ અને જોઈતા સાહિત્યોની જેટલેક અગ્રે પરાશ્રિત સ્થિતિથી તક સાધવામાં મુશીબત પડી છતાં બનતી મહેનતે પરિસ્થિતિને અનુનગી થઈ શકે તેટલું માત્ર કરવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો વધુ વરસાદ અને નીરામણતુ હોય તો જેણે અનુભવ્યું હોય તેજ જાણી શકે

ખીયાળુ પાકો ઘણા સારા થયા અને પ્રનાણમાં આવક પણ ઠીક થઈ આ તાલુકામાં એ પાકો ઘણા માન થઈ શકે છે પાણીનું સાધન માર્ગ હોવાથી આ પાકો વધુ થાય તેમ આવક મારી આવે છે

અખતરાના પાકો — મકાઈ, ખાજરી, જુવાર, અને ભોયમીંગ વધુ વરસાદથી સારા ન થઈ શકે એમ જણાવાથી આ વર્ષે માન શિખવવા ખાજર દાખલ રીધા છે

આદુ હલદર, મુગ, અને રતાળું મુળા નાન થયા અને જોનાઓને સતોપ આપી ગ્રમ્યા તેમજ આવક પણ સારી થઈ

અનુભવે એમ જણાયું કે આ તાલુકામાં વધુ વરસાદને લઈ આંદુનો પાક નાળવડો મુશ્કેલ છે, તેથી આ વર્ષે શિખવવા 'પુરતોજ' એ પાક કીધો છે. હેલદર, રતાળુ, અને સુરણ વધુ દાખલ કીધો છે. આ તાલુકામાં આ પાક ઉત્તમ થાય એમ છે છતાં ખેડુતો એ કેરતા નથી એ દીલગીરી ભરેલું છે શેરડીના ખર્ચાળ પાકમાં ખાર મામ વળગી રહે, તે કરતાં છ' મામમાં થોડા ખર્ચે વધુ આવક આપનારા આ પાકો કરવા જેવો છે, તે ખેડુતોને વખત જતાં સમજાગે એવું માનવું છે.

કપાસ — આ પાક આ તાલુકામાં નહિ હોવાથી કન્વાની ખરી જરૂર હોવાથી આશરે અર્ધા એકર જમીનમાં એ કીધો નીંદામણથી ત્રાસ નોંધણી પડ્યો છતાં વધુ શ્રમ લેવાથી છોટો-સારો થંપા લેજવાળી જમીન અને હવા હોવાથી ઝીંડવા બરાબર ફુટયા નહિ છતાં સતોષકારક પાક થયો.

આવક ખર્ચ — જુન ૧૯૨૪થી એક વર્ષમાં આવક રૂાં ૧૪૫) થઈ જેમાં જમીન માલીકને રૂાં ૧૦૮-૧૨-૦ ભાગે અને ખાકીના રૂાં ૩૬-૪-૦ સરકારને ભાગે આવ્યા. વર્ષ દરમ્યાન સરકારને ખેતરનું ખર્ચ રૂાં ૫૫-૮-૦ થયું જે નીંદામણનો ત્રાસ ન હોત તો તો આવક ઘણી સારી થતે.

ખાતર — શણ, ખેળ, અને છાણીડ ખાતર આ તરફ વપરાય છે છાણીડ ખાતર પુષ્કળ હોવાથી અને એ સર્વે જાતના સર્વ પાકમાં લાભપ્રદ હોવાથી બતાવટી ખાતરની જરૂર પડી નહિ, તેમજ ઉત્તમ ખાતર છાણીડ કાર્યમ નો લાભ આપનાર હોવાથી એનોજ ઉપયોગ કરવાનું યોગ્ય જણાયું.

શિક્ષણ — શરૂઆતમાં પાચમ, છઠ્ઠા અને આતમાં ધોરણમાં પાચમ વિષયને બદલે ધોરણ પાચમાના ખેતીકાર્યમાંથી કૃષિવિધ્યા અને સ્પષ્ટિજ્ઞાન શિખવવું શરૂ કર્યું પણ ઓગસ્ટ માસથી મહેરજાન કે એ છાં સાહેબની સૂચનાથી પાચમ ધોરણમાં સપુર્ણ કેર્ષ દાખલ કરવામાં આવ્યો.

છઠ્ઠા ધોરણમાં પદાર્થ પાકને બદલે કૃષિ વિધ્યા, સ્પષ્ટિજ્ઞાન અને ખેતીની ભુગોળ પાચમ ધોરણના ખેતી કોર્સની ચાલુ કરવામાં આવી.

આતમાં ધોરણમાં સામાન્ય કોર્સની ૧૦/૬૧૦ પરિક્ષાના ઉમેદવારો હોવાથી ખેતીના વિષયો છઠ્ઠા ધોરણ જેટલા અધ્યયિક વધારાના ચલાવવામાં આવ્યા. જો કે આથી વખતની સામાન્ય કોસમાં ખોટ પડી છતાં અવ્યાસમાં જ રા પશુ ન્યુનતા આવી નહિ વધારાનો ટાઈમ લઈ સામાન્ય કોસ સપુર્ણ કરવામાં આવ્યો અને સુરત ૧૦/૬૧૦ માં સાતે સાત છોકરાઓ પસાગ થયાં તેમાં આખા જિલ્લામાં પહેલો અને ત્રીજો નંબર અનેના વિધ્યાથીના આવ્યા એ બંને જાજ આનંદની વાત છે.

આ વર્ષે છઠ્ઠા ધોણુમાં પણ ગઈ સાયના છોકગઓને મપુર્ણ ખેતીકો-
મ દાખલ થયો છે અને આવતા વર્ષે માત્રમાં ધોણુનો દાખલ થશે

ખેતીકોર્ષમાં ઇતિહાસનો વિષય ન હોવાથી પ્રાચીન માળાના પાકો જેમાં
પહેલા ભાગમાં પણ ઐતિહાસિક હકીકતનો સંબંધ વધારે હોવાથી તે ચવા
વતા વધારે વખત સંબંધ જોડવા લેવો પડે છે

વળી આ સ્કુલમાં પરગામના છોકરાઓ આવતા હોવાથી છઠ્ઠા, સાતમાં
ધોરણમાં આવનારાઓને ખેતીકોર્ષના નવા વિષયો મુળથી શીખ્યા વિના તેના
તેજ ધોરણનો કોર્સ મપુર્ણ ચવાવી ન શકાય અને નીચવા ધોરણનો ખેતી
નો જરૂરીઆત ભાગ તે ધોરણ જોડે ચલાવતા ખીલ વિષયના ટાઇમનો સંબં
ધ જોડતા મુશ્કેલી ઉભી થવાથી તેમને મામાન્ય કોર્સજ ચલાવવો પડે છે, તે
થી એકઠે ધોણુમાં બન્ને ધોણુ પણ કરવા પડયા છે. વળી વાલીઓની મર-
હુને અનુસરી બને કોર્સમાંથી ગમે તે ગિણવવાની પણ છુટ રહેલી છે

જમીનની ગોઠવણ — જમીન ગણતે ગણવી કે ભગે ગણવી તે
પરિસ્થિતિ ઉપર આધાર રાખે છે બંને પ્રકારમાં કેટલીક મુશ્કેલી તો ખરી
પણ જો જમીન, માલીક ઉદાર હોય અને જરૂરી સગવડની શગ હોય તો કે
ટલીક જોખમદારી અને અડચણ ઓછી નડે ગમે તે તબેગમાં તક સાચવવી
ઘણીજ જરૂરની છે, અને યુક્તિથી કામ લેવાથી સગવડ આવવાને વાપો થોડોજ
આવે છે સરકારી પોર્ડિંગ જેવી સમ્મ્યામાં સઘળું માધન સ્કુલનું હોવાથી ઉ-
ત્તમ કાર્ય થવાનો સંભાવ છે ગમે તે પ્રકારે વિદ્યાર્થીઓને ઉત્તમ શિક્ષણ
આપવું એજ મુખ્ય હેતુ ધ્યાનમાં રાખવાની જરૂર છે

જો જમીન એકાઠ એકજ હોય તો થોડા ખર્ચથી ઉત્તમ શિક્ષણ મળ-
વાનો સંભવ છે ખેડુતોને વધારે જમીનથી આવડ વધે અને શિક્ષણ અંગે તે
વધારો કેટલેક પ્રસંગે ભાડે થઈ પડે છે

કેટલીક અડચણો ને નીવારણ — ટોઠ પલ બાળત નરી હોય તેના ઉપર
લોકોતુ લશ વધુ ગહે છે, અને લાંબની ગણવી પડી થતા મુશ્કેલીની પ્રથમ
ચાલ છે શરૂઆતમાં લોકોમાંથી કેટલાક વપડા બગડે, પગલે અને બાક ચડે
તથા અભ્યાસ બગડે એમ જાણવા વાગ્યા અને આગમુ છોકગઓ બંદના
કાદી મૂકવને નમસ્કાર કરતા પણ તડ્યાગ થતા જલુઆ તેથી થોડા દીવન
સખન સુઝવણ પડી, પણ લોકોને સમજાવતા તેમજ મુકનીથી કામ લેતા
એમ મુશ્કેલી કેવેન થશે હું થઈ

ખેતના પાકોની તક માચવવી ઘણીજ જરૂરની છે અને શરૂઆતનું
શિક્ષણ હોવાથી કેટલીક મુશ્કેલી નડે એ આભાવિક છે છતાં જનતા નહેનતે
તક સાચવવા ડોઁગિય કરવાના નાથી

આ તાલુકામાં નિદામણનો ત્રાસ અતિગત નરે છે અને ખેતર સ્વચ્છ, રાખવું, એ શિક્ષણ અંગે જરૂર છે શુદ્ધરોડો, સામો, જુદાં જુદાં ઘાસ અને કદકાર વગેરે વનસ્પતિ વાગકરતી નીવડ્યાજ કરે, તેથી એ કામ ઘણું ભારે પડ્યું છતાં કેટલીક વખતે આખી સ્કુલના વીધ્યાર્થીઓને કસરત તરીકે એ કામમાં રોકવા પડ્યા અને બની શકતું કંવામાં આવ્યું

સુનેલ દો અને તે કેટલીક મોમમમાં રાત્રે પણ છુટા હોવાથી પાઠનું રક્ષણ કરવું ભારે પડ્યું કાટાની ગમે તેવી વાડ હોય છતાં તે ફાડી દાખલ થઈ રાત્રે પણ નુકશાન કરે ખેડુતના ખેતરને તો ગમે તેમ નક્ષે પણ આ તો પ્રયોગના તુલો હોવાથી સહેજ પણ નુકશાન ચાલી શકે નહીં એવા ઢેરો તગ્ધથી કેટલાક તુલો અને કેળને નુકશાન થયું તારની વાડ વીના આ નુકશાન અટકે નહીં પણ અજમાયમી શિક્ષણ અને પારકું ખેતર હોવાથી એ બની શકે નહીં કાટાની વાડથી બનતું જતન કરવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો હતો

જ્યારે ખેતીની મોસમ ચાલતી હોય ત્યારે વિદ્યાર્થીઓ ઘરના કામમાં રોકાવાથી નીચમીત હાજરી આપી શકે એ અશક્ય છે છતાં, વાલીઓને સમ બવવા બની શકે તેટલો પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો

મદદ અને આભાર—આ શીક્ષણ નવું હોવાથી કેળવણી ખાતાના અધીક્ષાર્થીઓ એ ઉપર ખાસ વધુ લક્ષ રાખી જોઈતી સગવડ કરી આપે છે અને વારંવાર મુલાકાત લઈ પ્રયોગને આબાદ બનાવવા મારો પ્રયત્ન આદરી રહ્યા છે એ શુભ ચિહ્ન છે

ખેતીવાડી ખાતાના અમલદારો પણ વારંવાર મુલાકાત લઈ યોગ્ય સલાહ અને સાધનની માગણી મુજબ સગવડ કરી આપે છે અને ખેતીના ઉન્નતીના માર્ગમાં મહાય આપી રહ્યા છે એ ઘણું પ્રશંસનીય છે

આ ગામના તેમજ આજુબાજુના ગ્રંથગ્રામીને કોઈ મદદની માગણી કરવામાં આવે તો બની શકતી મહાય કરે છે પાગડી સ્ટેશનના શેઠ લીલાડ વાલાએ કેટલાક દોડના કુડા અને ડાવીઓ વગર પધને આપી છે ગોઈમાના શેઠ વમળચંદભાઈએ ખેતરની મુલાકાત લીધી તે વખતે કેળના રોપાની ગ્રંહેજ વાત કરતા વસઈથી પોતાને ખગ્ગે મગાવી ખેતર સુધી પહોંચતા કીધા છે એ સચેનો ઉપકાર માનવા લેવો છે

લોકોને લાભ—આ શિક્ષણ અહીં દાખલ થવાથી ખેતીવાડી ખાતાના

અમલદારોની વધુ મુલાકાતથી લોકોને જોઈતી સલાહ સારી મળે છે ખેતીવાડી ખાતા તરફથી ઘાસનો સચો લાગી આ ગામના બે ત્રણ શુદ્ધચતુ ઘાસ કાપી ભતાવ્યું, જે ઉપયોગી અને લાયક નીચાવાથી આ ગામના શ્રીમત ખેડુ ત્રીં લક્ષ્મણ ભાઈએ એ ખાતા મારફતે એક સચો ખરીદ પણ કીધો છે. એ મુજબ, વધુ સચા અને સારા ઓજારોનો ઉપયોગ વધવાનો સભવ છે મનુરની અછત અને મેઘવારીમા યાત્રીક શક્તિનો લાભ લેવાની ખરેખર જરૂર ખેડુતોને મલકે પડી છે ચત્રથી કામ કરતા થોડા વખતમા, થોડે ખર્ચે, થોડી મહેનતે વધુ લાભ મળવાનો સભવ છે, અને બચેલા મનુરોનો અનાજના વધુ પાકો કરવામા ઉપયોગ થવાથી એવડા લાભનો સન્નેગ છે તે ખેડુતો વધુ પ્રાપ્ત કરશે એવી આશા રહે છે

આ ગામના ઉત્સાહી અને ગાહોશ ખેડુત ત્રીં ઉકાભાઈએ થોડા વર્ષ અગાઉ કપાસ કરી જોઈ કટાલીને મુકી દીધેલો

સરકારી ખેતરમા કપાસ થનાર જાણી ગામમા ચાર પાંચ ખેડુતોએ પાક કીધો, અને જોડે ની દામણની મુરકેલી તો નહી પણ પારડી તાલુકાનો બે બાર કપાસ ખેડુતોએ આજ વર્ષે વેચ્યો ખેડુતોની સ્થિતિ “ કાલા કે છાલા ” થી સુધારી શકે તેમા થોડા ખર્ચથી વધુ આવક આપનારા કપાસનો આ તાલુકાને લાભ મળ્યો નથી, અને ડાંગરમા મનુર તથા મેઘરાજની અનિયમીતતા થી ચાકસ લાભ લઈ શકાતો નથી જો આ તાલુકામા કપાસનો પ્રયોગ સફળ નીવડે તો ઉન્નતીની આશા રાખી શકાય. ની દામણનો થોડા ખર્ચમા અટકાવ થાય એવા માર્ગ મુજે અને વધુ લેજથી ગાડવા બગાડ કુટે અને ખીજા ભાગ ની માફક ખેતર ખુલ્લુ થાય, તેણે ખી અથવા ઇલાજ નહીં તો આ ભાગમા એ પાક વધુ થતોજ બાક (વેશાખ મહીના મુખી કપાસ વધતોજ બાક અને ફળ આપ્યાજ કરે છે)

ઉપ સહાર—ગુજરાત એ હીંદનો ખગીચો છે કુદરતની પુર્ણ કપા છે ખેતીએ જીવનનો આધાર છે ખેડુતના ઝાળકો એ વિષયનું ઉત્તમ જ્ઞાન મેળવી, પુર્ણ પ્રેમથી જમાનાને અનુસરી એ ધધાને આખાદ બનાવે, નવા નવા પાકો, થોડા અર્થમા ઉત્પન્ન કરે, સાદું, સુખી અને સતોષી જીવન સુધારી શકે, દેવા વિનાના રહી સ્વાસ્થ્યથી ખેડુત બને, યાત્રીક જમાનાનો ઉત્તમ લાભ મેળવે, કેળવણીથી ખેડુત બની ખ્યાતી મેળવે, અને કુદરતના પિતાનું ઉત્તમ પદ અર્થ રીતે શોભાવે એ આ શિક્ષણનો ઉદ્દેશ છે, અને પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા એ પાર પાડો એવી પ્રાર્થના છે.

રૂપનો છે ગત વર્ષમાં હમારી પાસે કુલ લગભગ ૧૪૬૦ ચાંદલી બી આબુ હતું આ બધો ખેડુતો પામેથી ખરીદી લેવામાં આવ્યો હતો અને તેની વહેંચણી નીચે પ્રમાણે કરી હતી—

	ચાંદલી	મણ	શેર
૧ નાદોદ સ્ટેટ	૬૩૬	૧૦	૦
૨ શેઠ દારાશાહ ૩ વખારીયા	૨૩	૦	૦
૩ શેઠ ખંમનશાહ, બાંભણ	૧૫૧	૨૬	૦
૪ વડોદરા સ્ટેટ	૫૬	૧૫	૦
૫ શેઠ દારાશા એલલુ કન્ટાકટર	૫૬	૧૫	૦

કુલ ૧૦૩૫ ૨૬ ૦

આ સિવાય ખારડોલી, સરભોણ, સહીયા, સુરત, વીજલપુર, અને પ્રીમ સુકામે સીક ડેપો ખેતી પરચુરણ બી/વેચવામાં આવ્યું હતું જે લગભગ ૪૨૫ ચાંદલી જેટલું હતું ઉપરની હકીકત ઉપરથી જોઈ-શકાય છે કે નાદોદ સ્ટેટમાં આલુ બીનો સુધારો થતો જાય છે જયારે બાકીના નર્મદા નદીના કિણ્વણ વિભાગમાં જોઈએ તેવો બીનો પસાર થયો નથી જોકે શેઠ ખંમનશાહ બાંભણ, શેઠ, દારાશા વખારીયા તેમજ શેઠ દારાશા કન્ટાકટર એ ત્રણે ગૃહસ્થોએ ઉત્તમ પ્રયાસો કર્યા છે, અને ઘણી મહેનત ઉઠાવી હતી આ કાર્ય માટે આપણી કમીટીએ એમનો ખાસ આભાર માનવો જોઈએ, વડોદરા સ્ટેટના અધિકારીઓએ પણ બહુ બહુ પ્રયાસ કરેલા છે કપાસના ક્ષેત્રક્ષણના વિસ્તારનો પ્રમાણમાં હજી વધારો અને વધારે બીનો ફેલાવો કરવાની જરૂર છે.

છેવટે આ રીપોર્ટમાં આપણે ખાસ અગત્યની નોંધ લઈએ છે કે શ્રીમાન શેઠ નાગજીદાસ રાજરામની કુલ ૧૦૦ વતી તેમના એનજી બી. ઉગનલાલ, શ્રી ખારડોલી વીઠ્ઠલ કુલ ૧૦૦ તરફથી બી. જુઠાલાલ તથા એન-એફ-ટા બોલીની કુલ ૧૦૦ તરફથી શેઠ સોરાબજી એ ત્રણ ગૃહસ્થોએ બની શકે એટલી ઉત્તમ મોઈ કપાસ પીલવાને અગ્રે કરી આપી હતી અને સખત નાણાં વગર દીલે ઠેરવેલો દરે પુરા પાડ્યા હતા. આ ઉમદા કામો માટે આપણે જેટલો એમનો આભાર માનીએ એટલો બોઈ છે.

K D NAIK.

Cotton Supdt.—SURAT

વેદમાં ખેતી.

—*****—

(એપ્રીલ અને ૧૯૦૪ ના અકના પૃ. ૮૧ થી અનુસંધાન.

લેખક-ગો રા- કલ્યાણજી દેવાભાઈ નાયક)

"Sira (plough) is mentioned in the Rigveda, and often later It was large & heavy, as is shown by the fact that Six oxen, or Eight or Twelve or Even Seventy Four, were used to drag it " (Vedio Index) " ગીર " અર્થાત હલનો ઉપેક્ષ વેડમા છે એ છ, આઠ, બાર અથવા એવીસ બળથી ખેતવામાં આવતું હતું, એટલા માટે તે મોટું અને વજનદાર ગ્રહેતું

આ પ્રમાણે હલનું વર્ણન વેદમાં છે આ વિષયમાં નિમ્ન શબ્દો વિચાર કરવા યોગ્ય છે.

પડે યોગ

પડે ગવ

આઠા યોગ

† †

દ્વાદશ યોગ

દ્વાદશ ગવ

" યોગ " શબ્દના સ્થાને " ગવ " શબ્દનો ઉપયોગ કેવી રીતે થાય છે એ વાત આથી સ્પષ્ટ થઈ જાય છે હલકું અથવા નાનું હળ થોડા બળથી ચાલે છે, અને મોટા હળને ઘણા બળદ જોડવા પડે છે આ બાબતમાં ગદા થવી ચલવની નથી

મોટું હળ જમીનમાં ઘણું ઉંડું જાય છે, એટલા માટે એને ખેતવા માટે વધુ બળદોની જરૂર રહે છે આવા હળથી અનાજની પેદાશ પણ વધારે થાય છે

વખતે પ્રવેશ કરી-માટી ઉખડે છે તેનું નામ વેદમા “ ક્ષાણ ” આપ્યું છે ક્ષાણ અથવા ક્ષા એકેજ શબ્દ છે એનું વર્ણન ભુજો —

શુનન ક્ષાણ વિકૃપન્તુ ભૂમિભં ।

કૃષિન્નત્કાળ આશિતં ક્ષોભી । રંગવેદ

અર્થાત—ક્ષાર ઉત્તમ પ્રકારથી ભુમીની ખેતી કરે છે ખેતી કરવા વાળા જ ‘અન્ન ઉત્પન્ન કરે છે “ આમા ” કૌપ ” ના મહત્વનું વર્ણન કર્યું છે આમા ખીજો મત્ર “ પુરૂષાર્થ ” નું મહત્વ બતાવવાને માટે આપેલો છે, આ બાબત વિશેષ ધ્યાન પૂર્વક જોવા યોગ્ય છે મત્રનું તાત્પર્ય એ છે કે જે પ્રમાણે “ ક્ષા ” કૃષિ કરી અન્ન ઉત્પન્ન કરે છે એજ પ્રમાણે આત્મા રૂપી ખેડુત આ શરીર રૂપી ખેતરમા પુરૂષાર્થ વડે અભ્યુદયના શ્રેયસક્રમ ધાન્ય ઉત્પન્ન કરી રાકે છે પુરૂષાર્થ વડે સર્વ કાર્ય સાધ્ય થઈ શકે છે ખેતીની ઉપમા આધ્યાત્મિક પુરૂષાર્થની શક્યતા બતાવવાને માટે કરવામા આવી છે એ અહીં જોવાનું છે તથા “ ક્ષા ” ના વિષયમા વધુ ભુજો —

યથા ખીજ સુર્વર્ચા કૃષ્ટે ક્ષાત્રેન રેહતી ।

એવા મધી પ્રજા પ્રગવોન્ન મન્ન વિરેહતુ । રંગવેદ

“ જે પ્રમાણે કૌપથી કૃષિત ઉપજાઉં ભુમીમા નાખેલું ખીજ ઉગે છે અને વધે છે તેજ પ્રમાણે માગ આધાર વડે સત્તાનું, પશુ અને અન્ન વ્રાધને પામે ”

આ મત્રમા પણ કૌપને સળદે ખીજની ખીલવણીમા કેવો છે તે ઉત્તમ રીતીથી બતાવ્યો છે કૌપ માટે ખીજો “ સ્તેગ ” શબ્દ છે જેનું વર્ણન હવે પછી જોઈશું

(અપુર્ણ)

સામાર સ્વીકાર.

“ સુબાઈનો વ્યાપારી અનુભવ ” લેખક અને પ્રકાશક સુબાઈ નાયક કોઠારી, સુબાઈ મુદત્ત રા. ૩-૮-૦ આ પુસ્તક અત્યાં સુધી ગુજરાતીમા પ્રગટ થયેલા પુસ્તકોમા સૌથી અગત્યની જગ્યા લોગવે એમ છે સુબાઈના બહારના એકેએક જાતના વેપાર સબાઈની તેનજ ફેટલા એક અગત્યના વેપારોની ખામીઓ સબાઈની દરેક રીતની માહિતી આ પુસ્તક પુરી પાડે છે અને લેખકે જે મહેનત લઈ પોતાનો અનુભવ બહાર પ્રજા સમક્ષ જે રીતે જણાવ્યો છે તે માટે અમે તેમને ધન્યવાદ આપીએ છીએ અને વધુમા ગુજરાતના ભુજાનો સુબાઈમા જઈ છાપામા “ જોઈએ છે ” ની બહાર ખબરો વાંચી-નજીવી નોકરી માટે તરફડીઆ માટે છે તેમને આ પુસ્તક એકવાર વાંચી જવાની બહાર મળી કમીએ છીએ

અધિપતી

ધી દીવા ગ્રુપ દે-ઓપરેટીવ કોર્પોરેશન સેલ એન્ડ સીક સપ્લા.
ઇ સોસાયટી લીમીટેડનો અને ૧૯૨૫ નો હેવાલ.

—***—

ચેર કેપીટલ મલ્લુર કહેલી થાપણ રૂ. ૫૦૦૦૦.

મેનેજીંગ કમીટીના મેમ્બરો.

- ૧ મી. કાસમ અરમાલ માજીંગ ચેરમેન દીવા
 - ૨ " લાખલ નાથા દીવા
 - ૩ " સુસા કાસમ મોરધર દીવા
 - ૪ " ગીરધર કોહ્યા ગડખોલ
 - ૫ " ગોપાલ સુમાન "
- સેક્રેટરી માસ્ટર બેચમ મીડાભાઈ

આ મંડળી તા. ૧૭-૭-૨૦ને રાજ ટે-ઓપરેટીવ સોસાયટી એક્ટની રૂએ રજીસ્ટર કરવામા આવી હતી મંડળીની શરૂઆત ફક્ત ૧૧ મેમ્બરથી કરવામા આવેલી હોવાથી થાણ મોસમમા ઝાઝો કપાસ મંડળમા આવ્યો નથી

આ મંડળને મી યશવતગવ ત્રબકલાડ દેશાઈ તથા મી હીંગલાલ રત નગમ થાનકી હીસ્ટ્રીકટ ઓનરરી ઓર્ગે નાઇઝર સાહેબના પ્રયાસથી પુષ્કળ ટેકા મળેલો અને તેમનાજ પ્રયાસથી ઉભી થએલી

થાણ સાહે કપાસ લા. ૨૭-૧૪-૪ કાચો વેચવામા આવેલો જેનો ભાવ અદેરાશ કમીશન વ્રતા રૂ. ૨૩૪નો મળેલો, ત્યારબાદ કપાસ લાર ૬૦-૧૫ ૨૨નું કહેલું અને તે વેચવામા આવના તેની કીમતના રૂ. ૧૨૬૩૫-૪-૦ ઉ પળેલા, તેમજ કપાસીઆના રૂ. ૧૩૫૩-૬-૦ તેમાથી રૂ. ૧ના ખર્ચ ૧ રૂ. ૮૦૩-૧૩-૬ ખાદ કરતા ખાકીના રૂ. ૩૫૫૫ સલામદોને વહેચતા દર ભારની મ રેરાશ કીમત રૂ. ૨૨૩-૦-૦ આવી હતી એ કિંમત બીન મલાસદ ખેડુનો સાથે સગાવતા દર ભારે રૂ. ૧૩)નો વધારો થયો હતો કારણ કે ખેડુતોને સદેરાશ ભાવ રૂ. ૨૧૦) લગભગ પડેલો હતો આ ઉપથી જાણવામા આવ થે કે ફક્ત નમુનારૂપ કામ કરતા મંડળીના મેમ્બરોને નફો એકદરે રૂ. ૧૧૦૦)થી વધુ મળ્યો છે જ્યારે બીન મેમ્બરોનો એટલોજ નફો બીજા સર્ક ગયા છે માટે આશા ગણવામા આવે છે કે આ ઉપરથી પ્રગતીય મંડળમા દાખલ થવા કેટલું હિલ બહેલું છે તે ખેડુન વર્ગ વીચાર કરશે અને આવતી/ આવ આવો અગ્રુપ દાખ લેવા ચુ ગે નરિ

વખતે પ્રવેશ કરી-માટી ઉખડે છે તેનું નામ વેદમાં ‘ ક્ષાણ ’ આપ્યું છે. ક્ષાણ અથવા ક્ષાર એકજ શબ્દ છે એનું વર્ણન જુઓ —

શુનન ક્ષાણ વિકૃષ્ણતુ ભુમિમ્ ।

કૃષિન્નત્કાળ આશિત્ ક્ષણાતી ! રંગવેદ

અર્થાત—ક્ષાર ઉત્તમ પ્રકારથી ભુમીની ખેતી કરે છે ખેતી કરવા વાળા જ ‘અન્ન ઉત્પન્ન કરે છે “આમા” કોષ” ના મહત્વનું વર્ણન કર્યું છે આમા ખીલે મંત્ર “પુરુષાર્થ” નું મહત્વ બતાવવાને માટે આપેલો છે, આ બાબત વિશેષ ધ્યાન પુરવક જોવા યોગ્ય છે મત્રનું તાત્પર્ય એ છે કે જે પ્રમાણે “ક્ષાર” કૃષિ કરી અન્ન ઉત્પન્ન કરે છે એજ પ્રમાણે આત્મા રૂપી ખેડુત આ શરીર રૂપી ખેતરમાં પુરુષાર્થ વડે અબ્યુદયના શ્રેયસરૂપ ધાન્ય ઉત્પન્ન કરી શકે છે પુરુષાર્થ વડે સર્વ કાર્ય સાધ્ય થઈ શકે છે ખેતીની ઉપમા આધ્યાત્મિક પુરુષાર્થની શક્યતા બતાવવાને માટે કરવામાં આવી છે એ અહીં જોવાનું છે તથા “ક્ષાર” ના વિષયમાં વધુ જુઓ —

યથા ખીન્ન મુર્વચા કંઠે ક્ષત્રેન રોકતી ।

એવા મયી પ્રજા પ્રશયોન્ન મન્ન વિદોહતુ ! રંગવેદ

“ જે પ્રમાણે કોષથી કષિત ઉપજાઉં ભુમીમાં નાખેલું ખીજ ઉગે છે અને વધે છે તેજ પ્રમાણે મારા અધાર વડે સત્તાન, પશુ અને અન્ન પ્રાપ્તિને પામે ”

અા મત્રમાં પણ કોષને સખર, ખીજની ખીલવણીમાં કેને છે તે ઉત્તમ રીતીથી બતાવ્યો છે કોષ માટે ખીલે “સ્તોગ” શબ્દ છે જેનું વર્ણન હવે પછી જોઈશું

(અપુર્ણ)

સામાર સ્વીકાર.

“ સુબધનો વ્યાપારી અનુભવ ’ લેખક અને પ્રકાશક મુળશ નાથજી કોઠારી, સુઆર્થ મુદ્ય રૂા ૩-૮-૦ આ પુસ્તક અત્યાં સુધી ગુજરાતીમાં પ્રગટ થયેલા પુસ્તકોમાં સાથી અગત્યની જગ્યા લોગવે એમ છે સુબાઈના બલ્લ રના એકેએક જાતના વેપાર સખ ધીની તેનજ કેટલા એક અગત્યના વેપારોની ખાત્રીઓ સખ ધીની દરેક રીતની માહીતી આ પુસ્તક પુરી પાડે છે અમે લેખકે જે મહેનત લઈ પોતાનો અનુભવ બહોળ પ્રજા સમક્ષ જે રીતે જ્ઞુ કર્યો છે તે માટે અમે તેમને ધન્યવાદ આપીએ છીએ અને વધુમાં ગુજરાતના જુવાનો સુબાઈમાં જઈ છાપામાં “ જોઈએ છે ”ની બહોળ બખરો વાચી નજીવી નોકરી માટે તરફડીઆ મારે છે તેમને આ પુસ્તક એકવાર વાચી જવાની બહા માનુ કરીએ છીએ

અધિપતી

પેટી.ઈ. અને હુન્નર ઉદ્યોગ

ત્રિ માસિક.

વર્ષ ૧૨ સુ]

જુલાઈ-૧૯૨૫

[અંક ૨ નો]

રૂના વેચાણ માટે મધ્યસ્થ સંસ્થાની અગત્ય

લેખક — શ્રી યજ્ઞવલ્કય નળદલાવ દેસાઈ

“ ખેડુત ” એટલે ?

હુંતોને તેમનો માલ વેચવાની અને હાડમાગીઓ પડે છે માધ્યસ્થ ગીતે ખેડુત કેળવણીના પછાત તથા વેપાર પ્રધાન કુળ ન હોવાથી તે પોતાનો દરેક જાતનો માલ

વેચવાના ઘણી રીતે બજારમાં છેલ્લાય છે અને પોતાના માલનો ભાવ બજારમાં જોડો મેળવે છે, વિદેશના ખેડુતનો અર્થ વિશાળ ઉપમા લેખાય છે ત્યાં ખેડુત એટલે ન્યોજા બચે ઉત્તમ પાક ઉત્પન્ન કરનાર એટલું નહિ પણ તે પાકની કીમત પણ વધારેમા વધારે મેળવનાર જ્યારે આપણા દેશમાં ખેડુતે ફક્ત પાક ઉત્પન્ન કર્યો એટલે એનું જીવન પૂરું થયું એમ તે મઝા છે આ જાતની દુકી સમજને હીંધે તેના પાકનું મૂલ્ય જોણુ ઉત્પન્ન થાય છે અને મોટા ટાથી નહાતા વેપારીઓ દલાલો મીંગેરે માલતીમાન ભગ્યક નફો લઈ માલ પા પરનારાઓને મોઢે મુલે માલ પુરો પાડે છે ફેટલીક જખત તો આવો નફો મુળ વસ્તુની કીમત કરતા ૫૦થી ૧૦૦ ટકા જેટલો વધારો હોય છે, આમ ફક્ત ખેડુતની વેચારમાં અજ્ઞાતતાને લીધે ખેડુતને તેમ માલ વાપરનારાઓને બંને ગેરફાયદો માય છે એવીના ઘણા પાકોમાનો એક મૂખ્ય પાક કપાસ છે જે શુભ જાતની અદર ઘણા મોટા પ્રમાણમાં પેદા થાય છે બે આપણે મગ

તારીખ ૧૦-૧૦-૨૪ થી તારીખ ૨૨-૭-૨૫ સુધીનો આવક નોંધક

ઉ

૩૧ આ. પા

૩૧ આ. પા

૪૫-૦-૦ શેર ખરીદ

૧૧૭૪૦-૦-૦ બીનસભાસદ થાપણે ખાધી

૧૧-૦-૦ દાખલ શ્રી

૨૦૦-૦-૦ સભાસદ થાપણ

૨૦૦-૦-૦ સભાસદ થાપણ

૬૪૩૮-૦-૦ કપાસ ખરીદ

૧૧૭૪૦-૦-૦ બીનસભાસદ થાપણ

૧૧૮૩૫-૪-૦ રૂ ખાતે

૧૨૬૩૫-૪-૦ રૂ વેચાણ

૧૩૫૩-૬-૦ કપાસીઆ ખાતે

૬૮૩૮-૦-૦ કપાસ વેચાણ

૩-૧૨-૬ } વ્યાજ

૧૩૫૩-૬-૦ કપાસીઆ વેચાણ

૧૫-૧-૬ }

૮૮-૦-૦ કમીશન

૮૪૫ ૧૪ ૬ } ખર્ચ ખાતે

૩-૬-૬ } વ્યાજ

૧૦-૦-૦ સીલીક સેવીંગ અકાઉન્ટ

૪૭-૭-૬ }

૧૦૪ ૧૪-૬ સીલીક રોકડ હાથપગ

૭૮૮-૧૨-૦ અર્થ ખાતે

૩૬૫૦-૭-૩

૩૩૬૫૦-૭-૩

પુણ

રેલુ

૧૦૪ ૧૪-૬ રોકડ સીલીક હાથપગ

૪૫-૦-૦ શેર

૧૦-૦-૦ અકાઉન્ટ સેવીંગ

૬૬-૧૪-૬ નફો

૧૧૪ ૧૪-૬

૧૧૪ ૧૪-૬

નફો

નફો તોડાનું પત્રક

તોડો

૧૧-૦-૦ દાખલ શ્રી

૧૮-૧૪૦ વ્યાજ આપ્યું

૧૧-૧-૩ વ્યાજ

૬૧ ૪૬ પચ્ચગ્ગુ ખર્ચ

૮૮-૦-૦ કમીશન

૬૬-૧૪-૬ નફો

૧૦-૧-૩

૧૫૦-૧-૩

૧૧૫ તારીખ ૨૭-૮-૨૫

કામમ અન્નાલ ચેરમેન

જેમમ મીલા મેકેટરી

ધી રીવા પ્રપ કો-ઓર્ડેટન મેલ કોન્ટ્રીડ મપવાઈ મો લી

શ્રી ગુજરાત

પેટી.સી.ડી. અને હુન્.ર ઉદ્યોગ

ત્રિ મા સિ કં.

૧૪૭

વર્ષ ૧૨ મુ]

જુલાઈ-૧૯૨૫

[અક ૨ ભો]

રૂના વેચાણ માટે મધ્યસ્થ સંસ્થાની અગત્ય

લેખક — શ્રી ચગવતગચ ત્રણદલાવ દેશાઈ

“ ખેડુત ” એટલે ?

ખ

હુંતોને તેમનો માલ વેચવાની અને હાડમાગીઓ પડે છે માધાણ રીતે ખેડુત કેળવણીમાં પછાત તથા વેપાર ધધામાં કુશળ ન હોવાથી તે પોતાનો દરેક વતનો માલ

વેચવામાં ઘણી રીતે બજારમાં છેતાય છે અને પોતાના માલનો ભાવ બજારમાં ઓછો મેળવે છે, વિદેશમાં ખેડુતનો અર્થ વિગાળ કપમાં લેખાય છે ત્યાં ખેડુત એટલેતથોડા અર્થે ઉત્તમ પાક ઉત્પન્ન કરનાર એટલુ નહિ પણ તે પાકની કીમત પણ વવારેમાં વધારે મેળવનાર ત્યારે આપણા દેશમાં ખેડુતે ફક્ત પા-ઉત્પન્ન કર્યો એટલે એવું વર્તવ્ય પુરૂ થયું એમ તે મનને છે આ વતની દુકી મમજને લીધે તેના પાકનું મળ એાધુ ઉત્પન્ન થાય છે અને મોટા ટાથી ન્હાના વેપારીઓ દલાલો વીગેરે માલતીઓના હસ્થક નફા લઈ માલ વા પગનાઓને મોઢે મુલે માલ પુરો પાડે છે કેટલીક વખત તો આવો નોડા મુળ વસ્તુની કીમત કરતા પંચી ૧૦૦ ટકા નેટલો વધારે હોય છે, આમ ૨૦ વ ખેડુતની વેપારમાં અજ્ઞાતતાને લીધે ખેડુતને તેમ માલ વાપનાઓને બંનેને ગેન્દાયદો થાય છે એવીના ઘણા પાકોમાનો એ મુખ્ય પાક કપાસ છે જે ગુજરાતની અંદર સલાજ મોટા પ્રમાણમાં પેદા થાય છે ને આનો ૨૦

કરી દત્તને તપાસીનું તો માન્ય થયું કે પાસનું વાવેતર હવે વધતું જાય છે અને અનાજનું વાવેતર ઓછું થતું જાય છે. આનું જોડ મુખ્ય કામ જોઈ છે કે કપાસના તાલ બહુ આ છે પણ ખેડૂતોને કપાસ વેચવામાં અનેક જાતની મુશ્કેલી પડે છે તમાની કેટલીક આ અંગે જણાવીશ તો તે આંદોલન નહિ ગણાય.

ખેડૂતોની દુરકતો

(૧) કપાસના બાવમાં દરરોજ વધઘટ થાય છે પણ આની ખબર ખેડૂતને જામડામાં રહેતો હોવાથી પડતી નથી અને તેથી રૂના વેપારીના દલાલો જામડે જામડે રૂની કપાસ જોઈ લાવે ખરીદી જાય છે.

(૨) આમ છતાં પણ જ્યારે ખેડૂત દલાલ મારફત બજારમાં પોતાનો કપાસ આપવા જાય છે, ત્યારે જો કપાસનો ભાવ જોઈ થઈ ગયો હોય અને બજારમાં મની દેખાતી હોય ત્યારે ખીચાર ખેડૂતના કપાસના વજનમાં ઘટાડો કરવામાં આવે છે, વળી કપાસ નખજો છે પીગી ટચનો છે વી જાતના વાધા ઘસાડી તેને કીમતમાં પણ જોડા દામ આપવામાં આવે છે અને લોકો 'કુદો' ટહે છે વળી કેટલીક વખત તો ખેડૂત કપાસનું અડધું જોડ ગાડું ખાણવે ત્યાર પછી અગવી રીતે કરવામાં આવે છે કે જેથી તે ખિચારને ડાઘપક ખીજે અથવા કપાસ વેચવાની તક ન મળે.

(૩) વળી કેટલીક વખત કપાસના રૂપિયાના વાથદા થાય છે ને તે નાણા ઘણા પગવાડીયે મહીને કે બે મહીને મળે છે અને જો લોગ જોગે વેપારીને દલાલ ખોટ ગઈ તો ખીચારા ખેડૂતને નાણા પણ ન મળે આવા દાખલા પણ ઘણા મળ્યાં આવે છે.

આંધળો વેપાર.

(૪) જો ખેડૂતો તદ્દન અભણ હોય છે અને અજ્ઞના જામડામાં વસે છે તેમને માટે તો તેમના માલુસ હોય કે તે દરેક જાતની લેવડ દેવડ કંઈ છે. તેઓ તેમનો બધોજ માલ ખરીદી લે છે અને તેની ઉપજના નાણા ખેડૂતને ખાતે જમોડે છે આ જાતની પદ્ધતિમાં જો ખારીક તપાસ કરીએ તો આ એક આંધળો વેપાર છે જેમ આત્રી ધાય ખેડૂતનો હિમાળ સાદું ને જેમ કાવે તેમ કરવામાં આવે છે અને ખેડૂત દોષિલુ વખતે ગાડુંકા ના દેવામાંથી મુક્ત થાય છે. તપનું રૂની ખેડૂત તો તેના મજબૂત પાતળા જડાયલોજ

હું છે મુખત ભુલના માડવી તાલુકામાં અને પચમહાવ જ નાના હોલોદ ન
 થા અલોદ તાલુકામાં જ્યાં ભીલોની વસી છે ત્યાં પચમિ માં બેનાના
 આવે છે

(૫) કેટલીક વખત ખેડૂતને નાણાની જરૂર પડે છે ત્યારે કપાન ખેતર
 માં તૈયાર ન થયો હોય તે પહોંચા પછુ તેને અગાઉથી વેચી નાણાં મેળવે
 લાવે છે

સહકારી મહાગીઓની સહાય

મહાળી પણ કામ કરે છે અને તેથી તે મહાળીના સભાસદોને જનવાળાનો આભાર લેવો પડતો હતો તે બધું થયો છે, અને તેમને મળતો લાભ પણ પોતે (મલામદો) લઈ રહ્યા છે

તેમનું કામ

આ અઢાળ મહાળીઓમાંની ગઈ સાવ ફક્ત ચાર મહાળીઓ ઠામ પ્રતી હતી અને તેમણે આશરે રૂા ૭૦૦૦૦૦) નું ઠામ કર્યું હતું બચાવે આ વરને કુલ ૧૬ મહાળીઓ કામ કરે છે અને આગળે રૂા ૧૫૦૦૦૦૦) થી ૧૬૦૦૦૦૦) સુધીનું કામ કરશે એમ અડસટો કરવામા આવે છે આ મહાળીઓથી ખેડુતોને સુખ્ય શા લાભ થાય છે તે હું હુકમી જણાવીશ

(૧) ખેડુતો તેમનો કપાસ મહાળીમા લાવે છે જેને મહાળી પીલાવી તેનું રૂા કરીને ખતરમા વેચે છે આથી ખેડુતોને રૂાના ભાવ મળે છે જે કપાસના ભાવ ડરતા સાધારણ રીતે વધુજ હોય છે

(૨) આથી ન્હાના મોટા દલાલો, જનવાળાઓ તથા વેપારીઓ દુર થાય છે અને તેમણે મળતો નફો ખેડુતોને મળે છે

(૩) ખેડુતોને ભાવમા કરદા થતા હતા, વજનમા ઘટાટો થતો હતો, ડપીઆ માટે વાયદા થતા હતા, તથા ફેટલીક વખતે બધાજ ડપીઆ ખોળા થતા હતા, તે બધું થાય છે

(૪) ખેડુત ગાડામા ભરી કપાસ મહાળી મા તેના નોકર સાથે પણ મોનલી શકે છે (ગાજલ કે એમા કોઈ જાતની લુચ્ચાર્થ અગર દગો થવાનો મસલ નથી) અને તે પોતાનું ઠામ ખુશીથી કરી શકે છે

(૫) જે ખેડુતો આવી મહાળીના મલામદ હોય તે તેઓ સાડ નમા એકજ જાતનું કપાસનું બી વાપરે છે અને તેથી કપાસ તથા રૂા ઉચા પ્રકારના ઉત્પન્ન થઈ શકે છે

(૬) જે પોતે પોતે જાતનું મજૂર ચુકાવવા શક્તિમાન થાય છે, અને તેથી તેમને સ્વતંત્રીને રૂા કરવાની હકીકત મળે છે

આવી જાતની મહાળીઓ સ્થાપવા માટે મહકારી મહાળીખાતા તરફથી ઘણા પ્રયાસ કરવામા આવ્યા છે અને હવે પણ ચાલુ છે મજૂર ખાતાને શરૂઆતમા આવી મહાળીના પ્રચાર માટે બહુ મહેનત પડતી પણ હવે ગુરુગતમા ને ખાસ કરીને સુન્ત જિલ્લામા આ મહાળીઓની વલણ ખેડુતોને એવા બહેન પ્રમાણના થઈ છે કે ફેટલીક વખતે ખેડુતો પોતે આ મહાળીઓ દલા

રૂપા તથા ચાંદી હોય છે છતાં પણ એટલી તો ચોખવટ કરવીજ નહીં એ કે હજુ પણ આ મહાળીઓની મજ્યા ઘણીજ ચોક્કસ છે અને જેમ અને તત્ત્વ જરૂરી થી વધુ કહાડવાની જરૂર છે આ જાતની રૂની વેચાણની સહાનુ મહાળીઓ ગુજરાતના હિન્દુવાદ કેટલી છે તે આ સ્થળે લેખુ જરૂરુ છે

માવ	મુન્ત છાંસો	મરચ છાંસો	ખાડા છાંસો
૧૮૨૫	૧૦	૭	૧

આ પૃથ્વી એમ જણાશેકે મુન્ત છાંસામાં આ મહાળીઓની મજ્યા મહિ થી વધારે છે જ્યારે સુરત છાંસામાં કમ્ત એક અને જે મહાળી હતી ત્યારે મુન્તના રૂના બજારમાં તેમનો વેપારી કે દલાલ કોઈપણ ભાવ પુછતો નહતો, અને તેમને કે વેચવાની અનેક મુશ્કેલીઓ નડતી પણ આજુ સાથે આ મમ મહાળીઓમાની પાચતો હજી ગણીને મધુપ્ત રીતે ઘમ કરે છે, અને તેથી બજારમાં કે મોટા જથ્થામાં એકી વખતે ૫૦ થી ૧૫૦ ખાડી લોડુ વેચે છે આથી મોટા મોટા વેપારીઓ તથા વિદેશની રૂ ખરીદનારી કંપનીઓ, જેની કે મેમર્મ ગલી પ્રધર્મ અને વોલકર્ટ પ્રધર્મ વગેરે આ મહાળીઓનો માલ ખરીદ વા તત્પર હોય છે અને ઘણીએ વખત બલ્બલાવ કરતા ખાડી દીઠ ચોરા વધારે રૂપીઆ આપીને રૂ ખરીદે છે જે મહાળીઓને આજથી જે વરમ પહેલાં કેઈ પુછતુ નહતુ તે મહાળીઓને માટે બજારમાં આજે પડા પડી થાય છે અને મહિ કેઈ તેમનો માલ ખરીદવા હરીફાઈ કરે છે એવુ એક મુખ્ય માગણ એ છે કે આવી મહાળીઓનો માલ ચાખ્ખો અને લેણણેણ વગરનો હોય છે

કેટલાક પ્રશ્ને

હવે સુસ્તના રૂના બજારમાં રૂનો ગ્રહાજ મગસરી આશરે રૂ ૨૦૦૦૦૦૦૦ થી રૂ ૩૦ ૨,૨૫,૦૦,૦૦૦૦ થયા જાય છે, અને જ્યારે આ મહાળીઓના રૂની કીમત ઘણીએ તો આ ૧૦૦ રૂ ૧૦,૦૦,૦૦૦) થી વધુ થાય નહીં એટલે કે આ મહાળીઓ હજુ તો બહુમાં બહુ વીમમાં ભાગતુ રૂ વેચે છે એમ જ જાય. પણ બલિષ્ઠમાં જ્યારે આ મહાળીઓ ચોથા ભાગતુ એટલે કે રૂ ૫૦,૦૦,૦૦૦ ની કીમતતુ કે વેચે એટલા પ્રમાણમાં વધારે ત્યારે જરૂર બનવામાં એ ધાયે ભાવ લઈ શકશે પણ નારે એ મ્પદ કહેવુ લેખે કે આ મહાળીઓ હજુ છુગી રીતે કામ કરે છે પરતુ જે તેઓ બધી લેખે નહીં

એકત્ર થઈ એ મધ્ય સભા (મહા) Indian Federation ગમે તે કહો, ખની કામ કરે તો જરૂર તેમનું જોર ખુબ જામે આવી મધ્યમ મહાનીની જરૂર ગુજરાતમાં ખાસ જણાવી માંડી છે અને તે મંબંધમાં મુખર્ષ ઇલાકાની ખર્ષ કોઓપરેટીવ કોઠન સેલ મહાનીઓની પરિષદમાં આ જાતની મહાનીઓ માટે એક મંચસ્થ મહા સ્થાપવાના સંબંધમાં જે ઠગવો થયા છે તે પર હુ-ધ્યાન ખેંચુ છું વળી જાનુઆરી ૧૯૫૨ જણાવેલી પરિષદે તો એક ઠગવ કરી ગુજરાતની બધી કે ૩ વેચનારી સહકારી મહાનીઓનું એક પ્રતિનિધિ મહા સ્થાપ્યું છે જે ૩ની મોસમમાં દરેક મહીને એકવાર જુદે જુદે સ્થળે મળે છે આ મહામાં આ મહાનીઓને ખીવવવા તથા પોષવા માટે, નાણા મળ્યા તથા ખીજી અનેક મગવડો કેવી રીતે મળે તેને માટે, આવી જાતની મહાનીઓ કહારવા માટે, તથા તેમને લાલકારક હોય એવી અનેક જાતની ચર્ચા કરવામાં આવે છે અને તેથી વળી મહાનીઓમાં પ્રતિનિધિ એક ખીજાને મળી પોતપોતાને શી અગવડ તથા મુશ્કેલી છે તે સમજી મમજવી દુર કરવાને સમર્થ થાય છે આ પ્રતિનિધિ મહાનીની મીટીંગમાં દરેક જુદા કો-ઓપરેટીવ બેકના ચેરમેન સા-હેબને પણ આમનજી કરવામાં આવે છે કે જેથી નાણા વિષયક બાબતનો મહેલાઈથી અને ત્વરાઈથી ઉકલ થાય, પરંતુ આ પ્રતિનિધિ મહાનું બધાજુ હજી ચોકડસ પાયા પર નથી અને તેથી જો એક મધ્યસ્થ નસ્યા નિયમમર અને બધાજુ પુર્ક સ્થાપવામાં આવે તો તેથી જરૂર વધુ લાભ લઈ શકે જેમ જેમ આ મહાનીઓની સખ્યા તથા કામગીર વધતા જશે તેમ તેમ મધ્યસ્થ સમ્મ્યાની વધારે અને વધારે અગત્ય જણાશે હાલ છે તે મહાનીઓ વધુ જો-મા કામ કરશે અને તેમનો વિકાસ પણ મહેલાઈથી લઈ શકશે

સ્થાનિક કનડગતો.

ઉપર તો ફક્ત સુરત જિલ્લાની ૩ વેચાણની મહાનીઓ એકત્ર થઈ ગુજરાતના ૩ના બજારમાં પોતાનું કામ કરી રહી છે અને વેપારીઓની-હરીફાઈનો લાભ લઈ રહી છે તેજ કથાચ્ચ પણ ગુજરાતના બીજા જિલ્લામાં તો આમાં કાંઈ છેવ નહી ખેડા જિલ્લામાં ફક્ત એક મહાની છે, ત્યારે અમદાવાદ અને પચ મહાલ જિલ્લામાં તો એક પછી મહાની નથી ભરૂચ જિલ્લામાં આવી સાત મહાનીઓ છે તેમાંની એક જે કારેલી ગામમાં કામ કરે છે તેને તો શરૂઆતમાં ત્યાના સ્થાનિક જોબા વેપારીઓની ઘણીજ કનડગત હતી કોઈપણ તેનો માલ ખરીદતું નહી અને જેને જુલુ નજવી કીમતે ખરીદવા કહેતા તેથી મજકુ મહાનીઓ પાન ના ૩ની પાડી ગામડી બધાનીને મુજાઈના બાત માં વેચવા

મોકલી અને ત્યા જ ખુસરના રૂના બજારમાં રૂનો ભાવ જે ઉત્પન્ન થતો તેથી પણ વધારે ભાવ મળ્યો. આ તો ફક્ત થોડા હજાર રૂા નો માલ હતો પણ જ્યારે લાખો રૂા નો માલ મળ્યામાં વેચાય ત્યારે જરૂર વધારે લાભ મળી શકે, સાધારણ રીતે સ્થાનીક વેપારીઓ આ મહાળીઓ તેમનો વેપાર ભાડી નાખશે એ ખીન્ને લીધે તેમની વિરૂદ્ધ હોય છે અને તેથી તેમને તોડી પાડવાને આતુર હોય છે તથા જેટલી કનડગત થાય તેટલી કરે એ આભાવિક છે

આ વસ્તુસ્થિતિમાં જો એક માધ્યમ સરઘા (Central Federation) ઉપર જણાવી તેમ સ્થાપવામાં આવે તો ફક્ત સુરતના રૂના બજારમાં આવે કેટલીક મહાળીઓ સાંડે કામ કરી રહી છે એટલેથી ન અટકતા એક પગલું આગળ વધારી અને મુખ્ય ઇલાકાત બટકે હિંદુસ્તાનનું રૂન મહોટામાં મહોટું બજાર જે મુંબઈમાં છે ત્યાં તેઓ પોતાનું રૂ વેચવા શક્તિમાન થાય અને ત્યાં પોતાનું નામ પ્રખ્યાત કરી, સુરતના બજારમાં જેવી હરિફાઈમાં કામ કરી રહી છે તેથી અને તેનાથીએ વધારે હરિફાઈમાં પોતાનો માલ વધુ મારી મીમ તે વેચવા શક્તિમાન થઈ શકે ભવિષ્યમાં એક એવો પણ મમત્ર આવે કે જ્યારે આવી જાતની મધ્યસ્થ સંસ્થાઓ ઇલાકાતના દરેક વિભાગમાં હસ્તિમાં આવે અને તે સર્વનું ઇલાકાતમાં એકજ મધ્યસ્થ મહાળ સ્થાપી દેશપરદેશમાં આ મહાળીઓ પોતાનું નામ જાહેરમાં લાવી શકે અને જેમ The Bombay Chamber of Commerce, the Bombay Merchants Association, the Indian Merchants Association વિગેરે છે તેમ આવી જાતની મહાકારી મહાળીઓની પણ એક મધ્યવર્તી સરઘા કે જેને the Bombay Co-operative Cotton sale societies central Association કે the Bombay Co-operative Cotton sale association Chamber of Commerce કે એવું કોઈ નામ આપી ખેડૂતો પોતે રૂનો ધધો દેવાના હોય કરી શકે

જો કે આ સ્થિતિએ પહોંચવાને હલ્લુ ધણા વગસ લાગે અને તે દરમિયાન અસાધારણ મુશ્કેલીઓ કદાચ નડે એ સંભવિત છે પણ તે અશક્ય તો નથીજ. જો હિંદુસ્તાનના ખેડૂતોને એ ખરૂં સુખ તથા લાભ મેળવવા હોય, તેમની સ્થિતિ સુધારવી હોય, ફનીયાના બીજા દેશના ખેડૂતોની બગબરી તથા હરીફાઈ કળવી હોય, અને અમનથી ચાલતી આવેલી કહેવત “ઉત્તમ ખેતી મધ્યમ વેપાર કનિષ્ઠ ચાકરી” ફરી પાછી નિધ્ધ કળવી હોય તો તો આવી સરઘા આપી તે વડે આપા કામ ચલાવે એ હિંદુસ્તાન દેશમાં સગમત યપ દ. જેટલી

વલી ખેતી કરે છે અને તેથી જો હિંદુસ્તાનની પણ સ્થિતિ સુધારવાની હોય તો આવા કાર્ય માટે ખેડૂતની તેમજ કેળવણી વર્ગની સહાયતાની ખાસ જરૂર છે હુકમા સંઘબળની સત્તા અપાર છે

ગુજરાતમાં મધ્યસ્થ સંસ્થા સ્થાપના માટે માર્ગ- દર્શક સુચના.

૧૯૩૬

નોંધ - આવી જાતની મધ્યસ્થ સંસ્થા માટે હાલ તુરંત ગુજરાતે એક મજબૂત જવાબદાર કમીટી સ્થાપવી જોઈએ. આ કમીટીમાં પ્રત્યેક કોટન મેલ મહાજનો એક એક પ્રતિનિધિ હોવો જોઈએ. આ કમીટીએ મધ્યસ્થ સંસ્થાના વિશાસ માટે જાતના સઘળા પ્રયત્ન કરવા, તે ઉપરાંત મજબૂર કમીટીએ જેથી ત્રણ જાહેરાત, કુશળ પ્રમાણિક અને વચ્ચેના મલામદોની એક નાની પેટા કમીટી નીમવી અને તે પેટા કમીટીએ સઘળી મહાજનો તરફથી રૂ. ૫૫૫, ૫૫૫૫૫૫ વેચવા લેવા વગેરેનું કામ કરવું આ પેટા કમીટીના હાથ નીચે એક અથવા વધારે પગારદાર નોકર હિમાળી તથા ખીનું કામ કરવા નીમવા જોઈએ તે ઉપરાંત આ પેટા કમીટીને કોઈ પણ બબ્બરમાં રૂ. ૫૫૫૫૫૫ વેચવા માટે અને મહાજનોના આમાન્ય હિતના કાર્ય માટે જવાની સત્તા આપવી જોઈએ.

આ જાતની મધ્યસ્થ સંસ્થાના અર્થને પહોંચી વળવા ગુજરાતની બધી કોઓપરેટીવ કોટન મેલ મહાજનો તેઓ જેટલા રૂ. કામ કરે તેનાપર રૂ. ૫૫૫૫૫૫ અમુક ટકા રાખવા જોઈએ આ મધ્યસ્થ સંસ્થાની દરેક કોટન મેલ મહાજનો હાલ પગારદાર માણસ રાખવા પડે છે તે રાખવા પડે નહીં અગર રાખવા પડે તો કંઈક એકાદ માણસ રાખવો પડે અને તેની મહાજનો અર્થમાં ફાયદો થાય. શરૂઆતમાં એક મોટા પગારદાર માણસ (મેનેજર) રાખવાની જરૂર પડે, પણ જેના અર્થને પહોંચી વળવા માટે સહકારી ખાતાને હાલ તુરંત મદદ માટે બંધાવવું કરવી જોઈએ.

દોરના રોગ.

—*****—

આક્રેશ—ટીમ્પેનાઈટીસ—TYPANITIS

આ ચેપી રોગ નથી દોરની હોત્તીમા હવા ભરાઈ પેટ ફુલે છે ત્યારે દોર આક્રાંધ બળે છે, આ દોરોમા સાધારણ રોગ છે અને તેનું કારણ અનીયમીત ખોરાક હોય છે જેમકે જે ખોરાક દોરોએ પહેલા ખાધેલો નહી હોય તેવો ખોરાક ખાધાથી આ રોગ વાય છે આ રોગ વગમાહના પહેલા ખાપટા પડ્યા પડી નવું ઘાસ ઉગવા માટે છે ત્યારે જેવામા આવે છે આ વખત પહેલા દોરોને સુડો ખોરાક કેટલાક મહિના સુધી આપવામા આવેલો હોય કે અથવા ઘણી વખત દોર ભુખે મરી ગયેલા જેવા હોય છે તેથી દોર નવું ઉગે લુ લીલુ ઘાસ કરી કરીને અકરાત્યા જેવું ઘણું ખાય છે અને તેથી દોરને આક્રેશ ચડે છે આ વખતે એક ટોલાના ઘણા દોર આક્રાંધ બળે છે અને તેથી ચેપી રોગ હોય એમ ભુલથી અનુમાન થાય છે દો ને ગલે રચુરો ભગઈ રહેવાથી પણ દોરને આક્રેશ ચડી આવે છે

ચિન્હો આરોગના ચિન્હો તુલ્ય દેખાઈ આવે છે દોરના પેટની રાખી ખાલુનો પાછલો ભાગ ફુલેલો માલમ પડે છે ને તેના ઉપર આગળથી ટકોરો માનવાથી દોરના જેવો અવાજ થાય છે આ ફુલેલા ભાગ ઉપરની ચામડી કઠણ અને પહોલી થયેલી માલમ પડે છે પેટમા હવા ભનવાથી આ સુગળ ફુલી બળે છે દોરને શ્વામેશ્વામ લેવામા ઘણી અડચણ પડે છે દોર માથુ ચીધુ ઉંચુ ગળી કમળે છે અને અકકાઈ ગયેલું હોય તેમ ઉભુ રહે છે અને આ લવાને રાકતી હોય નહી તેમ જણાય છે પેટનો આક્રેશ એકદમ વધી જાય છે શ્વામ કધાઈ બળે છે જે તાકીથી ઉપાય લેવામા નથી આવતો તો દોર ગુગવાઈને મરી જાય છે આ રોગ એકથી ત્રણ કલાક સુધી પહેલે છે ગાય વા બત્તારે દોરને આક્રેશ થોડો હોય તે ત્યારે આક્રેશ ખાત કલાક સુધી આ રોગ પહોચે છે

ઉપાય — નીચે મુજબ એકદમ દવા આપવી,

દેગીદાઝ	૪ આઉન્સ	૧૦ તોળા,
ખાંડેલી સુક	૧ આઉન્સ	૨૦ તોળા
ખાંડેલા કાલા મરી (તીખા)ના આઉન્સ		૧૧ તોળા
પાણી	૧ ક્વાર્ટ	૧ ગેલ

ઉપર મુજબ દવા બગબર એક રસ કચ્છી અને દવા આગતા પહેલા હવા વીને આપવી, જો દવાની સારી અમર થવા માટેશે તો ઢાગને ચોડકાર-હોડકી આવશે, અને જેમ હોડકી આવતી જશે તેમ આફરો ચોછો થતો જશે અને શ્વામ સહેલાઈથી લઈ શકશે જ્યારે આફરો બેગી બધ ત્યારે ૨૦ આઉમ (૫૦ તોલા) મીઠું તેલ ઢાગને પાછું દેવું કે તેથી તેને જુનાબ થશે

જ્યારે ઘણાજ આફરો ચઢેલો હોય છે ત્યારે પેટનો જે ભાગ ઘણાજ કુરેલો હોય છે તે ભાગમાંથી હવા બાહાર કઢાડવા માટે પેટમાં કાણુ મારવું પડે છે આ ઘણું જોખમ ભરેલું છે પણ જ્યારે ઢાગને કોઈ ઉપાય અસર કરે તો નહીં હોય ત્યારે આખર ઈલાજ તરીકે ઢાગના ઘણીએ આ ઉપાય કયો આફરાયલી જગ્યાએ ધાગવાલો તીક્ષ્ણ છ ઇંચ લાંબો અધુ ઘોચવો અને અધુને ગોવ ફેવવો કે જેથી હવા બાહાર નીકળી જાય

આફરો ઉતરી ગયા પછી જખમ ઉપર ટીકચર આયોડીન ચોપાડવું તલીઉ તેલ શેર ૧ અને ચોખ્ખુ ટચ્છીન તેલ ૧ નવટાડ પાવાથી આફરો ઉતરી જાય છે આફરાની દવા પાયા પછી ઢાગને ઉતાવળ ચલાવવું અગર દોડાવવું, તેથી આફરો જલદીથી ઉતરી જાય છે આફરો ચઢે અને ઉતરે એમ ઘણા દીવસ સુધી થયા કરે તો તેને કુશવા તહે છે કુશવાને માટે કેટલાક લોકો ડામે છે પણ તેનાથી તે રોગ મટતો નથી

કુશવામાં ઢાગ બગબર ખાતું નથી જાડાપણુ સાફ થતો નથી. વાગે ઘ ડીએ આફરો ચઢવાથી ઢાગ હુબલું પડી જાય છે અને કોઈ ઉપાયની ટીકી ના લાગે તો આખરે મરી જાય છે

કુશવા વાળો ઢાગને પહેલે દીવસે ખાવાતું તેલ શેર ૧ પાવું અને બીજે દીવસથી મવાર માજ બન્ને વખત નીચેની દવા પાવી.

શુઠં ભુકી ૧ અધોળ

કડું ભુકી ૧ અધોળ

એક કચોલા ભુકી ૧ આનીભાર ગોળ અરધો શેર

એક ૧ શેર પાણી સાથે મેગવી દીવસ આઠ સુધી પાવું

દીવસ આઠ સુધી દેવા પાયા પછી વચ્ચે જે દીવસ છોડી દેને ફરીથી દવા શરૂ કરવી. કારણ કે એક કચોલા એ એરી દેવા છે અને પેટના તેનો જમાવ થઈ રહે છે આફરા વાળો ઢાગને યોગક ઘણું ચોડા આપવો એટલે લાખતર (અપવાગ) કરાવવો આફરો મટી ગયા પછી પણ જલદીથી પર્ણ શકે તેવો યોગક આપવો

• ઈમ્પેકશન ઓફ ધી રુમેન.

IMPACTION OF THE RUMAN

ચારાથી હોજરીનું બધ થઈ જવું

જ્યારે દોરો પાચન થઈ શકે નહીં એવો ખોસક અકરાતાની માફક હોજરીમા ભરે છે ત્યારે “રુમેન” અથવા પહેલી હોજરી કુલે છે પુષ્ટીકારક હોય નહીં એવો અને પાચન થઈ શકે નહીં એવો ઘાસ દાણો જે દોરોને ખવડાવવામા આવે છે તેને સાધારણ રીતે આ રોગ લાગુ પડે છે જ્યારે પેટમા ખોરાક ખાટો થઈ ખમીર ચઢી આવે છે ત્યારે અગાઉ સમજાવ્યા પ્રમાણે આફરો થાય છે હોજરી કુલે છે ત્યારે તેની અદરના પડદા પોતાની શક્તી ખુલે છે અને તેમ થવાથી હોજરી ખરાબ કામ કરતી નથી

આ દરદ માફક નહીં આવે એવો ચારો એકજ વેળાએ પુખ્ત ચગવાથી એકદમ થઈ આવે છે પણ ઘણી વખતે તે ધીમે ધીમે થાય છે પણ અદરના ની માફક ખાનારા જનાવરો અથવા તો જેને ભુખ્યા રાખવામા આવ્યા હોય અને પછી એકદમ જેમને પુખ્ત ખોરાક આપવામા આવ્યો હોય તેવા જનાવરોને આ દરદ જલદી લાગુ પડે છે પીવાનું પાણી પચ્તુ નહીં મળવાથી ઘણું ખડ દરદ થાય છે

લક્ષણો—સાધારણ નીચમ એવો છે કે આ રોગના લક્ષણો ધીરે ધીરે માત્રમ પડે છે જનાવર ચુમ્ત દેખાય છે, અને નાગોળતુ નથી તેને ડોઈ વખતે ભુખ લાગે છે અને ડોઈ વખત ભુખ લાગતી નથી, અથવા તો ખોરાક ખીલકુલ ખાતુ નથી જેમ આફરાના બીડામા ડાળી કુખ કુલે છે તેમ આ રોગમા પણ ડાળી કુખ કુલે છે પણ આ રોગમા પેટમા કુવવાના રોગની માફક પડઘમના જેવો અથવા ડબડબ અવાજ નીકળતો નથી પણ પેટ પર દાખવાથી તેમા ખાટો પડે છે હોજરી હદ ઉપાત લગાઈ ગયેલી હોય છે જનાવર દાખ કચરાવે છે તેના પેટમા દુખાવો થતો માવમ પડે છે પેટ ઘણું ખડ કળજ રહે છે ચ્વામ ઘણો જોન્મા ચાલે છે અને જનાવર વાગવા કહે છે હોજરીમાના પદાર્થ પર ખમીર ચઢે છે તો ઘોડો આફરે પણ હોય છે સારી માવજત કરવામા આવે નહીં તો ઘણી વખતે મરણ નીપતે છે રોગ ધીમે ધીમે મટે છે અને અનેક તરેહની બીજી વ્યથા થવાને સબબ છે

ઉપચાર—કુલવામા ગતા ચા પ્રમાણે નરના.

અજીરણ—ઈન્ડીજેશન—INDIGESTION

પ્રકાર—અજીરણ એ એક બહોળી મત્તા છે અને એની વ્યાખ્યામાં પાચન કીયા જે ભાગમાંથી થાય છે તેમાં થયેલા બગાડને લીધે થતા ઘણા જ ક્ષણોનો સમાવેશ થાય છે એ લક્ષણો ડેટલીક વખતે તીવ્ર રૂપે અથવા અર્ધ તીવ્ર રૂપે માત્રમ પડે છે અથવા તો તે ઘણા હીવસના જુના હોય છે ઢારમા આ રોગ માધા ણુ હોય છે ઘણે પ્રમગે પાચન ઇન્ડીજેશન તદ્દન બગડી ગયેલી હોય છે જોરાકે પચા કરનારી નળીના એક અથવા વધારે ભાગમાં પણ બગાડો થવાનો પણ સંભવ છે જોરાકે આપવામાં થતી ભુલોને લીધે જનાવરની એ સ્થિતિ થાય છે હીદુસ્તાનમાં આ રોગ ઉનાળામાં ઢારોને ઘણો લાગુ પડે છે અને ખામ કરીને જ્યારે ધાન ચારાની અદ્યત હોય છે ત્યારે તે લાગુ પડે છે તેવી રીતમાં ઢાર અને ઘેટાને સખત રેસાવાળુ ઘાસ તથા કડળ અથવા દોડ તથા જાડના ડાળા ડાખલા ખાવા પડે છે આવા જોરાકથી અને ખામ કરીને તેમને વેડવા પરતા શ્રમથી બળદ અને દુઝલી ગાયોની પાચન શક્તિતપ્ત નહારી અમર થાય છે અને તે ઢારણથી ખાધેલુ બરાબર પાચન થતુ નથી

લક્ષણો—જનાવર સુસ્ત રહે છે અને ભુખ મગી જાય છે અને તે ખીચ કુચ વાગોળતુ નથી અથવા થોડુ થોડુ વાગોળે છે જનાવર લેવાઈ ગયેલુ જેનાય છે, અને તેની ચામડી પામળા તથા પીક માથે ચોટી ગયેલા હોય છે

જનાવરને પેટ સાફ આવતુ નથી, તેનો સ્વાસ દુર્ગન્ધ મારે છે ગાયો દુધ ઓછુ આપે છે અને તે દુધ ખગળ નવાદ વાલુ હોય છે સ્વાસ વધારે જો થી આવે છે, અને જનાવરના ગળામાં ઘરેજો ખોલે છે તથા દુખ થતુ હોય અને દાંત કચકચાવે છે

જનાવરને લુખી ઉધરમ આવે છે જનાવર લથડીયા પણ ખાય છે અને બેભાન જેવુ દેખાય છે ડેટલીક વખત ઉડકે એલુ જણાય છે અને પછી તેણે તાણુ આવે છે

ઘણા પ્રમગે તે જનાવરની ભુખ તદ્દન મગી જાય છે, તથા વખતમગ અમરકાન્ડ ઉપચારો કરવામાં આવે નહીતો જનાવર નળાઈથી મરણ પામે છે

ડેટલીક વખતે જે અને આતરડામાં એકે આવે મે, જે બનાબર ઉપચાર કરવામાં આવે તો જે જનાવરોને અર્ધ તીવ્ર રૂપમાં આ રોગ લાગુ પડ્યો હોય છે તે નાન થાય છે જે જનાવરને તીવ્ર રૂપમાં રોગ લાગુ પડ્યો હોય

તથા જ્ઞાતતુમા બગાડો થયાના ચિન્હ જણાય અને તેમની પાચન ક્ષમતા નળીપર એજે માલમ પડે તો તેઓ ઘણું ખરૂં મળુ પામે છે ત્યારે રોગ ઘણું દિવસનો લુનો વધે હોય છે ત્યારે જનાવગની પુગ્તી સભાળ લેવી તથા ઉપચારે ચાલુ ગળવા, તો ધીમે ધીમે મારૂં થાય છે

ઉપચાર—માદા જનાવગને તેમની તદુરસ્તી જળવાય એવી જગ્યામાં રાખવા જોઈએ, તથા તેમની ખોરાકના સંબંધમાં બગબગ સભાળ લેવી જોઈએ ચોખાની પાતળી કાચી આપવી કુમળો અને મોડેલાઈથી પાચન થાય એવો ખોરાક ઘોટો ઘોટો આપવો જે પ્રમાણે તે માદા જનાવગની ભુખ ખુબે તે પ્રમાણે ખોરાક ધીમે ધીમે વધાવવો, દવા કુસવામાં બતાવ્યા પ્રમાણે કરવી

જનાવગની પામે તેનાથી પહોંચી શકાય એવી જગ્યાએ મીઠવનો ગાગ ડો ચાટવા મારૂં મુકવો તેને છુટથી પાણી પીવા દેવું સારી માવજત કરવી અને સભાળ પુર્વક ખોરાક આપવો એ જરૂર છે

ઝાડાની અબજ્યાત અથવા બંધકોષ (કોન્સ્ટ્રીપેશન—CONSTIPATION)

આ વાઈ બરેબર રોગ નથી પણ રોગનું ચિન્હ અથવા પાચન નહીં થઈ શકે તેવો ખોરાક આખ્યાની નિશાની છે આવી કાલતમા ખોગક બદલી નાખવો, ખામ કરીને લીંડો ખોગક આપવો અને તે જો નહીં મળી શકે તો બાકલી અગની આપવી ચોખ્ય છે કુસવામાં બતાવ્યા પ્રમાણે દવા કરવી

કેટલીક વખત વાછગડાને જનમ્યા પડી તરતજ બંધકોષ થાય છે આવે વખતે એક રોગ નાધાગણુ ગરમ પાણી, ગા તોડા નિચેડ અને ગા તોડા ખીડ (જનમ્યા પડીતુ દુધ) લેઈ એ બંધાને સાગી રીને મેળવી લકાવવું અને તે ની મદદમાં પીચકાડી મારવી જેની નીત નીચે પ્રમાણે છે —

કરમોડી (કેન્સર ઓફ હોર્ન—CANCER OF HORN)

કરમોડી એ શી ગડાનો રોગ છે

લક્ષણ—કરમોડી વાળુ શી ગડું ધીમે ધીમે નમતુ લય છે, અને આખરે ખરી પડે છે માત્ર શી ગડા કરતા રોગી શી ગડું વધારે ગરમ હોય છે અને કઠણ વસ્તુ તેના ઉપર ઠાકવાથી ખોખરો અવાજ થાય છે

કરમોડી થઈ હોય તે દોર ખગેખગ ખાતુ નથી અને શી ગડું એક ખાતુ નમતુ ગળે છે કેટલીક વખત કાનની નીચે સોજો હોય છે, અને શી ગડાના મુળમા દબાવવાથી હુ ખે છે કરમોડી વાળા દોગની સામે ઉભા ગ્હી જોવાથી અને બન્ને શી ગડા સંગ્રાવવાથી કરમોડી વાળુ શી ગડું નમેલુ જણાય છે, અને બન્ને આખો સરગાવવાથી કરમોડીવાળા શી ગડા તરફની આખ સહેલ કુલેલી અને ડાલાએલી માલમ પડે છે આવી રીતે કરમોડીની પરીક્ષા કરી ગકાય છે

ઉપાય—કરમોડીવાળા શી ગડાને સાણુ અને ગરમ પાણીથી ધોઈ નાખવુ, અને વાળની નજીક કરવતથી કાપી નાખવુ, અને કરમોડી વાલા ભાગ બધા કાઢી નાખી શી ગડાના કાણુ ચોખ્ખા કરવા, અને જખમમા ક્રીનાઇલના પાણી માં ઉતુ પુમડું બોળી મુકવુ, અને તે ઉપર અચ્છ કપડાનો પાટો બાધે, આ પાટો ત્રીજે દિવસે છોડવો, અને ક્રીનાઇલના પાણીથી શી ગડું સાફ ધોઈ નાખી ઉપર ગતાવ્યા સમાધે દવા મુખી પાટો બાધી દેવો આ પ્રમાણે દર-રોજ કરવુ બગેખગ રંગ વલવા માટે ત્યાં પડી દર-રોજ ક્રીનાઇલના પાણીથી જખમ ધોઈ અને છતાં કાચો ભભગની તે ઉપર રૂ મુકી પાટો બાધી દેવો આ પ્રમાણે કરવાથી કરમોડી મરી લય છે કરમોડીનું શી ગડું લેમ અને તેમ વડેલુ માપ વુ, બહુ મોટું થઇ લયતો રોગ વધી લય છે અને મોટું કાપવાથી રોગ મટતો નથી

નજીકમા દોગનું દવાખાતુ હોયતો ત્યાં જઈ શી ગડું કપાવતુ વધારે નાડે છે

દરોજ અથવા દાદર

આ એક આમડીનો રોગ છે જે મુખ્યત્વે કંઠને નુકાન દોગ અને વાછડાને થાય છે એક જાતની છવાત જે આમડી અને આમડીના ઉપરના પરને દાણ પડવાથી થાય છે આ રોગ બહુ ચેપી છે અને એક જનાવથી બીજાને થાય છે, એના રોગ અને જાળના ઉપચાર થાય છે અને ગંદી દેવાઈ લય છે

લક્ષણ—આમડી ઉપર ગોળ ચાઠા થાય છે ને તેમાથી વાળ ફાટી મર ઠાઈને ખરી પડે છે ને વાળ વગરના થઈ જાય છે, ચાઠા મુઢેલાને લાલ થઈ જાય છે, અને ઝીણી ફેલ્લીઓ ઉપડી તેમાથી પાણી જેવો પદાર્થ વહે છે આગળ જતા ચાઠા ઉપર મફત રગના ભિગડા થાય છે જે લાગી જાય છે આ ચાઠા માથુ, ગરદન અને પીઠ ઉપર ઘણુ ડરી થાય છે જનાવરોમાથી આ રોગ માણસોને પણ લાગુ પડે છે

ઈલાજ—મઘળા પોપડા (કપોટી) સાથુ અને પાણીથી ઘોઈ કાઢી નખવા વાળ અને ભિગડા નીકળે તે બાળી નાખવા, ત્યાર પછી નીચેની દવા રોગી ભાગ ઉપર લગાડવી—

કાકા મરી

તોલા ૫

કોપરેલ તેલ

શેર ૧૧

કાકામરીના બીઆનો ઝીણા ભુકે કરી તેમા ધીમે ધીમે તેલ ઉમેરતા જુ અને મારી ગીતે હલાવી મેલવુ આ દવા ઝેરી હોવાથી ખવડાવવી નહી, અથવા ઉપલી દવાને બદલે—

ગધકનો ભુકો

તોલા ૧૦

કોપરેલ તેલ

શેર ૧૧

આ દવા ભેગી કરી જ્યાસુધી રોગ નાબુદ થાય ત્યાસુધી લગાડવી છવાતનો નાશ કરવાને કાઠને માફ કરાવી ચુનો ઘોળાવવો

જુ

જુ ઢાઢ અને ભેસોને માધારણુ ગીતે ખદુ પડે છે તેની લીખ વાળને વળગી ગહે છે પણ જુ તો શરિ ઉપર આમ તેમ ફર્યા કરે છે ચળ તથા બળતરા ઉત્પન્ન કરે છે જે જુ વધારે હોય તો એટલી સખત બળતરા કરે છે કે જનાવર દુખણુ થઈ દુધ ઓછુ આપે છે

ઈલાજ—ભેસને સુડી નાખવથી બધી લીખ જતી ગહે છે અને મારી અસર થાય છે માથુ અને પાણીથી ઢાઢને નવાડવા અને કીનાઈડિનુ પાત્રી (કીનાઈડ ૧ ડીપીઆ બાઢ અને પાણી શેર ૧ મેળવવુ) લગાડવુ આમ બે ત્રણ ત્રિવસ સુધી રગુ એટલે જુઓ મરી જશે

જખમમા જવડા

જે જખમની ધરાબઢ મલાળ લીધી નહી હોય અને પાટો બાન્ધો નહી હોય તો નેગ મળીખરી વાઢ જવડા હોય છે જવડા જખમને ડાઢાળ દેતા

નથી અને ડાણામાં ભગઈ ગ્હે છે અને તેથી કરી જખમ મોટો થાય છે અને તેની આનુબાનુનો ભાગ બેહેર મારી જાય છે વળી જીવડા નમકોગમાં અથવા સુત્રાણુમાં મળી આવે છે જીવડા માખીના ઇંડામાંથી થાય છે માખી જખમ પર બેસી બે ત્રણ મિનિટમાં સજ્જા બાંધ ઇંડા મુકે છે આ ઇંડામાંથી થોડા વલાકમાં જીવડા ઉત્પન્ન થાય છે જીવડા માંમમાં ભગઈ ગ્હી તેને ખાય છે આ કીડા જલદીથી મોટા થઈ ન્યારે બગબગ મોટા થાય ત્યારે જખમમાંથી નીકળી જમીન ઉપર ખરી પડે છે અને તે પછી થોડા વખત બાદ તેની માખી થાય છે

ઇલાજ—કીડાવાળો ભાગ પાણીથી સારી રીતે ધોવો તે પછી જીવડા આગળીઓ અથવા ચીપીઆ વડે વીણી ઠાઢવા ત્યાર પછી તે ભાગ ઉપર ટગ્પીટન અને મીકું તેલ (૧ ભાગ ટગ્પીટન અને ૫ ભાગ મીકું તેલ) લગાડવું કે જેથી કરી બાકી ગ્હેલા જીવડા મરી જાય અને જખમમાં મુલુ અથવા રૂતુ કપડું એજ તેલમાં ગોળીને દાખી મુકવું એક દિવસ પછી એ કપડું કાઢી લેઈ જખમ ઉપર સારી રીતે ઠાર અને મીકું તેલ મગ્ગે ભાગે મેળવી લગાડવું કે જેથી માખી નવા ઇંડા મુલ્તી અટકે સણુને બદલે ગીતાફળીના પાતળા ને ઢપુને લેગા વાટી જખમમાં દાખવાનો ઉપયોગ વાય તોપણ આવે

સોજખા ફીનાઈડમાં રૂતુ પુમકું બોળી જખમમાં મુકવાથી જીવડા મરી જાય છે

જીવડા મરી ગયા પછી નીચેની દવાઓ લગાડવાથી-ધા રૂઝાઈ જાય છે

ઢપુ ૧ ભાગ

દણજીયુ તેલ ૪ ભાગ

મેળવી લગાડવું.

બોગીક એમ્લીડ ૮ ભાગ

એથોડો ફોમ ૧ ભાગ

મેળવી લગાડવું.

જખમ સારો થાય ત્યાં સુધી તેને દરરોજ ઠાજોલીક માણુથી સાફ પાણીથી બગબગ સાફ ધોવો અને માખીના બેસે તેવી દવાઓ લગાડવી.

ઈતરદી — (જુઆ-જી ગોડીઓ)

ઈતરદી ઢાળને ચાહું થાય છે અને નીચે પ્રમાણે નુદગાત ઢાળે છે

૧ તેઓ એક ચાકસ બાતનો રોગ દાખલ કરે છે

૨ તેઓ જનાવરુ લોહી ચુમી તેને ફુબથુ કરી નાખે છે

૩ તેઓ જખમ કરે તે જેમાં માખીના ગસન મુકવાથી જીવડા પડે છે

ધંધાજી—ધંતરડીનો નાશ કરવો ખડુ મુશ્કેલ છે અને ઘણું કઠી કોઈપણ જાતની દવા તેને લાગુ પડતી નથી તેઓને હાથ વતી ઉખેડી કાઢી ખાળી મુકવી ત્રણ ચાર દિવસ લાગત કરવું કે તે દરમિયાન તેના નાના બંધ્યાં પશુ મોટા થઈ દેખાઈ આવશે. પછી પગ અને શરિર ઉપર કપાસીઆતુ તેલ અથવા ખીચેની દવા લગાડવાનો ચત્ત કરવો—

ગધક . . .

શેર ૬૫

ટાર . . .

" ૧

કપાસીઆતુ તેલ

" ૫

ઉપરની દવામા મળી શકે તો પાચ શેર જામલેટ ઉમેરવું. આ મેળવણી શરીર ઉપર મુખ્યત્વે કરીને પેટની નીચે, પગ વચે, ને કાનની આસપાસ ઘસીને લગાડવી.

ફીનાઈલુ પાણી (૧ રૂપીઆ ભાર ફીનાઈલ અને ૪૦ રૂપીઆ ભાર પાણી મેલવવું) ધંતરડીઓ ઉપર લગાડવું

ધંતરડી વાલી જમીન આઠ આઠ આગળ ખોદી તે માટી કઢાડી નાખી હુર ફેંકી દેવી અને નવી માટી લાવી તખેલામાં પુરવી કારણ કે લોચમા પશુ ધંતરડીઓ ભગઈ રહે છે

ઝાટો—(ડાયેરીઆ)

વારવાર અને અતિશય પાતળા અથવા પાણી જેવા જ ડા થાય તેવી હાલતને આ રોગ કહે છે માધારણ રીતે એ રોગ કેકલેક તનહુસ્તીને નુકશાન કાઠક ખોરાક અથવા અયોગ્ય અગર પચી નહી શકે તેવો ખોરાક ખાવાથી જે ડા થાય છે વળી ઠાં લાગે વખત વગ્ગાદમાં અને કકડતી હવામા અથવા મ ખત તાપમા ગ્હે નોપણુ થાય છે કોઈ વખતે પેટમા ચન્ન હોવાથી પશુ થાય છે બીજા રોગો જેવા કે બળીઆ અગર શીતળામા એવી હાલત ચિન્હ તરીકે હોય છે વરસાદની શરૂઆતમા બ્યારે નવું ઘાસ ઉગે છે ત્યારે એ રોગ દોરને વારવાર થાય છે અતિશય લીલુ ઘાસ ખાવાથી રાત્રે અણલુ થઈ આ ડો થાય છે નાના વાછરડાને ફૂટીમા એક જાતના ,જાતુ કાખલ થવાથી ઝાડા થાય છે

ચિન્હ—પહેલાં ઝાટો પાતળો થઈ પછીથી પાણી જેવો થાય છે, વાન મારે છે અને વારવાર થાય છે આ કાવન વધારે વખત રહે તો ઝાડામા લી હી તથા મફત પાચ જેવો પદાર્થ પડવા માટે છે શરૂઆતમા દોરની તબીબે ત ભગડતી નથી પણ પાછળથી તે નખણુ થાય છે અને પેટમા ફાગણુ હોય તેમ અણાય છે, કુખ તન્નુ જુએ છે બેસ હક ડે છે, અને ખેચેના ભે હકે છે, અખત હાલતમા એકમ સુ નઈ જ નખણુ પડી રી ગાય છે

ઈલાજ—ગમે તેવી હાલતમાં ખોરાક પચી શકે તેવો અને મારી જતનો આપવો સુકો અને થોડો આપવો. ટકળનાં માકા અને બરછટ ભાગ કાઢી પાત ને આપવા ચોખાની કાણુ પણ આપવી દીવસમાં ત્રણ ચાર વખત બે બે શેર કાણુ અપાય તો બસ છે પાણી થોડું પાવું અને ચોખ્ખું હોય તેની સલાખ ગળવી શરૂઆતમાં ઘણા બરા રોગીને પેટ અને આંતરડામાંથી અપચાનો ખો ગક કાઢી નાખવા માટે તેલના બુલાખ આપવાનું સલાહ ભરેલું છે એક શેર તલનું તેલ બસ છે તેલની અસર થોડા કલાકમાં થઈ ગ્હે પછી નીચેની દવા આડા બધ અથવા છઠ્ઠમી થાય ત્યાં સુધી દરરોજ બે વાર આપવી

ચાક (ખડી-મફેતો) તોલા ૨૫

કાથો " ૧૫

શુક " ૧૫

અફીણ એઆની ભાર

દેશી દારૂ તોલા ૫

ઉપરની દવાનો સાદી પેઠે ભુકો કરી, મેળવી, દારૂ ઉમેરવો અને બધાને અંદર ચોખાની કાણુમાં મેળવી, એકી વખતે પાવું ઉપલી દવાનો કાથો હી સો વાછગણ માટે પુરતો છે

ઉપરની દવાને બદલે નીચેની દવાનો અજમાયશ કરવો દશ શેર ખીવા ને ભાગી દશ શેર પાણીમાં એક કલાક ઉકાળવા અને ગરમ હોય ત્યારે તે પાણીને ગાળી છાયડામાં ડંવા દેવું, પછી ત્યાં લગી જાડા ચામ ત્યાં સુધી ત્રણ ત્રણ કલાકે એક શેર પાણી પાવું જાડા બધ થાય ત્યારે દવા આપવી ન હો, પણ કાણુ અને ઉપર કહેલો ટકળના પાતળનો ખોગક થોડા દીવસ આપ વો બે દોઝ બહુ નળણ પડી ગયું હોય તો નીચેની દવા આપવી —

વગીઆળી " તોલા ૧

કરીઆનું " ૨૫

મેળવી " ૧

અજમો " ૧

ઉપરની દવા બગળા મેળવી દરરોજ ખોગકમાં આપવી ગાયવા

લીગકર્ણી તોલા ૧

મીઠું " ૨૫

ભુકો કરી મેજ ખોરાક સાથે આપવો.

વાછગણમાં જારાનો રોગ અટકાવવા માટે રાંમની દુદી જનન્યા પછી સાદું રાખવાની જરૂર છે જનન્યા પછી દુદીમાં થોડો દાઝ લગાડવો હોય તો માધાનુ નીચે મેળ થશે નહીં,

માઠ વાછગણને રાં. વાછગણી બુલ રાખવા

લેખક — રા. અબાલાલ એમ. પટેલ બી. એલ.

કુન્તા-દખણ.

હીંદુસ્તાન દેશ મુખ્યત્વે કરીને ખેતી ઉપર આધાર મળે છે, અને તેની લગભગ ગામડાંના બધી વસ્તી ખેડુત છે. માટે ગામડાંની સ્કૂલોમાં બહુતા વીદ્યાર્થીઓ પણ બગીચાના ખેડુતજ છે, જેથી કરીને તેમને હિંદી પ્રકારના ખેડુત બનાવવા માટે લેખન વાચન સાથે ખેતીનું પણ શીક્ષણ મળવું જોઈએ કે જેના ઉપર તેમની છાત્રીના આધાર છે, આ શીક્ષણ પુરું પડવા માટે દરેક સ્કૂલને અંગે એક બગીચો હોવો જોઈએ કે જે દ્વારા વીદ્યાર્થીઓને ખેતીનું શીક્ષણ આપી શકાય વળી શીક્ષકો મેળવવામાં બીજા કુલ અડચણ નહીં તેમ છે નહીં કારણ કે ઘણા ખરા શીક્ષકો ગામડાંમાંના હોય છે, અને તેમનો ધંધો પણ ખેતીજ હોય છે,

બગીચાદ્વારા નીચે જણાવેલા હેતુ માધી શકાય —

(૧) શાળાનું મકાન બગીચા વડે શુદ્ધીભીત દેખાય, વળી શીયાળા ઉનાળામાં હાલ તડકામાંથી રક્ષણ થઈ શકે પવન પુહાતા કમી થાય તેમજ મકાનની મદકાસ હાય, તો વીદ્યાર્થીઓને બહાર બગીચામાં બેસાડી શકાય. વળી કમરત વગેરે જે ખુબીમાં જગ્યા જોઈએ તે પણ સારી રીતે થઈ શકે બહારથી આવનાર ઉપર સારી જાણ પામી શકાય.

(૨) શાળાના વીદ્યાર્થીઓને બગીચાદ્વારા ખેતીનું શીક્ષણ આપી શકાય, કે જેના ઉપર બધા ગામડાં બસે આજુ હીંદુસ્તાન જાય છે, ખેતીજ આપણી જીવન દોરી છે, હજી કેમ લોકો કપો પાક કયાં ક્યારે અને કેવી રીતે કરવો, તેને ક્યુ ખાતર આપવું તેની કાપણી ક્યારે કરવી, ફળ ગ્રાહ કેવી રીતે વાવવા અને છોરવાં, ઢોંગને કેવી રીતે છોરવાં વગેરે બાજતો શીખવવી ખાસ જરૂરી છે, આ બાજતો વીદ્યાર્થીઓ દર રોજ પોતાને ઘેર થતી જુએ છે, અને વળી ભગીચની છાત્રીમાં પણ તેજ કરવા ની છે, માટે પ્રત્યેક શાળામાં તે ઉપર લક્ષ આપવાની જરૂર છે. લાલમાં આપણી શાળામાં જે શીક્ષણ અપાય છે તે અધ્યવહાર છે, કારણ કે ખેતીનું વાતાવરણ જે આપણા વીદ્યાર્થીઓ આ કુદગતી છે તે ત્યાં જોવામાં આવતું નથી. સ્કૂલમાં વીદ્યાર્થી જે કંઈ શીખે તે તેના ધર્મના ધંધાને લગતું જ હોવું જોઈએ. નહીં તો સ્કૂલમાં તે જે કંઈ શીખે તે સ્કૂલ ને નીરસ લાગશે વળી વીદ્યાર્થી આપણી જગતની ખરા ફળ કયાં આવે

કે જ્યારે તેના જન્મ ધધાને અનુસરીનેજ સ્કુલમાં ફેળવણી આપવામાં આવે ત્યારેજ અને તેજ શિક્ષણ પદ્ધતી લગીબધના ધધા માટે તેને તકયાર કરે અને ફળદાયક નીવડે

(૩) ધણી વર્ષ લણવામાં કાઢવા પડતી ખેતી પ્રત્યે ધણીને બેદીલી ઉપજે છે, વળી ખેતીનું કામ જે ખાસ જાત મહેનતથી કરવાનું છે તે તેમનાથી ખતી શકતું નથી, માટે ગમે તેવી હલકા મોકરી મેળવવાને આમ તેમ સ્વચ્છ કરે છે, અને મા બાપને દુખી કરે છે, આવે કહો અનુભવ ધણી મા બાપને મળે છે, આથી ધણી મા બાપ પોતાના બાગકાને બાલપણથીજ ધધામાં ભેળવી દે છે, અને સ્કુલમાં મોકનતા નથી માટે જો સ્કુલને અંગે બગીચો હોય, તો આ મુસ્કેલી પણ દુર થઈ શકે

(૪) જુદી જુદી જાતના શાક ભાજી, ફળ ઝાડ વગેરેના અખતરા માટે બગીચો ઉપયોગી થઈ શકે જે કદ નવીન યોગ જોવામાં આવે, તેનું પ્રથમ વાવેતર ત્યાં થાય કે જે લેણીના તથા વંદાર્થીઓના જોવામાં આવે, ત્યાર બાદ જો તે લા ફતેહમદ ની વડે તો તેનું વાવેતર કરવાને લોકને સલાહ આપી શકાય આ રીતે જો ઉત્સાહથી કામ કરવામાં આવે તો સ્કુલ બગીચો ડીમોન્સ્ટ્રેશન ફાર્મ જેટલો ઉપયોગી થઈ શકે

(૫) પદાર્થપાક તથા વનસ્પતિ વિજ્ઞાન શિખવવામાં બગીચો ચિદ્રેખાને ધણીજ ઉપયોગી થઈ શકે વળી વિદ્યાર્થીને દાખલા સહીત શિખવવામાં આવે તો તેની જાપ બણી સારી પડે અને કાષ્ટ દીવસ જુલી જવાય નહીં આ રીતે શીખવવાથી તીવ્રક્રુ કામ ધણી સહેજ થઈ જાય છે આદર બગીચો બનાવવા માટે શાળાને અંગે અર્ધાથી તે એક એક જેટલી જમીન જો એ, તે સ્કુલમાં જમીન ન હોય ત્યાં નજીકમાં કુવાના-લી જગા ગણોને કદ શકાય પાણીનું સાધન માર જોઈએ ત્યાર બાદ તેના ૭ ભાગ પાડી નીચે મુજબ વ્યવસ્થા કરી શકાય.

પહેલો ભાગ—આ ભાગમાં કુલ ઝાડ જેવાં કે યુનાઈ હસરાજ ફળ વગેરે આપી શકે

બીજો ભાગ—સ્કુલનું વંદાર્થીઓને કસરત કવાયત વગેરે કરવા માટે ખુલ્લો રાખવો અને તેની અદર છાયા આપનાર ઝાડ રોપવા.

ત્રીજો ભાગ—ઉપરના ધોરણ ત્રિવિદ્યાર્થીના પ્રમાણમાં આ ભાગના નાના નાના દુકા પાડી દેવા. વળી તેમ જ્યાં જો વિદ્યાર્થીની સખ્યા વધારે હોય તો દરેક દુકા એ વિદ્યાર્થી વચ્ચે સોપવો. આ દરેક દુકાની અદર વિદ્યાર્થી પાસે જુદી જુદી જાતના વાવેતર કરાવવા પ્રત્યેક વિદ્યાર્થી પોતાના સોપેલા દુકામાં જતેજ મહેનત કરે અને તેની ઉપજ પણ તેજ લે. આમ કરવાથી વિદ્યાર્થીઓમાં ઉત્તમ પ્રકારની હરીફાઈ થશે

ચોથો ભાગ—આ ભાગ ડીમોન્સ્ટ્રેશન માટે રાખવો તેની અદર જે કાષ્ટ ખતીનું તુલ્ય અજમાયશ કરવા જેવું હોય તે કરવું તથા તેની અદર ઘઉં, કપાસ ચેરડી, બોયસીંગ વગેરેના અખતરા કરી જોવા વળી જુદી જુદી રીતે વાવવાથી તેનું શું પરિણામ આવે છે તે જોવું દાખલા તરીકે કપાસ બોરીએ તો કેવો થાય, રોપીએ તો કેવો થાય, અને પાણી આ ઉપર ટ્રેપીએ તો કેવો થાય, આ અખતરા ની નોંધ તથા

આવક ખાંચનો હીસાબ એક શીક્ષકે રાખવો, એટલે પરીણામ શુ આબુ તે માનુમ પડે
 પાંચમો ભાગ—આ ભાગ તર કરવા માટે રાખવો મગ્યા, વેગણુ, ટાંમેટા કાલી-
 ફલાવર ફલેજ વગેરે શાક ભાજી તથા ફૂલ ઝાડ જેવા કે જમકમ દાડમ, લીંછુ, આખા
 વગેરેનું બી નાંખી રોપા તદ્દયાર કરવા ત્યાર બાદ બીજી સારી જગા તદ્દયાર કરી
 રોપી દેવાં શુલાબ, કરજી, દ્રાક્ષ અછરે જેતુર વગેરેના કેટલાંક કયાગ બનાવી રોપવા
 જે કાંઈ નવાન ઉછેરવાનું આવે, તે આ ભાગમાં તદ્દયાર કરવું

છઠ્ઠો ભાગ—આ ભાગ ફળ ઝાડ માટે રાખવો ક્યારામાં જે રોપા તદ્દયાર થયા
 ને, અગર તો બહારથી આવ્યા હોય, તે યોગ્ય અતરે રોપવા ત્યાર બાદ ખાતર
 પાણી વગેરે આપી તેમની યોગ્ય માવજત કરાવવી ફળ ઝાડના રોપ નોંધએ તેટલાં રોપી
 બાકીના વેચી દઇ પછામાં પણ મેળવા શકાય, ઉપરના ધોગજના મોટા વીદ્યાર્થીઓ
 પાસે ખેતીની એક નોંધ છું રખાવવી નોંધએ, અને તેની અંદર ધણી ખરા ઉપયોગી
 છુલોનું વાવેતર કેવી રીતે અને ક્યારે કરવું, તથા કેમ ખાતર ક્યે વખતે આપવું
 વગેરે વખાવવું નોંધએ

ઉપયોગી ફલ ઝાડ કેમ ઉછેરવા, તેની માવજત કેમ કરવી શુલાબ, સતર્ગ તથા
 જગલી બોર ઉપર મારી ભેતના ડોળા () કેવી રીતે ભરવા આવ્યા, ચીકુ
 લીંછુ વગેરેની કયમ કેવી રીતે બાંધવા અને ઉધારવો તેની નોંધ રહેવા નોંધએ આ
 બાબત વાંદ્યાર્થીએને બહુબાઈ ધણીજ ઉપયોગી થઈ શકે, દર અકવાડીએ મોટા
 વીદ્યાર્થીએને નજીની કાંઈ સારી વાડીમાં અગર તો કાંઈ મારા અનુભવી ખેડૂતની
 ખેતી જોવા લઇ જવા અને ત્યાં જે કંઈ જોવા જેવું હોય તે બતાવવું ત્યાંથી પાછા
 આવ્યા બાદ બીજો દીવસે ત્યાં જે જોયું હોય તથા વાંતચીત થઇ હોય તે ઉપર
 શાળામાં એક નિર્ણય લેજે.

આ કાર્યક્રમ ઉઠાવવા માટે રકમને અંગે અધીર્ષી એક એક જેટલી પાણીના
 સાધનરાણા જમીન નોંધએ રૂ. ૦ ૧૫ થી ૨૫ મા ગણેને ગળી ગમત બી વગેરે જે
 કંઈ નોંધએ તે ખેતીવાડી ખાતા તરફથી મળી શકે પરમુગ્ધ અર્થ માટે રૂ. ૧૫ આ ૨૫)
 નો જરૂર પડે એટલે મારા ધારવા મુજબ લગભગ રૂ. ૧૦) આ ઉપર મુજબ
 વાર્ષિક અલગથી શકાય તેમા એક શીવાય બધું કામકામ વિદ્યાર્થીઓ પાસે કરાવવું
 નોંધએ વળી રકમ કમીટી તાલુકા તથા જીલ્લા સેક્રેટરી બોર્ડ અને ખેતીવાડી ખાતાની
 મદદ કામ કરી બનાવી વાગવાર મેળવી શકાય કામ ચલાવવા માટે શીક્ષકો ખતીવા
 અને ઉપયોગી નોંધએ વળી તેમને માધારણ ખેતીનું જ્ઞાન પણ હોવું નોંધએ આપણા
 શીક્ષકને કંઈ બહુવ જગતની જરૂર નથી. કાંજી કે નેઓ જન્મ ખેડૂત છે ફળ ઝાડ
 ઉભાગવાનું તથા કસમ વગેરે કરવાનું તથા અખતરા કરવામાં સારી અનુભવી સલાહની
 જરૂર છે અને તેને માટે તાલુકા દીડ એક અનુભવી માણસ બસ છે, કાર્યક્રમ દેખીતો
 સહેજ કઠણ છે. પણ જો શીક્ષક હોસ અને ખતથી કામ કરે તો સહેજ છે શીક્ષકને
 ધણી પવિત્ર અને પરાંપકારી છે પણ તેણે તેની ફરજ સમજવી નોંધએ, ઉપરના
 અમતદારો તો એક દીવસ આવી મતાકાત લઇ મુચના આપી ચાલ્યા બાદ, અને
 વી.પાર્થીના મા બાપ પણ ધજાજ બેદરકાર હોય છે, માટે આજુ વરમ રકમમાં કામ
 કરવું ન કરવું તે તેના હાથમાં છે તેને ફળવતીનું કામ સેધવેમાં આવ્યું છે, તે
 વિષય ઉપર મોંપવામાં આવ્યું છે અને જો તે તેની ફરજ સમજી નહીં કરશે તો
 તેમા તેનું કદબોલ છે

‘પ્રતિનિધિ મંડળની ખીજ’ સમાનો’ હેવાલ

—*****—

ગુજરાત કોઓપરેટીવ કોટન મેલ મંડળીઓના પ્રતિનિધિ મંડળની ખીજ મીટીંગ તા. ૧૬-૪-૨૫ ને રોજ ભરૂચ સુકામે કો-ઓપરેટીવ ઇન્સ્ટીટ્યુટની ઓફીસમાં બપોરે આગ વાગે રા સા ભીમભાઈ મોરારજી દેશાઈ ના પ્રમુખપણાનીચે મળી હતી. મજકુર મીટીંગમાં ઘણી કોઓપરેટીવ કોટન સેલ મંડળીઓના પ્રતિનિધિઓ તથા જીલ્લા કોઓપરેટીવ બેંકના ચેરમેન તથા મે આસીસ્ટન્ટ સુપ્રાઇઝ માહેબ વી. હાજર હતા.

રાજઆતમાં આ મંડળની પહેલી મીટીંગ તા. ૧-૩-૨૫ એ સુરતમાં મળી હતી તેનો હેવાલ જીલ્લા ટરવામાં હતો જે પમાર કરવામાં આવ્યો હતો ત્યાર પછી ધી જીભુમંગ કોટન મેલ મંડળીઓની પચ્ચિદમાં પમાર થયેલા ઠરાવો પર શુ અમલ થઈ શકે તે મળધનો મેં રજીસ્ટ્રાર સાહેબ કોઓપરેટીવ મે તરફથી આવેલો કાગળ રા. હી એ સાહે વાંચી મલગાવી તે સબધી સમજાવતી આપી હતી.

ત્રીજી કામ એ હતું કે નવી કોટન સેલ મંડળીઓને પોતાના મેકેટરી, નોટરો વી. ના ખર્ચને પુગી વળવા માટે ચરકાર તરફથી કાર્ડ મદદ મળવી જોઈએ તે મળધમાં આ સાથે છેવટે સામેલ કચેલુ પત્ર તથા ચાટ માટે અજી કચી એવા બે ઠગવ પમાર કરવામાં આવ્યા હતા અને તે ઠગવ નીચે સુજાવ હતા.

ઠગવ (૧) મે એગ્રીકલ્ચરલ ઓરગેનાઇઝર સાહેબે આ માથે સામેલ કચેલુ પત્રક જીલ્લા ટરુ તે પ્રમાણે દરેક મંડળીએ મોસમ આખરે હરીગત પુરી પાડવી એવો આ મંડળ ઠગવ દે છે.

ઠગવ (૨) આ મલા એવો ઠગવ દે છે કે દરેક નવી (ત્રણ વર્ષની અદરની) કોટન મેલ મંડળીઓએ સરકારી ચાટ માટે મે આસીસ્ટન્ટ સુપ્રાઇઝ સાહેબને તા. ૧૫-૫-૧૯૨૫ સુધીમાં અરજ કરવી અને તેની અદર નીચેની હરીગત પુરી પાડવી અને આ અજીની એ નકલ એગ્રીકલ્ચરલ ઓરગેનાઇઝર માહેબને પણ મોકલી આપવી.

કુલ કપાસ કેટલો આવ્યો કુલ કપાસ કેટલો આવશે અદાજી કીમત
કુલ થયેલો વેચાણ ઉપજેલી કીમત જાકી સીલીક તેની અન્તે કીમત
(૧૬ માર્ચ ૧૯૨૫) ૩૦ ૨૫૦ ૫૦ ૩૦ ૨૫૦ ૫૦

કપાસ

૩

કપાસીયા

સેક્રેટરી વીજેરે ઓફીસના માણસો પાછળ થયેલો ખર્ચ રૂ.

થનાર અદાલત ખર્ચ રૂ.

આટની નેડની રકમ

ચોથું કામ-કપાસના બી વિષયનું હતું મેં ડેપુટી ડીરેક્ટર ઓફ એગ્રીકલચર ગુજરાતનો, ૨૭૬૧ તા. ૧૩-૪-૨૫ નો કાગળ દરેક કોટન મેન મહાજીએ ખેતીવાડી ખાતુ ભલામણ કરે તે ભતનું કપાસનું બી વાપરવું તે મળ્યુંનો સલામ વાચી સલામવામા આવ્યો હતો તે પર ચર્ચા થયા બાદ નીચે પ્રમાણે ઠગવ પમાર થયો હતો.

ઠગવ (૩) જે કોટન સેક્ર મહાજીઓ ૧૦૨૭ નબરનું કપાસનું બી આ વર્ષે ઓગ્વાની છે તેમને આવતા વર્ષે વેચાણ વખતે તેમનું રૂ. ૧૦૨૭ નબર ના બીનું છે તેવું સર્ટીફિકેટ (પ્રમાણ પત્ર) ખેતીવાડી ખાતાએ આપવું જોઈએ એવો આ મહાજનો મત છે જો તેમ કરવા માટે ખેતીવાડી ખાતા તરફથી કોઈ પાસ દેખાઈએ સખવાની જરૂર હોય તો તે દેખાઈએ સખવા માટે બદોખસ્ત કરવા આ મહાજ ખેતીવાડી ખાતાને ભલામણ કરે છે.

પાંચમું કામ જણુસર કોટન એવ મહાજીઓની પશ્ચિદમા થયેલા ઠગવ નં. ૪ અનવ્યે મહાજીઓએ પોતાનો માલ મુખર્ક વેચવા માટે શુ પગલા લીધા હતા તે અબધે રા. ડી. એ. શાહે તપાસ કરી હતી અને ખામ દરીને મોસક જેવી મારી મહાજીઓએ તો તે દિશામા શરૂઆત કરવી જોઈએ એમ ભા. દરીને જણાવ્યું હતું તે ઉપરથી નીચેનો ઠગવ પમાર થયો હતો.

ઠગવ (૪) આ મહા એવો ઠગવ કરે છે કે ધી મોસક ત્યા ધી ગોધાણ કોટ નેસ મહાજીઓએ દરેકે ચાકુ મોસમમા, ઓછામા ઓછી પચાસ ગામડી ૩ ધી જોએ પ્રાવીન્સીયલ કોઓપરેટીવ બેંકના મેનેજર ડીરેક્ટર માહેબને તે ગામડી મીલોનેજ વેચવા માટે મોકલી આપવી.

હગવ (૬) આ સભા એવો હગવ કરે છે કે આ પ્રતિનીધિ મંડળની સલાહોના હેવાલ બેઠકતા ફાળો આમત્રણ પત્રિકાઓ વીગેરે પ્રતિનીધિ મંડળને લગતુ બધુજ કામકાજ છાપવાની ત્યા ખીજે ડોઈ બરૂગી ખર્ચ કરવાની સત્તા ઓનરરી સેક્રેટરી મીં વાચ દી દેશાઈને આપવામા આવે છે અને તેનો ખર્ચ દરેક તરે મોસમની આખરે ગુજરાતની બધી કોટન મેલ મંડળીઓના કામ લાગના ભડાગ પર ફાળવી નાખી વસુલ કરવો.

હગવ (૭) આ સભા એવો હરાવ કરે છે કે જે જે કોટન મેલ મંડળીઓ પોતાના કપાસનો ભાવ સરાસરીમા સારો મેળવે તેમણે પોતાના ખર્ચે મોસમની આખરે ન્હાના હેન્ડબીકો છપાવી આજુ બાજુના ગામડામા છુટથી બહેચવા, તથા તેની એક નકલ મે. એસીસ્ટન્ટ રજીસ્ટર સાહેબને મે એગ્રીકલચરલ ઓગેનાગર માહેબસહકારી મંડળીઓ ઉત્તર વિભાગ, સુગત અને એડીટર સહકાર પત્રિકાને મોકલી આપવી.

છેવટે એવુ નક્કી કરવામા આવ્યુ હતુ કે આ મંડળની આવતી સભા ડાકેન સુકામે તા. ૨૪-૫-૩૫ ને રોજે મળશે અને તે દરમ્યાન દરેક નવી કોટન મેલ મંડળીઓએ ઉપર હગવ એક (૧) અને (૨) મા બહાવ્યા મુજબ આટ માટે ઓનરરી સેક્રેટરી મી વાચ દી દેશાઈને લેખી અજુ મોકલી આપવી.

છેવટે પ્રમુખનો આભાર માની સભાનુ કામ સમાપ્ત કરવામા આવ્યુ હતુ

હી યશવતરાય ત્રબકલાલ દેશાઈ ઓનરરી સેક્રેટરી
ગુજરાત કોટનમેલ સોમાયટીઝ પ્રતિનીધિ મંડળ અને એગ્રી. ઓગેનાઈઝર
મહુમગી મંડળીઓ, ઉત્તર વિભાગ-સુગત

પ્રતિનીધિ મંડળની ત્રીજી સમાનો હેવાલ

ગુજરાત કો-ઓપરેટીવ કોટન મેલ મંડળીઓના પ્રતિનીધિ મંડળની ત્રીજી સભા તા. ૨૪-૫-૩૫ ને રોજ ડાકેન સુકામે બપોરે એક વાગે રા. ન ચુનીલાલ અમ્રતલાલ પડયાના પ્રમુખપણા નીચે મળી હતી આ ત્રીટી ગમા કો-ઓપરેટીવ કોટન મેલ મંડળીઓના પ્રતિનીધીઓ હાજરા કો-ઓપરેટીવ બેંકના ડીરેક્ટરો તથા ગુજરાત વીભાગના મેં ડેપુટી ડીરેક્ટર ઓર એગ્રી-કલચર અને અન્ય અમલદારો હાજર હતા.

શરૂઆતમાં આ મહાળની ખીણ મીટીંગ તા. ૧૯-૪-૨૫ ને મેન
ભર્ય મુકામે મળી હતી તેનો છાપેલો હેવાન રજુ કરવામાં આવ્યો હતા,
અને તે પચાસ કરવામાં આવ્યો હતો.

ત્યારપછી ગઈ મીટીંગના ૬ ન ૨ મુજબ કપાન વેચાણની મહાળીઓની
અગળાઓ આવેલી તે જોનારની એકરેટની રા. ગ વાઈ ટી દેસાઈએ રજુ કરી.
હતી, અને તે સબધમાં એવું જણાવ્યું હતું કે ફેટલીક અગળામાં હકીકત પુ
ની વીગત મેળવી તેના નિર્ણય કરવા માટે આસીન્ટન્ટ ગ્રુપટાં આહેળ કો-ઓ
પરેટીવ નોમાયટીમાં ઉ વિ મુતને મોકલી આપવી આ મહાળ કરવામાં આવ્યું
હતું.

પછી જેતીવાડી ખાતાના મે ડેપ્યુટી ડીરેક્ટરનો કાગળ નં ૩૪૪૮ ના
૧૪-૫-૨૫ નો આવેલો તે મળધમાં નીચે મુજબ ઠગવ કરવામાં આવ્યો હતો.

ઠગવ (૧) “આ મલા એવો ઠગવ કરે છે કે જે જે કોટન મેલ મહાળી
૧૦૨૭ નંબરનું કપાસનું બી ઓગે છે તેમણે કચેકે આ મહાળના ઓ એકરેટ
રીને તથા જેતીવાડી ખાતાના મે ડેપ્યુટી ડીરેક્ટર ગુજરાતને મહાનરોના ના
મે ફોર્મ તથા ગામના નામ વીં તાકીદે મોકલી આપવા, અને ડેપ્યુટી ડી
રેક્ટર આહેળને કોટન મુબીન્ટેન્ડન્ટ મુત માન્દત ગઈ મીટીંગના ૬ ન ૩
મુજબ અમલ કરવા વિનંતિ કરે છે ”

૨ આ ભીમભાઈએ વધારામાં જણાવ્યું હતું કે જેતીવાડી ખાતાના મે
ડીરેક્ટર આહેળે પણ આ મુજબ અમલ કરવા મહુરી આપી છે

ગઈ મીટીંગના ૬ ન ૪ મુજબ મોસક તથા ગોથાણ કોટન મેલ મહા
ળીઓએ ચોતાનું ૩ મુજબ વેચવા મોકલી આપ્યું છે તેની નોંધ અંગે હેવામાં
આવી હતી

તા રા પરસોતમ મથુભાઈ દીવા, ની તા ૮-૫-૨૫ ની અગ્રણ આવેલી તે મળધમા હાલ કાઈ કરવા જેવું નથી, અને તેથી જો અરણ કાઈલ કરવા મા આવી હતી, જ્યાંની ખબર મજકુ પરસોતમદાસને તેજ વખતે રૂબરૂ આપવામાં આવી હતી.

મેં આમીસ્ટટ રજીસ્ટ્રાર સાહેબ સહકારી મહાળીઓ ઉ વિ મુસ્તનો તા ૧૩-૫-૨૫ નો કાગળ આવ્યો હતો તેના સળધમા એવું કરાવવામાં આવ્યું હતું કે જો એકરેટરીએ તેઓ સાહેબ માથે મળી કોટન સેલ મહાળીઓ ના મોડેલ પેટા કાયદા નકદી કરી તેની નકલ દરેક કોટન સેલ મહાળીને મોકલી આપવી અને તે સુજળ દરેક કોટન સેલ મહાળીએ પોતાની સાધારણ મળામાં મળુર કરાવવા.

કનવ (૩) “દરેક કોટન સેલ મહાળીએ પોતાના સલાસદોને જે કાઈ માલ જોતીના કામ માટે તથા ખાધ ખોરાકી માટે મંગાવવો હોય તેની એક યાદી આ મહાળીઓ, એકરેટરીને મોકલી આપવી, અને તે સુજળ જો. એકરેટરીએ મળાવી આપવાની જોઈવણ કરવી.”

કનવ (૪) “આ સલા એવો કનવ જે છે કે બધી કોટન સેલ મહાળીઓએ પોતાની મહાળીમાં સહકારના પ્રચાર અર્થે જે કાઈ કંઈ હોય તે બધું આપવું, અને તેટલીજ બીજી સ્કમ ધી જોમ્મે મેર્નર કો-ઓપરેટીવ ઇન્સ્ટીટ્યુટ, ગુજરાત રાખા આપે એવી તે શાખાને લવામણ કરવી, અને તે બધી રકમની વ્યવસ્થા કરવા માટે સાત મેમ્બરોની એક કમીટી નીમવી આ કમીટીમાં પ્રતિનીધિ મહાળીઓ એ અમામદો, ઇન્સ્ટીટ્યુટની ગુજરાત શાખાના એ પ્રતિનીધિઓ, પ્રતિનીધિ મહાળીઓ એનરરી એકરેટરી એ આમીસ્ટટ રજીસ્ટ્રાર મહાળી મહાળીઓ, ઉ વિ, તથા જોતીવાડી ખાતાના ગુજરાત વિભાગના એક અમલદારની નીમણ કરવી.”

રા રા. જી સી બદવનો તા ૧૮-૫-૨૫ નો કાગળ આવેલો તેના મળધમા એવું નકદી કરવામાં આવ્યું હતું કે ધી જોમ્મે રાયર ઇન્સ્ટ્રુક્શન એ સોમીએશનના નિયમો મળાવવા, અને કોટન સેલ મહાળીઓના નામ મજકુર એસોસીએશનમાં રજીસ્ટર કરાવવા મોકલી આપવા.

કનવ (૫) “આ સલા એવો કનવ જે છે કે ધી જોમ્મે કોટન સેલ મહાળીઓની કુપરિષદમાં ૪ (ડી) પસાર થયેલો છે તથા તે સળધમા, જોને એક કનવ પ્રતિનીધિ, મહાળી તા, ૧૬-૪-૨૫ ની મીટીંગમાં ૬ ન ૫ પસાર કરવામાં આવેલો છે તે ઉપરાંત વધુમાં એવું કરાવવામાં આવે છે કે આગામી ગુજરાત વિભાગની સહકારી પંચિલ બંધન મુખ્ય મળતા છે તેના

પણ આ જાનનો ઠગવ લાવવા ડો-ઓપરેટીવ ઇન્સ્ટીટ્યુટની ગુજરાત શાખાના મેં ચેરમેન માહેજને વીનિતિ કરવી ” .

ધી કાસગ ડો-ઓપરેટીવ ડોટન મેલ મહાળીને નાણા મળધી મગવડતા માટે માટે મજકુર સોમાચટીના ચેરમેનને રૂબરૂમાં સમજાવ કરવામાં આવી હતી કે ધી ખેડા ડીસ્ટ્રીક્ટ ડો-ઓપરેટીવ બેંક ધી ઇમ્પ્રોવીઝેડ બેંક ઓફ ઇન્ડિયાને ચેક આપવો અને તે કાસરા તાલુકાની તીજોગીમાં બીટે તો મોસાચ ટીને નાણા મગવડતાથી મળી શકે મજકુર મહાળીના ચેરમેનને આ બાબતમાં થી ખેડા ડીસ્ટ્રીક્ટ ડો-ઓપરેટીવ બેંકને લખાણ કરવા રૂબરૂમાં જણાવવામાં આવ્યું હતું

કાસ (૬) “ આ મલા બેવો ઠગવ કરે છે કે ગુજરાતની બધી ડોટન મેલ મહાળીઓનો હિમાય તા ૨૧ મી માર્ચ સુધીના પુરો થતો નથી અને તેથી દરેક ડોટન મેલ મહાળીનું સંવાયુ તા ૧ લી જાનવારીથી તે તા ૩૧ મી ડીસેમ્બર સુધીનું ગણવા ગુજરાત વિભાગની ડો-ઓપરેટીવ ઇન્સ્ટીટ્યુટના મેં ચેરમેન માહેજને આ સળધમાં આગામી ગુજરાત વિભાગની મહકારી પ ગિવનમાં ઠગવ લાવવા વિનિતિ કરે છે ”

ધી જાણુમર ડોટન સેલ મહાળીઓની પવિદના ૬ ન ૭ માં જે ઓન હન્ટ ડમીટી નીમાયલી છે તે કમીટીએ હવે જલદીથી કામ શરૂ કર્યું અને દરેક ડોટન સેલ મહાળીએ પોતે જે પત્રકો ખાતી હોય તેના નમુનાની નકલ મેં આસીન્ટન્ટ રજીસ્ટ્રાર સહકારી મહાળીઓને તાકીદે મોકલી આપવી આ બાબતની ખાબક દરેક ડોટન મેલ મહાળીના પ્રતિનિધિઓને રૂબરૂમાં આપવામાં આવી હતી

ત્યાર પછી એવું કરાવવામાં આવ્યું હતું કે આવની મીટીંગ ઓનરની મેડરેટરીએ આવના વર્ષની ૩ની મોસમ શરૂ થાય ત્યારે જોલાવવી, પરંતુ જરૂર પડે તો તે હરમ્યાન પણ જોલાવવી ઉપરે પ્રમુખનો આભાર માની મલાતું કામ મનાપ્ત કરવામાં આવ્યું હતું

ધી સોંસક શુધ કોટન સેલ સોસાયટી લી. ના હેવાલ સને ૧૯૨૫

શેર કેપીટલ

મજુર-કરેલી થાપણ ૩૧૦ ૫૦૦૦૦

ભરાયલી થાપણ ૩૧૦ ૩૧૨૮૫

રીઝર્વ ફંડ ૩૧૦ ૩૩૭૬-૪-૦

નફા ફંડ ૩૧૦ ૬૬૦-૬-૩

મેનેજીંગ કમિટીના મેમ્બરો

૧ ૨૧૦ ૨૧૦ પચ્ચોતમ ધર્મિયાનમ પટેલ ચેરમેન-મોસડ

૨ ૨૧૦ ૨૧૦ લલ્લુભાઈ નાગ્લજી-જેથાણ ૭ ૨૧૦ ૨૧૦ નન્સિહભાઈ ભગવાન દે

૩ ૨૧૦ ૨૧૦ નાયુભાઈ તલગીભાઈ ગદેડ ૮ ૨૧૦ ૨૧૦ મકનજી જગજીવન-નવસારી

૪ ૨૧૦ ૨૧૦ કુવરજી રતનજી-વડોદ ૯ ૨૧૦ ૨૧૦ પંબુભાઈ માવજી-મેગવા

૫ ૨૧૦ ૨૧૦ ભગુભાઈ વનમાલી-ડનાજ ૧૦ ૨૧૦ ૨૧૦ જગુભાઈ દેવાભાઈ-માસમા

૬ ૨૧૦ ૨૧૦ દલપતભાઈ મળાગમ-એન્ધાણ

મે-મેટી-૨૧૦ ૨૧૦ મકનજી કકાનજી પટેલ

સને ૧૯૦૪ ની માસમા મલામદોની મજ્યા ૨૬૮ હુતી જે આજે તા.
૧૦-૬-૨૫ સુધીમા ૩૬૬ ની થઈ છે આજુ મોમમમા કપામ ભાગ ૧૭૪-૪-
૧૦-૧૧ શેર પીવાળ્યો તેમાથી ૩ ખાડી ૭૩૪-૧-૨૧ શેર થયું અને ઠપાગીઆ
ગાલ્લી ૬૩૬-૫-૩ શેર થયા ૩૧ ની એકદર ઉપજેલી ફીમત ૩૧૦ ૩૭૪૪૭૪
-૭-૩ તથા કપાગીઆની ઉપજેલી ફીમત ૩૧૦ ૪૦૮૮૦-૩-૬ પાઈ મળી
કુલ ૩૧૦ ૪૧૭૩૫૦-૧૦-૬ ઉપજ્યા છે તેમાથી પીલાઈ વિગેરે ખર્ચના ૩૫૫
આ ૨૭૬૩૬-૨-૦ જતા બાકી ૩૧૦ ૩૬૬૭૧૧-૮-૭ રહ્યા તેમાથી મેમ્બરોને
સરાસરી ભાવ દર ભાગે ૩૧૦ ૨૦૦-૧૨-૦ પ્રમાણે આપવામા આવ્યા છે ત્યાજે
બીન સલામદોને ૬૬૦ ભાર દીક ૩૧૦ ૨૧૦-૧૦-૦ ઉપજ્યા છે જે પ્રમાણે
ગણતા એકદર ૩૧૦ ૧૭૬૪૬-૧૩-૬ મોમાયટીના મેમ્બરોને વધારે મળ્યા
છે આ વધારે પાછલી દરેક મોમમનો નફો જોતા વધારે ન કહી યાગ્ય પણ
આજુ સાલના સન્નેગો નેમજ પાછલથી જબાર ભાવની મદત તપાસતા આ
નફો સતોષદાયક છે

સોસાજ ગૃપ કોલન મેલ મડળીની અને ૧૯૨૫ ની મે.સમમા એટલે તા.૦

૧-૬-૨૪ થી ત.૦ ૧૦-૬-૨૫ સુધીમા થયલી

આવકે જાવકે.

— ***** —

આવક

જાવક

૬૨૮-૧૩-૧૦ ઉધડની સીલક	૧૩૯૫૧૯-૧૦-૨ સુરત ડી કો કટ
૧૩/૭/૯-૩-૩ સુરત ડી કો કટ	૨૫૯૨૭-૧૧-૯ ,, ,, જોવર ફ્રાફ્ટ
૩૫૯૨૭-૧૨-૯ સુ ત ડી જોવરફ્રાફ્ટ	૧૫૦૦-૦-૦ ,, ,, કો થાપણ
૧૦૦૨-૪-૧૧ સુરત ડી મેરીઝ	૧૬૬ ૯૫-૫-૬ સુરત પી કો કટ
૫૦૦૦-૦-૦ ,, ,, કાયમ થાપણ	૨૨૭૨૫-૦-૦ ,, ,, કામ થા
૧૧૯૨૯૧-૧૦-૯ સુરત પી કો કટ	૧૫૫૧-૧-૯ રીવીડડ
૧૩૭૫-૯-૦ ,, ,, કાયમ થા	૧૯૦-૦-૦ સુ ડી બેકના શેઠ
૧૫૦૦-૦-૦ સોમક જીની થાપણ	૩૦૨૨૫-૦-૦ મડળી થાપણ
૩૦૨૨૫-૦-૦ મડળી થાપણ	૫૨૦૫-૦-૦ મહાન થાપણ
૧૫૦૦૦-૦-૦ મહાન થાપણ	૧૩૨૧૧-૯-૩ પી મ થાપણ
૧૩૧૪૦-૮-૬ બી મ. થાપણ	૩૪૪૮૨-૧૫-૬ રૂ ખાતે
૩૭૪૪૮૨-૧૫-૩ રૂ ખાતે	૪૩૩૩૯ ૧૦-૦ કયામીઆ
૪૩૨૩૯-૧૦-૦ કયામીઆ ખાતે	૫૫-૦-૯ તોસાઇ
૧૪૩-૨-૯ મેલાઇ	૧૩૧-૭-૯ નાજ
૪૧૬૫-૧૪-૩ બાજ	૪૨૬૧૦૬-૬-૯ કીચુ કટ
૪૨૫૮૫૪-૧૧-૬ કરમ વસુદ	૧૧૨૩૫-૦-૦ મુજા સીવરી ખાતે
૩-૭-૭ મુજા સીવરી ખાતે	૯૭૮-૬-૦ મોનમ
૩૪૪૫-૦-૦ શરતા	૫૦ ૦-૦ પ્રમા
૨૦-૧૨-૦ નાખન ફી	૧૭૬૭૯-૨-૨ ખચ
૧૭૬૭-૪-૦ કમીચન	૧૮૦૧-૧૦ ૩ કાય. ખાતે
૧૦૬૮૫-૧૨-૯ કાપડ ખાતે	૭૬ ૪-૨-૩ ગોળ ખાતે
૭૯૦૪-૨-૩ ગોળ ખાતે	૩૧૦-૩-૦ બાન ખાતે
૩૧૮-૩-૦ બાન ખાતે	૫-૧૫-૮ કાયમ સીલક
૧૭૬૩૮-૨-૨ ખચ ખાતે	
૭૫-૯-૯ પગચુજી	

૧૩૦૪૦૧૮-૧-૩

પૃષ્ઠ

રૂબ

૫-૧૫-૮ સીલક	૧૧૨૭૫-૦ - ૦ મહામક યાપણ
૨૫૧-૧૧-૩ ધીરેણુ કરજ	૬૮-૧૫-૩ બી. સ. યાપણ
૨૦૦૦-૦ - ૦ રોકેલી રકમની કીમત	૫૬૧૦-૦ - ૦ સોસકુ છત્રીગ થ પણ
૧૪૦૦૦-૦ - ૦ મુગત પી કાયમ યાપણ	૩૧-૮૫-૦ - ૦ શેર
૨-૦ - ૦ " " કરટ	૮૮-૨ - ૦ તોલામ
૨૬૫૦૦-૦ - ૦ સુરત ડી કાયમ યાપણ	૨૧૪૧-૧૪-૫ ગીર્જા કુડ
૭૮૦-૦ - ૦ " , કરટ	૧૮૪૦-૭ - ૧૧ નફા કુડ
૧૧૨૩૧-૮ - ૫ મુંમથ સીવરી ખાતે	૧૮૬-૦ - ૦ ધર્માન બાકી
૧૧૫-૧૩-૬ કાપડ	૫૭૫-૬ - ૦ ડીરિડટ બાકી
	૪૬૮૬૪-૮-૭
૫૪૮૮૬-૮-૧૦	૫૮૨૩-૭-૩ નફો
	૫૪૮૮૭ ૦-૧૦

નફા ટોટાલ પત્રક

મોરો

ટોટા

૪૧૬૫ ૧૪-૩ મળેલુ વાજ	૦૩૬-૭-૬ આપેલુ વાજ
૨૦-૧૨-૦ દાખલ કી	
૧૭૫૭-૪-૦ કમીશન	૧૩૬-૭-૬
૭૫ - ૬ ૬ પરચુ યુ	૫૮૨૩-૦-૩ નફો
૬૦૫૬-૮-૦	૬૦૫૬-૮-૦

તા. ૧૦-૬-૧૯૨૫

મે.મે.ન-પરસોનમમાધ કંપારામ

મે.મે.ન-મ તંત્ર કલ્પાનથ

મે.મે.ન મે. - કલ્પાનથ મ. મ. મ. મ.

ડાંગર (શાળ) ની ખેતી વિષે.

— * * * * *

ગુજરાતમાં જે જગ્યાએ વરસાદ વધારે પડે છે તે જગ્યાએ ડાંગરનો પાક વધારે કરવામાં આવે છે ડાંગરને માટે સામાન્ય રીતે તમામ જાતની જમીન માફક ગણાય છે હલકી જાતો કરતા ઊંચી જાતની ડાંગરને પાણી વધારે જોઈએ છે, માટે ક્યારી જેમ અને તેમ ઉંડાણવાળી રાખવી, કે ચોમાસે પાણી ભરાઈ લાખી સુદત સુધી ચાલે કેટલીક જગ્યાએ તો માત્ર નામની પાળોજ ખાધી ક્યારી કરે છે આથી તેમાં પાણી વધારે રહેતું નથી અને જલદી સુકાઈ જાય છે ડાંગરની ઘણી જાતો છે પછકી સુખવેલ, કમોદ, વામી, છરામાળ, પંખાલી એ જાતોને પાણી પુષ્કળ જોઈએ છે અને સુતરસાલ, દેશી ડાંગર વગેરેને મધ્ય મસર અને હુલ્લી ડાંગરને ઘણું થોડું પાણી હોય તોપણ ચાલે છે.

ડાંગરનો પાક ગુજરાતમાં જુદે જુદે સ્થળે જુદી જુદી રીતે કરવામાં આવે છે, તે રીતો આ નીચે લખી છે તે જાણમાં લઈ કઈ રીત સાચી છે તે જાણી તે પ્રમાણે વર્તવા મારી ભલામણ છે તે રીતો નીચે પ્રમાણે છે

(૧) ધાડ તથા ચાર કરીને રોપવાની (૨) બીજા અનાજની માફક હળ થી ડાંગર ચોરવાની (૩) ક્યારીમાં પાણી ભરાયે ડાંગર વાવવી (સુકીએ સુકીએ છુટી છવાઈ વેંચવી) (૪) બીજા પાક સાથે ચોરવાની

ઉપરની ચાર રીતો પછકી (૧) પહેલી મઠથી ઉતમ છે, કારણ કે ધડ તથા ચાર કરીને ક્યારીમાં પશુ ભગાય એટલે હળથી ખેડી, ધાણીઆથી ની દામણ-કચડ નાખી રોપવામાં આવે છે આથી છુટા છુટા રોપેલા ઠોડની જડ હડી જવાથી અને હવા પુરતી મળવાથી છોડના ઘણા ફળા કુટી જડીયુ ઘણું મોટું થવાથી ઘણી કટીઓ આવશે તેમાં નીંદવામાં અડચણ પડતી નથી તથા કટી આવે છોડ આડા પડી જશે નહીં આથીજ કહ્યું છે કે “ ચોપે છેટે આછા રોપ, ડાંગર પાકે થોડા થોડ ”

આ પદ્ધતિ લગભગ ઘણી જગ્યાએ છે છોડ જેમ છેટે રોપાય તેમ પાક સધાઈ થાય છે.

(૨) બીજી રીત—જે જગ્યાએ ક્યારીમાં પાણીની આવડ સાચી થતી ત્યાં અગર તો જ્યાં વરસાદ પુરતો થતો નથી ત્યાં હળથી ચામ પાડી તેમાં (હળથી) ડાંગર ચોરવામાં આવે છે આથી રોપણ ડાંગર કરતા પાક ઓછો થાય છે પણ નીંદવામાં અડચણ ઓછી છે થોડા વખતે આ રીત હીટ છે

(૩) ત્રીજી રીત—પચમહાસના બોલોદ લાલુડામાં તથા તેની આસપાસના ભાગમાં ક્યારી ભગાય છે એટલે ક્યારીમાં ડાંગર છાટીને વાવણી કરે છે,

જેટલા ભાગમાં વાવણી થાય છે તેટલામાં નીચાની તરીકે બોયુ કે એવુ બીજુ લાકડું રોપીને નીચાની કરે છે તમામ કચારીમાં વાવણી કરી દીધા પછી એક ચા બે દીવસ કચારીમાં પાણી રહેવા હઈ ત્રીજે દીવસે કચારીની પાલ તોડીને પાણી કાઢી નાખે છે આથી વાવેલી ડાગર તલીએ બેત્રી બઈ ત્રણ આઠ દીવસમાં ઉગી જાય છે તે અગ્નિમાં વરસાદ પડે તોપણ તોડેલી પાલ ખુલ્લી જ રહેવા દેશે એટલે પાણી ભરવા દેશે નહીં ડાગર, ઉગી ચાર છ આગળના છોડ થશે ત્યારે જ પાણી ભરવા સારૂ કચારી બંધન કરી દેશે આ તરીકે મારી નથી, કાચુ કે છોડના મુળીયા ઉડા જતા નથી તેમ છોડ પામે હોવાથી નીંદામણ કાઢતા અડચણ ઘણી પડે છે વળી કટીઓ આવે છે ત્યારે છોડ ભોયપર પરવાથી કાપતા પણ અડચણ પડે છે

(૪) ચોથી તીન— મિથ્ર પાડ તરીકે મારી ડે કપામની ખેતી માથે કાળી જમીનમાં ડાગરનું બી મીથ્ર કરીને ચોરસુ આથી કપામ તથા ડાગર આ બન્ને છોડ થશે અથવા તો કપામના બે આસ વચ્ચે એક ફાગ ડાગરની કરી અને માટે હુણ્ણી ડાગર ઠીક છે કાચુ કે તે જલ્દી અને ચોરા વગ્ગાદે પાડે છે, આથી વહેલી કપાડ જવાથી કપામને કરવ હેતા અડચણ આવતી નથી અને ચોર જમીનમાંથી બે પાક લઈ શકાય છે આ બાબત ઉપર કપામની મીથ્ર ખેતી એ નામનો મારો લેખ વાચવા ફરેડને લક્ષ્યમણ છે

ડાગરની કચારીમાં પુવાડ ઝીલો, અરડ કે ગણતુ બી વાવી ખેતી જમીનમાં મેગવી દેવાથી ડાગરને માટે ઉત્તમ ખાતર બનશે

કેટલા ગામ જેતાવ જમીનમાં હોવાથી તે ગામની ડાગરના જેતીનો ભોગ આવે છે આવા ગામના લોકોએ ડાગર ત્રીપીને તેના પુલા બાધી અતા મા આથર (મોદ) પાથરી તેમાં ખાટલો મુખી પુલા જુડી લેવા આથી કાકરી ચાવશે નહીં અને તેથી તેની ડાગરનો ભાવ પણ મારો આવશે

ઘણીવાર એવું બને છે કે કચારીમાં વગ્ગાદ હોવા છતાં ધડ વગર જોડે તેને બેત્રી રહેતું પડે છે માટે જેક મહીને કુવા ઉપર ધડ તઈયાગ કંચુ, કે વગ્ગાદથી કચારી ભાતા તુ તજ રોપી બીજુ વેચી દેવાથી તેના પધના ઉપર જશે ઘણીવાર એવું બને છે કે ધરૂની જરૂરીઆત વધાગતા ધડવાળા એકદમ રોષેતા ધરૂની પ્રીમત ક તા પણ વધારે નફો મેળવે છે માટે ડાગરની ખેતી માવાઓ તથા બાબત દુર્વંદ્વ રાખીને નહીં એવી આશા છે નિયતમ ?

લેખક.— મોધુસિંહ તથુસિંહજી સોલંકી

આનિષ માતૃ, મેઈનનકુસ-ગોધન

સહયો હતા જ્યારે ગયે સાત ૭૬૦૦ પર્ચન્ટના ૧૪૦ અને વારસીઃ ૧૩ મહયો હતા ૨ ૭૬૦૦ પર્ચન્ટના મહયો વર્ષ દરમ્યાન ગુરુરી ગયા હતા

મીના ગો

૫ વરમ દરમ્યાન કાર્યવાહક મમીરીની ૬ મલાઓ મમીરી હતી અને મધાના મહયોની એક મામાન્ય નમા થઈ હતી અને તેનું પ્રમુખ પદ મેં ૬૬૦૬૦ નાહેબ વી બી મુ ધેડર એસ.વાચરે લીધેલું

મહળનો આવક તથા ખર્ચ.

૬ આ નાથે પરીશીષ્ટ “અ” થી રજુ કરેલો હીસાબ તપાસના માત્રમ પડશે કે મહળની આર્થિક સ્થિતિમા વર્ષ દરમ્યાન સુધારો થયેલો વરમની આખર તારીખે બાકી શીલીક ૩૧૦ ૮૭૩૬-૧-૪ ની છે જ્યારે ગયે વરમે ૩૧૦ ૮૨૮૦-૦-૧ ની હતી ૩૧૦ ૪૪૬-૧૫-૩ નો જે વધારો માત્રમ પડે છે તે ૪૪૮૦ મીને કાગ્ગાર કરવાને પરીણમે વયો છે

૭ વરમ દરમ્યાન મહળની કુલ આવક ૩૧૦ ૧૮૬-૧-૩ ની થઈ હતી જેમાની મુખ્ય રકમોમા જેનીવાડી ત્રીમામીક વવાજમના ૩૧૦ ૮૮૦-૧૨-૦, થાપલ વ્યાજના ૩૧૦ ૪૬૦-૦-૩ હીમ્નોકટ લોકલ બોર્ડ બ્રાન્ટના ૩૧૦ ૧૦૦, સહયો તરફથી દીના ૩૧૦ ૨૬, અને મ્યુનિસિપલમની બગડી જતી ખીન્નના વે આણના ૩૧૦ ૫૬, ની રકમોનો સમાવેશ થયો છે મહળનો કુલ ખર્ચ ૩૧૦ ૧૦૦૨-૨-૦ નો થયો છે તેમા મુખ્ય ૩૧૦ ૫૨૮, એકીત ખર્ચ, ૩૧૦ ૫૧૨-૪-૦ ત્રીમામીક વિગેરે છપામણી ખર્ચ અને ૩૧૦ ૧૨૩-૪-૦ પોસ્ટલ ખર્ચની રકમો છે

૮ વરમ આખરની ૩૧૦ ૮૭૩૬-૧-૪ ની બાકી શીલીકમાથી ભરૂચ હીમ્નોકટર કો-ઓપરેટીવ બેંક લીમીટેડના ફીડ ડીપોઝીટ ખાતામા સેવા-ત બેંક ખાતામા અને ચાલુ ખાતામા અનુક્રમે ૩૧૦ ૨૦૦૦, ૩૧૦ ૫૦૫ અને ૧૦ ૫ સુકવામા આવ્યા છે બાકીતી રકમો પછી ૩૧૦ ૫૦૦૦, ના પા દકાના ચોર બોન્ડસ ૫ અને હિદી સરકારનો અને ૧૯૩૩ માં પાતો ૩૧૦ ૧૦૦૦ નો પાત દકાના વ્યાજ બોન્ડ ૧ છે એ ઉપરાંત આ દકાની ૩૧૦ ૧૦૦ ની કીમતની સરકારી ૧ લોન અને ૩૧૦ ૧૦૦ ની કીમતનો ભરૂચ જી.ના કો-ઓપરેટીવ બેંકનો ૧ શેર છે મહળનું બટાણ આ પ્રમાણે ઘણી મહત્તમ જાનીનગીરીઓમા રોકવામાં આવેલું છે તા. ૩૧ માર્ચ સને ૧૯૨૫ ના રોજ હાથ ઉપર શીલીક ફક્ત ૩૧૦ ૬-૧-૪ હતી હીમાબ યોગ્ય મીને તપાસવામા આવ્યો છે અને ખર્ચ હોવાનું પ્રમાણ ૫૧ મળ્યું છે

૯ મને ૧૯૨૫-૨૬ ની માત્ર માટે મેનેજીંગ કમીટીએ મલ્લુર કરેલો આવક ખર્ચના અરમટાનો ખર્ચો આ માથે પરીગ્રીષ્ટ “અ”-૧” થી મ્લુ કરેલો છે અને મારી ગણત્રા મુજબ આવના વર્સે પણ આવકમાથી ખર્ચ નીકલી શકશે અને વખતે છેવટે થોડોએક બચાવો પણ મળેલો સ્વભાવિત છે

મહાનુ કાર્ય અને સામાન્ય

૧૦ વર્ષ દરમ્યાન શ્રી ગુજરાત જેતીવાડી અને હુન્નર ઉદ્યોગ ત્રીમાસીક નીચમીત ત્રીતે પ્રગટ કરવામા આવેલું અને તેમા સરકારી જેતીવાડી ખાતાના અમલદારો તરફથી અને તેમા પણ મુખ્યત્વે ટીને ઉત્તર વિભાગના જેતીવાડી ખાતાના ડીવીઝનલ સુપ્રિન્ટેન્ડન્ટ મી જી એન દેસાઈ વીગેરે અમલદારો તરફથી સમય અને બોધકાચ લેખો લખવાના વ્યાખ્યા હતા આ શ્રદ્ધાળેના મહાન તરફથી ઉપકાર માનવામા આવે છે

૧૧. મહાના મુદ્દા મુદ્દા ઉદ્દેશો જોતા તેને એક મુદ્દા મહાનની જરૂર છે હાલની જગ્યા વગર ભાડે રાવખડાદર મોટીવાત મુક્તિ દેશાંએ મહાળને આપી છે પરંતુ માત્ર માનવુ છે કે મહાળે હવે એજોની ઉદાત્તાનો લાભ વધુ વખત લેવો જોઈએ નહી

૧૨ હાલમા જે ખર્ચ મળીરૂ છે તે મુજબ ભરચમા એક જેતીવાડી ની માગા ઉધારવાના વીચાર તન્ક મરકાન્ની પસંદગી ઉત્તરની પતુ તે છતાંએ ભરચ છુટકાનો આવી એક નીચાળ માટેનો દાવો એવાક દ્રવીથી મહાળ તરફથી મ્લુ કન્વાની પરવાનગી હુ ચાહું છુ અને તે નામદાર નરકાર આગળ દ્રવીથી મ્લુ કરવાની આપ માટેખને વીનતી કરૂ છુ

૧૩ મહાળ તરફથી જીનામા ચળવલ ચલાવવા માટે એક લાયક સેક્ટર ટીને પગાર આપી રોકવા બાબતની મહારી મુચતા સમ્યેને પનદ પરી નથી અને તે ઉપર દ્રવીથી વિચાર કરી જોવા માટે આપને વીનતુ છુ

૧૪ જીવવામા વાર્ષિક ટોર અને જેતીવાડીનુ પ્રર્શન લખવા માટે તરફ પામે ગ્રાન્ટ મેળવવા બાબતના નવાસનો ઉવટનો નિષર્થ કરવામા આવ્યો નથી અને જો એવી ગ્રાન્ટ મેળવવાનો આપનો અભિપ્રાય થાય તો તે હકીકત પણ નામદાર મરકાર નમદા મ્લુ કન્વાની આપને વીનતી કરૂ છુ

૧૫ જેતીવાડી ત્રીમાસી ની નડલો ખરીતને ગ્રહીઆવાટ, રવાકાકા, તેમજ સુરત એજન્સીના દેવી રાજ્યોએ તથા ભરચ, મુસ્ત, અમલદાર, અને જેડા જીવવા લો ક જોડે તેમજ પચનકાકા જીવવા ત હુકા લોડક બોર્ડે મહાળને

મદદ કરી છે તે માટે મહાન તેઓનો ઉપકાર માને છે

૧૬ લડય ડી૦ લો૦ ગોર્ડના એડાઉન્ટ્સ મી૦ લોગીલાલ હનીલાલ શાહે મહાન હીસાબ વીના ફીએ તપાસેલો છે અને તેથી તેમનો પણ ઉપકાર માનવામા આવે છે એફીમના કલાર્ક મી૦ સુન્દરમ એમ દીવાને ઘણા નતોષ પુર્વક કામ કર્યું છે

આઈ એન દેશાઈ
એડાઉન્ટ સેક્રેટરી

સ્વાતા મે૦ લડય છલ્લા બેતીવાડી અને હુન્નર ઉદ્યોગ ખીરવનાર મહાન પાર્સિ પ્રેમીડન્ટ માહેબ મારફત

મલામ સાથે સ્વાતા—

મને ૧૯૨૪-૨૫ ની માલ માટેના મહાન કાર્યનો અપ્પ ગીપોર્ટ મી૦ ઈશ્વરલાલે રજુ કરેલો છે અને હું તેમની સાથે સામાન્ય રીતે મળ્યો થાઉ છું

ન્યુ કોમરશીયલ મ્યુચના મકાનમા મ્યુચીયમ માટે એક મોગે એરડો રાખવામા આવ્યો છે, ત્યાં બેતીવાડીની ચીજોના ઘોરા કળાટો બે આપણને સુકવા દેવામા આવે તો બે જગ્યાએ હાલ મહાન એફીસ કરવામા આવે છે ત્યાંની ઘોડી અગવડ હર ઘણે

પગાવ્વી એક સેક્રેટરી રાકવાની જાણતમા હું મારો કાઈ પણ અભિ પ્રય આપવા મા તો નથી કાઠણ કે તેમ કરવાને મહાન આવડ પુત્તી નથી

મી૦ આઈ એન. દેશાઈએ સેક્રેટરી તરીકે અને મી૦ સુન્દરમ એમ દીવાને કારકુન તરીકે હું પુર્ણ નતોષ પાર્સિ એવી રીતે કામ જાળવ્યું છે

તા૦ ૨૦ મે ૧૯૨૫

(સહી) મોતીલાલ ગુનીલાલ
પાર્સિ-પ્રેમીડન્ટ

એપ્રિલ માં,

બહુલ જમ્મા ખેતીવાદી અને દુતર હિસેબ ખીલવનાર મહાજની જમ્મા ખર્ચની
તારીખ તા. ૧ લી માહે અપ્રેલ સને ૧૯૨૪ સી તા. ૩૧
માહે માર્ચ સને ૧૯૨૫ સુધીની

જમ્મા			આવક	ખર્ચ
રૂ. ૦	આ	પા		રૂ. ૦ આ પા
ખુલતી શીલક				
૮૨૬૨	૨	૯	શીલક ડીપોઝીટ ખાતે	૨૫૦૦-૦-૦
			મેરીગ એકાઉન્ટ ખાતે	૪૮૫-૦-૦
			કરંટ એકાઉન્ટ ખાતે	૧૦૬-૦-૦
			સેવ ખાતે	૧૦૦-૦-૦
			પ્રોપ્રિયટરી નોટ ખાતે	૧૦૦-૦-૦
			વોગ બોન્ડ ખાતે	૫૦૦૦-૦-૦
ચાલકી શીલક				૧-૩-૯
કુલ				૮૨૬૨-૨-૯

૪૬૦	૦	૩	વ્યાજ ખાતે		
૧૦૦	૦	૦	ડીપોઝીટ સોલ્ડ બોર્ડ ગ્રાન્ટ ખાતે		
૨૬	૦	૦	વાર્ષિક મેંબર શ્રી ખાતે		
૮૬૨	૧૨	૦	ત્રિમાસિક વેચાણ ખાતે		
૨૧	૧૧	૦	ગ્રાહેર ખર્ચ જપાવવાની હિસાબ ખાતે		
૪૬	૦	૦	મુજીબખ ખાતે		
૪૧	૨	૦	પોસ્ટલ ખાતે	૧૨૦	૪
			પ્રમાર ખાતે	૫૨૮	૦
			ત્રિમાસિક વીજેર જપાવણી ખાતે	૫૧૨	૪

			રોમનરી ખાતે	૧૬	૭	૧
			મુખતક ખરીદી ખાતે	૮	૬	૧
			તનાડી મેદેનતાણા ખાતે	૧	૧	૧
૧૭	૮	૦	પગમુગ્ધ ખાતે	૩	૦	૧
			વાવેતીંગ ખગ્ય ખાતે	૫	૦	૧
			ફેડરટીક ખાતે	૦	૧૨	૦
૨	૦	૦	અનામત ખાતે	૦	૦	૦
૨	૦	૦	ઉછીકા ખાતે	૧	૦	૦
૧૧૪૬	૧	૩	ઐકઃ	૧૨૦૮	૨	૦
૪૬૪૧	૩	૪	ઐકઃ રોટન	૧૨૮૨	૨	૦

અર્થ થની શીલક

ધી ભગ્ય દા-આપરગીવ બેક લીમીટેડમાં

ફીફ્ડ ટીપોઝીટ ખાતે ૨ ૦૦-૦-૦

સેવીસ-બ્રોકાઉન્ડ ખાતે ૫૨૫-૦-૦

કરક ઐકાઉટ ખાતે ૫૦-૦-૦

ફીર ખાતે ૧ ૦૦-૦-૦

સામીસરી નોટ ખાતે ૧૦૦-૦-૦

વોર બોન્ડ ૫ સને ૧૯૨૮ ના ૫૦૦-૦-૦

વોર બોન્ડ ૧ સને ૧૯૩૩ ના ૧૦૦-૦-૦

૮૭૩૮-૦-૦

દાખ ઉપરની શીલક ૬૪૧-૪

કુલ

૮૭૩૮-૧-૪

૮૭૩૮ ૧ ૪

૬૫૪૧ ૩ ૪

ઐકઃ રોટન

૬૬૪૧ ૪ ૪

અદે નવ હજાર નવ સો બેકતાલીસ રૂપીયા ત્રણ આના ચાર પે.

એપેનડીક્ષ અ ૧

ભરૂચ જિલ્લા બેતીવાડી અને હુન્નર ઉદ્યોગ ખીલવનાર મહાનુભાવ તારીખ
૧ હી અગ્રેસ અને ૧૯૨૫ થી તારીખ ૩૧ માર્ચ અને ૧૯૨૬ સુધીનું
અને ૧૯૨૫-૨૬ ની ગણતરી અંગે.

જામી			ખર્ચ		
-૧-	ખા	પા	-૧-	ખા	પા
૮૩૭૮	૧	૪	ધી ભરૂચ મ-આપરની ૧ મેટ સીમીટીમાં		
			શીક્ષક ટીપીજીટ ખાતે		
			૨૦૦૦ ૦-૦		
			સેવીંગ એકાઉન્ટ ખાતે		
			૫૦૫- ૦		
			કર ઓફિસ ખાતે		
			૫-૦-૦		
			શેર ખાતે		
			૧૦૦- ૦		
			પ્રોપર્ટી ટેક્સ ખાતે		
			૧૦૦૦-૦		
			વોર બેન્ક (૫) અને		
			૫૦૦૦ ૦ ૦		
			૧૯૨૮ ના દરખાસ ના		
			બેન્ક ૧) અને ૧૯૩૩ નો		
			૧-૦૦-૦-૦		
			૨૪ ૫ નો		
			એક-૨		
			૮૩૭-૬-૦		
			દ્વારા ઉપરની સીમક		
			૮-૧-૪		
			કુલ		
			૮૩૭-૧-૪		

૪૭૫	૦	૦	આપણી મુસી રકમના ન્યાયના	૦	૦	૦
૮૫૬	૦	૦	ત્રિમાસિક વેચાણના	૦	૦	૦
૧૦૦	૦	૦	ટીપીજીટ સોફ્ટ બોલ પ્રાપ્તના	૦	૦	૦
૪૬	૦	૦	વાર્ષિક મેમ્બર ફોના	૦	૦	૦

૨૦	૦	૦	ભાદેર પગર છપાવવા આવે તેની ઉપજના	૦	૦	૦
૪૦	૦	૦	પોસ્ટજ ખાતે	૧૨૫	૦	૦
			ત્રિમાસિક વીગેરે છપામણી ખાતે	૫૦૦	૦	૦
			તોફરોના પગાર ખાતે	૫૨૮	૦	૦
			રેશનરી ખાતે	૨૫	૦	૦
			પુસ્તક ખરીદી ખાતે	૧૦	૦	૦
			પરચુરણ ખાતે	૫	૦	૦
			સ્વચ્છતા ખાતે	૨૫૦	૦	૦
			મોરચુરુના પરીક્ષા ખાતે	૨૦	૦	૦
			હીમોનરેશન ખાતે	૨૦	૦	૦
			તલારી મેજેન્ટાણા ખાતે	૪	૦	૦
			ત્રાવેશીંગ એક્સાઉન્સ ખાતે	૫	૦	૦
			ડેપોઝિટ ખાતે	૫	૦	૦
			ઓગર ખરીદી ખાતે	૧૦	૦	૦
			અનામત ખાતે	૦	૦	૦
			ઉછીકા ખાતે	૦	૦	૦
૧૫૨૫ ૦ ૦				૧૫૦૫ ૦ ૦		
૮૭૩૬	૧	૪	ખુલતી શીલક	બાકી રહેલી શીલક	૮૭૫૬	૧ ૪
૧૦૨૧૪	૧	૪	કુલ		૧૦૨૧૪	૧ ૪

અંકે દસ હજાર બ સો એસેઠ રૂપિયા એક આનો ચાર પાઇ

જરૂર ખેતીવાડી મંડળની મેનેજિંગ કમીટીની ત્રિમાસિક સમા

જાગ્ય છતાં ખેતીવાડી અને કુન્તર ઉદ્યોગ ખીલવવાર મંડળની મેનેજિંગ કમીટીની ત્રિમાસિક સભા તા. ૧૫ માઈ જુલાઈ સો ૧૯૨૫ અને જુલાઈના રાજ માગના સાડા પાંચ વાગતા મંડળની ઓફીસમાં મરતો ૧૫ બહુ મેળીલાન સુગીલાતના મહનમાં મળેલી નેવા નીચે પ્રમાણે ડગલ થયા છે

હાજર

૧ મ ગળા ગેતીલાલ મનીલાલ	વાનમ પ્રેમીકન્ટ.
૨ ખોળા હો વરજેગજ મો મુનમદ	મેમ્બર
૩ મીઠ ગમલાલ મોનીલાલ દેમાપ	,
૪ „ પ્રાણલાલ ત્રીભોવનદાસ ચોકસી	„
૫ „ જગમોહનલાલ મેતીલાલ મજમુનવાર	„
૬ „ ભોળભાઈ દુવારખામ મારત	„

હાજર

૧ માઈ એપ્રિલ ૧૯૨૫ થી જુન ૧૯૨૫ સુધી મામ ઠા જુનો મંડળનો જર્મી અર્થનો હીમાય મવાનુમતે મજુર કર્યો છે

૨ ખેતીવાડી ખાતાની લાયસેન્સની ઓપરેશન રાયજ દીપચદ લાયસેન્સીમાં મુકવા તે લાયસેન્સીના ઓનરની મેકરેટરી માહેમો પુર્ણવન અને તેઓ કમિયન થાય તે લાયસેન્સી ત્યાં મુકી ગિમ મવાનુમતે મજુર ક્યુ છે નાયસેન્સી ૧૧ મેમ્બરોએ ઓપરેશન ઓ વાયવાની છુટ છે એમોમીએશનના મેમ્બરને જોનશુ તે મગારીશુ

૩ તાનુક સીદ્ધેગ છને વેસ્ટ આનરેશના તાનુક ડેવલપમેન્ટ એકોક્ષયગલ ઓ કા ઓપરેશન એસોસીએટો મેમ્બર ફો વનુષ કરવાના મહેનતાળા જ ત ગીએ એક આને તનાગીને આપવા કરવો કરાય બહાલ ગખા જાગત મુગન મરદારનો રેવેન્યુ ખાનનો નગર ૩૬૨૭-૨૭ તાગીખ ૮ માઈ મેદ મને ૧૯૨૫ નો ડગલ થયેતો છે તે પ્રમાણે આ મંડળના મેમ્બરોની ફો વસુલ કરવા કીએ ૧-૨-૨૫ પદ દાલ ને તલાગીએને આપવામાં આવે છે તેન જ વે દવેથી એક ફીએ ૧ આને તલાગીને મહેનતાળુ આપવુ અને આ જાગત પોતાના તાનુકના તલાગીએને મખલુન આ પવા છ તાના મામલન ૧૨ સાહેમ તેમ મદાતકારી માહેમને લખવા મર્વાડુમને મજુર ક્યુ છે

૪ છપામાં તાનુક એમોમીએશન માગ વાઇમ પ્રેમીકન્ટ અગર મેકરેટરી જલુ થાય તેઓની જોડે કારકુન પઠાવાતે જલપ તે મર્વેનુ મુમાફરી ખર્ચ અને રીકલે લ ક્યુ જનગ્ય નીનીકમાં લી આપવા મવાનુમતે મજુર ક્યુ છે

આ દરાવની નકનો રયા ઠીક વર્તમાન પત્રોમાં તથા ત્રિમાસિક ખેતુન પરિમામાં આપવા મોકલવી

(મદી) મેતીલાલ સુનીલાલ.

વાઇમ પ્રેમીકન્ટ

શેરડી

—*****—

શેરડીના પાકને માટે ગોગડુ અને બેશર જમીન ઘણી અનુકુળ છે એવી જમીન પામે પાણીનું (કુવાનું) માધન હોયતો તેમાંથી શેરડીનો પાક લેવો એ વધારે ફાયદાકારક છે

શેરડીના પાક માટે એક એકરે ૪૦-૫૦ ગાંઠ છાણીઈ ખાતર નાખી, જમીનમાં મેળવી દઈ, પુગડળ ખેડ કરી, કરવ દઈ, ફાગણથી અર્ધત્ર માસમાં શેરડીનું બી રોપી આગરે દશ બાર ફુટ લાંબા, અને આડથી દશ ફુટ પહોળા કયાગ કરવા મોડામાં મોડી વર્ષમાં માસ સુધી રોપી શકાય છે બી માટે યાગ વગરની સારી શેરડી પસંદ કરવી પસંદ કરેલી બીની શેરડીમાંથી બેથી આગ આખો વાળા દુડડા કાપી લેવામાં આવે છે છે મુરત છદ્ધા તરફ આખી શેરડી હળવી રોપવામાં આવે છે એક એકર માટે ૧૫૦૦ થી ૨૦૦૦ આખો વાળા દુડડા ભેંધએ. તદ્ધયા કરેલા કયારામાં દુડડા (આખો વાળા) માટીમાં બી દેવા કેટલીક જગાએ પ્રથમ હળથી ચાસ પાડી તેમાં આખો વાળા દુડડા મુકી માટીથી ઢાખી દેવામાં આવે છે અને પછી કયારા બાધી તુરતજ પાણી મુકવામાં આવે છે (બી રોપ્યા પછી કયારા કરવા એ ઠીક છે; કારણ કે દરેક હાગ સરખી આવે છે, અને કયારા બાધ્યા પછી ચાસ પાડવા ફાયદા નથી) પાણી મુકતી વેળા સંભાળ રાખવી કે બી ઉઘાડુ પડી જાય નહીં ત્યારબાદ બીજુ પાણી છ દીવએ, અને ત્રીજુ પાણી ત્યાર બાદ અઠવાડીએ મુકવું એમાંએ ઉઘાડ હોય ત્યારે આઠ દીવએ પાણી મુકવું ચારેક વખત નીકામણ વહાડી નાખવું એ સારૂ છે એક માસની શેરડી થાય ત્યાર બાદ દીવેબીને ગોલ (Center Hole) આશરે પંદર વીંશ મણના હીસાએ પાણી સાથે મુકવો એમ જે ત્રણ વખત બોગ મુકવો, એ વધારે ફાયદા કારક છે ડાલી નો બોળ પશુ મુકાય છે બોગ, મુકવાથી ઘણે ભાગે સડો લાગુ પડતો નથી

શેરડીને શિયાળ, બુડ (દુકકર) થી વધારે તુકયાન થાય છે માટે વાડ ઘણી મજબુત અને કાટાથી સજ્જત કરવી ભેંધએ શેરડી શીયાળે એટલે કાર્તક માસથી તદ્ધયા થયેલી ગણાય છે વહેલી રોપેલી આસો માસથી તદ્ધયા થઈ ગણાય છે

ઘણી વાગ એવું બને છે કે શેરડી પડી જઈ તુકમાન કંટે છે માટે પ્રથમથીજ બી ઉડું રોપવું અને ચારે બાજુની વાડ મજબુત અને ઠીક

ઠરવી જેથી પવન અટકાવી શેરડી પરવા દેશે નહિ

શેરડી તૈયાગ થયેથી ગોળ પાડવા ઠરતા નજીકના બાગમાં જઈ છુક રાડા વેચવાથી ફાયદો વધારે થાય છે તેમ કોણ ખરીદવાનું, વાકડા (બનલણ) નું, મચ્છરીનું, કઢાઈનું વગેરે ખર્ચ બચે છે અને વધારેના વખતનો પણ બચાવ થાય છે વળી મણી વેળા ગોળ ખગડી જાય છે તો ગોળની કિંમત પણ ખરાબર ઉપજતી નથી તેમ પણ મનુ બચે છે શેરડી ઉપારના પહેલા પાણી મુકવું જોઈએ.

કોણ—બે પ્રકારના હોય છે (૧) લાકડાનો (૨) લોહાનો લાકડાના કોણ રાયણ તથા સરસના બને છે લાકડાના કોણ કરતા લોહાના કોણથી લગભગ સવાયો રસ નીકળે છે લાકડાનો કોણ લાખી મુદતે લાકડું ખગડી જઈ નકામો થાય છે લોહાના કોણથી રસ વધારે નીકળે છે, પરંતુ રસના સ્વાદમાં ફેર પડે છે

કટાઈ—ગોળ બનાવવા માટે કઢાઈની જગ પડે છે અને વપગતા લોહાનાં કઢાઈઆથી લાકડા ચુકળા જોઈએ છે દિવસે દિવસે લાકડા મોઘા થતા જાય છે આથી શેરડીની ઠમાઈ બળતણમાં જતી રહે છે વળી જખરા લાકડા (ધુગીઆ) ખોળવામાં બે આઠ દિવસ જાય, ગાડાનું ભાડું થાય એ ખર્ચ વધારમાં છે એક નવીન પ્રકારની ધાતુની કઢાઈ નીકળી છે, તેની કઢાઈઓમાં લાકડા બાળવા પરતા નથી, પરંતુ શેરડીના કુચાથીજ ગોળ તૈયાગ થાય છે એટલે લાકડાનું ખર્ચ બચે છે આ કઢાઈ હાવમાં લગભગ પચામ અને મી તેરની લગભગની કીમત મળે છે પચાસ સાઠ ડાળીઆ કીમત બેઝે છે, પરંતુ પહેલા વર્ષેજ લાકડાની કીમત બચવાથી મોબી મળી ગણાયે (જેની મગાવવા ઈચ્છા હોય તેણે પોતાના જિલ્લા એચીક'ચલ એવજીયર ને લખી પુછવું એટલે સાવ, ખર્ચ, કયા મળે છે વગેરે તત્ત્વીજ ઠગી આપશે)

કેટલાક માટલામાં તઈયાર થએના રમને રેડી હારે છે ત્યારે કેટલાક સ્વા તઈયાર કંઈ છે માટલામાં હારેલો ગોળ સ્વાદાર, અને કમદાર બને છે અને ખાવામાં સ્વાદિષ્ટ હોય છે, પણ કંઠણ થતો નથી.

સ્વાનો ગોળ તેમાંનો કસ સુગાઈ જવાથી ઘટ બની નકર રૂપ પડે છે પરંતુ બહારગામ મોકલવો હોયતો અડચણ આવતી નથી.

રમને ઉઠાળના ખામ કાગળ એ રાખની કે-તાપથી આઝી તાવણીનો ગોળ દુણાટ વાળો મોડાય છે, અને ગમે શ્યામ પડે છે આથી કિંમત પણ ઓઝી ઉપજે છે માટે તાવણી આકરી થવી ન જોઈએ તેમ કયાસ પણ રહે નહિ.

જે ખેડુતો વેચવા સાડજ શેડી કરે છે તેમણે આપણે ત્યાં વધતી લાલ શેરડીનું બી રોપવાને બદલે ઘોળી બતની શેરડીનું બી પસંદ કરવું કારણ કે તે સ્વાદમાં વધુ હોવાથી કિંમત વધારે ઉપજે છે પણ લાલ શેરડી કરતાં ઘોળીને શિયાળ, ડુંકર વગેરેથી નુકસાન વધારે થાય છે, પરંતુ વાડ મજબૂત અને મજબૂત હોયતો નુકસાન થતું નથી.

શેડીની ઉપજ બજારમાં વેચે તો દર એકરે હજારથી દોઢ હજાર સુધી થાય છે વળી આમાં સુડી વધારે રોકાતી નથી માટે શેરડીનો પાક લેવો એ લાભદાયી છે ઇત્યલમ્!

લેખક

માધુમિહ નથુસિંહજી સોલંકી

આસિંઝ માસ્તર,

મેઘન સ્કુલ, ગોધરા

ઘઉંના વાવેતર કરનારને જાણુવા જેવું

લેખક — રાં ૦ પરાગણ રણછોડજી દેશાઈ મુખિ-ન્ટેન્ડન્ટ-દાહોદ ક્ષામ

દાહોદ તાલુકામાં ચોમાસામાં મકાઈનો પાક લીધા બાદ મીયાળામાં નવી તુલમાં ઘણેખરે ભાગે ઘઉં અગર ચણાનો પાક લેવામાં આવે છે જ્યાં પાણી પાવાની સવડ ના હોય ત્યાં ચણાનો પાક કરવામાં આવે છે ચણા અને ઘઉં હળવતી ઝોરવામાં આવે છે ચણાને એક અમર જે ખેડ આપવામાં આવે છે જ્યારે ઘઉં માટે ત્રણ ચાર ખેડ મકાઈ કાપી લીધા બાદ કરવામાં આવે છે

દાહોદ ક્ષામ પર મકાઈનું વાવેતર દુડકા વતી કરવામાં આવે છે જે કુટના ગાલા વાળો દુડકો પાક સારો આપે છે મકાઈ જ્યારે એકથી સવા માસની થાય ત્યારે વચ્ચે રીઝર ફેરવવામાં આવે છે, કે જેથી જમીનમાં લેજ ટકી રહે, ખડ ઝોણુ થાચ અને મકાઈના છોડને માટી પુરાય મકાઈ કાપી લીધા પછી ત્રણ ચાર ખેડ કરી ચોગ્યા તકે એટલે જ્યારે ૫૬ ડીગ્રીની ટેમ્પરેચર થાય એટલે મધુરી ઠડી મોમમની શરૂઆત થાય ત્યારે ઘઉંનું વાવેતર દુડકાવતી કરવામાં આવે છે દોઢ કુટના દુડકાનો ઉપયોગ થાય છે આ માલ અઠટોખર માસમાં પાછળો વરસાદ એકદમ વધુ પડેલો હોવાથી જમીનમાં લેજ વધુ હોવાથી ઘઉંનો વધારો જાનેવારી માસમાં નહીં જેવો જણાયો ક્ષામ પર ઘઉં પીળાશ પડતા જણાયા તપામ ઠગતા જણાયું કે નીચલી જમીનમાં લેજ વધુ હતી તેથી જો ચાસ વચ્ચે જાનેવારીના છેલ્લા અડવાડીયામાં હળ ફેરવી ખડ કરવામાં આવી ફેબ્રુઆરીની અધવચ થતા તે ઘઉંમાં વધારો થયો અને પીળાશની જગાએ કાળાશ જણાઈ નીચેની લેજ ઉપલા પડમાં આવતી જણાઈ અને ઉપલા પડમાંથી મુરજના કીરણથી ઘોડે ભાગે વરાળ, રૂપે ઉડી ગઈ વળી ન્યા હળ મુકયા પછી આઠ દુશ્ન દીવસે કરપીનો ઉપયોગ કરેલો તે ઘઉંમાં વધુ લેજ નીચલી જમીનમાંથી ઉપલા પડને માર્ગે જતી રહી અને પછી ભેઈતી લેજ કરપી દેવાથી ટકી રહી અને છોડને ભેઈતી લેજ મળી જુરાસ પડતી અને કાળી જમીનમાં પણ ઘઉંમાં મુધારો જણાયો ન્યા ઘઉંને દુડકાથી વાવેલા હોય ત્યાં હળ તેમજ કરપી વતી ખેડ કરવાનું મુગમ પડે છે ઉપરના લખાણથી જણાશે કે જ્યારે નીચલા પડમાં લેજ વધુ હોય ત્યારે હળ વતી ખેડ ઠગવાથી જો પડમાંથી લેજનું પ્રમાણ ઝાણુ થઈ શકે એમ છે વળી વધુ લેજ હોય અને ઘઉંમાં જેર આવવાનો સભવ હોય તે હળવતી ખેડ કરવાથી લાભ થાય એમ જણાય છે પાલતા વરસાદનો ધણો લેજ હોય ત્યારે હળવતી ચામ કરવાનું લાભકારક છે

ખજુરી.

ખજુરીના ઝાઢ.

“પ્રામ” (તાલ, નાળીયેરી, સોપારી વગેરે) ના કુટુંબનું છે અને તે શોભાતાનું દેખાણ છે. ખજુરીનાં ઝાંટા તથા ખજુર અરખસતાન, ઈંજાન, અને આફ્રિકામાં બહુ થાય છે, અને ત્યાં એવી રીતે ખજુર પાકે છે તેવી રીતે હિંદુસ્તાનમાં ખાંડની નથી તેનું કારણ એ છે કે અહીં ખજુરે જગરે ફળે છે અને તેનાં ફળો પાકે છે તે વારે અહીં વરસાદનો વખત હોય છે તેથી ભીનાઈને કીધે તે સહી થાય છે અરખસતાન વગેરે જગોળે ખજુરીની સાચી પેદાશ છે, ત્યાં તે આઠવાને વખતે વરસાદ હોતો નથી. હિંદુસ્તાનમાં કચ્છ, ઘાંઘીવાવાડ, સમુદ્રાના અને સિંધ એવા ઠેકાણે ખજુરી ઉછરે છે, તેમાં પણ સિંધ એવા ઠેકાણે જ્યાં વરસાદ બહુ જ એકાદ થાય છે ત્યાં વખતેજ જગરે વરસાદ નથી હોતો તે વારે ખજુર પણ ઉમળાવી શકાય છે. મુસ્લિમ અને અંગ્રાજનાં પ્રદેશમાં ખજુરી ફરેહમદ રીતે ઉછરેલી નથી ત્યાં તેનો તાલી કાલ્લા માટે ઉપયોગ કરે છે. આ ખજુરી ખાસ ગરમ પ્રદેશમાં જ મનાઈ ઝાઢ છે એમ દેખાય છે અને તે પાકવાને વખતે વરસાદ ન એકાદ. કચ્છમાં શબ્દ પદખર ની સાહે વરસાદ વાદળ પ્રસેજ નહોતો તે વખતે આ ખજુરીના પાક માંથી ખજુર બનાવતામાં આવી હતી ગરમ પ્રદેશમાં પેદાશને માટે આની મોટાં જાતેવડાં હોય છે.

વાનગણી તથા વાનગણીનો વખત

ખજુરીની વાનગણી એ રીતે થાય છે એક તો તેનાં બીયા તાવીને ઝાઢમાં હિંદી શકાય અને બીજી એ કે તેના મેહોડા ઝાડવાના સુખીયાની આસપાસ નાહના અગ્નિમાં હોય તે કુર્ચા પ્રકારે વાનગણી તેની રાંધી શકે છે.

બીયાં વાનગી

બીયાં વાનગીને તેમાં હિંદોશ હોય તો વાનગી તેના ફળો પાકે જ્યારે તેમાંની સાચી ખરેક (ખજુરીના ફળ) ની વાતો પસાડ કરવી તેના બીયાં વાનગી, તેથી ઉગતો પ્રધાનતા તેમાંથી કરી આ ફળો તે અચાહતા પાકે છે તેમજ તેનાં બીયાં ફળો મોઘતા એકઠો વરસાદના વખતમાં તે હિંદી નીકળી આ (હિંદી ખાંડો) નું બી રહી શકે નથી, માટે તેથી તે વખતે તાજા

ફળો વાવવા ફળોમાથી બીધાં કાઢતિ વાવવા કરતાં આખાં ફળો વાવવાં તે ઉત્તમ છે, અને કંદાચ તે સમય જતો રહ્યો હોય તો અબ્બરની સારી ઉત્તમ માં ઉત્તમ અબ્બર મેળવતિ તે પણ એમને એમ વાવી દેવી અબ્બરનો ઉપદેશ કરીને માત્ર બીધાં વાવવાં નહીં પણ ખીયા સમેત અબ્બર વાવવી, તેથી પણ ઉત્તમ પ્રકારના દોષા મેળવી શકશે આની વાવણી વાડી ચડાની સારી ફળદ્રુપ માટી વાળી જમીનના કચારમાં આઠ આઠ કે દસ દસ ધરતે છેટે કરવી જેથી દોષાઓ ઉગી નીકલતાં એક વર્ષના થાક તે વરિ દરમિયા (આટી સહીત દોષાઓ) કાઢતિ બીજી જગોએ અદલાવી શકાય અબ્બર વાવવામાં આવે તો તે પ્રસવ રૂપથી કાઢતિ છેક જોગજટ કે સપ્ટેમ્બર સહીત સમગ્ર વાડી શકાય, પરંતુ તે દરમિયાન આની ગરમીના વખતમાં એટલે એવ વેશ્યાએ કે સપ્ટેમ્બરની આખર સીઝનમાં વાવવું તે બીજા દરમિયાન છે. કેમકે આની ગરમી અને સમય તાપમાં તેને આણીની વિશિષ્ટ સલાખ રાખવી થકે છે. વાવવા માટે જગા આછા તરકા છાંયાવાળી પસંદ કરવી, અને રૂતની આખરી એ સપ્ટેમ્બર પછી સપ્તાહ શ્રીયાઓ આવી જતાથી તેના ઉગવામાં વિલંબ થાય છે નાંવેલા દોષાઓ જેવડિ અસખર હજારી આવે તેવારે આવતે વચ્ચે કરીને બીજે રૂથળે અદલાવે એમને ત્યાં પછી તેને ત્રણ ત્રણ ફીટને છેટે અદલાવે અને બીજી પણ જગા એવી પસંદ કરવી જ્યાં અદલાવામાં આવે ત્યાં વરસાદનું પાણી ભરતુને તેના જોગજટ સેરવી નાંખે નહીં અને બી વાવવું તે જગોએ પણ વરસાદનું પાણી ભરાઈ બીધા કે ઉગતા દોષાને સરવે નહીં તેની સંભાળ રાખવી આ અદલાવણીનું કામ જે કરવામાં આવે તે વરસાદના વખતમાં જ કરવું એમને આંહી દોષા મોટા થયા પછી તેની છેવટની અદલાવણી તેના કાચમની જગોએ કરી. મોટામાં મોટો ચારિક વરસનો દોષ પણ અદલાવી શકાય.

અચાઓ વાવવા હોય તો વરસા રૂત ચાલવી હોય તે વારે જે જાડવઓ ની આમયાય તેના થરપ નાહાંના અચાઓ જમીનની નજીક હોય અને જેમને સુખીયા હોય તેમને ત્યાંથી કાઢી બીજી અસુક જગા પસંદ કરી દોષ નહીંકે જમીનમાં શરૂ વરસાદમાં (વરસાદ વરસે હોય તેવડિ) વાવવાં, જેથી તે જમીનમાં અસુક જમીન જશે અને વખત નવા સુખીયા કાઢશે જમીનમાં વાવવા વખતે તેની આમપાસના વધાવના આદરને કાપી નાખવા અને મોગ નાં જરૂર એવા પાન તબી તે પણ તેના વચલા ક્રમને ચોવડક આધી સુખા કે તેને મોગ જમીનથી કે વરસથી સુખાય નહીં વળી મોગ જણાય

તેમ તેના ઉપર તેનાજ કાપેલા પાદડાને વાટો કરી છાંયડો કરવો અને ચોતગ્રન્થની હવાતુ ચક્ષુ ઝેરોળર રાખવું એટલે આહી તે રોપાઓ જાંમી નથે-અને આવતે વગ્ગે તેઓ તેની કાચમની જગાએ વાવવાને લાયક થશે આવા બચાંઓ કાઢી લેવાથી વળી બીજાં વીશેષ લાભ એ છે કે આવા બચાઓ મુખ્ય (અસલ જાડ) જાડના મુખમાથી નીકળી જવાથી તે અમલ જાડ મજબુતી ઉપર આવશે અને સારો ફાલ આપશે, કારણ કે તે બચાઓ જે જાડના સાથે હોય તે જાડના પોશણમાથી પોતાનો લાભ પડાવે છે, અને તે કાઢી નાખવાથી બધો ખોરાક પેલા મુખ્ય જાડના મુખને મળે છે

આવા બચા કદાચ જમીનની સપાટીથી ઉંચા હોય અને તે કારણથી તે જમીનમા પોતાના મુળીયા ફેલાવી શકતા ન હોય તો આપણે તેને માટીથી ઢાળવા, અથવાત મુખ્ય જાડના મુળમા માટી જોઈતા પ્રમાણમા ચડાવવી, એટલે મુખ્ય જાડ મજબુત થશે અને બચાઓ તે માટીમા મુળીયા મુકશે અને હર વખત પાણીની મલાજ રાખવી

મુખ્ય જાડમા પણ વધારાના નકામા પાદડા તેમજ મુકાયેલા પાદડા હર વખત ઢાપી નાખતે જવા વળી જો જાડને અમુક બચાઓ જમીનની સપાટીથી ઘણા ઉંચા હોય અને માટી ચડાવી શકાય તેમ ન હોય તો તેને જોઈતા ના ગાળા બાધી તેના ઉપર પાણી ગીપીને પણ મુળીયા દહાડી શકાશે, અને તે પણ ઉપયોગમા લઈ શકાશે

(અપુર્વ-)

— હરિદ્રાચ અમુપત્તંદમ મહેતા,
બી૦ એલ૦

શ્રી ગુજરાત

ખેતીવ.ઈ અને હુન્નર ઉદ્યોગ

ત્રિ માસિક

વર્ષ ૧૨ સુ]

જાન્યુઆરી-૧-૨૬

[અંક ૪ થો

સુરત જીલ્લામાં કપાસની જાતમાં સુધારો.

—*****—

(ગયા અકના પૃષ્ઠ ૧૨ થી ચાલુ)

તાપીની દક્ષિણના ખેડુતોને ઉત્તર તરફના ખેડુતોથી થતું નુકસાન

કોટન ગ્રાન્ડપોર્ટ એક્ટ મુજબ જીલ્લામાં ૧૯૦૩-૨૪ માં દાખલ થયેા અને તાપીની ઉત્તરનો કપાસ દક્ષિણમાં લાવયો અટકાવવામાં આવ્યો હવે ખરૂં એતા ખીજા આબોહવા, જગીન, વીગેરે કુદરતી કાગલો જેને લીધે નવમાસીથી સુતના ઝેનો લાંબાંઓઠા સુ તથી સાયણ કીમનો ઓઠો એ પ્રમાણે ફૂં પડેછે પણ તે ઉપરાત ત્યાનો માત્ર ઉત્તરો આ ખીના મળજ હોઈ આ કાયદો ખાસ જરૂનો હતો કેમકે ત્રીવેકગનના કરતા ૧૦૦૭ નો ૩ ચઢીઆતો છે તેમાતો શેઠ ટેમ નહીં જ્યારે તાપીના દક્ષિણ ભાગમાં બધે ૧૦૦૭ ના ખીનો ૩ પેદા થાય અને તેની ઉત્તરે મોટા પ્રમાણમાં નેતાથી ઉત્તરી જાતનો ૩ પેદા થાય ત્યારે દક્ષિણ તરફના ખેડુતના ચક્ષુને ખાતર આ કારદો ખાન જરૂરનો હતો કેમકે તાપીની ઉત્તરનો હવેકો માત્ર દક્ષિણમાં આવી ત્યાના સાગ એક ટાઈપના માત્ર માથે લેજશેન થાય તો મુજબ તથા દક્ષિણનો ભાવ એ લેજશેન થએલા નમુના ઉપર અડાય અને ડિનન ઓડી આવે અને ત્યાના માત્રની પણ પ્રતિષ્ઠા થટે પગીમાં એ આરે કે દક્ષિણ તરફના ખેડુતોને પોનાના ચારા ચોક્ખા માત્રની કિમત ન ઉપજના નુકશાન ખમલુ પડે અને ઉત્તર તરફના ખેડુતોને તેનો વાલ મળે આ રીતે ખીજને લોગે પોને લાલ લેવાનો હેતુ સહકારી સંસ્થાનો લોડર નકરે પરતુ એ કાયદો ડી ખુમ અમલ થાય અને તા ડી ઉત્તરના લોકોનો માત્ર દક્ષિણમાં આવરા ખાન અચક ચવાથી ત

સુધારો
૭૪૧

કાયદો મદ પડી ગયો અને ત્યાનો માલ દક્ષિણમાં લાવવાની છુટ મળી અને તેવી દક્ષિણના લોકોને તેમને લીધે નુકશાન લોગવવું પડે છે.

આ કાયદાની અગર એવી સગસ થઈ હતી કે ૧૯૨૩ માં જે માલ એ અમલમાં ગયો તે વગેરે સુતના ૩ ઠગતા નવમાગીનો ૩ જે આગલી સાલો માં ૩૦ ૨૫ ના કરથી વેચાતો હતો તે ૧૯૨૩ માં તાપી પારંગો માલ સુરતમાં આવતો બધ થવાથી સુરતનો માલ આગોડવા વીગેરેના ફેર શીવાય લગ ભંગ નવમાગી જેવો જ હોવાથી ફક્ત ૩૦ ૫-૧૦ આનાના ફેર વેચાતો હતો પણ બીજે માત્ર ૧૯૨૪ માં એ કાયદો લીધો થયો એટલે સુગત અને નવ-મારીનો તફાવત વધતો ગયો અને બજાર હલકો હોવાથી ૩૦ ૧૫ નો તફાવત નજરડો.

૩ સીલેક્શન બી પણ ચોકષુ ગુરુ નથી—તેમાં પણ ઘણી ભેગસેજ છે ૧૯૨૨ થી ખેતીવાડી ખાતાએ સીલેક્શનનું બી આપવાનું બધ કયું ત્યાગી મોસાઈટીના ખેડુતોએ પોતાના કપાસના ઢગલાનું રાખ્યું છે દર માલ બી માં ભેગસેજ વધતી જાય છે અને કપાસ તારમાં ઉતરતો જાય છે ગયે માલ મો સાઈટીના ગામોના ખેતરોમાં તપાસ કરતા નીચે મુજબ પગીબાગ આવ્યું હતું

ખેતર	એકડે કેટલા ટકા સીલેક્શનના છોડ	ઘાઘાગીના છોડ એકડે	એકડે બીજી જાતના છોડ તારના છોડ
૧	૫૪ ૮	૫ ૩	૬ ૦
૨	૫૬ ૦	૪ ૦	૮ ૦
૩	૩૫ ૮	૬ ૫	૧૧ ૩

ખાકીના છોડ પરચુરુ સુગત દેશી જાતના જેવા હતા આ ઉપરથી જણાશે કે કેટલા ત્રણ વરસમાં સીલેક્શનનું બી તેનું તે ચલુ રાખવાથી તેમાં કેટલી જાતના હલકા કપાસની ભેગસેજ થઈ ગઈ છે અને હવે તે સીલેક્શન પણ ન કહી શકાય એ સ્થિતિ એ ગયું છે અને દર વરસે તેમાં બીગાડો થતો જવા સંભવ છે

“૪” ૧૯૨૭ થી થતો આરથીક લાભ

જોખીપણા મેટરને ૩ થી દાખવે આખી ૧૯૨૭ ના બીથી કેટલો ફાયદો કે તે અત્રે બતાવીશ એ ગન્યનો દેશી ૩ અમલ ભરવાના ૩ થી પણ ઓડી કીમતે

વેચાતો હતો અને ૧૯૨૦ ના માર્ચની તા ૧૩ ૧૫ ને રોજ મુસ્ત ખાડીના હીસાબે ત્યાનો ભાવ ૩૧ ૩૩૦ હતો જ્યારે તેજ દીવએ મુસ્તમા મુસ્ત ખાડી એકના રૂ ૫૭૦ ઉપન્યા હતા એટલે એક ખાડીએ રૂ ૨૪૦ જેટલો વધારો કરના માગી જાતના માલનો આવતો હતો પાછળથી ૧૯૨૧થી જ્યારે આખા રોટમા ૧૦૦૭ નું બી દાખલ થયું ત્યારથી રાજ્યના રૂનો ભાવ નીચે મુજબ રહ્યો હતો

મુસ્ત ખાડીને હીસાબે		મુસ્તમા ખાડી એક	
ખાડીનો ભાવ		નો ભાવ	
૧૯૨૧ માર્ચ	૩૦	૩૦૦ રૂ	૩૪૬ રૂ.
૧૯૨૨ માર્ચ	૨૦	૪૬૫ રૂ	૫૧૦ રૂ
૧૯૨૪ ફેબ્રુઆરી ૧૭	૭૩૧ રૂ	૫૪૦ થી ૫૪૫ રૂ	
૧૯૨૫ " "	૫૩૧ થી ૫૩૭ રૂ.	૫૮૦ થી ૫૪૫	

એટલે લગભગ મુગના કરતા ૧૦-૧૫ રૂપીઆના ફેરથી રાજ્યીયજાનો રૂ વેચાય છે

ત્યાના દેશી અગર મોટા પ્રમાણમા ઘોઘાનીની લેખસેજ વાગા સાથે સજા મણી કરતા અને ઉતાગનો સવાલ ધ્યાનમા લેના ત્યા જે દેશી અગર હાલ ભરૂચ જિલ્લામા દેશી ૩ છે તેથી ગજનુ રૂ ૧૯૨૩-૨૪ મા ૩૧ ૧૨૦ ના વધારાથી વેચાતુ હતુ રાજ્યના અમલ દેશી અને ૧૦૦૭ ના ઉતાગમા ૫ થી ૬ ધડીનો ફેર છે ઉતાગને લીધે રૂ ૭૫-૮૦ જમી ઉપજે તેપણુ સારી જાતના અને લીધે ખાડીએ રૂપીઆ ૪૦ વધારે વેપારીઓને મળતો હતો તે હીસાબે ભારે રૂપીઆ ૧૬, જેકુત જપાસને બદલે ૩ વેચે તો મળે જ્ઞાન વેપારી રૂ ૬, ભારે જેકુતને ન આપે તો પણ જેકુતને ભાડે રૂ ૧૦ જેટલા વધારે તો મળેજ એ હાલ જેકુતોને મળે છે

પણુ ગીવેકશનને બદલે ૧૦૨૭ દાખલ કરવાથી જેકુતોને લાભ છે કે નહીં એ, એક મોટો વાદચ્છક સવાલ છે

અત્યાગ મુગી મોસાઈટીઓ કાર્મના નામથી પોતાનો ૩ વેચે છે અને મુસ્તનો ભાવ ઉપજે છે તે જોતા અને જાનનેતા ઉતાગ સરખાવતા નીચે મુજબ સ્થિતી છે મોસાઈટીના દફતરપરથી તેના ઉતાગના આકરા લીધા છે

સાલ	એક ખાંડી ૩ માટે કેટલા મણ કપાસ લેઈએ	ગૃપનો
	મણ શેર	મણ શેર તફાવત
૧૯૨૧	૫૭-૨૫	૫૫-૧૧+૨-૧૪
૧૯૨૨	૫૬-૨૦	ગૃપમા પણ શીલેકશન હતું
૧૯૨૩	૫૬-૧૩	
૧૯૨૪	૫૫-૦૪	
૧૯૨૫	૫૮-૨૬	૬૦-૧૬-૪-૨૬
		૬૨-૧૧-૩-૧૬

સોસક સોસાઈટી કરતા કારેલી વીગેરે 'બી' સોસાઈટીને
ઉનારો વધારે આવે છે

ઉપરના આકાશી જણાવે કે ૧૯૨૧ તથા ૧૯૨૨ માં ગૃપના ગામોના કપાસનો ઉનારો એક ખાંડી “૩” માટે ૨ મણ, ૧૨ શેર કપાસ એછા લેઈતો હતો જ્યારે તેજ શીલેકશન બી ધી સોસાઈટીને એક ખાંડી “૩” માટે ૨ મણ, ૧૨ શેર કપાસ વધારે લેઈતો હતો જેનું કાણુ એલપાર્ડ તાલુકાની જમીન, હુવામાન, એકજ જમીનમાં કપાસનો પાક દર સાલ લેવાયા કરતો હોય વીગેરે હોવા લેઈએ

જ્યારે ૧૯૨૩ માં ૧૦૦૭ નું બી ગૃપના બધા ગામોમાં દાખલ કયું ત્યારથી શીલેકશન અને ૧૦૦૭ ના ઉતારામાં ૪ મણ, શેરનો ફેર પડ્યો આ સાથે એ પણ વીચાગુ લેઈએ કે ૧૯૨૩ થી ખેતીવાડી ખાતાએ શીલેકશન બી આપવું બંધ કયું હતું અને સોસાઈટી પોતાનું બી વાપરતી હતી તેમાં દોષાગી વીગેરે હલકી નતના કપાસનું મીશલ થતું હોવાથી ઉનારામાં ફેર પડે છે

મુક્ત કાર્મ ઉપર ખાસ દેખરેખ અને કાળજીથી કરવા ટેસ્ટથી ટેસ્ટ ત્રણ વર્ષના આકાશી પરથી

એકટે ટકા “૩” નીચે

૧૦૦૭

૩૫૨

શીલેકશન

૩૮૨

૩૦

તમા ટકાનો ફેર રહેતો હતો ચાલુ સાલ- પીપળોદ ગામે એક સગા સાથે માથેના ખેતમાં એકમા શીલેકશન તથા બીજામાં ૧૦૦૭ નું એનાવું હતું તેમાં ટેસ્ટ લેતા—

સેકડે ટકા "૩" નીકળે

૧૦૨૭	...	૩૩૮
મીલેકશન	..	૩૫૬

૨૧

૦.૧ ટકાનો ફેર માલમ પડ્યો હતો આ કપાસનો નમુનો તે ગામના એકુતે ચાલી આવ્યો હતો

ઉપરના બધા આકરાઓથી તેની રામ લેતા ૧૦૦ રતલ ગીલેકશનના કપાસમાંથી ૩૭ રતલ ૩ નીકળે અને ૧૦૦ રતલ ૧૦૦૭ ના કપાસમાંથી ૩૪૫ રતલ ૩ નીકળે એમ માનીએ તો બન્નેનો એકરે પાક મળ્યો હોવાથી ૪૦૦ રતલ ગણતા એક એકરમાંથી

૧૦૦૭	૧૩૮ રતલ ૩
મીલેકશન	૧૪૮ રતલ ૩

મીલેકશનમાંથી ૧૦ શેર ૩ વધારે નીકળે. આ દમ શેર ૩ ની કીમત કેટની ઘાય તે નીચેના આકરાથી જોઈએ

ખાડીનો ૧૦૨૭ ૧૩૮ રતલ મીલેકશનનો રતલની
નો બાવ ની કીમત ખાડીનો બાવ કીમત

૧૯૨૦, એપ્રિલ ૧૦	૩૧	૬૭૧	૧૧૮	૬૬૩	૧૨૫	નવસારી
૧૯૨૧, માર્ચ ૨	"	૩૫૬	૬૩	૩૪૫૪	૬૫	નો બાવ
૧૯૨૨, " ૮	"	૫૭૩	૧૦૧	૫૪૫	૧૦૩	૧૦૦૭વી જલપોત મીલેકશન અડવાળા
૧૯૨૩, ફેબ્રુઆરી ૩	૩૧	૬૩૦	૧૧૧	૬૧૦	૧૧૫	
૧૯૨૪, માર્ચ ૪		૭૦૫	૧૨૪	૬૮૫	૧૨૬	
૧૯૨૫, " ૬		૫૫૨	૯૭	૫૩૦	૧૦૦	
			૬૧૪		૬૩૭	
			૧૦૦ ૩		૧૦૬૦	રાસ

એ બધાની સુદેગસ ઠાઠતા -

૧૦૨૭ માંથી એકરે ૩૧ ૧૦૨ ૩
મીલેકશનમાંથી એકરે ૩૧ ૧૦૬ ૦ ૩ નીકળે છે.

એટલે એકરે રૂપીઆ ચારનો ફેર પડે તેનું કારણ એમ છે કે મીલેકશન નું “૩” સોસાઈટી વાળા સુગ્તમા લાવી સુગ્તના ભાવથી ફાર્મના નામે વેચે છે વળી જે કપાસ સુગ્તમા આવી પીલાય તે, પછી ગમે તેવો હલકો હોય તો પણ તેનો ૩ સુગ્તના ભાવથી વેચાય છે વેપારીઓ ખાસ માલની જોઈએ તેવી કદર કરતા નથી અને જ્યાં પીલાયો તે સ્થળેના ભાવ ત્યાં ઉપર પછી તે કપાસ ગમે ત્યાંથી અને ગમે તેવી જાતનો હોય પણ ત્યાંના જાતનો સીકકો વાગે એટલે ભાવ ત્યાંનો મળે રૂમા આમ ભેળમેળ હોવા છતાં વેપારી તે ખાખી શકતા નથી કાતો તે જાણવા છતાં જાતના સીકકા ઉપરાંત વધારે તબીબી જ માટે દરકાર કરતા નથી આથી સુગ્તમા ચોકખા ૧૦૨૭ નું વાવેતર કરતા અને ભોગે મોસાઈટીઓ સુરતનો બજાર મેળવી શકે છે પણ એ એના ખંસ માલની કીમત નથી જો મોસાઈટીનો માલ ઓગપાડ, માયલ, કીમ, પીવાતો હોય તો જરૂર તેનો ખરો ભાવ ખાડીએ રૂપીઆ ૨૫, જેટલો જોડો આવે અને સુગ્તના ખેડૂતોને થતું નુકશાન અટકે

વળી ઉનાગને લીધે રૂપીઆ ચારનો ફેર હોવાનું બીજું કારણ એ છે કે હાલ જે મોસાઈટીના કપાસનો ઉનારો છે તે તે કપાસમા ઘોઘારી તથા બીજા હવેલી જાતના કપાસની ભેળમેળને લીધે કેટલેક અંશે છે હવે જે કપાસના “૩” નો એકલો ચોકખો નમુનો જો કોઈ મીલ અગર મારા સચા ઉપર બ નગર તપાસી જાવ નકકી ઠરવામા આવે તો જરૂર હાલ જે ભાવ સાચણ તથા કીમનો છે તે કરતા પણ કઠાર જોડો આવે. એટલે મોટા “ફારમને” નામે ખોટી રીતે ખાટવાથી હાલ જે ચાર રૂપીઆનો ફાયદો જણાય છે તે મળે છે પણ ખરી વસ્તુ સ્થિતી વેપારીઓ જાણે તો ૧૯૧૮-૧૯ માં જે રશા બંધ નાં હતી એક લાખ ગાસડીની ઘઈ હતી તેવીજ હાલત જે મીલોવાળા ખાસ ચીવટથી એ “૩” ની પરીક્ષા કરી ખરીદ કરેતો થાય એમ જય રહે છે અને તેમ થાયતો ચાર રૂપીઆ નફાને બદલે ચાર રૂપીઆ એકરે ખોટમા જવું પડે

ખ ઇંગ્લેન્ડમા એડલ્ફમ માર્ટર કોર્ટન સ્પીનસ એસોસીએશન તરફથી હીડુમ્તાનના દરેક જાતના “૩” ના નમુનાની એક ગાસડી મગાવી ત્યાં ટેસ્ટ કરી જોઈ તેનો રીપોર્ટ જણાવે છે કે લેડગાયની મીલોવાળા સુરત હેશી અગર મીલેકશન તરફ ખીવડાલ ધ્યાન આપતા નથી, તેમને તે ધમદમ નથી, ૧૯૦૭ ની ગાસડી તેમણે લગભગ મીલવીગ અમેરીકનની બદોગર ગળી હતી ફક્ત ગ્રેડ “મફામિજ” થોડી ઉતરતી હતી પણ તેનો નો ઉપાય

કાલજી રાજવાથી થઈ ગયે એમ છે, બહારની મીલીને સુરત દેશી કે શીલે કશાની જરૂર નથી અર્થ શાસ્ત્રનો સામાન્ય નીયમ છે કે જે વસ્તુની વધારે માગણી હોય તે બજારમાં મુકવાથી તેનો ભાવ સારો આવે અને જલદી અપી વધ લેનાર પણ સતોશ પામે એ મીઠાવાત મોસાઈડીને સમજાવવાની જરૂર ન હોય પરંતુ એઓજ ખાસ સમજી શકશે કે હુન્નરવાની બધી મીલીને માલ લાખા સારા તારના “૩” ની જરૂર છે, નહીંતો હી હુન્નરવામાં હુ મ તાગુ બરડ “૩” તો ઘણું મળે છે પણ તેને માટે બહુ થેડી માગણી હોય છે, માટે જેની માગણી તેની પેદાશ કરવાથી કાયદો છે અનાજનું વાવે તરછોડી કપાસનું વાવેતર તેથીજ મોટા પ્રમાણમાં ખેડુતો કંટા થયા છે

મોસાઈડીના કાર્યવાહકો ખેડુતોપર સારી અમર કરી શકે છે —

ઉપરની હકીકતથી અષ્ટ માહુમ પરશે કે ૧૦૦૭ નું બી વાપરી મોસાઈડીઓએ પોતાનો કપાસ વીના વીધ બે સુધાગવાની ખાત જરૂર છે એ સુધારો કઈ “નાસ્તાને” બદલે “ચા” અગર છરીને બદલે ગજસના અથુ અગર જોડાને બદલે વીલાયતી છુટ જેવો નથી કે જેના લાભ ચા હાનીનો વીચાર કર્યા શ્રીવાય મોહુથી લોકો તેનું અનુકરણ કરી દાખલ કરશે તેમ રાજ પીપળા સ્ટેટમાં કાયદાથી ૧૦૨૭ નું બી દાખલ થયું તેમ પણ સુરત સ્ટેટમાં બની ચકે એમ નથી અને મામાજીક સ્વતંત્રતાના જમાનામાં તે અશક્ય જેવું છે પરંતુ એટલો તર્કથી સમજાવવાની વાત છે અને લાભલાભાનો પુણ વીચાર કરી ઘણી મદદ ગતીએ આગળ વધે એમ છે હાલથી એ સુધારો દાખલ કરવાનું કામ મોસાઈડીના આલોકોનું તથા પ્રસારકોનું છે અને તે ધારેતો હાલથી આગળ વધી શકે એમ છે

અમલથી હી હુન્નરવાનું મામાજીક કાર્ય પચમાં અમુક આગેવાનોથી થતું આવ્યું છે ગામડાઓમાં પ્રથમ દરેક ટાટા શ્રીનાથ અગર મહાવત્તા કામે ગામના અમુક અમુક આગેવાનોના પતાવત્તા અને લોકો તેને દબાવથી નહીં પણ રાજી મુશીથી સ્વીકારતા

ગામના ટાટાનું સમાધાન પણ એજ રીતે પચ કરી લેતા મોસાઈડીનું કાર્યવાહી મહાજ એ તેનું પગ ઠહેવાય તેમણે આ મહાવત્તાની બાબતપર વિચાર કરી પોતાના લાભ કયા છે તેનો અગત્ય નીચ્વય કરી એવતપાટ લાલુના સુધારાનો ઘટે છે, અને આજે આટલા વનો થયા સાયણ કીમની હવડી હાલ આ રીતે સુધારવામાં ઘણા મદદ ઉપર થઈ શકશે

ઉપસહાર — છેલ્લા પાંચ વરસના ખેતીવાડી ખાતાના ભગીરથ પ્રયત્નોથી અને ખેડૂતો તથા વેપારીઓની મહાચતારી સુરત જીલ્લાના ૩ મા ઘણું સારો સુધારો થયો છે અને વેપારીઓ તેમજ ખેડૂતો તેનો લાભ મળ્યાનું કબુલે પણ છે પરંતુ એ સુધારો પુણી રીતે અમલમાં આવ્યો ત્યારેજ કહેવાય કે જ્યારે નર્મદા નદીના દક્ષીણ ભાગમાં પાર નદી સુધી જે સારામાં સાડી બી નકકી કરવામાં આવે તેજ બી એ પ્રદેશમાં દરેકે દરેક ભાગમાં અને એકે એક ખેતરમાં આગય. મીલેકશનને બદલે ૧૦૨૭ નું બી સોમાઈટીઓ વાપરે તો ખરેખર ઘણુંજ સાડી પરીણામ આવે ખેતીવાડી ખાતા તરફથી તો ઉપર મુજબ ભલામણ તથા આગ્રહ કરવા જીવાય ઉપાય નથી એટલે એ આગ્રહની જે મંદ અસર થાય તે ઉપરજ આધાર રાખવો રહેશે.

બીજો ઉપાય વેપારીઓના હાથમાં છે અત્યાર સુધી જે જીનમાં પીલાય ત્યાનો જાનર ત્યાની રૂની ગાસડીનો આપવાનો કદગો જીવાજ કાઢી નાખવા નો છે તેને બદલે કયા ભાગનો માલ તે જીનમાં આવેલો અને જે રૂની ગામડી તેઓ ખરીદે છે તે કયાનો કઈ જાતનો માલ છે તેની તપાસ તથા પગથ કરી તેનો ભાવ તેની લાયકાત મુજબ આપવો જોઈએ એમ નહીં થવા થી નારો માલ નબળા સાથે તણાઈ જાય છે અને નબળા માલવાળા ઘણી વખત ફાવી જાય છે ૧૦૦૭ ને માટે મીલેકશનના ઉતારાથી હેતા ફેરના કરતા વધારે કીમત ઉપજવી જોઈએ તે ઉપજતી નથી જે કે ૧૦૦૭ નો ૩ લગભગ મીડલીંગ અમેરીકન જેવોજ છે અને સોમાઈટીઓ મીલેકશનનો ૩ ઘણી હલકી જાતના ભેળવેવાળો છે. માટે માલની ખરી પરીક્ષા કરી તેનો બ્યાજબી ભાવ મળે તો આ ફેર રહે નહીં અને હલકો માલ માગ માવને નામે વેચાતો તેમજ સારી જાતના ભેળવેજ થતો અટકે જે જાતનો મોઢો કરે તેજ માલ મળી શકે મીલોવાળાને પણ એમાંજ ફાયદો છે ફક્ત જીનના મીલકદાને વળગી નામે નવમારીના ધોરણે માલ ખરીદવાથી મીલોવાળા ઘણી વાગાઉં ઉતરાય છે અને આખા મુખત જીલ્લાના સાક્ષી જોઈએ એવો સતોષ નમનતા બદનામ કરે છે.

ત્રીજો ઉપાય સરકારની મતાનો છે જે તાપીના ઉત્તરના ભાગના ખેડૂ તો ભેળવેવાળા મીલેકશનનું બી ચાલુ રાખે અને ૧૦૨૭ નું તેનાથી ચઢી આવું બી વાપરવા નાજ પાડે તો તેમનો કપાસ તાપીની દક્ષીણે કાપદાથી આવતો અટકાવવામાં આવે તોજ દક્ષીણમાં જ્યાં જ્યાં ચોકખા ૧૦૨૭ નું

ના કપાસનું ૩ પેદા થાય છે ત્યાના ખેડુતોને પોતાના ખરા માલનો ખરો લાવ આવી શકે આખા રાજ્યપીચળા ગ્રેટ અને અકલેસ્વર તાલુકામાં ઘણા ખરા લાગમા ૧૦૨૭ નું દાખલ ચઈ ગયું છે એટલે સવાલ માત્ર સુરત જીલ્લાના તાપીના ઉત્તર લાગના શ્રીદીશ તથા ગાયકવાડી તાલુકાઓનોજ છે. તેમને પોતાનો કપાસ દક્ષીણમાં લાવી ત્યાના ખેડુતોને ગેરવ્યાજબી રીતે માલ મા લેજામેળ ઘવાથી થતા નુકશાનથી બચાવવાની ખાસ જરૂર છે અને તોજ પુર્ણ રીતે સુધારે થયેલો ગણાય

(Sd) J G Jani,
Cotton Assistant—Surat

તમાકુનું ખીજ નાં ૬ અને તેના ફાયદા.

—*****—

ચરાતગમાં તમાકુનું વાવેતર એ ખેડુતો માટે મદત્વનો પ્રશ્ન છે ખેડા જિલ્લામાં સને મે ૧૮૭૪-૭૫ની સાલમાં આશરે ૪૫૦૦૦ એકરમાં તમાકુ કરવામાં આવી હતી સુગત બરફ જીવાના કપાસની મફક અડી તમાકુ એ પણમા પ્રાપ્ત કરવાનું તુલ છે અને તેથી તેને માટે ઘણી કાળજી લેવામાં આવે છે આનો ખાવ પણ કપાસ માફક સારો આવે છે એટલે દરેક મારો ખેડવાગો પોતાની શક્તિ પ્રમાણે થોડી ઘણી જમીનમાં તમાકુ વાવવાનો રવે આ તુનું વાવેતર પાઝી સાલના ખાવ વર વર ઉપર ઓછા વતુ ગવા કરે છે,

ત્યારે આ તુલ આવું ઉપયોગી છે તો તેને માટે ખેડુત તેમજ સુધ્ધિમાન લોકો વધુ જાણછે એ સ્વભાવિક છે આનો દર એટલે પાક વધુ કેમ ઉતરે તથા તેનો ખાવ કેમ સારો આવે એટલે કે તેનો રગ તથા પુક કેમ સારા થાય તે બાબત ખેડુત હમેશા મગેન લે છે આ બાબતમાં મને ૧૮૮૦ થી સને ૧૮૯૫ સુધીમાં નડીઆદની ખેતીવાડી સંમીતીએ હજારો રૂપીયાના મર્ગે ઘણા પ્રયત્ન કરેલા પણ તે બના અમુક કાગલોને લ મને નિરાશ જાયેલા છે ત્યાર માં મે ૧૮૦૪ મા મગન તગરી ખેતીવાડી ખાતા હાન એક મોદ ફા મ કરી આ ઉદ્યોગી અખતર થયેલા છે પરંતુ તેપણ ખરાગ પાળી તેમજ વતમ્બતી શાસ્ત્રીની પુત્રી મદિનીના અભારે નિષ્ફળ જાયેલા છે આથી ચરાતગના ખેડુતોને નવાં સુધારાથી કષ સામુદાયે નહિ આ જોમ ગાયદાન કરતા આવ્યા તેમજ કરવાનું ગયું

ત્યારમા ૧૯૨૦-૨૧માં હાલના મે ડાયક્ટર આક એમ્પ્રેક્સ માલેય (જે ગેન સાહેબ) પાવે આ બાબતની ફરીયાદ થઈ ત્યારે તેમણે ફરીયાદ માં સુધારવા પ્રયત્ન કર્યો ને ઉપથી સને ૧૯૨૨માં નડીઆદ ખેતીવાડી એસોસીએશનના ફાર્મ ઉપર નવા નામે અખતર શરૂ કરવામાં આવેલા છે

આ કાર્મમાં નીચેની બાબતો ઉપર લેણ રાખી કાર્ય કરવામાં આવે છે

૧ આ હલ્લામાં ચતી મુખ્ય જાતની તમાકુમાંથી પાક વધુ ઉતરે તેથી બીજા, બીજા ગુણો સારા થાય અને રસાનિક બજારમાં લાવે સારા ઉપર એ આશાથી તેવા ગુણવાળું બીજ શોધી કાઢવું બધી જાતોમાં ગ્રાડીયું નામની જાતનું દેશી સૌથી વધારે છે તેથી તેને માટે ખાસ કળણ રાખવી

૨ ફટલીક જગ્યાએ જમીનમાં અમુક દોશો હોય છે તેને લીધે તમાકુ બરોબર ચતી નથી તો તેને મેરે શું કરવું.

૩ તમાકુમાં રોગ તથા બીજા ઉપદ્રવો હોય છે તેને કેમ અટકાવવા

૪ ખાતર કેવું આપવું કે જેથી આર્થિક લાભ ખેડૂતને વધુ મળે.

આ બાબતો ઉપર ખ્યાન આપવામાં આવે છે. તેમાં પહેલા મુદ્દા ઉપર દાલમાં વિશેષ ધ્યાન આપવામાં આવે છે

હલ્લા પચીમેક વધતી અમેરિકામાં યુરોપ વિગેરેમાં જુનોની પેદાશ વધારવા શા-ઓચ પધ્ધતિએ બીજ કેમ સુધારવું એ વિષય ઉપર ધણી ઝીણવટથી અભ્યાસ થયો છે અને તે જગ્યાના અનુભવા ઝામમાં લેઈ તમાકુનું બીજ સુધારવા પ્રયત્ન આદરવો એમ તકલી થયું કારણ જે બીજની સુધારણાથી જે પાકમાં વધારો કરી શકાય તો ખેડૂત—ગમે તો ગરીબ હોય અથવા પછમાં વાળો હોય તો પણ—તે કદાચ પણ મહેનત વગર ફક્ત મારા બીજથી લાભ લેઈ શકે

આ હોશથી ખેડા હલ્લામાં ચતી મુખ્ય જાતની તમાકુનાં બીજ ઉપર ધણી ઝીણવટથી અભ્યાસ શરૂ કર્યો છે અને સારા તમાકુમાં આ કથા ગુણો જોઈએ તેનું પણ નિરીક્ષણ કરવામાં આ પુ છે તે ગુણો નીચે પ્રમાણે છે —

૧ તમાકુના બધા છોડ એકી વયે પાકવા જોઈએ કહે આ બધા ગુણો નો મી મોકળું હોય અને એકજ છોડની પેદાશ હોય તોજ આવા શકે

૨ પાન ગોટાં ઝડાં અગર એક સરખા ઘટ હોય તો તેથી પાનની સંખ્યામાં વધારો ન કરતા આ ગુણને લીધે એકદરે તોફ વધુ આવે

૩ પાન ઉપર અમુક જાનના રંગના જુનાઓ પડે છે તે નો ઝીણા હોય તો તેનો જા વધારે ઉપર છે મારે જે તેવા ગુણ પાનમાં હોય તો મારે

૪ તમાકુને પીવામાં અમુક જાતની ટુક તથા મીઠાસ જોઈએ છે

૫ છોડ પોતાની બધી શક્તિ પાન ખીતેવવામાં વાપરે એ આશયથી અમુક પાન ગળી તેને ખુડી નાખવામાં આવે છે પરંતુ છોડ પોતાની શક્તિ, પીતો (ગળાઓ) કાઢી જતાવરા પ્રયત્ન કરે છે આથી ખેડૂતને કળણ રાખી અમુક દીવજને આંતરે દેશી છોડમાંથી પીતો કાઢવા પડે છે જે કાષ્ઠ છોડમાં અમુક પીતો કાઢવાની શક્તિ આ છોડ હોય તો તેથી ખેડૂતની દેશી મહેનત અને

આવા આવા ગુણો વાળુ બીજ સારૂ ગણાય. દરે આ ગુણોમાંથી ફેટલાક વચ્ચે રક્ષણી ઉતરી આવેલા હોય છે અને ફેટલાક ધ્યાનિત કરશે જેવા કે જમીન ખેડ ખાતર વિગેરેને લીધે હોય છે આમાંથી જેવા બીજદ્વારા આવી શકે તેટલા તે દ્વારા લાવવા અને જેટલા પ્રમાણમાં વધુ લાવી મકાવ તેટલુ ખેડુનેને રહેલું પડે છે

હેલા ત્રણ વર્ષ દરમિયાન બીજદાન આ બધા ગુણો લાવવા પ્રયત્ન કરનામા આઓ છે અને તેમાં કમકંઠ અસ આવા ગુણ વાળુ બીજ ગોખી માલવામાં ફલેદ મળી છે

ખેડ જલ્દામાં મોટે ભાગે ગાડીયુ જાતની તમાકુ માય છે. તેમાં ની પેટીક જાતો જુદા જુદા ગુણનાળા જુદી માલવામાં આવીએ તેમાંથી ન ૬ ની જાત સહી આરી માનુ મ પડી છે ખેડુતની દ્રષ્ટિએ નં એકરે ફેટનો પાક થયો તે બધુ મદતવનુ હોવાથી ન ૬ માલ દારમમાં ફેલા અખતરા આપનાથી નં ૬ નુ બીજ ફેલા બીજ કરતાં ફેટલા પ્રમાણમાં ચડીઆતુ છે તે સગળશે.

અને	દર એકરનો ઉતારો	સ્તવમા
ફેલી માંડાયુ	ન ૬	વધારો
૧૬૨૩-૨૪	૧૪૦૪	૧૫૮૦
૧૬૨૪-૨૫	૧૩૫૦	૧૫૩૬

વળી આજ બી ફેટલાક લેટલાકી ખેડુનેને જાતમાવવા આપેલુ હતુ નેના પાકની વીગત નીચે પ્રમાણે છે

ખેડુતનુ નામ	ગામનુ નામ	નં એકર	ઉતારો	સ્તવમા
		ફેલી	ન ૬	વધારો
અવેરભાઈ સામળભાઈ	તડીઆદ	૧૬૫૭	૧૮૧૭	+૧૫૬
શીવોભાઈ અવેરભાઈ	,	૧૬૪૦	૨૦૦૦	+૩૬૦
ભાઈલાલ સહનુભાઈ	મોડીઆલી	૫૬૦	૧૨૫૦	+૬૬૦

આ કમગી ખેડુનેને ખ ની મીજ માફ છે આ તીસવ બીજત ફેટલાકી દારમો જેવા કે ૧૦ જાં નાચાતમા અર્ધચાતમા દેસાઈ. ૨૦ માં દારમો પુરકાનમવામ, મીં મોદનમ લ માકમચદ દવાય વીગેરેએ પોતાની જમીનમાં અજમાએલ લીધી છે અને તેમણે આ માક પોતાના ખેડુનો પામે મોટા પ્રમાણમાં વચ્ચેયુ છે

દરે આપણે આ બીજ નં ૬ ની ગુણ દુનમાં નેએ

૧ શરૂઆતમાં ધીમે ધીમે વધે છે આપી ખુટાગી મોડી આવે છે અને ધીમે પાકે છે

૨ પાત મે, તેમજ ધામીવર છે

૩. બુટી જીણી અને દરેક પાન ઉપર ૫૩ છે

૪ તરબાર ચથેતુ તમાકુ બળવામાં સાડ તેમજ રંગે પથ્થ સાડ છે

૫ પીના ઓગ છે

૬ દર એકર ઉતારો વધારે આવે છે

૭ તેતુ ઘડીયું મધ્યમ છે

૮ આ બીજ પીયત તેમજ કોર્સ્ટ બન્ને રીતે વાવી શકાય છે

આ સુધારેલુ બીજ આ સાલ થોડુ હોવાથી ઘણા ખેડુતને નારોજ કરવા પડ્યા હતા. છતાં આસરે જસો એકર ઉપર વાવેતર આ સાલ થયું છે આ વરસ નવાં બીના વાવેતરનું પહેલું જ વરસ છે છતાં આટલા મોટા ક્ષેત્રફળ ઉપર વતાયું છે એ જોઈ ખાત્રી થશે કે બીજ ઘણું સાડ છે. આવતી માલતે માટે જાધા ખેડુતોને બીજ આપી શકાય તે ઉદ્દેશથી મોટા પ્રમાણમાં બીજ ઉગાડવાની યોજના શરૂ કરી છે માટે જેને જોઈએ તેમણે મે-ડેએકા બ્રોડર સંલેખ સગ્રામી ફાર્મ નડીઆદ એ નામે લખવાથી મળી શકશે

V M Majmudar,

B An Tobacco Breeder Nadiad

કે-ઓપરેટીવ પંપીંગ સોસાયટીઝ

આ વિષયની શરૂઆત કરતા પહેલા હું મારી પોતાની ઓળખાણ કરાવવા રજા લઉં છું હું સુરત જિલ્લામાં રીટ્રીક્ટ એગ્રીકલચર ઓપરશીયર છું એટલે કે મારે ખેતીવાડીની સુધારણા કરવા માટે ખેડુતોને ખેતીમાં પડેલી અડચણો તપાસી તેમને ચોખ્ખા સલાહ આપવાના કામ માટે મારી નીમણૂક થયેલી છે કે ઓપરેટીવ ખાતાના ગાયમ એગ્રીકલચર ઓર્ગેનાઇઝર તરીકે યશવંતલાલ ત્રાજક લાલ હેસાઈ હાલમાં એગ્રીકલ ખાતે સ્પેશીયલ ડેરી કોર્સમાં શિક્ષણ લેવા ગયેલા છે તેટલા વખતને માટે મારી પાસે તેમનો ચાર્જ છે મહકાગની ક્વીલચાવ બાબતમાં મે થોડું ઘણું કામ કર્યું છે પરંતુ અત્રે મહકાગી ચળવળમાં બાક ભાગ લેનારા ગ્રહસ્થો નેટલો મને અનુભવ નથી છતાં પણ આજનો વીષય જે મને આગવામાં આવેલો છે તે વિષય ખેતીવાડીને અગત્ય છે તેથી માગતી જાનને પ્રચલને મહાયકારી તત્વોથી ખેતમાં ખાત્રી થાવા માટે કુવા તથા પંપ કે

નદી ઉપર પપ મુકી મટણીના સલાસદોને વખતસર પાણી આપવું અને તેની જરૂરીયાત તથા ફાયદા ઉપર જે અક્ષર બોલવાની રજા લઉ છું

કે.ઓ.પરદીવ પંપીંગ સોમાયટીઝ એટલે શું ?

કે.ઓ.પરદીવ એટલે સહકારી અને પંપીંગ સોમાયટીઝ એટલે જળાશયમાથી યાત્રીક બળથી પાણી ખેંચીને ખેતરમા પાવાની મટણી

ગુરુગત પ્રાતમા પીતના પાકો ફરેક જીવનમા કવવામા આવે છે પચમહાલ તથા અમદાવાદ જીવનમા થોડા ભાગમા નહેર છે તેથી ત્યા પીતના પાકો લેવાતુ ઘણુ સવડે શરેલુ થઇ શકે છે ખેડ ભરૂચ અને સુરત જીવનમા નહેરો ખીલકુલ નથી તેથી કોઈ પણ જળાશયમાથી પાણી ખેંચીને તેનો ઉપયોગ કવો પડે છે મવ સાધાન રીતે કોસથી પાણી ખેંચવાનો ત્રિવાજ છે બે પાણી ફક્ત પાચ સાન ફુટ ઉચે લઈ જવુ હોય તો મુપડા અને ગપારનો ઉપયોગ કરવામા આવે છે કોઈ જગ્યાએ ચેઇન પપનો ઉપયોગ થાય છે પણ તે જુગ પ્રમાણમા થાય છે સુરત જીવનમા દક્ષીણ ભાગમા પીતના પાકો એટલે કે શેરડી, આદુ, અવધ, ગુરુ વીગેરે વિશેષ પ્રમાણમા વાચ છે ત્યા કોશને બદલે પગીયન બ્હીલ, બેકેટ પપ, મોરીયા, વોટર લીસ્ટ એટલે કે જેને આપણે ગુરુગતીમા ગ્રેટ કહીએ છીએ તેનો ઉપયોગ મોટા પ્રમાણમા થાય છે કોસ કરતા રહેટની કીમત વધુ પડે પણ પાણી થોડા ખર્ચે વધુ નીકળે છે તેનાથી ફક્ત થોડી જમીનમાજ પાણી ફરી શકે છે પણ જેને વધુ જમીનમા પાણી પાવુ હોય તો તેણે યાત્રીક શક્તિથી પાણી કાઢવું જોઈએ હાલમા ઘણા ખેડુતો જોઆ બે પદસે સુખી છે તેઓ જો કુવા માથી અગર નદીમાથી પાણી લેવા માટે પોતાની માવડીના પપો ગ્રહેલા છે અને તેનાથી તેમને ઘણાજ ફાયદો થયો છે અને મોટા પ્રમાણમા પીતની ખેતી કવવાને શક્તિવાન થયા છે

પાણીનો પપ મુકવો એટલે શું તે બાળત સમજાવવાની જરૂર છે હવાના દબાણથી અગર પાણીના દબાણથી પાણી અગર કોઈ પણ ખીલ પ્રવાહી પદાર્થને એક જગ્યાએથી બીજી જગ્યાએ નીચેથી ઉપર લઈ જવાનો યત્ર એટલે પપ પપ ત્રણ જાતના આવે છે એક પાણીમા મુકીને તેના હાથને ઉપરનીયુ હલાવીને પ્રવાહી પદાર્થને ઉપર લઈ જવો તે 'દાખલા' તરીકે વાસવેટના રબ્બામાથી ખાટવી ભગવા માટે જે સચાનો ઉપયોગ કરીએ છીએ તે જીલ્લે પ્રકાર એજીન્ટ ઉચ્ચતરી "યુની" પરથી પડે આસીને બધ જગ્યાની અદા એકદમ ઘણાજ જોઈથી પપો ફેરવી તેની મદદથી પાણી

- ૨ છુટી જીંદી અને દરેક પાન ઉપર પડે છે
- ૪ તાજાં ચણેલ તમાકુ બળવામાં સાડે તેમજ રંગે પણ સાડે છે
- ૫ પીપા ઝાંગ છે
- ૬ દર એકર ઉતારો વધારે આવે છે
- ૭ તેલ થડીયુ મધ્યમ છે
- ૮ આ બીજ પીપત તેમજ કોરાંટ બન્ને રીતે વાવી શકાય છે

આ સુધારેલુ બીજ આ સાલ થોડુ હોવાથી ઘણા ખેડૂતને નારાજ કરવા પડ્યા હતા છતાં આશરે બસે એકર ઉપર વાવેતર આ સાલ થયું છે આ વરસે તવા બીજા વાવેતરનું પહેલું વરસ છે છતાં આટલા મોટા ક્ષેત્ર ઉપર વવાયું છે એ નોંધ ખાત્રી થશે કે બીજ ઘણું સાડું છે. આવતી સાલને માટે જ્યાં ખેડૂતોને બીજ આપી શકાય તે ઉગ્રથી મોટા પ્રમાણમાં બીજ ઉગાડવાની ગોઠવણ કરી છે માટે જેને નોંધે તેમણે મે-ટાબેકા બોર્ડર સંલેખ સંકારી કારમ નડીઆદ એ નામે લખવાથી મળી શકશે

V M Majmudar,

B An Tobacco Breeder Nadiad

કે-ઓપરેટીવ પંપીંગ સોસાયટીઝ

—*****—

આ વિષયની શરૂઆત કરતા પહેલાં હું મારી પોતાની ઓળખાણ કરાવવાનું લઈ છું હું સુસ્ત જીલ્લામાં ડીસ્ટ્રિક્ટ એગ્રીકલ્ચર ઓપરેટીવર છું એટલે કે મારે ખેતીવાડીની સુધારણા કરવા માટે ખેડૂતોને ખેતીમાં પડેલી અડચણો તપાસી તેમને ચેતન્ય સલાહ આપવાના કામ માટે મારી નીમણુંક થયેલી છે કે ઓપરેટીવ ખાતાના કાયમ એગ્રીકલ્ચર ઓર્ગેનાઇઝર તરીકે થયેલ તલાલ દેસાઈ હાલમાં એગ્રીકલ્ચર ડેપુટી કોર્મમાં શિક્ષણ લેવા ગયેલા છે તેટલા વખતને માટે મારી પાસે તેમનો ચાર્જ છે સહકારની દૃઢચાલ બાબતમાં મેં થોડું ઘણું કામ કર્યું છે પરંતુ અને સહકારી ચળવળમાં ભાગ ભાગ લેનારા ગ્રંથો જેટલો મને અનુભવ નથી છતાં પણ આજનો વીષય જે મને આપવામાં આવેલો છે તે વિષય ખેતીવાડીને અગત્ય છે તેથી માગથી બનને પ્રયત્ન મહાવકારી તત્વોથી ખેતમાં પાણી પાવા માટે કુવા, તવાવ કે

માલીકીના છે અને તેનો ઉપયોગ ફક્ત તેના માલીકીનેજ થાય છે ત્યારે તેની આતુઆતુની જમીનવાળાઓને તેનો ઉપયોગ ક્ષણિકજ થાય છે મુન્ત જીવદામા ચીખલી તાલુકાના પીપલ ગલાણ ગામના માણીભાઈ ગોપાલજી પટેલને ત્યાં જે એન્જીન છે તે જે એન્જીનની મદદથી પાણી જે ચવામા આવે છે આ બંને એન્જીનો આતુ બાતુના ખેડુતોને ભાડે અપાય છે અને તેને સીધે ત્યાના બાગાયત ખેડુતોને ઘણો ફાયદો થયો છે ભાડુ લેવાની રીત પણ ઘણી સહેલી છે જેટલા રૂબા ઘાસતેજ બંધે તેટલાજ રૂબા ભારા તરીકે લેવાય છે તેનો હીમાબ તેથી કરીને ઘણોજ મહેલો પડે છે અને અભણ ખેડુતોને શુચવણ પડતી નથી આ પણ એક પ્રકારનો મહત્ક છે જે કે તે મહત્કને મહત્કીના રૂપમા મુકવામા આવ્યો નથી આવી રીતે જે શ્રીમત ખેડુતો પોને પોનાના કુવાપર પો ના પડમે એન્જીન પણ ગોઠવે ને આતુઆતુ ના ગરીબ અને માધ્યમજી સ્ત્રીનીના ખેડુતોને તે ભાડે અપે તો ઘણો ફાયદો થાય છે

હોય તો તેમા બોરીગ મુકા ને પાણીનો જથ્થો વધારવો જોઈએ અને જ્યાં સુધી એક ગેને કામ કરવું હોય ત્યાં સુધી કુવાના માલીક પાસેથી કુવો એકત્ર કામ કરવા માટે બધાએ મલી ભાટે ગળવો જોઈએ કેટલીક વખત એવું બને છે કે એક કુવા પર પાણી પુરતું મળી શકતું નથી અગર જો પાણી પુરતા પ્રમાણમા હોય તો ત્યાં ખીતને માટે પુરતી જમીન હોતી નથી તેવે વખતે દરેક ખેડૂતને ત્યાં તેના કુવામા કાયમ પંપ ગોઠવી અને એક પોરટેંગલ એનજીન એટલે કે લારી પર ગોઠવેલું એનજીન જે એક જગ્યાએથી બીજી જગ્યાએ લઈ જવાય તેવું એનજીન ગોઠવ્યું હોય તો પણ થઈ શકે- પાંડી તાલુકાના કુતા ગામે શેઠ દશમરાજ કાવસજી બાટલીવાલાની વાડી છે તેમ જો પોતાની વાડીમા ચાર કુવા કાઢેલા છે દરેક કુવા ઉપર એક એક પંપ કાયમનો ગોઠવી મુક્યો છે ને તેઓએ એક પોરટેંગલ એનજીન તથા મેડટર વસાવેલા છે તેની મદદથી જે કુવામાથી પાણી કાઢવું હોય તે કુવામાથી જ્યાં જે જ્યારે પાણી જોઈએ ત્યારે ત્યારે કાઢવામા આવે છે આવી રીતે જો કામ કરવામા આવે તો એકી વખતે ઘણાં ખેડૂતોને ત્યાં પંપ ગોઠવી શકાય અને મોટા પ્રમાણમા ખીતના તુલો લઈ ગકાય

ઉપર આપણે પાંચ માત્ર અગર વધુ ખેડૂતને માટે ખાનગી રીતે મિલકત કંપનીને કામ કરવાને માટે કહ્યું છે તેથી રીતે મહત્તમ મરળી કાઢવી એટલે કે એકામા એકા દશ અને વધુમા વધુ બેટલા માણસોની જમીનમા પાણી ફેરવી શકાય તેટલા માણસો મલામદ થઈ શકે મલામદ થનાર દરેક ગૃહસ્થે અકેકે રૂપીઓ પ્રવેગ કરી આપવી જોઈએ અને દરેક મલામદ મરળી ના શેરો પોતાની જમીનના પ્રમાણમા લેવા જોઈએ શે-થી, ઉની કરેલી મુડી જર્જ કરવાનો જેટલો અદાલત નહીં કર્યો હોય તેના એવા આજ જેટલી દુખ મા કમ હોવી જોઈએ તેથી વધુ હોય તો હરકત નહીં આ મંડળીઓ નીચ ખીત જવાબદારીની હોય છે તેમા એકામા એકા ૭૪ બાગ મેમરોની

જામીનગીરી આપવી પડે છે ઉપલી ગતોપગ વીચાર કર્યો તો માવમ પડશે કે તે ખેડૂનોના લાભની છે ત્રણ વર્ષે નાણા વગર વ્યાજે વાપરવા મળે છે અને ત્યાર પછી ગાહુકારી વ્યાજે ૮ આનાની તેરીએ મળે છે અને તે સાથે નાણા દસ અગ્ર વધુ હુખામા પાછા ભરવાની સગવડ આપવામા આવે છે આ સગવડો ઘણીજ ઉદાર છે અને આશા છે કે સુસ્ત જીવતા ના ખેડૂતો નેચો ઘણા હોશીયાર તથા આગળ પડતા કહેવાય છે આવી રીતની સરકારે કરી આપેલી સગવડનો લાભ લેવા ચુકશે નહીં

આવી મરંજી સ્થાપન કરવા પહેલાં સલાસદ થવો ઇચ્છનારા ગૃહસ્થોએ કુવામા અગર ૦ લાશયમા પાણી પુરતા પ્રમાણમા છે કે નહીં તેની ખાત્રી કરવી જોઇએ અને જો પાણી જોાણું હોયતો જોરીગ મુકાવી પાણીનો જથ્થો વધારવો જોઇએ જોટલુ કાર્યા પછીથી પાવગ પપ મોસાઈટી કાઢવા અર્જ કરવી અને અઠાણ ખર્ચ કેટલુ થશે અને સરકાર પાસેથી કેટલી રકમની જરૂર પડશે તે જણાવવુ અર્જ મળ્યા પછી સરકાર તગ્ધથી યોગ્ય અમલદારો મારફત તજવી જ કરવામા આવશે ને યોજના ફોલોઅપ થશે એવી તે અમલદારની ખાત્રી થશે તો તેવી મોમાઈટીને નાણા ધીંગ્વા માટે ભલામણ કરવામા આવશે

હીદુસ્તાનમા ખેડુત એન્જીન પપ ચવાવી જાણતા નથી ને યાત્રીક બાબતો મા પશુ ઘણા કુશળ હોના નથી તેથી શરૂઆતમા કેવી ભતતના અને કેટલા બળના એન્જીન પપ લાવવાને અને તેના ખર્ચનો અકસરો કાઢી શકતા નથી તેથી મરજારે ખેતીવાડી ખાતામા ઇજનેરી ખાતુ કાઢેલુ છે ને દરેક ડીવીઝનમા એક એક મીકેનીકલ એમીસ્ટટ નીમેયો છે તે ઇજીન પપ કેવા ને ડેટવા માપના લાવવા તેના ખચનુ અઠાજ પત્રક તથ્યાર કરવુ અને તે ખરીદી લીધા પછીથી તેની બગાબર જોડવણુ ચાલુ સ્થીતીમા મુકી આપવાનુ કામ કાર્ડ પશુ ફી લીધા શીવાય કંઈ આપે છે ને પાછળથી બાજે ત્યાર પશુ બનતી મદદ આપે છે

જર્મનીમા કુવા જોદાવવા અને તેને ચાલુ સ્થીતીમા ગળી પાણી પાવાથી દુકાળની સીતી કરી કરી શકાય છે અને યાત્રીક બળથી પાણી કાઢવાથી વધુ પ્રસાણમા કીમતી, ખાજાંધતી અને દુકાળનો વખતેમા ઘાસ ચારાના તુલો થોડા ખર્ચે જોને વધુ સહેવાઈથી લઈ શકાય છે ને તેથી ખેડુતની આર્થિક ઉન્નતિ થાય છે

પરિણામ અવ્યવહારી સ્થિતિ ન હોય તો પણ મહત્ત્વ પામીને ઉપર ખતાવ્યા પ્રમાણે યાત્રિક બળથી પાણી ડાહી શકે છે તેજ પ્રમાણે સહકાર પંચતિથી ખેંઠ કરવા માટે ટ્રેક્ટર જેટલે યાંત્રિક શક્તિની મદદથી ચાલતા હજાર લઈને મલાસદોને તથા ખીન સલાસદોને ભાડે આપીને સારી અને ઉંચી જાતની ખેડ કરી શકાય છે અને મહત્ત્વ મળી મારફત ખાતર અગ્રીહીને ખેડત યોગ્ય વખતે ને કીડાયત કીનતે ખાતર ખરીદી શકે છે આ પ્રગતિનો જમાનો છે અને તેમા પ્રગતિની જરૂર છે હાલમા દરેક વસ્તુના ભાવો ચઢી ગયા છે, મજુરીની માધવારી થઈ છે અને વધારે મજુરી આપવા છતાં પણ પુરતા અને સાગ ખાત્રી લાયક મજુરી ને વખતે લેઈએ તે વખતે મળી શકતા નથી તેથી હવે યાંત્રિક બળથીજ ખેતી કરવાને જમાનો આવી પહોંચ્યો છે સુન્દર હવામા આજ મીતીએ આશરે દશેઠ ટ્રેક્ટરો ખાતળી ગૃહસ્થોએ ખરીદ્યા છે અઢલેશ્વર તાલુકાના દોમમડી ગામે ટ્રેક્ટર જ્વાલંબ સોમાઈટી કાઢવા માટે મંજૂર કરેલી છે અને આશા છે કે એવી બીજી વધુ સોમાઈટીઓ સ્થાપન વાય અને આપના દેશની ખેતીની ઉન્નતિ થાય

ડીસ્ટ્રીક્ટ એગ્રીકલ્ચરલ

ઓફિસરીગર

સુરત.

ફોર્ડસન ટ્રેક્ટર.

—*****—

લેખક — શ્રી અ. માણાજી એમ. યેલ.

બી એલ કુન્તા-દમણ

મારા શેઠ કુશમરાજ ગોઠડીવાલાની વાડી કુન્તા ગામમા આવેલી છે અને તેને માટે એવણ સાહેબે ગઈ મીઝનમા ફોર્ડ મોટર્સ કું પામેથી ફોર્ડસન નંબર ૧૦/૨૦ એચ૦ પી૦ મોટર ટ્રેક્ટર ખરીદ કરેલું, જે મશીનનો વજન મંદીના થયા હું અને વાડીમા ખેડવા, ઢળીઆ ભાગવા તથા પાણી કાઢવા વીગેરે ઉપયોગમા લઉં છું, તો ખેડત ભાઈઓ તથા જમીનદારોને માર્શ અનેનો અનુભવ ઉપયોગી થશે એમ બહુ તે બાબત અમે જણાવુ છું

મોટર મશીન ૧૦/૨૦ એચ૦ પી૦ તુ છે એટલે કે ૨૦ હોર્મ પાવર તુ કાત પટા પુટી ઉપર ચાલે છે, અને દશ હોર્મ પાવરનુ કામ જમીન ખેડ

તી વખતે આપે છે તેને ચાર શીલીન્ડર જેમનો ચાલતી વખતનો અનુક્રમ ન
બર ૧, ૨, ૪, ૩, છે ઇયુપ્રીકેશન માટે નીચે ટાકી છે જેમા સવાળે ગેલન
તેલ રહે છે તેલ અદર ઉચુ ચઢ્યા કરે છે મોટર એકદમ ગરમ થઈ ના
જાય તે માટે પાણીની ગોઠવણ રાખેલી છે રેડીએરરમા ૧૨ ગેલન પાણી રહી
શકે છે તે થડુ રાખવા માટે પંખો આપેલો છે જે ચાલુ કર્યા કરે છે
મશીન પેટ્રોલથી ચાલુ કરવાનું છે અને ત્યારબાદ કેરોમીન ઉપર ચાલ્યા કરે
છે સ્પાર્ક માટે અદર મેગનેટ છે અને તે લઈ જવા માટે બેટરી તેમજ કોઈલ
ની ગોઠવણ કરેલી છે કેરોમીનની ટાકી એકદમ ઉપર મુકેલી છે જેમા ૨૧
ગેલન તેલ રહે છે મશીનની અદર હવા પાણીમા થઈને જાય છે જેથી ધુળ
વીગેરે કચરો અદર જઈ શકતો નથી અને તેને ચાલુ વડી હવા મળ્યા કરે
છે મોટરની ચાલ એક મીનીટના એક હમગ આટાની ગોઠવેલી છે

આગળ ચાલવા માટે

૧ ધીમી ચાલ ૧૫ માઈલ દર કલાકના

૨ મધ્યમ " ૨૫ " " "

૩ ઉતાવળી " ૪૫ " " "

૪ પાછુ હડાવવાની ૨૫ માઈલ દર કલાકના

પાછળના બે મોટા પંખાને દાતા હોય છે જે વડે જમીનમા પકડાઈ
જાય છે અને પડા બળ આવવા છતાં મમસ્તા ફરી જતા નથી આખા
ટ્રેક્ટરનું વજન લગભગ ૬૦ મણનું છે તેના બનાવનાર જણાવે છે કે દરરોજના
૬ મોટર જગ્યા ખેડે છે પણ અનુભવમા તે પ્રમાણે થતું નથી મે તે બાબતમા
આજમાયસ ઠાકેલી અને તે નીચે પ્રમાણે છે

એ ગુ, ટાઈમ કેરોમીન પેટ્રોલ ઇયુપ્રીકેટી ગ ખેડની જમીનનો
કલાક તેલ તેલ ઉંચાઈ પ્રકાર કાળી
૩ ૧૦ ૮-૦ ૧૧ ગેલન ૧૫ ગેલન ૧ ગેલન ૭' હલકા પ્રકારની

એક દીવગનો ખર્ચ —

કેરોમીન તેલ ૧૫૦

ઇયુપ્રીકેટી ગ તેલ ૫૦-૦-૦

પેટ્રોલ

ડરાઈવર તથા કલીનર પગાર

મશીનનો ધમારો

૩૧ આ ૫૫

૧૩ ૧૦ ૦

૫-૦-૦

૧-૦-૦

૩ ૮-૦

૩-૦-૦

૨૮-૪-૦

એટલે રૂા ૨૬-૪-૦મા એકર ૩-૧૦ શુદ્ધ જમીન ખેડાય તો તે એક
એકર જમીન ખેડવાનો અર્થ રૂા ૮-૦-૦ પડે

અમો જે હજુ ટ્રેકટર સાથે વાવડીએ છીએ તે “ઓટીવગ પ્લાન્ટ” છે
તેને બે ચવડા છે દર વખતે બે કુટ પહોળી તથા ૭” થી ૯” જેડી જમીન
ખેડી શકાય છે આ હજીને એવું કારર કરવાની ગોઠવણ પણ મારી છે
વળી હરાઈવગ ટ્રેકટર ઉપર બેઠા બેઠા તેને લીવરથી ચાલુ તથા બંધ કરી શકે
છે તેની કીમત રૂા ૫૦૦ પડે છે તથા આવી ખેડથી મોટા મોટા ઢળીઆ
ઉખડે છે તે ભાંગવા માટે, અમારી પાસે ઇન્ટર નેશનલ કંપનીનો એવડી
ગેન્ગનો ડબ્લીપેકર છે તે આઠ કુટ લાગે છે તે વડે ઢેકા ઢળીઆ ભાગી
એટલમ ચુગે થઇ જાય છે તથા જમીન સરખી થઈ જાય છે, તે વડે દીવસના
લગભગ બાર એકર જગ્યામા કામ થઇ શકે છે અને કામ પણ ઘણું
મતોવકારું આપે છે

ફોર્સન માઇક્રમા સ્ટેજ નાનું હોવાથી વાડી બગીચામા ટર્ન ઘણાજ જલ
દીથી તથા ટુકા લઈ ચકાય છે સાધારણ કડક વડાપમા - તે કામ ઘણું સારું
આપે છે પણ જો જમીન એટલમ કડક થઇ ગઈ હોય, અને વરાપ બીડકુલ ઉડી
ગઈ હોય તેનાથી જમીન ખેડવી મુશ્કેલ પડે છે તથા તેનું વજન આગળના
ભાગમા કમી હોવાથી આગળના બે પછડા ઘોડાની માફક ઉભા થઈ જાય છે
અને કોઈ વખતે હરાઈવરને પણ ઈજા થઈ જાય તેને ચાલુ કરવા માટે કોઈવ
તથા બેટરી આપેલી છે તે ઘણી વખત હેરાન કરે છે અને સ્પાર્ક બગાડ
આપતી નથી વળી ઠડીના દીવસમા ઘણું વખત તેને ચાલુ કરવામા આવ્યો
જાય છે તેથી જો તેને ‘બંદવે ગેગનેટો’ સુકવામા આવે તો બધી ખટપટ નીકળી
જાય તેમ છે ફોર્સન સ્થાંથી કામ ઘણુંજ સારું આપે છે, જેવું કે કુવામાથી
પાણી ખેંચવાનું, દળવાનું, ખાડાનાં વીગેરે, અમોએ ગઈ શીમનમા કુવામાથી
પાણી કાઢવામા તેનો ઉપયોગ કર્યો છે પણ ખર્ચની બાબતમા ઘણુંજ મોઘુ પડી
જાય છે, એટલે તે પોષાય નહી ફોર્સનના ગ્રેપર પાર્ટન જલદીથી મળી શકે
છે તે એક મારી વાત છે પણ કીમતમા સ્ટેજ મોઘા હોય છે

કપુરની ખેતી

—*****—

અનાજ, ફળફળાદિ, શાકભાજી, ઝાસ, સેતુ, અખાડો, સાગલી ઝાડ, અલ્પધિ અને વેપારી માણસને ચોખ્ખા તેમજ તકલી શુદ્ધ ને લાગિયા વનસ્પતિના ઝાડ વગેરે મ્યાનિક ઉદ્ભિન્નની ખેતીની જ જ્યા ઉપેક્ષા છે અને મ્યાનિક ખેતીવાડીને જ્યા નવીન નવીન શાસ્ત્રીય રૂઢિપર મુકવાના ચલ પણ હજી અખતરાના ઉપમા જ થાય છે ત્યા વિદેશી ઉદ્ભિન્નની ખેતી હિંદમા કંવાની વાતજ આકાશમા ફાળ ભરવા જેવી ગણાય તેમ છે છતાં જે વસ્તુને માટે આપણે દર વર્ષે લાખો રૂપિયા પરદેશ મોકલી આપીએ છીએ અને જે વસ્તુને આપણે દુનિયાના બીજા દેશો કરતા વધારે ઉપયોગ કરીએ છીએ તે વસ્તુને માટે કંઈક માહિતી આપીએ તે અસ્થાને તો ગણાય નહિજ, કપુર વાપરનાર દેશોમા હિંદુસ્તાન, જર્મની અને યુનાઈટેડ સ્ટેટસના નખ મોખરે છે તેમાના યુનાઈટેડ સ્ટેટને તો પોતાને ત્યાં કપુરના ઝાડ ઉછેરી કપુરની ઉત્પત્તિ કરવા પાછળ કયાનીએ મહેનત કંવા માડી છે જર્મનીમા તે ધાર તેમ નથી તોપણ હવે લોકોએ તેમના ગરમ સમ્યાનોમા ચલ કર્યો છે, માત્ર આપણેજ કપુરની ખેતી નન્દ અત્યારે તો ખખખ મેલી રહેલા છીએ

ચદન-સુખડ તો આપણા દેશમા બહુ પ્રાચીન કાળથી ધાય છે પ્રાચીન સાહિત્યમા તેનો ઉલ્લેખ નથી તોપણ તે આપણને બહુ પ્રાચીન કાળથી જાણીતુ છે ધાર્મિક ક્રીયા કર્મોત્તરોમા તેનો ઉપયોગ આપણે જમાનાઓ ધયા કરતા આવ્યા છીએ સુખડની ઉત્પત્તિ મવખારમા અમલથી ધાય છે પિંદના બીજા ભાગોમા પણ કહિ કહિ તેના ઝાડ ઉગે છે પન્તુ ઉચોગની નન્દ તેનું પાવેન્દ કંવામા આવતુ નથી મલખાર તરફ સુખરના ઝાડનો પ્રદેશ હાય કંવામે આગળ દ્રાવિડ, આર્યો અને અનાર્ગો વચ્ચે લડાઈઓ થની, પણ કપુરને માટે ચીન અને ફાંગોમાના જેવો મનુષ્ય જાતનો ભોગ અપાયલો કહેવાય છે તેવો ભોગ હિંદમા સુખડે લીધેલો જાણવામા નથી પુર તરફની કીમતી અલ્પધીઓમા સુખડ અને કપુર ખેડ પશ્ચીમના લોકોને ધનો કાળ ધયા જાણીતા છે ચીન હિંદ, મધ્યાન અને મલાયામા કપુર જેવલુ વધરાતુ તેવલુ પશ્ચીમ તરફના દેશોમા વધરાતુ નહિ હિંદમા તેમજ બીજા દેશોમા ત્યાં તરીકે કપુરનો ઉપયોગ ઘણા વર્ષોનો છતાં આધુનિક છે એમ કહેવુ જોઈએ હિંદમા હવા નરિકે આ ૧૫ જે કપુર વધરાતુ તે જોનિયો ખેતમાથી આવતુ ને

‘ભીમસેથી’ કપુર નામે ઓળખાતુ અધ્યાપિ ભીમસેની કપુરનો વાપર આપણા લોકમા છે ચીનના પ્રાચીન સાહિત્યમા ખુદ કપુરના ઝાડના લાડડાને કેતવણી વાળો સામાન બહુ વર્ષવાયલો છે દુનિયાના તમામ દેશમા હાલ તો કપુર સુગંધિ માટે દવા માટે અને ઉદ્યોગ માટે ખાસ કરીને ચીનેસાની શ્રીઝો બનાવટ માટે પુષ્કળ વપરાય છે ધુમાડી વગરનો બહુક ટે તોપનો દારૂ બનાવવા માં પણ કપુરનો ઉપયોગ થાય છે આથી કરીને હાલ સુધરેલા દેશો ચીનાને ત્યાં કપુરના ઝાડની ખેતી કરવા તરફ પ્રેરણા છે ઉદ્યોગ ધધામા હજી પણ તેનો વધારે ખર્ચ પડે એવા તેમા શુભો છે અને એ શુભોને લીધે વેપાર અને ઉપજ પણ હાલ ઘણી સારી થાય છે

બોર્નિયો નામના ટાપુમા કપુરના ઝાડ થાય છે ત્યાંના જગતી લોકો પ્રાચીન કાળથી તેની ઉત્પત્તિ અને બનાવટનું કામ બાંહે છે બોર્નિયામા કપુર ના દમ બાર શ્રીટના ઘેરાવાળા બહા થડના ને મોટા થાય છે એ ઝાડ લગભગ સાગના ઝાડને મક્કતા આવે છે કયા ઝાડમાથી કપુર મળેશે, તે જગતીઓ બાંહે છે કારણ કે એક બતના છવડા તેની છાલમા કાણ પાડી અદરનો ભાગ કેતવરી પોલો કરીને તેમા ગહે છે એ છવડાના ગણગણાટને લીધે આ ઝાડમા કપુર છે એમ તેઓ પાગળી લે છે વળી ભુવાન ઝાડના થડને ટચ્ચે મારી શુદ્ધની માફક તેમાથી નીકળતા રસ ઉપરથી પણ તેઓ આમાથી કપુર મળશે કે નહીં તે જાણી ગટે છે ઝાડના થડમા છવડાએ કચેલા પોલાણમા ઝાડને રસ ઝરી ઓક્ષીજન સાથે મળી પોલાણમા કપુરની કપોટીઓ બાંહે છે જગતી લોકો એવા ઝાડને કાપી પોલાણમાનો નિ સાં દરુડી લે છે પડી લાકડાના નાના કકડા કરી તેને ઉકાલીને તેમાથી તેલ અને થોડું ઘણું કપુર પણ બનાવી લેવામા આવે છે

‘બરમામા એક ખીછ જાનનાં પત્ર કપુરના ઝાડને મળતા ઝાડ થાય છે બરમામા તેમાથી કપુર નેવો સહેલ સુગંધીતર પદાર્થ’ બનાવે છે આ પદાર્થ કપુર તરીકે આવે છે, પણ તે ખરૂં કપુર નથી ઝાડની બતનો ફેર છે એ ઝાડ ફારમોસાના કપુરના ઝાડને મળતું નહીં પણ, બોર્નિયોના ભીમસેની કપુરના ઝાડને કમક મલતુ હોય છે સુગંધીદાર રસ અને ગુદર ઉત્પન્ન કર નાન ખીજા દેગના ઝાડોમા આવી બતના ઝાડ થાય છે- તેમાથી ટચ્ચેન્ડાઈન જેવા અતી પ્રવાહી ગરમ કરતા દડી બાથ એવા તેલો નીકળે છે આગળ

જુલુપવામા આવ્યું તેમ ઝાડનો ગમ અને તેમાથી સ્ફુરતી સુગંધીધર તેલી
પરાળ ઓક્ષીજન સાથે મળતા જેમ કપુર થાય છે, તેમ બીજી જાતના ઝાડો
ના રસની પણ એવી જનાવટો કુદરતી રીતે અને અખતરાઓદ્વારા જનાવાય
છે મમાલાના ટાપુઓ અને જરમાથી માફીને ચીનાઈ કીનારા લગી અધેજ
ઠપુગના ઝાડને મહેજમાજ મળતા ઘણા ઝાડો થાય છે, પરંતુ ફાર્મોસાના
ઝાડો તેજ ખરા કપુરના ઝાડો છે, અને તેમાથી જેવું ઉચી જાતનું કપુર મળે
છે તેવું બીજા કોઈ ઝાડોમાથી મલતું નથી

ચીનના કીનારા ઉપર આવેલો ફાર્મોસાનો ટાપુ અરેખરી રીતે તે
કપુરના ઝાડોનું શ્રેષ્ઠ છે ફાર્મોસાના જગલો એ ઝાડોથી ભરેલા છે એટલુંજ
નહી પણ મુના અને મોઠા ઝાડોનો એવો મોટો જથ્થો ત્યાં જામેલો છે કે,
દર વરસે દસ હજાર ઝાડ કાપવામા આવે છે તેમ છતાં મો વગસ યુરોપી ખુદે
તેમ નથી કપુરના ઝાડનું લેટીન નામ ચીનામોમસ કેમ્ફેરા છે આ ઝાડ મોટું
ઘણા પાખડથી વિસ્તારવાળું અને એવું લીલુછમ ગંધે છે કે જોનાગની આખ
કરી જાય ફાર્મોસાના પહાડી જગલમા ટેકરીઓની તળેટીઓ તેના લીલાછમ
જુડના જુડથી અત્યંત રળીઆમણી લાગે છે એની ઉચાઈ અને વિસ્તાર તેને
એકા દેવઝાડની ઉપમા અપાને એવો છે એ ફાર્મોસાના ઝાડોમાથી સર્વથી
સન્ન અને પુષ્કળ કપુર મળે છે ઓગળીસ મગકમા જાપાનીઓને હાથ આ
ટાપુ આવ્યા પછી કપુરની પેદાશ અને વેપાર ખુબ જીવવામા આવ્યા છે
જાપાનીઓએ ત્રણે આરને માછલના વિસ્તાર ઉપર જગલીઓને દુર અને
કાંઠે ગળવા માટે લક્ઝરી ટુડડીઓ મુકી જાલોજસ્ત કર્યો છે લગભગ આઠ
હજાર કાચાના કપુર ઘડવાને તેમણે ઉભા કર્યા છે જે ઝાડો કપાય તેને
કાંઠે જીન્ટ ઝાડો ફરીને રોપવાની ગોડવજ કરી છે કપુરના આ વેપારમાથી
જાપાનને દર વર્સે અવા આખીય કરોડ રૂપિયાની ઉધલપાથલ થાય છે, જ્યારે
કપુર તઈધાર કન્વા પછળ તેમને માત્ર છ આના જેટલુંજ ખર્ચ આવે છે

આપણા દેશમા કપુરના ઝાડ સહેવાઈથી ઉગાડી શકાય તેમ છે
પહાડી ખીણો પચામ ધંચ વંરસાદ અને રેતાળ ગોરાડું જોયની તેને જરૂર છે
આવી જોય અને રૂતુ હિંદુસ્તાનમા ઠંડકાલે છે મવળા કાંતે મહીમુગ
પક્ષીય હિંદુસ્તાન ગુજરાત સાતપુરાને વિધ્યાવળ અને અરાવલીના
હુન્ગેગાની જોય કપુરના ઝાડ ઉછરે જોવી છે અમેરીકા, આફ્રીકા અને
બીજા નાના મોટા પાખીકીક મહાઆગમના પ્રેમા મુરોપીયનોએ કપુ

રૂના ઝાડ ઉગાડવાના અખતરા કરવા માડયા છે, તો શા માટે હીંદે જેમી
 ઝેલુ ? હીંદમા મોહમ નથી, પોતાની જેતી પ્રતીજ જ્યા ઉપેક્ષા છે ત્યા
 નવીનતા આણવાની વાતજ કયા ! ઠપુરના ઝાડ જે રીતે થાય છે એક બી
 વાવીને અને બીજી કલમો રોપીને ઢલમ કરતા બી વાવીને ઉછેરેલા ઝાડ
 સારા થાય છે ચીન અને ફારમોસામા ઓકટોબર નવેમ્બરમા કપુરના ઝાડના
 બી ભેગા ઠરી સુકી રેતીમા દબાવી ગળવામા આવે છે મે અને જુન માસમા
 પોચી કરેલી જમીનમા પછી ભરચ્ચ પેરવા-વાવવામા આવે છે ડાગેરનુ ધર
 જેમ મહીના માસનુ ઠરવામા આવે છે તેમ આનુ ધર એક વર્ષનુ કરવામા
 આવે છે છોડ એક વર્ષનો થાય એટલે તેને ઉખાડી યોગ્ય જમીનમા સોળ
 સોળ ફુટને અતરે રોપવામા આવે છે ચીનાઓ અને જાપાનીઓ એક એક
 મા બાગેથી તેરસે છોડ રોપે છે દસ વર્ષે કપુરનો છોડ વધી ત્રીસ ફુટ ઉંચુ
 ઝાડ બને છે એ ઉંમરથીજ તે કપુરનો રસ આપવા માટે છે સાઠ વર્ષ સિવાય
 ઝાડ પરિપુર્ણ પુખ્ત થયુ ઠહેવાય નહિ, તો પણ કપુર મેળવવાને માટે તેને
 વીસ વર્ષનુ તો થવા દેવુ જોઈએજ પાચ વર્ષના પાદડામાથી પણ કપુર કાઢ
 વામા આવે છે એક એકરમાથી વરસે પાચ ટન પાદડા એકઠા થાય છે,
 અને તેમાથી મો સવાનો ત્તલ કપુર નીકળે છે ખરી પટેલા પાન પંજુ અપ
 લાગે છે, એકઠા કરેલા પાદડાને વરસાદ અને તાપથી માચવવો પડે છે
 ફારમોસાનુ બાર ફીટ ઘેગવવાળા થડનુ ઝાડ પદર હજાર રૂપીઆનુ કપુર આપે
 છે ઝાડની પુખ્તાર્થ સુગંધ તેના લાકડાની ૨૮-૪૦ મત્ર ચીપોમાથી એક ત્રણ
 નીકળે છે તેના નાના નાના ઠકડા કરી ઉડાળવામા આવે છે કેટલીક વાર કપુર
 ની પોષકીઓ ઉપત્તત પાણી ઉપર તેનુ તેલ પણ તરતુ મળી આવેહે દુર ગામ
 લઈ જવા કરતા જંગલમા ને જંગલમા કપુર કાઢવાનુ મગતુ પડે છે, ગામડીયા
 લોકે તઈયાં કરેલુ અસ્વચ્છ કપુર દાગોમાથી જાપાનમા લઈ જવામા આવે છે
 અને ત્યા શુદ્ધ કરવાની ભડકીઓમા ગામી તેની ટીકડીએ પાડવામા આવે નિ.
 અસ્વચ્છ કપુર પ્રિદમા પણ આવે છે અને આખો અગ્નિ મુંઝાડ વગેરે મધ્યે
 જુની રીતે સ્વચ્છ કરવામા આવે છે પણ ટીકડીઓ પાડતા નથી

નિકળવાથી બન્ન દેશોમા પણ તેનો ખપ પ્રતિદિન વધતો જાય છે કપુરનો વેપાર બપાને એક હાથ દરેલો હોવાથી તે ભારે કિંમત ઉપજાવે છે અને ઉપયોગ વધે છે ઉપજ માત્ર ચીન ફારમોનામા છે એટલે બપાન આખો વેપાર પોતાને હાથ રાખી ભારે કિંમત લે છે યુનાઇટેડ એટલે માડાગાર્ડ ઇટલી ફ્રાસ ઇજીપ્ટ ફોરીડા કેલીફોર્નિયા અફગાન કવીન્સલેડ આસ્ટ્રેલીયા મોરિનિયસ લક્ષા મિહલ્લદીપ અને બીજે ઘણે ઠેકાણે તેની વાવણી કરવાનું કામ ચાલુ થયું છે આપણે અહિં હિંદુસ્તાનમા પણ તેની વાવણી કરવાનું કામ ચાલુ થયું છે હિંદુસ્તાનમા કેટલેક ઠેકાણે તેની વાવણી કરવાના યત્ન થવા માડ્યા છે બગાળમા મીબપુગની બોટાનિકલ ગાર્ડનમા કપુરના ઝાડ મારી રીતે ઉછેર્યા છે મહીસુર અને હિંદની બીજ કેટલીક સગકારી ગાર્ડનો અને ખાનગી બખીયા ચોમા કપુરના ઝાડ વાવવામા આવ્યા છે અને તે સારી રીતે ફાટ્યા છે અમદાવાદ અને વડોદરા જેવા શહેરોની બહાર ગાર્ડનોમા મ્યુનિસિપાલીટી વગેરેએ ચોવા ઝાડ ઉછેરવા ભેઈએ મગકારી ખેતીવાડી ખાતા તરફથી બરમા અને ઉત્તર હિંદુસ્તાનમા એ ઝાડો ઉછેરવાના અખાગઓ ચાલુ થયા છે ગુજરાતમા આખું ઇડગાદ અને બીજે ઘણે ઠેકાણે દેશી રાતઓ યત્ન કરે તો ટપુરના ઝાડને ઉછેરવાને યોગ્ય જમીન અને ડતુ છે આ બાબત બગીચાની શોભા તરીકે કે કમાઈ તરીકે હાથ ધરવામા આવે તેના કરતા ખેતી અને વેપારની નજરે હાથ ધરવામા આવે તો ઘણો લાભ ડગી આપે જોઈ છે આપણો દેશ ખેતીવાડીને વધારે ખપ બેસતો છે અને બીજા બધા સુધાગ વસ્તા જમીન માગ્દત થની ઉપજો વધારવાની ઘણી જરૂર છે સરકારનું તેમજ આમ વર્ગનું માનવું પણ એજ છે કે હિંદનો ઉધ્યાન બીજા કોઈ પણ કાર્ય કરતા ભેયની રૂપરજથી વધારે મારી રીતે થાય તેમ છે, કાગલ કે હિંદમા હુનિયાના બધા દેશોના હવા પાણી છે બગ્દ જેટલી ટાઢ જોએ તો છે, ભારેમા ભારે વરમાદ છે નરી નાળા ને ચોટી મોટી નદીઓ છે પર્વતો અને ખેતીને યોગ્ય બીજો તથા તળેટીઓ ભેઈએ તેટલી છે, ગરની ભેઈએ તો તે પત્તુ આફ્રીકા જેટલીજ કોઈ કોઈ ભાગમા છે મોઈમ્ડ હવા જોએ તો તે પણ છે એટલે કે હિંદમા જે જોએ તે છે, માત્ર યત્ન ખત મહેનત વન અને શાસ્ત્રીય પંબનિએ લાભકારક વાવેતરો કરવાની જોડ છે નામદાર મગ્દરે અને પશ્ચીમ તરફના વધખવમા તત્કીન થઈ જતા ગળા રાણાઓએ પ્રથમ પ્રયાનુ થવ જમીનક્ષેત્ર સુધાગવા તરફ લક્ષ આપવાનું બાકી છે નહિ તો આર્યેજો પત્તદ કરેની અપ્તસિધુને આદિ લઈ ભાગતલુમિ - હુનિયાની, બીજી, સુસિઓ સાથે મગ્ધાવના પહેલા નબરની ફળદુપસ્તભોભ છે

નાતાલ-બુલેટ્સ.

—*****—

શેડીઓના ખેતરો, દગીઆ કીનાવે નાતાલને બુલેટ્સના ૨૪૦ માઈલ, દરખાની દક્ષિણ તરફ અને ૧૬૦ માઈલ ઉત્તર તરફ આવેલા છે સને ૧૯૦૫ પછી ત્યાં શેરડીમાથી ખાંડ બનાવવાના કારખાનાઓનો ઉદ્યોગ (શુગર ઇન્ડસ્ટ્રી) નો વધારો ઘણીજ સારી રીતે થયેલો છે કે જે દરેક વર્ષમાં લગભગ ૧૮૭ ટકા વધારે (૧૯૧૯ માં) એટલે લગભગ બમણી પેદાશ વધ છે નીચેના આકલનો સારો ખ્યાલ આપે છે.

સને ૧૯૦૫ માં	લગભગ	૨૯૭૯૫ ટન	ખાંડ	થઈ
" ૧૯૦૮ "	"	૫૦૦૦૦ "	"	"
" ૧૯૧૮ "	"	૧૪૩૬૦૦ "	"	"

હાલ એક હર કારખાના લગભગ પચીસેક છે જેમાં મોટામાં મોટું ૧૫૦૦૦ થી ૧૬૦૦૦ ટન સાકર કરે છે સાકર ચોકખી કરવાને માટે ખામ બે કાળાના દરખાનમાં હાલ કામ કરે છે

દરખાનની દક્ષિણે શેરડીના ખેતરોનું ક્ષેત્રકળ વધે એવો ખામ મલવ જોવામાં આવતો નથી પણ ઉત્તર ભાગમાં ઠેક પોર્ટુગીઝ ઈસ્ટ આફ્રીકા સુધીની જમીન શેરડીના પાકને ખેડ માટે ઉપયોગી છે જતે દહાડે આ જમીન એ કામ ગાર વપરાયે તો સુમારે એક હર ડરોડ ટન માકરની પેદાશ ત્યાં નીકળે એવો મનવ છે ઉપર જણાવેલી પેદાશ બે ત્રણ થાય તો જરૂર ત્યાંના ખાડના કાળાનાની ગણના આળી ફુનીયામાં સારી ગણાશેજ

અગાઉ ઉપયોગમાં વાપરવા મોઝાબીક તથા મોઝીશીયસનો માડ ના તાલ વીગેરે સ્વયંભા આવતી હતી પણ હાલ તે ઓછી થતી જાય છે, કે જે નીચેના આકલની જણાશે

૧૯૧૮ માં ૧૩,૮૬૫ ટન માડ મગાવેલી હતી અને ત્યાં ગાદ ૩૧ ચમનો આકલો ઓછોજ થાય છે તેગજ ત્યાંની સરકાર પણ ગાદ ૬ વા માટે બે માડ પન્દરેથી મગાવે નો ૪ પાઉન્ડ અને ૧૦ મીલીગ ટને (ઈમ્પોર્ટ ડ્યુટી) આપાલ ઉપર લે છે અને નીકાશ માટે (એક્સ-પોર્ટ) ઉલટો એક પાઉન્ડ ટને મોકલનાને મળે એવી ગોઠવણ કરેલી દેખાય છે આને લઈને હાલ માકની જે ખપત એ દેખાયા છે તેટલી સાકર ત્યાંના કારખાનાઓ

પુત્રી પાડે છે અને વધારે તેમજ લવિધ્યનો વધારો પરદેશ નીકાલ કરવા માટે ત્યાના લોકો તથા સગકા મળી બધ બેઠી ગોઠવણ કરવા ઇતેબર છે અને જરૂરની સગવડ બનતી ત્વરાએ કરી આપે છે ફક્ત સાકર તર્યાર કરવામા આવે છે તેવું જાણ જતા બે ભાવે તે વેચાય તે ભાવ હુનિયાના ભાવો જોડે પોપાશે કે નહિ તે ખાસ જોવાતું છે અને તે ઉપર ધ્યાન આપી કેમ તદ્દિયા કરવા માટે ખર્ચ જોણુ થાય તે માટે હાલ ત્યાના લોકો ધ્યાન આપી રહ્યા છે

એટલું તો દેખીતું જ છેકે મેરના સુધાન અને નાગ્યાનાના સુધારા સર્વ યુગ્તા ધ્યાનમા ગળાય તો ચુખાની શેરડીને માટે બે જોડે તે પ્રમાણે સગવડ મહેલે કરી લેવાય અને જોને લઈને એકરે હાલના રૂત્તા વધારે ફાયદો થાય તેમજ શેડીમાથી પણ આ વધારે ઉત્પત્ત કરવા ઘટતા ઉપાયો તથા શોધખોળ કર્યા જ જશે ખીડમાથી બનતી સાકર જોડે મરજાવતા આ દેશની સાકર મનતી કે એજ ભાવની પરશે એ ખાત્રી નથી ફક્ત જો આ કારખાનાઓને નફાઆતમા (ઇન્વીસ્ટમેન્ટ પ્રેકરન્સ) ઇંગવેડની સગકા મદદ આપે તો બને એમ લાગે છે

જુલુયેન્ડમા કાફીર લોકો ઘણે ભાગે ડામ કરે છે અને મજુરોની તાણ પડે છે કાફીર લોકો બનતું કામ તો કરે છે પણ જો લોકોને થાક તરતમા લાગી આવે છે એથી લાળો વખત ડામ કરી શકતા નથી મતલબ કે સંચા કામને ખોટીઓ થાય છે આ સ્થિતી ઘણે ભાગે ત્યાના હવા પાણીને લઈને હશે ખીન્તુ મજુર વગ ચોરી રડમ મેળવશે કે પોતાને ગામ ગુપડામા વડી એ વકમ પહોંચે ત્યા સુધી મહેનત વગર બેઠી રહે છે ગામી ખીન ગાળજીને લઈને પરદેશી મજુરો મેળવવા ત્યાની સ તા તથા કાગ્યાનાના લોકો બનતો પ્રયત્ન કરે છે (ઇન્વેસ્ટમેન્ટ પ્રેકરન્સ) ફીડી મજુર એટલેક માત્ર ધાર આપે છે કેમકે તે પરદેશી લોકોથી કાયમ કામ કરે છે, મહેનતુ છે, તથા તેઓને એક પ્રખરની કાયમ બીકે રહે છે તેથી હમેશાના દબાયલા હોય તેમ વર્તે છે આ મજુરો પી મદદથીજ ત્યાનું જરૂરનું કામ ધનધોખા વર્ગે ને વર્ગે આગળ ધપે વાય છે

આ દેશમા અનીશય, ઉત્પાદ ૭૧ કીમી સુધી જાય છે અને ઘોડામા ચોરી ગરમી ૨૬ કીમી હોય છે વરસાદ સુમારે આવીમ ઇચ બેટલો આવે છે વરસાદ વગરના દીવસમા ૭૧ ને બાવે ૧૧૬ ને ૨૬ ને બાવે ૩૩ કીમી જો આ માથે રહે છે જોને મીઠુનું વાચન ૨૬-૬-૮૨ થી ૩૦-૩૩ સુધી રહે છે

નાતાલ-બુલેટ્સ.

—***—

શેરડીઓના ખેતરો, ફરીઆ કીનારે નાતાલને બુલેટ્સના ૨૪૦ માઈલ, દરબાની દક્ષિણ તરફ અને ૧૬૦ માઈલ ઉત્તર તરફ આવેલા છે અને ૧૯૦૫ પછી ત્યાં શેરડીમાલી ખાડ બનાવવાના કારખાનાઓનો ઉદ્યોગ (શુગર ઇન્ડસ્ટ્રી) નો વધારો ઘણીજ સારી રીતે વર્થેલો છે કે જે દરેક વર્ષેમાં લગભગ ૧૮૭ ટકા વધારે (૧૯૧૮ માં) એટલે લગભગ બમણી પેદાશ થઈ છે નીચેના આક્રાઓ સારો ખ્યાલ આપે છે.

સને	૧૯૦૫ માં	લગભગ	૨૯૭૯૫ ટન	ખાડ	થઈ
”	૧૯૦૮ ”	”	૫૦૦૦૦ ”	”	”
”	૧૯૧૮ ”	”	૧૪૩૬૦૦ ”	”	”

હાલ એક દર કારખાના લગભગ પચીસેક છે જેમાં મોટામાં મોટું ૧૫૦૦૦ થી ૧૬૦૦૦ ટન સાકર કરે છે સાકર ચોકળી કરવાને માટે ખામ બે કારખાના દરબાનમાં હાલ કામ કરે છે

દરબાનની દક્ષિણે શેરડીના ખેતરોનું ક્ષેત્રફળ વધે એવો ખામ મલવ જોવામાં આવતો નથી પણ ઉત્તર ભાગમાં ઠેક પોર્ટુગીઝ ઇન્ડિયા આફરીકા સુધીની જમીન શેરડીના પાંડને ખેડ માટે ઉપયોગી છે જતે દહાડે આ જમીન એ કામ માટે વપરાશે તો ખુમારે એકદર ડરોડ ટન સાકરની પેદાશ ત્યાં નીકળે એવો અનવેડે ઉપર જણાવેલી પેદાશ બે ત્રણ ધાય તો જરૂર ત્યાંના ખાડના કારખાનાની ગંજના આળી હુનીયામાં સાગી ગણુશેજ

અગાઉ ઉપયોગમાં વાપરવા મોગ્રાબીક તથા મોરીશીયમની માડર ના તાલ વીગેરે સ્વયંભાગ આવતી હતી પણ હાલ તે ઓછી થતી જાય છે, કે જે નીચેના આક્રાથી જણાશે

૧૯૧૮ માં ૧૩,૮૮૫ ટન માફ્ટ મગાવેલી હતી અને ત્યાજ બાદ કા ચમનો આક્રા ઓછેજ ધાય છે તેમજ ત્યાંની સરકાર પણ મદદ ક વા માટે બે માકર પરદેસથી ગંગાવે તો ૪ પાઉન્ડ અને ૧૦ ગીલીજ અને (કમ્પોર્ટ રીયુટી) બાયાલ ઉપર લે છે અને નીકાશ માટે (એકમ પોર્ટ) ઉત્તરે એક પાઉન્ડ ટને મોકનાને મળે એવી મોકવણ કચેલી દેખાય છે અને લઈને કાશ સાકરની જે ખપત એ દેશમાં છે તેટલી માફ્ટ ત્યાંના કારખાનાઓ

આ શેરડીઓના કંકડા કરી પછી શેરડીઓના હુન્ડાઓ પણ વાવે છે પછી આમને માળે છે ઉપલુ મટોડું સુમારે ચાર ઇંચ જેટલું થર રૂંપે રહે છે વાવણી માટે જોતું વગેરે હાથે કાઢવાનો રીવાજ લાગે છે અને બે થાસની વચ્ચે હળ કે એને લગતા હથીઆગનો ઉપયોગ સારો કરે છે એડ કયાં કીની જમીનમાં જોતું વિગેરે રહેલ હોય છે મજુરોની તગી અને ખેડરકારી વિગેરેને લઈને કાંઈ જોડ ખાસ ઉત્તમ પ્રકારની તો ખામ હોતી નથી.

આ શેરડીઓના ખેતરમાં પોટાસ તથા દામદુગ્ધ અને ચુનાતુ પ્રમાણે થોડું નહેલું છે એથી આ ત્રણે ખેતરોની જરૂર વધતા ઓછા પ્રમાણમાં રહે છે જે પ્રમાણે આ ખાતરનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે તેજ પ્રમાણે ઉપજ થશે ભાગે શેરડીમાંથી મળી આવે છે ખાતર નાખવું એવો ફાયદો નથી કેટલાક નાખે છે કેટલાક નથી પણ નાખતા જે ઉપયોગ ખાતરનો કરતા નથી એમને ભવિષ્યમાં ફાયદો જોડતો થવાનો નહિ એ અભાવિક છે.

જુલુલેન્ડમાં કાપણી પહેલા ખેતરોને ખાળે છે કેમકે ઉળાના સુકા પાદરા કાટતા મહેનત પડે છે પણ નાતાલમાં ન્યા પ્રમાણમાં મજુરો વધારે છે ત્યાં એમ થતું નથી શેરડીઓ બળદના ખટારામાં ઢાપી નાખે છે અને તેને દામમાં ફેરવી શેરડીઓના કારખાનામાં લઈ જાય છે મગવડ હોય તે રેલ્વેમાં પણ શેરડીઓ નાખી ટારખાને પહોંચાડે છે કાપણીનું ખર્ચ ૨ શિલીંગ સુમારે આવતું હશે જુલુલેન્ડમાં શેરડીનો ખીગાડ કાપતા પુષ્કળ થાય છે તેની મગવડ થાય તો એકદમ વગેરે ફાયદો મહત્વના પ્રણાલ્યમાં થઈ ગઈ.

જોડવા તરીકે પાક સાત વર્ષ સુધી પણ રાખે છે એ વખતે જોડ બે ચામ વચ્ચે કડે છે ને જોતું હાથેથી કાઢી નાખે છે.

યુગાનો પાક વૃદ્ધીગ્રસ્ત મોંઘાને પાડે છે ખેડવાને તઈડ ઓછો વખત લાગે છે.

ફક્ષિય આફ્રીકામાં યુગા નામની શેરડી કે જે પુનેથી ત્યાં ગયેલી છે એમ નમનતય છે તે ઘણી જગ્યાએ વવાય છે આ જાતના મુળીઆ ઉંડા જાય છે તેમજ એછે પાણીએ ઉગી થકે છે માન્યતા છે ખીજ જાત લીલી નાતાલી શેરડી છે તેનું પ્રમાણ યુગા કરતા ઓછું છે કેમકે એનો ઉતાર જોડો તેવો નથી આવતો જાતો વધારે નથી એ ઠીક નથી કેમકે કાંઈ પણ પ્રકારના અવરોધ

કે (રૂગમ) દરદ શેરડીઓમાં આવે તો આખા જોતરોની ખેતરોને ઘણીજ ખોટ આવે એ દેખીતું છે

જે શેરડીઓ વપરાશમાં લેવાય છે, તેમાંથી પસંદગી પણ થતી નથી. સારા પાકપર પુરતું ધ્યાન નથી જે શેરડીઓ નકારી હોય અને કારખાના વાલા લેતા નથી તેનો વાવવાના કામમાં ઉપયોગમાં લે છે અને લઈને (ચલોસ્ટ્રાઇપ) પીળી પડીઓ પડી ગયેલી શેરડીઓ બહુજ રીતે છે. ૧૯૧૭ની સાલથી (૨૩ રાટ) લાલ આદા પણ શેરડીઓમાં પડેલા હોય છે એવી શેરડીઓ નીકળે છે અને એકદર ખેતરો આને લઈને નળા પાકનો દેખાવ આપે છે આ ઉપરથી જણાશે કે વાવતા પસંદ કરેલ મારી શેરડીઓની તો ખાસ જરૂર છે નાતાલમાં તો ઝુલુવેન્ડ કરતા પણ પસંદગીની જરૂર વધારે છે. તેમજ શેરડીની નવી ભતે પણ ઉત્પન્ન કરવા મધ્યમ એ પણ વાન ધ્યાન બહાર નજર હોવી જોઈએ.

પાણીની ખાસ સગવડો નથી વરસાદ ઉપર ઘણોજ આધાર રાખેલો છે અને લઈને બીજી ભતો બીજા હેતુથી લાવી વાવવાની પણ મુશ્કેલી છે જે શેરડીઓ જોઈએ તે ઓછા પાણીથી ઉછરે એવી ભત ત્યા હાલ તો ઉપયોગ થાય એમ છે

ઉપરની હકીકતથી જણાવે કે જે યુવાને સવાનો કે કોઈ બીજી ભતનો ઉપદ્રવ પેદા તો આખા શેરડીના પાકની સ્થિતિ બહુજ ભગવર થઈ પડે, કેમકે બીજી સારી શેરડી ત્યા હાલ ન જેવીજ છે

પાણીની તગીને લઈને ઉત્પત્તિ પાણી જે પ્રમાણે મળેલા હોય તેજ પ્રમાણે મળે છે એ સ્વભાવીકજ છે એટલે પાણી ઉપરજ આધાર છે, એમાં વધારે ઓછા વખતથી પણ પાકમાં વધારે કે ઓછો પાકનો ફેર બહુજ પડે છે બીજી જમીન પ્રમાણે એટલે સારી નરની જમીન પ્રમાણે પાક ઉતરે છે આથી ખાસ-આકરા આપવા સહી સલામત નથી નહીં પામે. ઝુલુવેન્ડમાં ૫૦ ટન પણ ઉતરે કે એવા દાખવા છે તે માધાણ દાખલથી ઝુલુવેન્ડમાં ૪૦ ટન આવે છે.

શેરડીમાં સાકરનું પ્રમાણ પણ ઉપલા કારણપર આધાર મળે છે ૦-૬ થી ૪ ટન સુધી એક એક જમીનમાંથી સાકર નીકળી શકે છે આ જોડે એટલું પણ જણવું જોઈએ કે નકારી જોડને કાપણી વખતે થતો બગાર સાકર ની ઉત્પત્તિમાં ઘણોજ ફેર પાડે છે

શેરડી પુર્ણ પાકેલી હોય તે પણ કાપવામા આવે છે; કેમકે કારખાના મા સાકરનું પ્રમાણ ઓછું કે વધારે હોય તો પણ બાવ જોકજ હોય, છે સુમારે શેરડીમા સાકરનું પ્રમાણ ૧૨ થી ૧૪ ટકા સોએ હોય છે એકદર રમનો પ્રકાર કઈ બહુ ખોટો હોતો નથી. ૧૯૧૫ થી ૧૯૧૮ ના સરેરાસના નીચે આકડા આપેલા છે તે ઉપરથી જણાશે કે ખોટ દેખીતી અમુક અમુક કાળોથી કેટલી આવે છે

૧ ૬૦૦ શેરડી ઉપર મોટા કારખાનામા	૩-૫ થી ૪-૫ ટકા ખોટ હોય છે
૨ અરકામા વસ કાઢતા	૧-૩ થી ૨ " "
૩ રસ ઉકાળતા	૨ થી ૩ " "

નાના કારખાનાઓમા વધારે ખોટ હોય છે આ તુલનાનીના કારણોમાં થી થોડા નીચે આપેલા છે,

૧ યુખા જાતની શેરડી સાગી નથી

૨ મથામા સુધારો કરવાની જરૂર છે

૩ શેરડીઓ ઘણી ખરી કાચી કારખાનામા વપરાય છે

૪ રસાયનશાસ્ત્રીઓનો ઉપયોગ બોઈએ તેવો નથી

આ શેરડીઓમા રેશાઓનું પ્રમાણ ૧૪ થી ૧૬ ટકા હોય છે એટલે શેરડી નરમ છાવની નથી ચોંનરામા સાકરનું પ્રમાણ પણ ધારવા કતા વધારે પ્રમાણમા જાય છે

શેરડીના રસમાં ગુદર જેવો પદાર્થ બહુજ હોય છે આ એકબો કરવા વાસ્તે (કારબોનેશન) મહેનત કરે છે અને તેથી રસ સાઝ થાય છે પછી સાંતર કરવામા આવે છે ગમમાંથી બગાડ નીકળે છે તેને ખાતરના ઉપયોગ મા લે છે (એલેમીસ) છેવટનો બાજ રહે છે તેનું નેટેલાઈટ કરેલો તે સ આમા બળતણ તરીકે વાપરે છે

ઉપલી રચીતી કરતા હીદુસ્તાનમા બહુ ફરકાર નથી ઉત્તેજનની જરૂર છે સગ્ગારે વચ્ચે કાર્થક ધ્યાન આપ્યું હતું પણ હાલ પાછું સર્વે વાતે બધ પડી ગયું છે

દાહોદ સરકારી ફારમથી દાહોદ અને અલોદ તાલુકા મા ખેતી
સખામી કયા કયા સુધારા થઈ શકે એમ છે તે વિશે

સામાન્ય હકીકત.

લેખક પ્રાગજી રણછોડજી દેગાધ-

દાહોદ કાર્મ સુપ્રીન્ટેન્ડન્ટ

દાહોદ અને અલોદ તાલુકામાં કાળી ભુમી હાલ અને પથ્થર વાળી અને
ટેકરા ટેકરી વાળી જમીન જણાય છે નાના નાના વહેણ પહાડ માલમ પડે છે
વળી વચ્ચે વચ્ચે જગલની ટેકરી પણ આવે છે ખેડુત વર્ગ ઘણેખરે ભાગે
પટેલીઆ અગર તો લીલ કોમના હોય છે તેઓ ગાય અને બેઝ ઘણા મોટા
પ્રમાણમાં રાખે છે ઢોંગની જાત નાની હોય છે અને ઉંછેર તરફ તેમજ તેમને
જોઈતા સઘાઆરા વિગેરે પ્રત્યે ઘણી ઓઝી કાળજી અપાય છે તેથી તેમની
દુર્ગંધ સ્થિતી જણાય છે ચોમાસામાં મકઈ, તડી ગમ તડી, અડદ, મગ,
ચોળા, શણ અને જુજ લાગે ડાગનો પાક થાય છે ચોડા વચ્ચે થયા દાહોદ
તાલુકામાં મગફળી (સ્મોલ બપાન અને સ્પેનીશ પીનટ નામની), નુ વાવેતર
દાખલ થયું છે અને એક બે વચ્ચે થયા ખાનદેશી કપાસનુ વાવેતર દોષ દોષ
ખેતરવાર જણાય છે પણ હજુ ઘણું ખરે ભાગે ખેડુત ચોમનામાં વરસાદ થયે
એકાદ ખેડ કરી મકઈનુ વાવેતર કરે છે અને મકઈ લીધા પછી શીઆળામાં
ઘઉં અગર ચણા વાવે છે મકઈના વાવેતરમાં બહુ ખેડ કરવામાં આવતી
નથી, વાવેતર થયું કે તરત ચામડા હળ વતી ચીંચવામાં આવે છે અનુકુળતા
એ એકાદ વળત નીદવામાં આવે છે અને ત્યાર બાદ એકાદ મહીના પી
મકઈ થાય ત્યારે હળ વતી આડું ઉભું દેરવી ખેડ કરી ચામવામાં આવે
છે ત્યાર બાદ માળો કરી મકઈને સાચવવામાં આવે છે આ તાગમાં ભુરી
જમીનનુ પ્રમાણ વધારે જણાય છે ભુરી જમીન ઘણીજ 'ફાદુરુ' હોય છે
દારણ કે ચોનાસામાં મકઈ અને શીઆળામાં તેની તેજ જમીનમાં ઘઉં થાય
છે અને અનુકુળતા એ યાનેનો સાચે પાક થાય છે એક બળદની જોડથી બે
મણ મકઈ એટલે આશરે ૪ એકર જમીનનુ વાવેતર કરતા તેમજ ચામડા ચીંચના
લગભગ આઠ દસ ફીસ જાય છે એકાદ એકરમાં, તલ અગર તડી, મગફળી,
અગર ચણા કરે છે એટલે એક બળદની જોડ પર મરેગન પાચ
ખી આગળ ૧૬વાળા તેમજ વહેલા વરસાદવાળા વર

સમા કાતગનો ઉપદ્રવ ઘણેખરે ભાગે ભુગી જમીનમાં ઘણેજ જણાય છે. કોઈ કોઈ વાર મકંઠના આખા જોતરનો નાશ થાય છે અને ખેડુતને પાછુ વાવવુ પડે છે ઉપલા ખેડુત ઘણેખરે ભાગે બી સમ્રહી રાખતા નથી અને વાવેતર વખતે ઉંચા ભાવનુ અગર બી ખમણુ અગર તમણુ આપવાની સરતે જેવુ મળે તેવુ લાવી વાવેતર કરે છે જમીનમાં ખડ અગર ખમણુ ખડુ અપાટા બધ વધી જાય છે અને કોઈ કોઈ વખત મુખ્ય તુલને પીણુ પાડે છે અને ઘણુ નુકશાન કરે છે દાહોદની નજીકના ખેડુત જગલમાંથી ધામ લાકંડા વિગેરે દાહોદની બજારમાં લાવી વેચે છે ખેડુત લોકનો મુખ્ય જોગક મકંઠ છે મકંઠને દલી રોટલા બનાવે અગર તે એને ભરડી છાશ માથે ઉકાળી રાખ બનાવે છે અગર તે પાણીને ઉકાળી મીઠુ નાખી દાટ બનાવી દાળ સાથે ખાય છે મરચા અને મીઠાનો ઉપયોગ કરે છે અને ઢોધ વખત શાક ભાજનો ઉપયોગ કરે છે ખેડુત લોકની સ્થિતી દુર્બળ છે દેવામાં ડુબેલા છે આળસુ, સુત્ર દાડના વ્યસનમાં મગસબેલા તેમજ ભાગ અગર તમાકુનો ચલમ વાટે ઉપયોગ કરી તેઓ મગ્ન રહે છે તેઓ સતોષી છે અને સાહુકાર નથી ગજ ૩૮મા મેલેરીઆ તાવનો ઉપદ્રવ વધુ હોય છે કંઈ કંઈ ભાગમાં વાગાના નામ હોય છે કારણ કે વાવ અને તળાવના ગદા પાણીનો પીવા માટે ઉપયોગ થાય છે કુવાની સખ્યા ભુજ છે આ ભાગમાં ખેડુત ઘણેખરે ભાગે છુટા છવાયા ઉંચી જગ્યામાં બાધેલા છાપગ અગર ઘરમાં રહે છે

ઉંચે મુળ વિષય પર આવીએ

દાહોદ જોતીવાડી ક્ષામ ના મરકાવ તરફથી સને ૧૯૦૬માં ઉધાડવામાં આવ્યુ ક્ષામ કાઢવાનો હેતુ દાહોદ ઝાંઝોદ તાલુકાની જોતીની ૫ ધતિમાં સુધારો કરે અને થાય તે અખતગ કરી શોધવાનુ અને સુવાલીઆ તળાવના પાણીનો નહોત વાટે સાગી ગીતે કેમ અને કયા તુલ માટે ઉપયોગ થાય તે લોકને શીખ વાનો હતો કારણ નીચળ્યા પડી દુનુદા બુદા અખતગ નવાના આવ્યા અને એના અનુભવથી નીચે પ્રમાણેના સુધારા જોતીમાં દાખલ કરવા જેવા જણાય છે

(૧) વાવેતરની પદ્ધતિમાં

ફાલમાં ખેડુત હળ વતી ચોરવાનુ કામ કરે છે બે ગામ વચ્ચે કુટથી દોઢ કુનુ અતગ રહે છે હળથી પચ્ચ વાગી તેગજ કચોણ જમીનમાં પચ્ચ ચોરી થાય છે હળથી બી પચ્ચ ઉડુ જાય છે આમ છે તોપણ બીજી આગળ પડતા જરૂરમાં લેન દરકા અગર વાવળીઆથી વાવેતર કરવામાં આવે છે તેમ અત્રે પચ્ચ ક-વામાં આવે તો નીચે જલાવેલા કાયદા થાય છે દરકા વટે વાવેતર કર

વાથી બે દાતા એટલી વખત જતા હોવાથી બેવડું કામ થાય છે ફરકથી વાવેતર કરવાને જમીન પથ્થર વગરની તેમજ સરખી અને યોરડી, ખાખર, 'ભામડા' વીગેરેને ખેતી કરાવી અવરનવ કરજ ફેરવી સાફ કરેલી હોય તો ઘણું સાફ કરકાવની વાવેતર કર્યું હોય તે ખેતન્યા ત્યારે મકંઈ ઉગે ત્યારે, કોઈ કોઈ જગ્યાએ બે ત્રણ દીવમ મારસ પક્ષીને ન્યા હોય ત્યા સાચવવા ભેંઈએ છે ઉપર જણાવેલી ખાખતમા બે કાળજી સંધએ તો ફરકના વાવેતરમા મનુરી, અર્થ લગભગ સરખો થાય છે અને પાક વધુ થાય છે બે ફુટના ગાળાવાળા ફરકના વાવેતરથી મકંઈમા મરેશસ રપ (પચીસ) ટકાનો વધુ પાક થાય છે એટલે હાલમા નજીક નજીક વાવવામા આવે છે તેને બદલે મકંઈને છેટે વાવવાથી બી પણ ઓછુ ભેંઈએ અને પાક વધુ થાય છે (સાધારણ અને થોડા વરસાદવાળા વરસમા તો પાક અવશ્ય વધુ થાય છે) વળી યોગ્ય તકે બે ત્રણ વખત કરજડી, અગર કરખી ફેરવવાની સુગમતા હોવાથી ઘાસ અગર ખડ પણ ઓછુ થાય છે, વાવેતર પછી ખડીયુ જેવું (એટલે પદર વીમ દીવમ વરસાદ ખીલકુલ ન થાય તે) પડે તો ફરકના વાવેતરમાં વારંવાર કરખી દઈ તુલને નેભાવી શકાય. વળી, યાતરા પડે છે ત્યારે બે હારને દવા છાટવાનું પણ સુગમ પડે છે ફરકનો ઉપયોગ કરવાથી જમણું કામ થતું હોવાથી વાવેતરની તકનો લાભ પણ વધારામા મળે છે

કરખી લીધા પછી બે મકંઈના છોડ વધુ હોય તો પોણા ફુટ પોણા ફુટને છેટે છોડ રાખી બાકીના છોડને ઉપાડી લેવા એ આજ છે, ફારમપર મીજા નામનું ઓલર મહીનાથી સવા મહીનાની મકંઈ થાય ત્યારે ફેરવવામા આવે છે કે જેથી પાણીઆ થઇ રહે છે, વચ્ચેના ખડનો નાશ વાય છે અને ત્યાં બાદ જે વરસાદ વચ્ચે છે તે પાણીનો સત્તુ મારી ખેડ થતી હોવાથી ઘર્ષ શકે છે પાતીઆ કરવા દેશી હળના ચવડાના ઉપલા ભાગમા પાટીડ ગોઠવી બાધવામા આવે તો પણ ચાલે એમ છે મહીનાની મકંઈ થાય તે પહેલાં બે મકંઈ આડી હોય એટલે છોડ છેટે છેટે હોય, તો વચ્ચે મકંઈના છોડ એમમ વરસાદ થતો હોય ત્યારે ઝેખ્યા હોય તો રોપ લાગે છે અને દોડી એમ છે

વળી મકંઈને બે ફુટને ગાળે અને દારમા બે છોડ વચ્ચે એક ફુટને છેટે પાણી હોય તો મકંઈ મારી થાય છે મકંઈ નાની હોય ત્યારે બેડ બાંત્રી ખેડ થતી હોવાથી નીદમણ પણ ઓછુ થાય છે (કાળી જમીનમા બોકલી અગર ઉદર ખરી, સામો, સુદરડો, કજરો ખડખીડા નામના ખમલા

વધારે પ્રમાણમાં માલમ પડે છે, પહેલા ત્રણ વતના ખડ ચાલુ વરમાદ રહે તો હોય ત્યારે ઘણા અપારાધક વધે છે અને જો એમનો નીકાલ કરવાનો સમય ન મળે તો સુખ્ય તુલને ઘણું નુકશાન થાય છે મકંઠ મોટી થઈ હોય અને તે વખતે ખમલુ જણાતુ હોય તો તેને ઉપાડી લેવું જોઈએ કાચુ કે એમ વરમો - વરસ કરવાથી જમીનમાં ખડ ઓછું થતું જાય છે ભૂરી જમીન જમીનમાં કજરો, કુમ્બો, દરોઇ, ચીરો, સામો અને ખડભીડા વધુ પ્રમાણમાં થાય છે નિર્મોલ્ય જમીનમાં દરોઇ વધુ પ્રમાણમાં જણાય છે, દેશી હળની ખેડથી એનો નાશ થઈ શકતો નથી ઘઉંનો પાક લણી લીધા બાદ ખી-ટી-ટુ અને ચી-ટી-ટુ થી આડી ઉભી ખેડ કરી જેટલામાં દરોઇ પાછી જણાય તેને ખોદી દરોઇની જડ ઉંડાલામાં વીણી લેવાનું આવે તો દરોઇ ઘણીજ ઓછી થાય છે વળી કાળી જમીનમાં આવો દાલજો જણાતો હોય તો અને પાછી પાવાની સવડ હોય તો પાછી પાઈને ઉંડાલામાં ખી-ટી-ટુ અગર ચી-ટી-ટુ નામના હળથી ખેડ કરી દોય તો આ ખડનો પણ નાશ થાય છે એમાસામાં દોઈ દોઈ જડ જણાય તો તેને ખોદાવી લેવી ખી-ટી-ટુ અને ચી-ટી-ટુ હળ ખેડવાને સાગ ખાધાના બળદની જોડ જોઈએ છે ખેડુ તને હળ વતી ચોરવાતુ સુગમ લાગતુ હોય અને એનોજ ઉપયોગ કરવો હોય તો જે ચાસ વચ્ચે જે કુટનો ગાળો રહે તેમ ઓગાય તો પણ ઠીક તેને માટે જરા જુમડ માપસગ કરાવી લેવું એટલે ચાલશે (૭ કુટ લણાઈમાં જુમડ હશે તો ચાલશે) ભૂરી તેમજ કાળી જમીનમાં જે કુટના ગાળાવાળા ફડકાથી ચોરવાથી સ્થાનિક પધ્ધતિ કરતા છોડ છેટે છેટે હોવાથી દોડા મારા, મોટા (અને ઘણે ખરે ભાગે દરેક છોડને જે દોડા આવે છે) અને પોપણ બગેબર મળતુ હોવાથી દોડા લગભગ માથે મુઠી ભગના હોવાથી પાક વધુ થાય છે છેલ્લા માત આઠ વરમના અનુભવથી અમે ખાતરીથી કહીએ છીએ કે જે કુટના ગાળાના વાવેતરથી મકંઠમાં લગભગ ૨૫ ટપનો વધુ પાક આવે છે અને ખચ લગભગ ગરબો આવે છે

પછી પણ ફારમખ ફડકા વતી વાવેતર કરવામાં આવે છે તેમાં દોઢ કુટના ગાળીવાળા ફડકાનો ઉપયોગ થાય છે અને એમાં પણ પાક વધુ થાય છે ફડકા વતી મગફળીનું વાવેતર પણ થઈ શકે એમ છે આ સાલ વીજ્ય મઠ તેમજ ગણવીએ "ફળીયે દાહોદ નગર" એ પ્રમાણે વાવેતર થયલા છે નાં સરકાર તરફથી દાહોદ તેમજ આવોદ ગામે ઓભરની ટેપો ખોલેલી છે અને ઓભરનો ઉપયોગ કેમ કરવો અને તેને ગરવી દેખાડવા માટે દરેક

સ્થળે અઠેક કામગાળ ખેતીવાડી ચોપગ્ગીઅર સાહેબની દેખરેખ નીચે કામ કરવા નીચેલા છે માટે જોડતા ઓળખ, એમની પામેથી લઈ જઈ એનો ઉપયોગ કરવા બહામણ કરવામા આવે છે આ કારમપરથી પણ કરખી, કરખ વી- એ બર નજીકના ખેડુત લઈ જઈ ઉપયોગ કરેછે ચોરા, ગામે શેઠ નાગજીદાને તેમજ વિવિધગઠ ગઠોઈ ગામે શેઠ કેશવલાલે પોતાના ખાચે દરકા કરખી, કરખ વિ તઈઆ કરખી તેનો ઉપયોગ ખાતાની સુચનાથી કરેલો છે મગફળી કપાસ અને ડાગગુ વાવેતર ઘણેખરે ભાગે દરેક છે મરકાની કારમ પર અવગ નવર ખેતીવાડીનું પ્રદર્શન ભરવામા આવે છે તે વખતે તાલુકાના અગ્ર ગણ્ય ખેડુત, ને જોડાની રામ પન્ના તુલ તુલના વાવેતર ઉછેર લુદી લુદી લાના અને દાખલ કરેલા પાકની વિગતવાર હકીકત સમબવવામા આવે છે કોઈ કોઈ ઉત્સાહી ખેડુત તેને અનુકુળ આવે તે બાબત દાખલ કરવા પ્રેરાયછે આવી રીતે મગફળી કપાસ ખોડીઆ ઘઉં ફલાઉ ઝાડ શાકભાજી આદુ વિગેરેના તુલ અનુકુળ જગાએ દાખલ થયા છે એટલે ના સગકાને હેતુ કઈક ભાગે ફળીભુત થયો છે હવે વધાગમા વળીક તેમજ ઈતર પઈસાદાર વર્ગનું પણ ખેતી તરફ લક્ષ દોસયુ છે તેથી આ લોકના ઉત્સાહ તેમજ ખતથી સારો સુધારો થાય એમ છે, વળી ખેરીયા ગામે (ખારીઆની હદમા) દલોઈ તરફના ડેટલાક માહુમીક ખેડુતે જગલની પડતર જમીન અમુક ગરતે ગળી આ માલ તેમાની આશરે ૫૦૦ વીધામાથી ખોડી ખાખર આકડો અને જગલી અડોને કાપી તેના મુટડા ખોડી નાળી પછી દ્રેડટથી ખેડી કપાસનું વાવેતર કર્યું છે એ લોકે પોતાના તરફના સુધાર લાવી જોઈતા ઓબર દરકા કરખી, કરખ, હાગ વિગેરે તઈયાર કરની આવોટ તરફથી બગદ લાવી ઉપયોગ કર્યો છે આ લોકની ખેતી જોઈ નજીકના ખેડુત પોતાની ખેતીની વાવેતરની પધ્ધતીમા થોડા વરસમા સુધારો કરવા હોગશે એમ મારૂ માનવુ છે વિષયની સાથે જગ મબધ હોવાથી નીચેનો દાખલો ટાકુ છુ

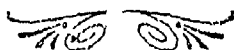
અનદાવાદ જીલ્લાના ગોડાસા મહાલના ધનસુરા ગામે ખેતીવાડી ખાતાના પ્રયાસથી ઓબર સબથી ખેડુત લોકમા ઉત્સાહ પામેલો તેમજ મકઈ ઘઉંની જગોએ કપાસના વાવેતર કરવાની શરૂઆત કરેલી તેમા મકઈ માલ ફળી તરફ ના પાટીદાર ખેડુતે પડતર જમીન વેચાણ ગળી વચ્ચાઈ થયા બાદ જમીનને ખેડી કપાસનું વાવેતર મોટા પ્રમાણમાં કર્યું તેનું જો તેમજ આગલા વચ્ચાઈ કપાસમા સારો લાભ જણાયલો તેથી ગામ લોકે પણ કપાસનું વાવેતર મોટા પ્રમાણમાં લુદી લુદી રીતે કર્યું અને એને માટે જોઈતા કરખી મગ અને દરકા

ઉપલા પાટીનાર પાનેથી લઇ જઈ ઉપયોગ કરી ખીજ નવા ઓળાર એમના મુધાગ પામે કરાવ્યા આ પ્રમાણે જે લોક હજીથી વાવેતર, ખેડ વીગેરે કરતા હતા તેઓ ફરકા, કરપી, કરણ વિ નો ઉપયોગ કરતા થયા અને તેની અ' સલાની પધ્ધતિમા ફેરફાર કર્યો આ પ્રમાણે બહારના ખતીવા અને ઉત્સાહી ખેડુત તાલુકામા જુદીજુદી જગોએ આવી, વસે અને જેતીનો ધધો કરે તો જેતીની પધ્ધતિમા બન્ને તાલુકામા ફેરફાર થાય. અને પાટમા ઉપર લખ્યા પ્રમાણે વધારે કરે. વધારે પિપ્પુ ન કરતા મકક માટે જે કુદના ગાળાગા ફરકાથી વાવેતર કરી કરપીનો ઉપયોગ કરવા લાક્ષમણ કરવામા આવે છે (જુઓ નીચેતુ પત્રક.)

મકકના પાકના આંકડા

વર્ષ	સ્થાનીક પદ્ધતિમા	જે કુદના ફરકાના
	રતલમા	ઓરણમા નવમા
૧૯૧૮-૧૯	૯૪૭	૧૩૬૭
૧૯૧૯-૨૦	૮૧૪	૯૦૫
૧૯૨૦-૨૧	૧૬૮૩	૧૭૮૫
૧૯૨૧-૨૨	૨૪૪	૨૭૩
૧૯૨૨-૨૩	૬૫૧	૮૬૮
૧૯૨૩-૨૪	૧૦૫૩	૧૨૬૮
૧૯૨૪-૨૫	૬૦૮	૧૦૪૩

૧ અપ્રિલ ૧૯૨૫

અને જુલાઈ જોગણ માસમા પણ મામાન્ય થાય તો મકંઈ હીંદ પાકે છે આગ્રવે વરસે વરસાદ ઘણો થયો હોય અને બીજે વરસે વરસાદ સાધારણ થાય તો પણ મકંઈ હીંદ પાકે છે અને વરસાદ છેકળ આછો હોય તો મકંઈનો પાક મામાન્ય થાય છે મે મામથી વરસાદની શરૂઆત થાય અને જુન જુલાઈ સાધારણ વરસાદ પડતો રહે તો મકંઈ હીંદ પાકે છે, પણ જોગણ માસમા વધુ થાય તો પાક કંઈક આછો થાય છે મે માસમા ઘોરો વરસાદ થાય અને જુન જુલાઈમા ઘણો વરસાદ થાય તો મકંઈનો પાક બરોબર થતો નથી જુલાઈ માસમા વરસાદની શરૂઆત થાય અને તે સારો થાય અને પછી જોગણ અને સપ્ટેમ્બરમા હીંદ વરસાદ થાય તો મકંઈનો પાક સાધારણ થાય છે

અળા—જુલાઈ આગસ્ટમા સારો વરસાદ થયો હોય તો પણ ચણોનો પાક હીંદ થાય છે મે મામથી અક્ટોબર હરમ્યાન માગે વરસાદ થાય તો પણ ચણા હીંદ આપે છે જુનથી સપ્ટેમ્બર સુધી વરસાદ સાગે થાય તો ચણા હીંદ પાકે છે

ઘઉં—જુન જુલાઈ અને આગસ્ટમા સારો વરસાદ થાય તો ઘઉં હીંદ પાકે છે જુલાઈ માસમા વધુ વરસાદ થાય તો ઘઉં નાનું થાય છે અક્ટોબર માસમા વધુ વરસાદ થાય તો ઘઉં બરોબર પાડતા નથી જુનથી મપ્ટેમ્બર સુધી વરસાદ ચાલું રહે તો ઘઉં સાધારણ પાકે આપે છે આગસ્ટ માસમા પુષ્કળ વરસાદ થાય તો અને સપ્ટેમ્બરમા પણ વરસાદ થાય તો ઘઉં બરોબર પાકતા નથી આછા વરસાદ વાળા વરસમા ઘઉં ઘણાજ આછા પાકે છે આગસ્ટને બદલે સપ્ટેમ્બર માસમા વધુ વરસાદ થાય તો ઘઉં હીંદ પાકે છે

રાગર—જુન, જુલાઈ, અને જોગણ માસમા માગે વરસાદ થાય (અને આગ્રવે વરસે આછો વરસાદ થયેલો હોય તો) રાગર હીંદ પાકે છે જુન જુલાઈ જોગણ અને સપ્ટેમ્બર માસમા મરેશન વરસાદ હોય તો રાગર સારો પાક આપે છે મે થી ઓક્ટોબર સુધી વરસાદ હીંદ પડે તો રાગર ઘણી મોટી થાય છે જુન જુલાઈ જોગણ માસમા સારો વરસાદ હોય અને સપ્ટેમ્બરમા પુરૂજ વરસાદ થાય તો પણ રાગર હીંદ પાકે છે રાગર મેમા પછી જો બરોબર વરસાદ ન થાય તો રાગર બરોબર પાકતી નથી આછા વરસાદ વાળા વરસમા રાગર બરોબર થતી નથી

- કપાસ—જુનમા ઓગણુ લાયક વરસાદ થયો હોય અને જુલાઈ
- ઓગષ્ટમા આગર તો સપ્ટેમ્બરમા સારો વરસાદ થયો હોય તો પણ કપાસ (મડીઓ) ઠીક પાકે છે જુનમા સારો વરસાદ થયો હોય અને જુલાઈ ઓગષ્ટ અને સપ્ટેમ્બરમા માથે વરસાદ થાય તો કપાસ ઘણો મારો પાકે છે જુનમા વાવેતર વખતે ઘણો વરસાદ થાય અને જુલાઈ ઓગષ્ટમા વધુ થાય તો કપાસ ઠીક થતો નથી વાવેતર માફે ઉગી નીકળ્યા બાદ અને પદર વીસ દીવસનો પાક થયા બાદ વરસાદ વધુ થાય તો પણ કપાસ ઠીક પાકે છે કપાસ કાળી જમીનમા ઘાચ છે આગલે વરસે વરસાદ ઘણો હોય અને બીજે વરસે વરસાદ આછો હોય તો પણ કપાસ પાકે

મગફળી—જુન જુલાઈ આગસ્ટ અને સપ્ટેમ્બરમા સારો વરસાદ થાય તો મગફળી ઠીક પાકે છે સપ્ટેમ્બરમા વરસાદ થાય તો ખોદવાનો ખર્ચ ઓછો થાય છે પહેલો વરસાદ મારો થયો હોય અને પછી થોડો થોડો થાય અને વચ્ચે દરમિયાન વરસાદ ઓછો રહે તો પણ મગફળી આદ આની પાક આપે છે ભારે વરસાદવાળા વચ્ચે મામમા વરસાદ હોય તો મગફળી ઘણીજ ઓછી પાકે છે પહેલો વરસાદ ઓછો હોય અને બે માસ આછો રહે તો પણ મગફળી ઓછી પાકે છે

આ સાથે પત્રક રજુ કરવામા આવેલા છે જેમા વરસાદ દર વરસે માસવાર કેમ થયો તથા તે વરસે મઝઈ વીગેરેનો સરેરાશ પાક કેમ થયો તે જોવાથી વધુ ખજાર મળવા સુભવ છે પાક જુરી જમીન અને કાળી જમીનનો એકદર સરેરાશ છે કાળી જમીન આસરે ૧૮૦ એકર છે જ્યારે જુરી જમીન ૨૪ એકર છે કાળી જમીનમા ૪ મડીઓ કપાસ ઘાચ છે અને તે સારો પાક આપે છે, મગફળી જુરી જમીનમા વધુ પ્રમાણમા કરવામા આવે છે હાગરને કીચારીમા રોપવામા આવે છે

દાક્ષિણ દાનમપગ થયેલો વરસાદ, તેની ગોસમ અને પાકપગ થની અસગ બતાવનાર પત્રક અને ૧૯૦૬ થી ૧૯૨૪-
વરસ દરમ્યાન માસવાર થયેલો વરસાદ

વર્ષ	શ્રેય ગોઠડા	જીન છેલ દોન	જીવાન છેલ દો	ઓગસ્ટ છેલ દો	સપ્ટેમ્બર છેલ દો	ઓક્ટોબર છેલ દો	નવેમ્બર છેલ દો	અક્ટર થયેલો વરસાદ છેલ દો
૧૯૦૧-૦૨	—	બોવરાગા	આન્ય	અક્ટોબર	માસમાં	—	—	—
૧૯૦૧-૦૨	—	૨-૧	૬-૩	૭-૮૫	૧-૪૩	—	—	૨૧-૪૬
૧૯૦૨-૦૩	—	૨-૧૦	૧૫-૫૦	૬-૭૫	૨-૫૦	—	—	૨૪-૮૫
૧૯૦૩-૦૪	—	૬-૧૦	૬-૨૦	૬-૮૦	૭-૮૦	—	—	૩૧-૭૦
૧૯૦૪-૦૫	—	૧૩-૪૦	૮-૨૦	૮-૧૦	૨-૪૦	૨-૫૦	—	૩૭-૧૬
૧૯૦૫-૦૬	—	૪-૮૦	૦-૨૦	૧-૦	૧-૦	—	—	૮-૪૭
૧૯૦૬-૦૭	૦-૧૦	૫-૧૦	૦-૪૦	૬-૮૦	૦-૮૦	—	૧-૧૦	૨૫-૨૦
૧૯૦૭-૦૮	૧-૬૦	૧૧-૧૦	૧૬-૩૫	૫-૫૦	૪-૫૦	—	૦-૨૦	૪૨-૩૮
૧૯૦૮-૦૯	—	૫-૨૦	૬-૬૫	૩-૪૦	૬-૭૦	૦-૩૦	—	૨૫-૪૦
૧૯૦૯-૧૦	—	૪-૬૧	૫-૧૪	૩-૬૦	૧-૬૨	૬-૩૮	—	૨૪-૭૫
૧૯૧૦-૧૧	—	૫-૮૮	૫-૬૦	૧૬-૨૮	૪-૩૬	૦-૭૦	૧-૬	૩૦-૬૧
૧૯૧૧-૧૨	૪-૫૮	૬-૭૫	૭-૮૧	૬-૮૬	૭-૭૬	૮-૬૫	—	૨૫-૬૨
૧૯૧૨-૧૩	૦-૨૧	૨-૨૮	૧-૫૨	૭	૬-૪૨	—	—	૧૧-૩૬
૧૯૧૩-૧૪	૦-૩૫	૬-૪૧	૬-૮૭	૨૦-૮૩	૩-૬૩	૦-૮૮	૦-૨૬	૪૧-૬૭
૧૯૧૪-૧૫	૨-૨૭	૭-૫૧	૬-૭૭	૨-૫૮	૦-૨૩	—	—	૨૦-૧૨
૧૯૧૫-૧૬	—	૩-૨૫	૧૨-૧૪	૨-૮૭	૦-૧૦	—	—	૪૩-૫૮
૧૯૧૬-૧૭	—	૧-૬	૮-૫	૨-૪૩	૮-૨૬	૧-૧૫	—	૨૦-૪૭
૧૯૧૭-૧૮	—	—	૬-૧૩	૩-૧૦	૭-૨૪	—	—	૧૬-૪૭
૧૯૧૮-૧૯	—	૬-૧૩	૭-૭૬	૫-૪૮	૫-૬૮	૫-૧	—	૩૦-૨૧

દર એકરે થયેલો વૃદ્ધા બુદ્ધા લોકનો સરેરાસ પાક સ્તવમા

મધ્ય	અણી	પક	ડાંગર	કપાસ	મગફળી	રીમાર્ક
૧૬૦૬	૧૮૨	—	—	૫૬૪	૧૦૦૦	મકાઈ, કપાસ અને મગફળીને મોસમ આરી નીવડી
૨૫૭	૧૦૫૧	૧૩૨૬	૩૩૭	૩૧૯	૧૨૨૩	ચણા પકી અને મગફળીને મોસમ સારી નીવડી
૧૮૨૧	૧૫૮૦	૧૧૧૮	૬૭૪	૮૫૦	૧૬૮૩	મકાઈ, ઘઉં, કપાસ અને મગફળીને મોસમ સારી નીવડી
૮૫૧	૬૬૨	૧૦૨૦	૧૬૪૦	૩૪૪	૧૪૪૦	ડાંગર તથા મગફળીને મોસમ આરી નીવડી
૬૨૬	—	—	—	૪૮	૭૬૫	મકાઈ, મગફળીને સારી નીવડી અને કપાસમાં કાઠક પાક થયો
૧૩૬૩	૭૫૦	૧૩૨૫	૨૪૦૦	૪૪૦	૧૪૮૦	મકાઈ, ઘઉં ડાંગર અને મગફળી સારા પાક થયા
૫૬૦	૬૮૭	૧૦૧૪	૧૮૩૦	૬૬૭	૪૮૦	કપાસ અને ડાંગરનો પાક ઠીક થયો અને કપાસમાં કાઠક પાક થયો
૧૦૬૦	૪૮૩	૮૦૬	૧૧૮૦	૫૩૨	૮૪૮	સર્વ લોકનો પાક સારાવરણ થયો
૧૫૩૭	૬૦૧	૬૭૪	૨૮૬૧	૭૦	૧૪૦૩	મકાઈ, ડાંગર કપાસ અને મગફળીનો પાક સારો થયો
૧૭૭૦	૮૩૫	૬૫૬	૧૮૮૨	૭૪૦	૧૮૭૨	મકાઈ ડાંગર, કપાસ અને મગફળીનો પાક ઠીક થયો
૮૨૩	૬૬૯	૮૨૦	૨૦૦૧	૧૬૭	૩૩૨	ચણા તથા ડાંગર ઠીક પાક થયા
૭૮૧	૫૮૭	૩૭૮	૬૩૭	૪૬૩	૨૩૦	ઝોણા વગેરેનાં મકાઈ, ચણા, ડાંગરને કપાસનો પાક થયો
૬૮૮	૩૪૪	૬૨૫	૧૮૫૦	૬૪૩	૩૬૪	મોસમ સારાવરણ નીવડી
૬૬૦	૫૧૬	૧૦૨૦	૧૭૨૬	૬૫૦	૭૫૮	મકાઈ, ડાંગર કપાસ અને ઘઉંનો પાક ઠીક થયો
૬૫૬	૮૨૮	૧૪૫૧	૧૯૩૩	૧૫૬	૮૦૧	ઘઉં અને ડાંગર ઠીક પાક થયા
૬૫૬	૬૨૨	૧૧૧૬	૧૭૪૦	૫૪૮	૧૧૦૦	ડાંગરને મગફળી અને કપાસ ઠીક થયા
૧૦૦૧	૩૭૬	૬૮૩	૧૦૮૦	૩૪૮	૫૬૮	મકાઈ ઠીક થયા
૭૬૬	૬૮૮	૮૨૮	૨૮૫	૪૫૩	૬૫૩	મોસમ સારાવરણ નીવડી

પરાગળ રજીસ્ટ્રાર દેખાઈ.

જેતી અને ખેડુતોની સ્થિતિ માટે અવિષ્ય વાણી

—* * * * *

આખલા દેશમાં પુર્વજેનો જેતીવાડી અને ખગીયાના કામનો જે અસર થયો હતો અને જેની પેદાશ ઉપર આપણી વસ્તી, વ્યાપારી, ખેડુતો સમૃદ્ધિ વાન અને લીલાપીળા હતા તે આપણી સમૃદ્ધિ અને ન લક્ષ્મીની પ્રિતિ કેરવાઈ ગઈ અને તદન કમી થયા છીએ. જે ધનનીમાતા જાગ, ખાજગી, ખાન ફળદ્રુપ આપાણ જથ્થાબધ ઉત્પન્ન કરતી તેજ પૃથ્વી જમીન, જેતન નિન્મ કમ વગરના થયા છે ભીનાશ જાળવી કે અગ્રહી ગળવાની શક્તિ ગઈ

શ્રી પુરોનોની પદ્મમે ભોળો ડવાની વૃત્તિ વધી ગઈ છે અને વર્ણશ્રમના ધર્મો છોડી ગમે તે દામ થયો ફરી પદ્મમે મેળવવાની વૃત્તિએ પ્રમુખપદ લીધું છે આગમાર વિચારનો ઈર્ષ ધર્મમાં વિવેક ગુરુચો નથી શ્રી અને પુરોનો એ પાતપોતાના ધર્મ ઠોડવા, બ્રાહ્મચારી, ગૃહસ્થ, વાનપ્રસ્થ સન્યાસીઓએ પણ નડ મડતા ધર્મ છોડ્યા છે રાજ પ્રજાએ પોતાનું સ્વરૂપ જોળખ્યું નહિ એક હુલ્લમાં હલકી ને ઉચી કોમના ફરી પુરોનોના પહેરેના પાતુ પીવું, અમુક ફૂવું, ધવા રોજગાર એવા શરૂ કર્યા છે કે તેની કંઈ દામ છે તે પણ પાળી શકાતું નથી માનની રાણી, ગૃહસ્થ કે આદ્ય, ઉચ કે નીચ કોણ એ જાણતાં આ વીશમી સદીમાં સાધન નથી થઈ ઠોડી બકાર ગયા એટલે દરેક સ્ત્રી પુરુષ સ્વ-ઈદે વર્તવા લાગ્યા છે વ્યભીગાર વૃત્તિ વધી, માત્ર પિતા પરની ભાનિ ઘટી, ભાઈ બહેનની પ્રિતિ ઈર્ષી થઈ, ભાઈઓ લડવાલાગ્યા પરમ્પર વડવાગોની આલતી આવતી જોળખાતું ખીજાતું ગ્હી નથી મળ્યા મન્યાની કામ ગ્હી નથી, અસ્પર્શ ઈર્ષી અને અભિમાન દુ-પરની ઈન્દ્રિય વધી છે, પતિભાગ એ અગ્યુ, કે પુણ્યસાળી યુરોપની વસ્તી આપણા મળધમાં આવી વ્યાપાર ગેજગાર ફરી આપણા ગિરીતાર પર-પેગ અને આપણને ઈર્ષ કંઈ વસ્તુની જરૂર છે તે જાણી જાનાની મોલવા માડી = ૧ એક કપીયાની ત્રીજના દશ કપીયા આલતી પામેશી મે/વવા દાનમાં અને આપણને પનાધિત ફરી લીધા, અર્ધ-ચુરોપનુ, કાર્પિય ફેન્સી ચીજ નકલ મોજ, સાઈકલ, ઈન્ડન, પપ અને જેવડે દામની લાગવાની નીચ પણ પન્દેશનુ, પખીના ખીંટા, ફાટકા અમરા પણ રૂઝ નાથ, રૂ, રેશન, મલ

કાચી જગલની 'પેદાશ' અને ઘઉં, જવ, અગરી, સગસવ લોચશીંગ, કરકાઈ આદિ વસ્તુઓ અહિંથી બંધ અને તેમાંથી, આપણા ઉપયોગની વસ્તુઓ મન મુજબ થઈ બંધ તેવી મોકલે છે

આપણા ગભરો, ધનાહરો અને મુવકો અમેરીકા, વિલાયત, જર્મની, જાપાન આદિ સ્થળે ગયા બાપનો મેળવેલો પધસો પરદેશની મોજશોખ માણવા, વિદ્યા સંપાદન કરવાના બહાને પુષ્કળ ઉડાવ્યો પણ એમાના કોઈએ સ્પર્દેશને લાભ મળે, નવો પધસો પેદા થાય, આબાની થાય એવા ઉત્તમ વિદ્યા હુન્નર કળા દાખલ કરવા એક તાતી પાઈ પણ વાપરવા કોઈ શ્રીમત રાજ રાણાને લલચાવ્યા નથી આપણા દેશમાં અમદાવાદ, મુબઈ, મદ્રાસ, કલકત્તા, કાનપુર, દીલ્હી, લાહોર આદિ મોટા શહેરોમાં આજે સેકડો વર્ષોથી મીલો ઉભી કરી મુતર કાપડ, બનાવતા હતા તે મીલોનો ધધો પણ દાથમાંથી ખોચે અને પરદેશીઓને તે મીલો વેચાતી આપવાની સ્થિતિ લાવી મુકી

મુબઈ નગરી આપણા હિંદુસ્તાનની લડન નગરી હતી તાથી લાખો માણસ નાસવા અને ઉજડ થવા લાગી, પ્રથમ અપશુકન એ થયા કે પરાઓમાં છુટો ચાલી તેમાં આપણા માહુકારો ભજ્યા અને સ્પર્દેશ લાઈઓ પ્રત્યે નીમકહરામી કરી પોતાના લાઈનીજ મીલકત છુટાવી હિંદુ-મુસલમાન અને પાવમી વિગેરે જાતીની કુલરાઓ દાખલ થઈ અને તેઓ ખાનદાન કુટુંબની છોકરીઓને છેતરી ફસાવી મોટા શહેરોમાં લાવી શ્રીમતના છોકરાને તેમના મોહ વિકારમાં વશ કર્યા તેમાં ફસાઈ પોતાના બાપદાદાની મેળવેલી મિલકત ધુળધાણી ફના કરી નાખી અને મ્ની પુરૂષો એટલે સુધી અનાચારી થયા કે મોટા મોટાના ખુન કરી જીવ લેવા લાગ્યા છે, આવા અનેક દાખલાઓ પેરામાં મેજ વાચવામાં આવે છે

આની અત્યંત અનાચારી અને હદ વગળી પાપ પ્રપચ મનિ થઈ અને હગમનો બેળો કરેલ પધસો આવી રીતે વેચાઓ અને કઠારાના ઘર ભરવા ઉડાવવા લાગ્યા છે, ગાયો, ભેંસો, ઘેટા, બકરા, કરોડોની સંખ્યામાં કેતવ ખાતામાં વેચાતા આખી દરેક કામના સ્ત્રી પુરૂષો તંતુ લક્ષણ કરવા લાગ્યા છે જેની હદ રહીનથી સટોડીઆઓ ફ, ચાદી, ચાપીણ આદિના લાવો પોતાની મર જી મુનાગીજ વધારે ઘટાડે છે શેઠ દલાલોએ પોતાની કમાણી બતર શેરના

ભાવ ચૂકાવી ઉતારી ચડતીની પડતી કંઈ નાખી શ્રીમતને રક કયો, સાત માળની હુકેલીપરથી છેડ જમીનના તળીયા સુધી નીચે ઉતરી આવ્યા છે આવી ક ગાદી પતમા મકા જેવા વયા છે છતા પ્રભુને ભજવાની કે નિતિ ધર્મમા ચાલવાની હેમમાત્ર પણ ઈચ્છા થતી નથી એને સત્તમ શુ, ઉત્તમ જન શુ અને પરમા તને કેમ જોળખાય તે દિશાઓ અધાગમાજ છે 'માખાપને' પેટે જન્મ ધર્યો દેડ, વધરિય, ક્ષત્રિય કે બ્રાહ્મણ થયો પણ તે જાતિના વર્તનમા તો તદન જુદુ જ જોવામા આવે છે

મતિનું સતિત્વ, આધુનું સાધુપણુ, ગ્રહસ્થની ગ્રહસ્થાઈ, રાજનું રાજપણુ રહુ નવી ક્ષત્રિય બ્રાહ્મણ કે વધિયવટ જતી રહી છે આમ હની ચામા ઓલ પાથલ થઈ ગઈ છે ઈજિયુગે પોતાનું ગમ્ય બગળા જમાવ્યું છે ગાખાશ છે તે ઈજિયુગને । ભલે તારૂં ગમ્ય થયું હજી પણ તુ' તારૂં પ્રાણલ્ય વવાતો જીએ અને કોઈની વૃત્તિમા મત્યયુગનો પ્રવેશ થવા દઈશ નહિ કાગ્લુ પ્રાણ્ય ભોગવવાનું કોઈ સી પુરોષોથી રહેવાનું નથી માટે ભલે પ્રાણધવન થઈ બધા વર્તે આવુ હજાહન વિષ વ્યાપી રહ્યું છે તેમાથી કોઈકમ વિગલ પુરૂષ પ્રત્યે પરમાત્માની કપા થાય તો જ્ઞાન અશુ ખુદી બંધ છે અને પોતાનું સ્વરૂપ પોતે જાણે છે તંને પરમાત્મા સહાય કરી આ ઈજિયુગના હજાહન જેની મસુદમાથી જચાવી લે છે

ઉાર પ્રગણે હાલ શ્રી ગુરુઓનું વર્તન છે એટલે આપણો યોનુ પેદા કરનારો ખેતિ પ્રાધાન્ય દેશ ઉત્તમ વિદ્યા હુનરરૂપા જણતા દેશ ભડોને ખેતિવાડી બાગ જગી-ની આળાદી કરવા કે તે કામ કરનારાને કોઈ પણ મદદ કરવાની ઈચ્છા કયાથી થાય. દુષ્કાળ પર હુ તમ દર વરમે વ માદની તાણુ, અનાજ ધાનની અછત, ખાવા પીવા પહેરવાની વસ્તુની અનિ ભોગવારી, પઈસાની ભીડ અને રોગની વૃદ્ધિ થઈ છે છતા પણ ખેતી પર લક્ષ દેવાનું સુઝતું નથી

તાપ ટાલ મહન કરવાં, વગસાદમા પકળવું, હાથમા હળ લેવું, બળદને બાધવા છોડવા, ગાય લેશને નીચું ઢરવું, ચગ્વા લઈ જવા, સારા ધોઠા ઉછેરવા, સારી ઉન પેદા કરના । પેદા વધારવા, સાગ ખાનદાન ખુદો રાખી ગાયોની કોણાદ વધારવી, ગઉચરો વધારવા, તળાવો કંવા, નવાણો ગળાવવા ઉત્તમ ખાતરો તઈયાં કરવા, નહેરો બાધવી, ઠાડની સગ્યા વધારવી,

કારીગરોને પદ્મિયા ધીની, વસવાયાને મહિ સડના કામગા ઉત્તેજન આપવું, વેપારીઓને મહાય કચ્વી, દાણ જગાત ઓછી કચ્વી, અહિથી કાચો માલ થઈ છે તેમાથી પાકો માલ બનાવી વેચવા દેશાવર માયેનો સખધ વધારવો બનાવની ખેતી મોટા પ્રમાણમાં કરાવવી, ઉચુ રૂ પેદા કરવું, અને દરઆલ નીચમીત ખુબ વસાદ વરસે તે માટે કુદરત ને મદદરૂપ થાય એવા મજેગો ચોજવામા દરેક ગામ્ય દર સાલ પોતાના ઉપજનો દશાશ ભાગ વાપરે અને પોતાની વચ્ચી તરફ પ્રેમ લાવથી કામ લે તો જરૂર કળિયુનતુ મરણ વધ સત્યયુગતુ સામ્ય જન્મે

કાલિક મુખ અને ચચળ લક્ષમી માટે વગર વિચારે આપણે પોતાની કગાળ સિરિતિ કંડી મુકી છે હવે પસ્તાઈએ તે શુ કામતુ ! બાપદાદાની મેળવેલી લક્ષમી તેમજ આબરૂ ખોઈ, તેના મેળવેલા ઘરખાત મીઠકત ખોઈ બેકા અને હનુ નહોતુ થઈ ગયુ ઓનરેગલ શેઠ કહેવાતા તે બીખારી યયા અને બીજાઓને પણ લીખારી બનાવ્યા છે એ ! દિન દયાળ, સવ વ્યાપક સચિદાનંદ પરબ્રહ્મ પરમાત્મા અમાન ગાઈ બહેનોને તારી જયેતિ આત્મ સ્વરૂપતુ દર્શન કરાવ ! મા એતુ સ્વરૂપ બાપી શકે એવુ જ્ઞાન આપ અને તેમના ચક્ષુ ખોલ !

અમારી ખેતીની પાયમાલી ચર્લ છે, જેડુતો કગાલ બન્યા છે વેપારી ચીથડે હાલ વચા છે, અમારા જેડુતો પોતે પોતાનો દાણો પેદા કરે ને ખાય નહી અને ભુખે મરે, રૂ પેદા કરે તેજ નાગા ફરે, ગાયો પાળી હુધ દહિ પેદા કરે પણ છોકરાઓ ખાત્રી છાશ પલ પામે નહિ આ પ્રમાણે રાત્રિ દિવસ ટાલ, તરકો, વસાદ સહન કરે, ખેતમા કામ કરે ! પગચેયો ઉતાવળા જેડુતુ હુખી છે, આખમાથી આશુ ઢાંગે છે દે આ કેવો કમિકાળ આવ્યો કે સખત મહેનત કરે છતા પણ પેટ પુરતી ઉપજ આવતી નથી, અને ખુચે તકસર વસાદ વરસતો નથી જાખમા પાચ જેડુતો નિનિ ધર્મવાળા દોષ નેથી શુ થાય, એ તો મુન પાછળ લીકુ બળી જાય તે સ્વભાવિક છે આપણા પાતો હુગર હુછ ખોદાઈ રહેયો નથી અટલે પુન્યનો હુગર ખોદવા જુખત નથી પાપ ગુરૂ કંડી વળશે ત્યાર પછી પ્રારબ્ધ સજેગે પુન્યનો ઉદય થયો બાકીતો સડના કમનો દોષ છે એટલેજ આવું અધર્મ વર્તન કરવું ગમ્યું છે પરમાત્માને કોમળતા નથી, મોત નથી એમ માનનારા છે આ પ્રમાણે સર્વે બાધ બહેનો પોતપોતાના અધર્મ વતનથી દુખી થયા છે

અને થશે માટે અમારી ગર્વે બંધુઓને વિનંતિ છે કે શહેરના મોજશોખ છોડી નવો-પછને ઉત્પન્ન કરનાર જેતી અને બાગાયતની મજ્યામા વધારો, જો, તેમા પછસો વ પડે અને સ્વચ્છતા આચરણ છોડી કમર કસી આપણા જેતી પ્રાધાન્ય દેશમા જેતી કરવાનું મનપર થયો હાથમા હુળ લઇ ઉત્તમ જેતિ કર્યા શિવાય કદી પણ સાગી ઉપજ આવતી નથી નિતિ સારી રાખો ને પછી તેનું ઉત્તમ ફળ લેવા પ્રેરણા કરો.

બાવળ વાવી આબાની આગા રાખવી નહીં છે રાજ્યોએ હોમીકા જેડુતોનો પછસા ધીરી, વેપારીઓએ જેડુત સાથે ભાગ રાખી ઉત્તમ સાધનોથી શાસ્ત્રોક્ત રીતે જેતીવડી કરવા તગ્દુ લાગવાની જરૂર છે તો પરમાત્મા પરદેશ ગયેલી લક્ષ્મિ પાછી લાવશે અને ચીથરેહાલ સ્થિત મટાડી સર્વત્ર રામે નાન્ય પ્રમત્તવશે.

વરંગાદ ઓછો વરમવાથી અનાજ પ્રોડુ પાકે છે અને લક્ષ્મિનો નાશ થયો છે પણ ને તમો સાડ વતન ગમ્યો તો મુખી થયો, હવે હક થઈ છે ચેતવાનો સમય છે ત્યાં મુખી જેતો નહિતઃ ઘણું ખુટ લવિયું બેઠું છે, તમાથી બચવા પ્રભુ મન્મતી આપો

(જેતીવાડી વિજ્ઞાન નવેમ્બરના અંક ઉપગ્રંથી)

દુલેગાય છોડાલાલ અબ્તગીયા
'મ'પાદક' જેતીવાડી વિજ્ઞાન'

